VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM. 35. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁJUS 3.

Szeretettel köszöntjük
Komló és a környező falvak édesanyáit,
az anyák napja alkalmából!

Ünnepelt a város apraja-nagyja

Ma testet öltött valóság a százmilliók harcos kiállása, a szocialista rendszer mellett!

Már a kora reggeli órákban látni lehetett ünneplő embereket, amint — valószínű a zenésébresztő hatására — új ruhába öltözve, jókedvűen társalogtak ismerőseikkel — az utcán. Ha a kíváncsi szemlélő megfigyelte őket, akkor láthatta, hogy arcukról az elégedettség, a feleitthetetlen ünnep nagyszerű élményvárása tükröződik vissza. Azt is észrevehették a megfigyelők, hogy az egyedül, vagy csoportosan sétáló emberek, leginkább a Lenin tér felé igyekeznek.

Az üzemek, vállalatok, hivatalok, már néhány nappal a nagy ünnep előtt, fellobogózták épületeiket, zászlókkal díszítették ablakaikat. S az erdőkkel szegélyezett, zöldelő fákkal körülvett Komló városa, ezen a májusi reggelen, egy színpompás, ünnepélyesen várakozó óriásnak tűnt.

Történt valami a lakosság életében. Olyan esemény, melyet valamennyien szívesen vésnek emlékezetükbe. Elérkezett a tizennegyedik szabad május elseje, a munkások nemzetközi nagy ünnepe. A lépcsőházak többszobás lakásaiban még a gyermekek, a legapróbbak is korán ébredtek. Úgylátszik, ők sem maradhattak el a város közös ünnepéről. A legtöbb szülő kézenfogva vezette gyermekét a díszünnepség színhelye, a Lenin tér felé.

Piros nyakkendős úttörő lányok és fiúk gyülekeztek izgatottan az iskola udvarán, még jóval a felvonulás ideje előtt. Nagyon vigyáztak arra, hogy el ne késsenek.

A háziasszony készítette reggelit éppenhogy elfogyasztotta a bányász, s máris indult társaihoz, az üzemének kijelölt helyre. Senki nem akart késlekedni.

A város utcái 8 óra után, egyre népesebbek lettek. Mind gyakrabban lehetett látni idősebb, fiatal munkásokat, asszonyokat és nyugdíjas bányászokat is. A felvonulásra gyülekező embercsoportok közül talán legjobban a nyugdíjasok érezték át, hogy mit jelent a 14. szabad május megünneplése.

Lassan elérte az óra mutatója a kilences számot, s megkezdődött — a felvonulás. Bányászok érkeztek tömött sorokban a Lenin térre. Olyan emberek képviselték az üzem dolgozóit, akik áprilisban minden előkészületet megtettek a munkásünnep méltó fogadására. Tervüket nemcsak teljesítették, hanem jelentős mennyiségben többlet szenet is adtak a hazának.

Kossuth-bánya, III-as akna, Anna-akna és Béta-akna bányászaival együtt meneteltek a vasút, posta dolgozói, a rendelőintézet orvosai, a területi pártszervezetek kommunistái, a kereskedők, valamint a Kisz-esek, úttörők, s a gimnázium diákjai is. Egységesen, egy akarattal zárkóztak fel a Lenin téren, hogy résztvegyenek a díszünnepségen.

Ünnepelt Komló városa. Felszabadultan, boldogan, úgy — ahogy tizennégy évvel ezelőtt egyszer sem tette. Függetlenül, nyiltan, olyan közösségben, ahol minden becsületes munkásember átérzi e nap jelentőségét.

A pártszékház falára ezt a jelmondatot írták: Világ proletárjai egyesüljetek! S a komlói bányászok, munkások, egységbe tömörülve mutattak példát ezen a napon is a proletárhatalom mellett.

Kelemen László elvtárs ünnepi beszéde

A Magyar Szocialista Munkáspárt Városi Bizottsága nevében a kommunisták forró szeretetével köszöntöm városunk dolgozóit május 1, a munkásosztály nagy nemzetközi ünnepén. Köszöntöm a bányászokat, építőmunkásokat, erőművünk dolgozóit, mindazokat, akik ma szívvel és lélekkel velünk együtt ünneplik a harcos összefogás, a békéért küzdők milliőinak ünnepét.

Mi, magyar dolgozók rendkívül sokat köszönhetünk a munkásszolidaritásnak, a proletárinternacionalizmusnak. Köszönhetjük felszabadulásunkat, az elmúlt évek eredményeit, hogy győzedelmeskedtünk az ellenforradalom felett és azt, hogy ma békés körülmények között építhetjük boldog jövőnket.

Engedjék meg ezért, hogy az önök nevében is köszöntsem és üdvözöljem hazánk és népünk őszinte, nagy barátját, az idősebb munkástestvért — a kommunizmust építő szovjet népet — és tolmácsoljam soha el nem múló hálánkat, megbecsülésünket a Szovjetunió Kommunista Pártjának és kormányának.

Köszöntöm — a mai nagy ünnepünkön — a szocialista táborban egyesült testvér népeket és kívánom azt, hogy egységünk, összeforrottságunk tovább szilárduljon. Akadályozza meg a mi táborunk a mi összefogásunk a harmadik világháborút és teremtse meg a népek nagy óhaját és kívánságát — a világbékét!

Szálljon üdvözletünk az elnyomatásban sínylődő munkás testvérek felé e napon és üzenjük nekik: harcoljanak bátran és kitartóan — a győzelem órája nincsen messze!

KEDVES ELVTÁRSAK, ELVTÁRSNŐK!

Ebben az órában a világ minden táján milliók és milliók tesznek hitet a munkásszolidaritás, a proletárinternacionalizmus mellett. Távol-Keleten, Tókióban, Pekingben, Vlagyivosztokban, ahol előbbre jár az óra, már befejeződtek az ünnepségek — a seregszemle, a munkáshadseregek felvonulása. Moszkvában a Vörös téren két órája tart a demonstráció, mely 40 éve a legszínpompásabb, legszebb és egyben a leghatalmasabb az egész világon.

Tőlünk nyugatra, városoktól és falvaktól távol, erdők-hegyek rejtekeiben, titokban bujkálva bontják ki a vörös lobogót, éneklik az Internacionálét. De ott is ünnepelnek!

Bármilyen nagy is a terror, az elnyomók aljassága, az ott élők akkor is elküldik hozzánk üzenetüket: veletek vagyunk, veletek harcolunk!

A mi nemzedékünk, akik végig éltük a kapitalista elnyomás borzalmát és kínját, tudjuk jól, hogy milyen nehéz elnyomásban megünnepelni május elsejét. Hosszú éveken át a Mecsek erdei látták csak ünnepeinket, ahol őröket felállítva bonthattuk csak ki zászlónkat, énekelhettünk munkásdalokat, beszélhettünk és ábrándozhattunk a jövőről, a holnapról, a szabadságról.

A nemzetközi összefogás, a proletárszolidaritás erejétől azonban a világ képe azóta nagyon sokat változott. A több mint kilencszázmilliós szocialista tábor országaiban e napon daltól hangos az utca, elfoglaltuk és végérvényesen kezünkben tartjuk mindazt, amire vágytunk, s amit titkon óhajtottunk: a szabad, boldog életünket.

A munkásösszefogás, a proletárinternacionalizmus, az elmúlt 60 esztendő alatt megerősödött.

Ma testet öltött valóság a százmilliók harcos kiállása a szocialista rendszer mellett. A béke érdekének szószólója a háborús gyujtogatók kezének lefogója. A hatvan évvel ezelőtt megindult apró hegyi patakból tengernyi szocialista világrendszer lett, mely ma világot formál, újat épít.

1890-től, a május elseje első megünneplésétől eltelt több mint 60 év, tele volt szenvedésekkel, megpróbáltatásokkal. Kétszer pusztította végig a munkások sorait a világháború. Az elbukott forradalmak után kegyetlen megtorlás tizedelte sorainkat — ezer és ezer munkástestvérünk ontotta vérét, adta életét. S ahol ellenségeinknek módjában állt, ritkította sorainkat. Mégsem tudott semmiféle erőszak, brutalitás, terror és szuronyos fegyver megállítani bennünket. A mi hadseregünk, a munka legyőzhetetlen hadserege állta a sarat, a megpróbáltatást, száz halállal nézett szembe.

Ha ezer sebből omlott a vér, tízezrek álltak a mártírok nyomdokába. Ahol a munka hadának lépése egyszer megdobbant, ott rengett a föld. A földindulást pedig nem lehetett többé meggátolni, elébe akadályt vetni. A magyar munkásosztály hősi hagyományokkal büszkélkedhet ebben a harcban. Idősebb munkástestvéreink, elvtársaink és barátaink a nemzetközi mozgalom élvonalában küzdöttek. Nem sajnálták életüket sem, amikor a nép érdekeiről volt szó, amikor a pártért, a szocializmus ügyéért kellett harcolni.

Nevüket és tettüket örökké szívünkbe vésték, a történelem aranylapjaira jegyezték fel, hogy az utókor tanuljon és okuljon belőle.

Megváltozott világunkban ma más a helyzet. Nincs már csendőrszurony és sortűz. A vörös csillag és zászló — a nemzetközi összefogás szimbóluma — ott ragyog a gyárak, bányák, intézmények homlokzatán, s büszkén hirdetik győzelmünket az évtizedes harc sikerét. De azt ne gondolja senki, hogy ma nincs szükség ugyanolyan bátor harcosokra, mint a múltban. De igen, szükség van. Szükség van bátor, áldozatos dolgozókra, kommunistákra.

A szocializmust, az új társadalmi rendszert felépíteni talán még nehezebb, mint szembeszállni a tőkével, elvenni tőle a hatalmat. A régivel megbirkózni, a kapitalizmus szennyét eltüntetni, a harcot győzelmesen befejezni százszorta nehezebb és körülményesebb.

A szocialista állam építése hallatlan nehézségeket jelent. Ahogy azt Majakovszkij, a nagy szovjet költő írta: „Rémes nehéz a harc".

De azért megbirkózunk velük. S ez azt jelenti, hogy magunk alá kell gyűrni a kapitalista államot, új munkafegyelmet kell kialakítani és a társadalom tulajdonát szaporítani és védelembe kell venni mindannyiunk érdekében. Mindenki tudja azt, hogy ez nehéz. De ez nem elég. Látni, érezni és cselekedni az kettő. Óriási segítség már az is, ha valaki látja nehézségeinket, gondjainkban osztozkodik. Több ennél, aki velünk együtt érezve rálép arra az útra, melyen minden becsületes dolgozónak haladnia kell. De a legtöbb, amikor kéz a kézben harcolunk, küzdünk a nehézségek ellen, amikor a gond nem egyes emberek, hanem ezrek és ezrek vállára nehezedik. S ez szükséges, ez vezet a győzelemre.

S az elmúlt 13 év alatt ebben is óriási a fejlődés.

A maroknyi erő, amely 1945-ben megkezdte a munkát, az elmúlt évek során ezrekre szaporodott. Egyre többen fogták meg zászlónk nyelét és segítették eredményeinket megvalósítani.

A nép országát tudtuk megteremteni a dolgos kezek hétköznapi munkájában. Gyárak, óriások, új bányák, új városok nőttek ki és hirdették világszerte a munkáskezek nagyszerűségét, alkotóik hazaszeretetét — a szocializmusba vetett hitét.

Szénmedencénk dolgozói, bányászok, építőmunkások, az erőmű dolgozói becsülettel helytálltak vállalásaik mellett

Több ezer tonna szén, több száz egészséges lakás stb. jelzi, hogy mindig többen értették meg közülünk azt, hogy a nép vagyonát szaporítani és a nép, a közösség tulajdonára vigyázni, ugyanaz a feladat.

Pártunk Központi Bizottsága és kormányunk nemrég hozta nyilvánosság elé határozatát a takarékosságról. Ezt azért tette, mert

elérkezett az idő, amikor ezrek és milliók mozgalmává kell tennünk a takarékosságot. Egész népünk védelme alá kell helyeznünk a közösség vagyonát.

Nem nézhetjük tovább, hogy a közvagyont egyesek csáki szalmájaként herdálják. Meg kell rendszabályozni azokat, akik szabad prédának tekintik a munkáskezek által megteremtett anyagot és pénzt.

De a harc csak most kezdődik — milliókkal megértetni, hogy mindez a te ügyed, a te érdeked is! Úgy vegyél részt a harcban, mintha házadat, lakásodat, személyi dolgaidat védenéd. Mert,

aki a közösséget csipkedi, szórja, herdálja — a tiédet bántja, téged rövidít meg.

KEDVES ELVTÁRSAK, ELVTÁRSNŐK!

Ránk az elkövetkezendő időkben azonban nemcsak az a feladat hárul, hogy védelmet biztosítsunk a társadalmi tulajdonnak, hanem ezrek és ezrek meggyőzése. Jövőnk nemcsak gazdasági sikereinken múlik, ez csak része fejlődésünknek. Népünk sorsa, a proletárszolidaritás újabb követelményeket is állít elénk. Többen közülünk azt gondolják, hogy elégséges ledolgoznunk a hét vagy nyolc órát, s kötelességüknek már eleget tettek. Eleget tettek a hazának, a nemzetközi munkásmozgalomnak. Ez nem így van. Az élet nemcsak a munkából tevődik ki. Vannak egyéb követelményei is. S ebben nagyon lényeges az emberek gondolkodása.

A munkásosztály nagy vezetői azt tanították, hogy az új hatalom, a szocialista rend akkor győzi le vérérvényesen a kapitalizmust, ha az egy főre eső termelés nagyobb lesz, mint a kapitalizmusban.

Vagyis, nekünk mindig többet kell termelnünk és mindig olcsóbban kell létrehozni a termékeket, mint a kapitalizmusban. S ha erről beszélünk az emberekkel, azok elismerik, s igazat adnak nekünk kommunistáknak,

Mit kíván a munka termelékenységének növelése?

Sokan azt gondolják, emberi erőkifejtést, a megszakadásig hajtott munkát. Ez nem igaz. Semmi egyebet, mint kihasználni a munkaidőt, betartani a műszaki előírásokat, fegyelmezetten dolgozni és másoktól is megkövetelni, amit mi megteszünk. És nálunk igen sokszor ez az utóbbi hiányzik. Egymástól még nem merjük követelni azt, amit magunk számára természetesnek tartunk. Ha ez továbbra is így marad, akkor ne várjunk többet és jobbat. Ne várjuk a sültgalambot, amikor annak ellensége éppen mi vagyunk.

Ezután Kelemen elvtárs beszédében azzal foglalkozott, hogyan lovagolta meg az ellenforradalom és hogyan mételyezte meg az egyébként becsületes embereket a nacionalizmussal, sovinizmussal és az antiszemitizmussal. Emlékezzünk csak — mondotta — 1938—41-re, amikor a hitleri fasizmus, hogy Magyarországot első számú csatlósává tehesse, hozzánk tagoltatta a Felvidéket, Erdélyt és a Délvidéket. S a megnagyobbodott országban még sanyarúbb lett a nép helyzete. A dolgozók számára nem a megkönnyebbülést hozta, hanem a megpróbáltatást. Hitler területrabló bandájába került a magyar hadsereg és több, mint félmillió munkás és paraszt áldozta életét az imperializmus érdekében. S mi volt a jelszó? Aki magyar az velünk tart. Ugyanaz, ami 1956 októberében megzavarta néhányunk agyát és szívét.

Aki magyar, az velünk tart — de nem más népek ellen, nem más országok területének elfoglalásáért, hanem a szocialista rend megteremtéséért!

A többi népekkel karöltve barátként, testvérként. A dolgozó embereknek nincsen egymással szemben leszámolni valójuk. Mert nincsenek területi igényeik. Ezt mutatja a történelem. A mi országunk egy négyzetméterrel sem nagyobb, mint 1945 előtt és mégis mennyivel másabb az élet, mint akkor volt. A nacionalizmus, sovinizmus és antiszemitizmus mákonya méreg a dolgozók számára. Feldúlja nyugalmukat, más népek ellen uszít, a barátságot fertőzi. Ezzel le kell számolnunk, hogy tartozásunkat a nemzetközi munkásmozgalommal szemben — mely értünk rendkívül sokat tett — leróhassuk. Meg kell látnunk a más népek iránti gyűlölet felszításában az imperializmus aljas tervét. Velünk akarja kikapartatni a maga számára a gesztenyét. S ezt nem is oly nehéz észrevenni, ha figyelmesen vizsgáljuk a nemzetközi eseményeket.

KEDVES ELVTÁRSAK, ELVTÁRSNŐK!

A nemzetközi munkásmozgalom nagy ünnepén szólnunk kell azokról a nagy erőfeszítésekről is, melyet a szocialista tábor, élén a Szovjetunióval tesz a béke érdekében az atom- és hidrogénháború elkerülése céljából.

A mi hazánkban minden becsületes ember irtózik, undorodik azoktól, akik arra spekulálnak, hogy újabb világháborút robbantsanak ki. Mi megvetjük és undorral gondolunk az ilyenekre. Mert mi békét akarunk és ezért harcolunk is!

Ezután Kelemen elvtárs elemezte a jelen nemzetközi helyzetet, a Szovjetunió és a szocialista tábor erőfeszítéseit, a béke és a nyugodt élet megszilárdítása, a világpusztító fegyverek eltiltása és a nagyhatalmak megegyezése érdekében. Beszédét a következő szavakkal fejezte be:

— Május 1-ét ünnepeljük, a világ munkásai harcos összefogásának szimbólumát. Nem egyszerű ünnep ez a sok között. Jelentősége kiemelkedik, ha végignézzük a történelmet, a munkásmozgalom eredményeit. Jelentősége és szerepe szinte felmérhetetlen, ami ebből a harcos, küzdelmes összeforrottságból származott.

Ezért jelentették ki az elmúlt év novemberében Moszkvában egybegyűlt kommunista pártok, hogy harcoljunk a proletárinternacionalizmus további erősítéséért, védjük és szilárdítsuk a munkások egybetartozásának gondolatát. S ezt tettekkel és újból csak tettekkel vigyük győzelemre.

Éljen május 1., a munkás-nemzetköziség nagy ünnepe! Éljen jövőnk, békénk és függetlenségünk záloga, a szocialista tábor országainak testvéri szolidaritása! Világ proletárjai egyesüljetek!

Szódásüveg

Talán senki sem gondolná, milyen nagy bajt okozhat egy szódásüveg. Rázás, ütődés következtében, vagy csak az egyszerű hőmérsékletváltozás után is könnyen felrobbanhat, és súlyos sérülés, esetleg haláleset okozója is lehet.

Bizonyára nem gondolt a szerencsétlenségre az a két mama sem, aki kisfiát április 25-én a somágtetői üzletbe küldte egy-egy szódásüveggel a kezében szódát vásárolni. A két tíz éven aluli fiúcska egymás mellett haladva bátran lóbálta a szódásüveget. A veszélyre, melyet az okozhatott volna, ha véletlenül összekocintják a két üveget, mit sem gondoltak. Hogy is gondoltak volna? Gyermekésszel ők még nem tudják, mitől óvhatják meg őket a szülők, ha megkímélik az ilyen bevásárlástól.

Természetesen nem azt mondjuk, hogy a mamák egyáltalán ne küldjék a gyerekeket az üzletbe vásárolni, de ne a szódavételt bízzák rájuk. A baj megtörténte után már késő a bánat. Meg kell előzni azt. A gondatlan szülők bajtól való megóvásában, s a gyermekek testi épségének megvédésében segít az Észak Baranya megyei Népboltvállalat Komlói Kirendeltsége.

Olyan intézkedés történt, mely szerint a tíz éven aluli gyerekeknek szódát nem szolgálhatnak ki az üzletekben. Ezt a rendeletet a városhoz tartozó összes boltok kötelesek megtartani. A vállalat a rendelet megtartására a szülőket is kéri.

Megválasztották városunk Népi Ellenőrző Bizottságát

A magyar dolgozó nép szorgalmas munkájával építi a szocializmust hazánkban és hétről hétre, hónapról hónapra jelentős eredményeket ér el.

Ezt az építő munkát, ennek a munkának eredményeit államunk további erősödését veszélyeztetik a népi demokráciák ellenségei, akik szembefordulnak a törvényes renddel, kijátsszák a törvényeket és rendeleteket, pazarolják a nép vagyonát. Ezt a kártevő tevékenységet számtalanszor megkönnyíti az államigazgatásban és népgazdaságban nem egyszer jelentkező bürokratizmus. Népi államunk szerve és a dolgozó nép e káros jelenségek és kártevők ellen szívós és eredményes harcot folytat.

Annak érdekében, hogy az államrend védelme, a nép vagyonának pazarolása elleni harc, a törvények és rendeletek betartása és végrehajtása széles társadalmi támogatással, kellő hatékonysággal, megfelelő szervezeti keretek között folyjék, szükség lett egy olyan szervre, mely széles, tágterű ellenőrző munkát végez.

Ennek megvalósítása érdekében hozta meg az országgyűlés az 1957. évi VII. törvényt a népi ellenőrzésről.

A népi ellenőrzés feladata, hogy a dolgozók támogatásával segítséget nyújtson az állami szerveknek az állampolgári és állami fegyelem megszilárdításában, a nép vagyonának védelmében, s a visszaélések leleplezésében. Továbbá a közérdekű bejelentésekkel tudomására hozott vagy vizsgálatai során megállapított tények alapján harcoljon — személyekre és az általuk betöltött állásra való tekintet nélkül — az ellenséges, a korrupt és bürokrata elemek leleplezéséért, s eltávolításáért. A népi ellenőrzés bizottságának közre kell működni a feltárt hibák megszüntetésében, javaslatot tenni a vétkes személyek felelősségrevonására.

A fenti törvény végrehajtásaként az elmúlt hónapokban az ország különböző területein már létrehozták a megyei és más területi népi ellenőrzési bizottságokat.

Az idézett törvénynek a területi népi ellenőrzési bizottságok megválasztásáról szóló része meghatározza, hogy minden városban, így Komlón is meg kell választani a népi ellenőrzési bizottságot.

A rendelkezés végrehajtásaként került sor az elmúlt héten megtartott városi tanácsülésen Komló város népi ellenőrzési bizottságának megalakulására, tagjainak megválasztására.

A V. B. az április 2-án hozott határozata alapján terjesztette megválasztás céljából a tanácsülés elé javaslatát.

Javasolta, hogy Komló város népi ellenőrző bizottság tagjaivá dr. Kardos László OTP fiókvezetőt, Lassan János kereskedelmi dolgozót, Gasparik Kálmán nyugdíjas bányászt, Horváth István mélyépítő technikust és Bachman Mátyás főkönyvelőt, komlói lakosokat válassza meg Komló város tanácsa.

A tanácsülés a vb javaslatával egyetértett s valamennyi javasoltat megválasztotta. A népi ellenőrző bizottság elnökének ezután dr. Kardos Lászlót, titkárának Horváth Istvánt bízták meg.

A bizottság tagjai ezután a tanácsülés előtt letették az esküt.

A Komló városi népi ellenőrzési bizottság munkáját megkezdte. Most városunk minden becsületes dolgozóján múlik, hogy a törvényben előírt feladatának megfelelően segíthesse működési területén a harcot közös javaink megsértőivel szemben.

Városunk lakói megértik, hogy a nép vagyonának prédálói, a közös vagyon sikkasztói, tolvajai, a törvények megsértői tevékenységének, kártokozásának megakadályozása és leleplezése valamennyiünk és drága hazánk gyors gyarapodását és felvirágzását szolgálja. Ezért bízunk abban, hogy a népi ellenőrző bizottság mellett, annak támogatására ott áll majd városunk minden becsületes polgára.

Köszöntjük az édesanyákat

„Mi ő nekünk? azt el nem mondhatom,
Mert nincsen rá szó, nincsen fogalom . . .”
(Petőfi)

Hosszú idők óta különös varázsa van május első vasárnapjának. Ezen a napon valahogy minden csúnya megszépül, minden fájdalom megenyhül és nem cselekszünk mást, csak jót, azzal szemben, akit az évek során oly sokszor és olyan igazságtalanul megbántottunk. A legtökéletesebb s a legönfeláldozóbb asszonyt — az édesanyát ünnepeljük e rügyfakasztó, májusi reggelen.

Drága Édesanyák!

Tudjuk: sokszor vétettünk a szülői tiszteletadás ellen. Nem viszonoztuk kellőképpen a szeretetet, melyet Ti édesanyák, oly gazdagon pazaroltok gyermekeitekre. Megbántottunk, lelkileg gyötörtünk nemegyszer benneteket, s az anyai szív mindent elfelejtett. Igértünk több figyelmet, mellyel adózunk a szülői tiszteletnek, segítséget — mellyel könnyítjük fárasztó munkátokat és gyengéd szeretetet, mely után annyira vágyódtok. Ám hasztalan fogadkoztunk, életünk hétköznapjaiban továbbra is kevés idő jutott a ti számotokra, édesanyák. Elfelejtettük az átvirrasztott éjszakákat, melyeket gyermekéveink alatt ágyunknál töltöttetek, s nem hiányoltuk a csendes, meghitt beszélgetéseket sem, ahol tanácsot adhattatok volna tapasztalataitokból.

Mégis: a legféltettebb kincset mi, gyermekek jelentettük számotokra. Bármennyire is megbántottunk benneteket, ti úgy szeretettetek valamennyiünket, ahogyan csak édesanya szeretheti. Önzetlenül, tiszta szívből, igazán.

Sohasem hálálhatjuk meg végtelen jóságotokat. Ezen a májusi vasárnapon is, parányit törleszthetünk csak adósságunkból. Kevés a szó, mellyel újabb ígéretet teszünk. Nem is fogadkozunk. Anélkül bizonyítjuk be, hogy kiérdemeljük a legszebb, legszentebb érzést — az anyai szeretetet.

Titeket ünnepelünk drága édesanyák! Május első vasárnapján nem szabad könnyeznetek, bánkódnotok, mert mi nem engedjük. Sohasem akartuk ennyire jókedvűnek, gondtalannak látni arcotokat. És sohasem igyekeztünk ennyire megértő, tiszteletadó, szerető gyermeketek lenni.

Ugye újra megbocsát nekünk anyai szívetek? Elfelejtitek ismét a bánatot, melyet okoztunk, és magatokhoz öleltek bennünket. Figyeljetek csak . . . Ezt dobogja a szívünk:

Anyák napja alkalmából gyermeki szeretettel köszöntünk benneteket, s hosszú, boldog életet kívánunk nektek — drága édesanyák.

Ünnepélyes órák az iskolákban

Május elsejére, a munka ünnepére készülődtek az iskolások és tanárok április 30-án délelőtt. Az ünnep előtti tanítási nap az utolsó órában a 14. szabad május elsejét ünnepelték meg.

Az előadók ezúttal is a pedagógusok voltak. Ők beszéltek tanítványaiknak a régi május elsejékről, a munka ünnepéről. Megemlékeztek az I. Internacionalé azon határozatáról, mely munkásünnepnek május elsejét jelölte meg. 1890-ben tartották meg először a munka ünnepét a dolgozók tömegei. Sok-sok nehézség, áldozat és harc emléke fűződik az évtizedekkel ezelőtti május elsejékhez. A kapitalista rendszerben a munkásosztály nemzetközi összefogását, a tüntetések hirdették. S ha véráldozatot követeltek is ezek a tüntetések, a munkások mégis megmutatták összefogásukat, erejüket, szolidaritásukat a világ valamennyi munkásával, dolgozó emberével.

Harc helyett ma boldogan, szabadon ünnepeljük május elsejét. Munka helyett ezen a napon szórakozás, pihenés vár minden dolgozóra, s a diákokra, úttörőkre is. Tanulás helyett szüleikkel ünnepelhetnek valamennyien. Örülhetnek a tavasznak, a májusnak, a szabadságnak és békének, de ne feledkezzenek meg azokról a munkásokról, diáktársaikról sem, akik még titokban, nehézségek között ünnepelnek ezen a napon.

Erről beszéltek a tanárok valamennyi iskolában április 30-án, az utolsó órában. Az ünnepély, május elsejének megünneplése ezzel kezdetét vette.

ÜGYEK — BAJOK — PANASZOK

A Ságvári Endre utca 4. sz. alatt lakó háziasszonyokkal beszélgettem a minap. Annyi panaszt hallottam tőlük, hogy még elsorolni is sok. Az orvoslást mindegyikre meg lehet és meg is kell találni. Nézzük csak sorba valamennyit.

Kezdjük talán a pincénél. A fáskamrák előtti részt nem akarja néhány lakó takarítani. A szemetet minden favágás vagy szénhordás után elszórva hagyják. A folyosó beugróját, ahol egyébként fát lehetne vágni, Kádár elvtárs, a telepgondnok elkerítette s ott fát tart. A lakóknak a folyosó e részére is szükségük lenne, hiszen a fát vagy szenet az elkerített részen lévő ablakon keresztül bedobálhatnák a pincébe, s nem kellene a lépcsőházon keresztül hordani. A tisztaságra így jobban vigyázhatnának.

A lépcsőházban a második emelet után, a sok lim-lom között, melyet itt tárolnak a lakók: mázsa, teknő, sőt ételmaradék, kenyérhéj is van. Ezek eltakarítása halaszthatatlan.

A padláson a sok gyúlékony anyag, a rendetlen összevisszaságban könnyen tűzfészekké válhat. A padláskulcsot nem a házbizalmi tartja magánál, hanem a lépcsőház egyik lakója. Rajtuk kívül tehát a padlást más nem tudja használni azért sem, mert ott szalonnát, füstölt húst tartanak. A lakók jogosan panaszkodnak erre is, hiszen a padlást mindannyian szeretnék használni, mégpedig ruhaszárításra.

A legtöbb baj talán mégis a lépcsőház előtti eredetileg kézilabdapályának készült térre van. Délelőtt a kisebb gyerekek kiabálnak, hancúroznak itt. Őket még le lehet csendesíteni. Délután azonban a nagy, 19—20 éves fiúk kezdik a labdarúgást s bizony nem kímélik az ablakokat sem.

Az asszonyok kérése csupán ennyi: ültethessék be a teret virággal s hozzanak néhány padot erre a térre is, hogy délután itt kézimunkázhassanak, pihenhessenek a lakók. Ezzel aztán megszűnne itt a labdarúgás.

A panaszok megszüntetésében a telepgondnokra vár nagy feladat. Reméljük, hamarosan intézkedik.

Nem hagyhatjuk szó nélkül

Garázsmesterek figyelmébe

Ugyan ki tudná megakadályozni, ha közlekedési útvonalon egy személyszállító gépkocsi — vagy akár teherautó emberéletet olt ki, néhány pillanat leforgása alatt? A balesetet szemlélő járókelők bizonyára nem. Ők legfeljebb csak sajnálkozásukat fejezhetik ki. Az utasok is tehetetlenek a „karambol” elkövetésében.

Ki hát a felelős? Azt mondják elnéző, részrehajló emberek, hogy nem minden esetben a gépkocsivezető követi el a hibát. Sőt — ha a baj megtörténik — legtöbbször olyan okokat igyekeznek keresni, elsősorban maguk a vezetők, melyeknél kimutatható, hogy nem ők a baj előidézői. Ilyenkor rendszerint a „gépkocsi meghibásodása” (hirtelen féktörés, stb.) okozza a balesetet.

Nos, a műszaki hibát nemcsak megszüntetni — de megelőzni is lehet. Sőt — kell! Április 23-án a Komló Városi Rendőrkapitányság a Baranya megyei Rendőrkapitányság Gépjárműveket és közlekedést ellenőrző csoportjával közös műszaki ellenőrzést tartott a Kossuth Lajos utcában. Ellenőrzésük során bevontak 32 darab gépjárműigazoló lapot, azért, mert a személyszállító gépkocsiknál műszaki hibát találtak. Igen sok fékhiba, rossz irányjelzőkészülék, és rossz féklámpa következményeképpen vonták ki a kocsikat a forgalomból. A közlekedést ellenőrző csoport munkájának eredménye arról tanúskodik, hogy hanyagok, felületesek a vezető emberek. Gondatlanságukra könnyen ráfizethetett volna néhány ember is.

A baleset hamar megvan. Tudják ezt jól a gépkocsivezetők. Hiszen maguk terjesztik azt a mondást, mely szerint — „a soffőrnek egyik lába a sírban, a másik meg a börtönben van”. Még sem cselekszenek úgy, hogy ne következzék be egyik, vagy másik, munkájuk során. Természetesen, amit ők elmulasztanak, pótolni kellene a garázsmestereknek. Nekik ugyanis kötelességük minden alkalommal megvizsgálni a gépkocsit, mielőtt átadják azt a vezetőnek. S, hogy részükről sem történik meg a tüzetes felülvizsgálás, azt nemcsak az április 23-i ellenőrzés bizonyítja. Korábban is történtek hasonló esetek. Márciusban például 32 közlekedési feljelentés érkezett a városi kapitánysághoz s ezek közül 13 eljárást le is folytattak.

Az adatok tehát bizonyítanak. S egyúttal intenek is arra, hogy a jövőben több figyelemmel, és nagyobb körültekintéssel végezzék munkájukat a garázsmesterek, gépkocsivezetők, valamint a vállalatok vezetői is.

A mentőfelszerelésről

Ha már a gépjárművek állapotát hoztuk szóba, hadd emlékezzünk meg a kötelező mentőfelszerelésekről is. Mert érdemes külön beszélni róluk. Ha a baleset megtörténik, legfontosabb tennivaló első segélyben részesíteni az arra szorulókat. Ehhez természetesen steril állapotban lévő felszerelés szükséges.

Az április 23-i ellenőrzést végző hatósági emberek megállapították, hogy a forgalomban lévő gépkocsik ötven százalékánál szennyeződött, rossz, vagy hiányos mentőfelszerelés található csak. Az ilyen kötszerekkel nem megjavítják, hanem rosszabbá teszik a szerencsétlenül járt emberek helyzetét. Az ellenőrzés alkalmával figyelmeztetést kaptak a gépjárművek vezetői. Ugy gondoljuk, ez elegendő lesz arra, hogy szennyes, hiányos mentőfelszereléseiket mielőbb steril állapotban lévő, teljes készletre cseréljék ki.

Mélló befejezése a napnak

Jókedvűen szórakoztak az ünneplő emberek

Még az időjárás is az emberek kedvére cselekedett május elsején. Olyan barátságosan, melegen tűzött a tavaszi napsütés, hogy az emberek végre kiskabátban sétálhattak a város utcáin. Már a délelőtti órákban nagy embertömeg hullámzott a piactér játéksátrai s a körhinta körül. Annak, aki az édességet, hűsítő italt árusító pavilonokban vásárolni akart, ugyancsak ügyesen kellett mozognia. Mert míg rákerült a sor, bizony eltelt egy kis idő.

Amint az ünnepi beszéd a Lenin téren végetért, még többen kerestek fel a szórakozóhelyeket. A gyereknek egy menet a körhintánál s a szülőknek egy-egy pohár habzó sör, jól esett ebéd előtt.

DÉLUTÁN A VIDÁMPARKBAN

Az ügyes háziasszonyok már április 30-án sütöttek, főztek a nagy napra, s így nemsokáig tartott, míg a család elfogyasztotta az ünnepi ebédet. Az asztalnál legjobban talán csak a gyermekek türelmetlenkedtek, kiket hívott, csalogatott — a vidámpark. Alig múlott el egy óra, az utcákon máris látni lehetett, hogyan vonul az emberáradat a vidámpark felé. Persze, voltak olyanok, akik megrekedtek a motorversenyzők pályájánál, s bizony egy lépést sem mentek tovább, míg a verseny be nem fejeződött.

A kicsinyeket nem igen érdekelték a motoros emberek. Őket inkább a sokféle hinta, a céllövölde, s a halászat vonzotta. A pénztárnál esdeklő szemekkel néztek anyjukra, s bizony melyik szülő állhatta volna, hogy ne vegyen 4—5 hintajegyet gyermekének. Lett is a sok jegyváltásból olyan tumultus, hogy csak győzték elrendezni a figyelő jegyszedők.

Az történt ugyanis, hogy nagy lett a forgalom. Minden hintánál csoportosan szorongtak a türelmetlen gyermekek, s örömük csak akkor lett teljes, mikor végre ők kerültek sorra, egy-egy menetben.

KISVENDÉGLŐKBEN, ITALBOLTOKBAN

A férfiak természetesen motorverseny, labdarúgómérkőzés után, legszívesebben az italméréseket keresték fel. Persze, nagy volt a látogatottság az ilyen helyeken is. A nagyfröccsök, korsó sörre várakozó férfiaknak alkalmuk adódott tapasztalni a vásárlással járó várakozást is. Mondanunk sem kell: egynek sem tetszett. Türelmetlenül siettették a kiszolgálókat s bizony némelyik nem a legudvariasabb hangon nyilatkozott munkájukról.

Mikor aztán a rendelt ital asztalukra került, egyszeribe megváltozott a hangulatuk. Jókedvüknek csak a hitvesi figyelmeztetés tudott határt szabni.

A ZRINYI ILONA KULTUROTTHONBAN

Kellemes meglepetést okozott a Zrínyi Ilona Kultúrotthon belseje, a 4 és 7 órai előadásra gyülekező embereknek. Amíg a műsor kezdetére várni kellett, a kíváncsi közönség figyelmesen nézett meg mindent. S Komló újonnan épült művelődésháza valamennyiöknek nagyon tetszett. A modern megoldással épített berendezésről csak elismerő vélemények hangzottak.

Voltak akik megilletődve indultak a lépcsők felé, hogy erkélyre szóló jegyükkel, elfoglalják jogos helyüket. Némelyik egyszerű munkásnak, arcáról tükröződött a kérdés: és mindez a miénk? Eljöhetünk ide, bármikor? . . . Mások megkönnyebbülten sóhajtottak fel: Végre! Csakhogy elkészült . . .

UTCABÁL

A piactéren ahogy sötétedni kezdett, vidám fiatalok kerestek partnert maguknak. Táncolni akartak. A tér szélénél elhelyezkedett zenekar számaira frissen, jókedvűen lejtették a táncokat, s bizony nem akadt egyetlen leány sem, aki „zöldséget árult volna”. Ünnepelt a város népe. Mindenki szórakozott. Fiatalok, idősek, bányászok, munkások, értelmiségiek. Közösen.

Táppénzcsalók nyomában

II.

Bonyhádvarasdon Takács Imre szászvári bányászt keressük. Nem találjuk meg, valahova elment. Az italboltban elmondják, hogy nemrég ott járt. Valaki megjegyzi, hogy ide ment a szomszéd házba. Itt találunk rá. Zavartan néz ránk. Tudja, hogy ágyba lenne a helye, hisz' köhögés, megfázás, belső szúrások indokával került táppénzbe.

Megígéri, hogy többet nem tesz ilyet és mindent elkövet, hogy elősegítse a gyógyulását.

Már késő délutánra hajlik az idő, amikor Kakasd határába érünk. Sebestyén András III-as aknai dolgozó lakását keressük. Könnyen rátalálunk a 30-as házra. Nagy ház, tágas udvar, rengeteg baromfi. Első szempillantásra megállapíthatjuk, jómódú emberek laknak itt. Az udvaron idősebb asszony fogad bennünket. Mikor a férfiak után érdeklődünk, zavartan mondja, hogy a mezőn vannak, de nem tudja, hogy merre.

Hangja, viselkedése sokmindent elárul. Elmondja, hogy férje idős, soha nem dolgozott más munkán csak „parasztin". Más meg nincs olyan a házba, aki Komlón dolgozna.

— Fia van néni?

— Van egy. Az András.

— Ő hol dolgozik?

— Hát... Komlóba. Most az orvosnál van, mert, beteg.

Elköszönünk. Ahogy elmegyünk a háztól és visszatekintünk, a néni egy kerékpáros gyereknek magyaráz valamit. A tanácsháznál állunk meg. Itt ér bennünket utol a kerékpáros gyerek, kinek néhány perce magyarázott valamit Sebestyén András édesanyja.

A határba

— Jó motorjuk van bácsi — kezdi el a beszélgetést a fiú. Illedelmes, értelmes gyerek a Jancsi. Üttörő. Elmondja, hogy Sebestyén néni Belecre (Kakasd szántója. Szerk.) akarta elküldeni.

— Tetszik tudni, ott van az András, de én nem mentem el. Ezért nem is mondta meg, hogy mit kellett volna mondanom az Andrásnak...

Hamarosan már a szántóföldek között berreg a Pannonia. Fiatal gazdától érdeklődünk a Sebestyének földje felől. Készségesen útbaigazít bennünket, s arról is beszél, hogy ki szánt...

Tovább megyünk. Három pöttömnyi gyerek szalad le a domboldalról.

— Itt van fenn a Sebestyének földje. Ott szánt az András...

A gyerekek éles hangja messze száll. Egy pirosruhás leány minden szót hallott, tőlünk vagy 100 méterre. Sebestyének földje felé szalad...

Mire mi is odaérünk, már békésen álldogálnak a lovak a szántó közepén. Sebestyén András egy tuskón ül. Zavarban van. Cipőjén friss föld, kezén még jól látszik az eke szarvának nyoma. Hallgat. Nem is tiltakozik, tudja, hogy olyat tett, melyet nem lett volna szabad. Annál jobban pereg a nyelve az egyik menyecskének.

— Éppen most jött ide az Andris és csak itt ült. Ne higyjenek senkinek, ha azt mondanák, hogy szántott. De, hogy is képzelnek el ilyet...

Nem vitatkozunk — elköszönünk. András mellettünk tolja kerékpárját. Arcán a megbánás. Még 19 éves sincs. Míg a menyecske nyelvelt, hallgatott. Most azonban már megered a nyelve. Lassan tagoltan ejti a szavakat.

— Nézzék én nem tagadom, hogy dolgoztam. Nincs annak értelme. Először fordult velem elő, de utoljára. Jogosan vonják le a táppénzemet.

De nemcsak ezt tudja Sebestyén András. Azt is, hogy anyja rokonai is nagyon rosszul tették, hogy hazudtak. Mert ezt tették.

— Kár hazudni, mert az igazság úgyis kiderül...

*

Igen kiderül! S amikor az esti fényben fürdő Komlóra érünk, arról beszélgetünk, hogy milyen kár egy becsületes fiatal lelkét megmételyezni hazugsággal. Főleg akkor, ha az anyja teszi azt...

(Rajnai—Makkai)

Juhász Róbert:

Csomag anyámtól

Kis csomagot hozott a posta;
Az anyám reszkető keze
zsinegét úgy összecsomózta,
mint hogyha kincset rejtene.

Bontogatom türelmes kézzel,
mint vers-fonal ágát-bogát
— nem szereti, ha durván,
késsel
épp a közepén vágom át.

A spárga is kincs
— írja mindig —
küldd szépen haza, kisfiam...
Az anya fiát mindig inti,
S a szavának mi haszna van?

Szekrényem alján halomban
áll
a tépett kóc — lám, hogy
kérte!
Ha összekötném, a sok fonál
szívétől szívemig érne

A csomag nyitva: kalács
benne,
Közepén ujj-nyom, kis gödör,
csókolom, mintha keze lenne,
Öröm emel és kín gyötör.

Győzelmi jelentés!

6 038 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt dolgozói nagyszerű munkasikerekkel köszöntötték a világ proletáriátusának nagy ünnepét.

Április 21-től ünnepi hetet tartottak és ez idő alatt majdnem 4 000 tonnával bányásztak több szenet, mint a tervezett mennyiség! Különösen az ünnepet megelőző nap született kimagasló eredmény. A tröszt április 30-án 126,8 százalékra teljesítette a napi tervét, vagyis egy nap alatt 122 vagon szénnel adott többet a tervezett mennyiségnél!

30-án ismét a III-as aknai bányászok dolgoztak a legjobban. A tervezett 77 vagon szén helyett 111 vagonnal küldtek felszínre! Ezzel az eredménnyel a hónap összesített legjobb eredményét is elérték nemcsak a komlói, hanem a pécsi tröszt viszonylatában is!

III-as akna nagyszerű bányászai áprilisban 1 856 tonnával termeltek több szenet mint az előirányzat!

Szászvár bányászai nemcsak az ünnepi dekád, de egész hónapban kimagasló munkát végeztek. Ez megmutatkozik abban, hogy 517 tonna szénnel felülmúlták a tervezett menynyiséget. 29-én és 30-án több mint 130 százalékos eredményt értek el!

A mázai és a nagymányoki bányászok április minden napján teljesítették a tervüket! Különösen a mázaiak dolgoztak jól az ünnepi hét ideje alatt. A mázaiak 703, a nagymányokiak 354 tonnával termeltek több szenet, mint a tervezett.

Anna-aknán több mint 30 százalékkal múlták felül a napi tervüket 30-án. Az ünnepi hét idején elért átlagos eredményük 117,9 százalék!

Kossuth-bánya dolgozói a hónap első harmadának végétől sorozatos jó eredményeket értek el. Ennek köszönhető, hogy majdnem 5 százalékkal túlteljesítették a havi tervüket.

Béta-aknán az ünnepi hét alatt végzett derekas munka nyomán sikerült törleszteni a jelentős elmaradást. A hónap végére már több mint ezer tonna szénnel adtak többet, mint a tervezett mennyiség!

„VÁNDORMADARAK"

Négy férfi üli körül az asztalt. Három fiatalabb, egy idősebb. Közülük kettő nem éppen színjózan. Már ez elgondolkoztatja a szemlélődőt, hogy lehetséges ez. Hétköznap van, délelőtt 10 óra és falun. Ilyenkor pedig falun temérdek tennivaló akad. Szántás, boronálás... Ez a négy izményi férfi azonban úgy látszik nem talál magának munkát.

Vagy itt keresnek? Lehet. S beszélgetésük — mely nem halk — elárulja céljukat. Figyeljük csak:

*

— Én azt mondom, hogy Sztálinvárosba menjünk. Ott dolgozunk egy napot, s ebből már tudunk élni vagy két-három napig. Utána ismét dolgozunk.

— Én nem megyek el olyan messzire! Van itt munkaalkalom a közelben is.

— Ugyan ne mondj már ilyen marhaságot — kontrázik rá az egyik józan. Hol lehet ma már könnyen pénzt keresni a közelben úgy, hogy az ember csak akkor dolgozzon, ha kedve van rá.

— Hol? — vág vissza a másik józan — hát Komlón. Még hozzá Béta-aknán.

És már előadta is tervét. Mindent bízzanak csak rá. Ő ismerős ezen az aknán. Személyesen ismeri a vezetőket. S majd ő beszél velük. S amikor a többiek nem nagyon bíztak a sikerben, még azt is hozzátette, hogy van ott olyan, akit könnyen be lehet csapni. Meg is nevezte.

*

Elgondolkoztató ez a kis történet. Még mindig akadnak olyanok, akik vándormadárként járják a munkahelyeket, s csak akkor „dolgoznak", ha éppen nagyon szükség van a pénzre. Ezek az emberek nem akarnak beletörődni a munkafegyelembe, nem azért „dolgoznak", mert ez a társadalom és az egyes emberek életének alapja, hanem csak azért, hogy máról-holnapra meglegyen a mindennapi innivalójuk. Beszélgetésük elárulta, hogy már nagy tapasztalatokat szereztek ezen a területen. Hisz' névszerint említették, hogy kit lehet és kit nem lehet becsapni.

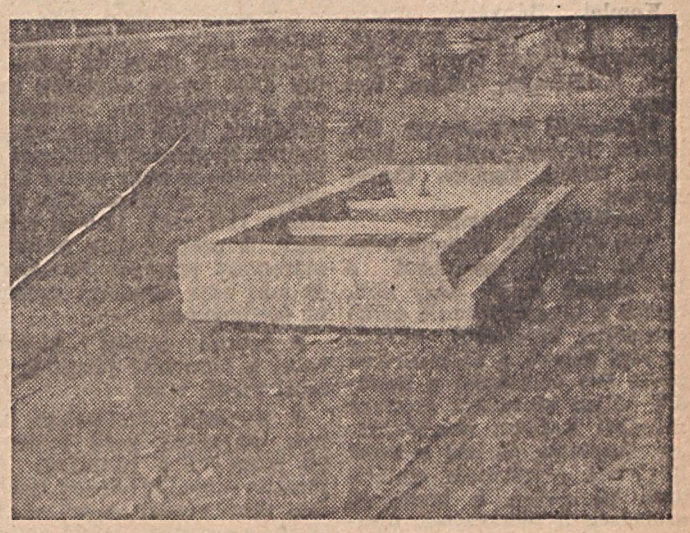
Hogy megjelentek-e Béta-aknán, nem tudjuk. De hogy itt sem kapnak munkát, azt reméljük. S nemcsak ezen az aknán, hanem sehol másutt. S ha ez így lesz, akkor rájönnek arra, hogy ebben az országban csak a becsületesen dolgozó munkásembernek van helye!

IJ

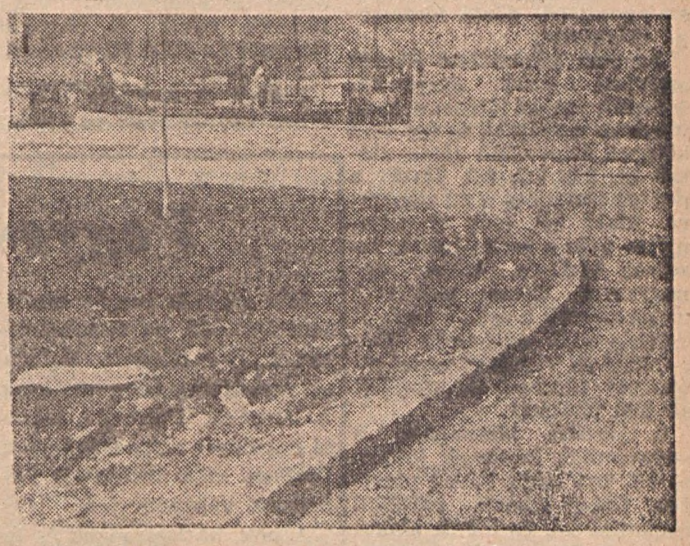
Kenderföldi képek

Egyik napról a másikra változik ez az új városrész. S mindig szebb lesz. Frissen ültetett facsemeték százai, új tér, park, szobor egészen megváltoztatta a város kenderföldi képét.

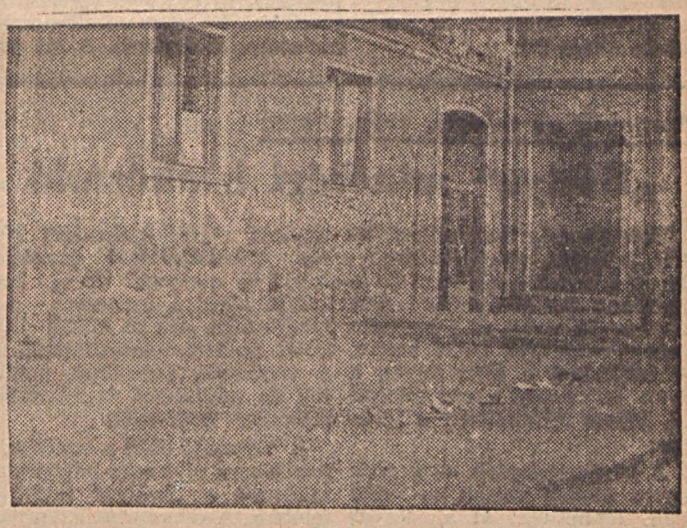
De nagyon kitűnik — különösen a sok szép mellett — az, amely rontja ezt a képet. S nagyon sokszor csak egyszerű hanyagság, nemtörődömség ennek az oka.



A Zrínyi Ilona Kultúrház előtt már évek óta fekszik egy betonelem. Vajon nem hiányzik ez sehonnan?



Az új téren a frissen elkészített parkra naponta ráhajtanak a gépkocsik. Például április 11-én 13 óra 45 perckor a GJ 292, és a GM 713 rendszámú gépkocsi.



A téren lévő zöldséges bolt előtt mindig rengeteg a szemét. S hogy ne legyen, semmi mást nem kellene tenni, mint néha összesöpörni a kenderföldi utcákat.

IBUSZ
(külföldi) társasutazások

CSEHSZLOVÁKIA:

13 napos társasutazás Marienské Láznéba vonattal, június 11-én. — Ára: 2 730 forint.

SZOVJETUNIÓ:

12 napos társasutazás. Utvonal: Kiev — Leningrád — Moszkva. — Indulási időpontok: június 20. — Ára: 3 372 forint, — Július 11. ára: 3 851 forint, augusztus 3. Ára: 3 851 forint. Augusztus 10, ára: 3 851 forint. Szeptember 8., ára: 3 894 forint. Szeptember 24. Ára: 3 396 forint. Odautazás vonattal, vissza repülővel.

19 napos
FEKETE-TENGERI KÖRUT

június 17-én. 4 786 forint, II. osztály. 3 886 forint, turista és III. osztály 3 451 forint.

Jelentkezés az IBUSZ-nál (Béke [illegible], földszint).

Hétköznapi emberek között

Az időjárás igen változatos. Egyszer süt a nap, máskor borús az ég, fúj a szél, vagy esik az eső. De legtöbbször az utóbbi van most. A szeszélyes időjárás ellenére Komló és Mecsekjánosi között teljes ütemben halad a vízvezetéképítési munka. Ennél az útszakasznál 60 egyszerű, de nagyszerű „hétköznapi ember" dolgozik szívvel-lélekkel, erőt nem kímélve azon, hogy városunkban végképp megszűnjön az évek óta fennálló vízhiány.

E hétköznapi emberek — mert azok — sokat tettek városunk fejlődéséért. Becsületesen, odaadóan helyt állták a munka frontján. Jól dolgoztak az elmúlt években, 1958. első negyedévében, és jól dolgoznak most is. Az elmúlt évi munkájuk eredményeként tíznapi összegnek megfelelő nyereségrészesedést kaptak. — Mindezek ellenére sem az Új Komló, sem a Bányász Rádió eddig nem foglalkozott velük. Pedig megérdemelték volna.

Mint a helyi lap egyik munkatársa, ezt a hiányosságot akarom pótolni, amikor ez alkalommal meglátogattam — többek között — Szikszai György tizenöttagú brigádját. Mivel még nem volt dolgunk újságíróval, a beszélgetés nehezen indult.

— Éppen rólunk akar írni? — kérdezte egy kicsit csodálkozva Szikszai György brigádvezető.

— Amikor igennel feleltem, a többiekhez fordult:

— Én nem bánom. Sőt örülök ennek. Ti mit szóltok hozzá.

Ők is boldogan beleegyeztek.

— Valamennyien évek óta dolgozunk a vállalatnál — mondotta érdeklődésemre a brigádvezető. — Például én és Halmai József több, mint hét éve, megszakítás nélkül, dolgozunk Komlón.

— Szikszai bácsi. A hét év alatt Komlón hány helyen dolgoztak?

— Sok helyen. Azelőtt mindig utat építettünk. Dolgoztunk Kökönyösön, Kenderföldön, a vasútállomás környékén, az Anyagbeszerző Üzem területén, és máshol is. Nem tudnám mind felsorolni. Hiszen hét év az nem rövid idő...

— Ezen a munkán mióta dolgoznak?

— 1957. szeptembere óta. — Azelőtt nem csináltunk vízvezeték-építési munkát. Ezt a munkát május 15-re befejezzük. Eddig több, mint 7 kilométer hosszú, 40 centi átmérőjű csövet beépítettünk. Még talán egy kilométer van vissza. A Berek utcáig építjük ezt a főnyomó vezetéket. Ott összekapcsoljuk a budafai vízvezetékkel. Ezen a csövön jön Komlóra a ligetoroszlói víz.

A brigád legjobb dolgozóiról Vadászi István főművezető beszélt:

— Nagyon jól dolgozik és kiválóan irányítja a brigád munkáját Szikszai György. Ő különben többszörösen kitüntetett, kiváló dolgozó. A brigádtagok közül Halmai József, Berta Ferenc, Nól János, Sas Imre, Rorbacher Ferenc és a 17 éves ifjú Szikszai György a legjobbak. Ezek mindig lelkiismeretesen, kiválóan végzik munkájukat. Azért beszéltem én a legjobbakról, mert a brigádvezető elvtárs nem említette volna sem az ő, sem pedig fia nevét. Másokat szívesen dicsér Szikszai elvtárs, de saját magát azt nem... Még a fiát sem. Ezt ő hivalkodásnak tartja. E szavak nyomában a brigádban kirobban a nevetés:

— Egy kicsit túloz a művezető elvtárs — mondja szerényen ifjú Szikszai György. — Dolgozni dolgozom, de nem jobban, mint a többiek. Csak igyekszem. Azt akarom, hogy az én munkámra senkinek se legyen panasza. Sem a brigádvezetőnek, apámnak, sem pedig az üzemvezetőségnek... Vannak itt idősebb munkások is, akik, ha nem is gyorsabban, de szebben dolgoznak, mint én. Én még csak 17 éves vagyok. Mindössze egy éve, hogy ennél a vállalatnál dolgozom.

— Maga szerint kik a legjobb munkások itt? — kérdezem az ifjú Szikszait. — Nem válaszol, csak nevet és vállat von.

A munka tovább folyik. Az öt méter hosszú, 40 centiméter átmérőjű cső körül négyen vannak. Az emelőn lévő egytonnás cső — mert ennyi a súlya — ide-oda billeg. Az ifjú Szikszai György, a csiga segítségével, lassan az árokba ereszti a csövet. (Az árok szélessége 80 centi, mélysége pedig két és fél méter. Szerk.) — Ott — az árok mélyén — Halmai József és Sas Imre, a már előbb helyére eresztett csőbe illeszti a most leérkezettet és apró kőzúzalékba fektetik. A száraz zúzalék, a csövet védi a föld nedvességétől. Egy-egy öt méteres cső fektetése percek alatt kész. Aztán újra kezdik. Méterről, méterre, kilométerről, kilométerre. Ligetoroszlótól Komlóig.

— Naponta 100 métert haladunk előre — mondja Vadászi István. — Ez az előrehaladás óriási erőfeszítést követel tőlünk. Nem könnyű az ilyen munka, de mi vállaltuk és meg is csináljuk. Hogy jól dolgoztunk-e, vagy nem, rövid idő múlva bebizonyosodik. A komlói emberek döntik el munkánk eredményét.

— Hogyan?

— Ha megszűnik a vízhiány és állandóan bőven lesz jó ivóvíz, akkor megszűnnek a panaszok. S ez azt jelenti, hogy munkánk eredményes volt.

— DEMETER —

SPORT

Röplabda-rangadó az NB III-ért

Komlói Bányász—Szekszárdi Szpartakusz 3:1

Komlói Bányász: Orosz, Rein, Katka, Vókó, Krajczár, Vízhányó. Csere: Varga, Benedek, Kismándor, Takács, Kovács.

Szekszárdi Spartakusz: Pálinkás, Sándor, Ördögh, Horváth, Krézli, Zsoldos. Csere: Kardos.

Vezette: Szukovszki.

Igen élvezetes, jóiramú mérkőzést vívott egymással a két csapat. A tét nagy volt, hiszen a tavaszi forduló során csapatunk veretlenül végzett az első helyen, a szekszárdiak pedig két vereséggel a második helyre szorultak, azonban mindkét vesztett mérkőzésükre megóvták és bár a Pécsi Röplabda Alszövetség elutasította az óvást, a budapesti szövetség a mérkőzések újrajátszását rendelte el.

Ilyen előzmények után utazott csapatunk Szekszárdra, hogy megvívja a bajnoksag szempontjából döntő fontosságú mérkőzést.

Az első játszmában nappal szemben kezd csapatunk. Mindkét csapat játékosai kissé idegesen mozognak és így csak közepes színvonalú játék alakul ki. 2:0, 5:3, 9:5, 11:10 a pontok alakulása a mi javunkra. Majd két erős támadásnyitás után a szekszárdiak vezetnek 12:11-re. Ekkor egy nagyszerű Orosz bombával megszerezzük a nyitás jogát és egymás után nagyerejű ütéc inkkel és Vízhányó cseles ejtéseivel 15:12-re megnyerjük az első játszmát.

A második játszmában a szekszárdiak kezdenek jobban és 3:1, 5:3 majd 6:5-re vezetnek. Ekkor sikerül erősíteni csapatunknak és 8:6-ra alakul az eredmény a mi javunkra. A szekszárdi közönség buzdítására nagyszerű támadásokat vezet csapatuk és végeredményben 15:10-re megnyerik a második játszmát. A mérkőzés állása 1:1.

A harmadik játszmában a komlói csapat irányít, 2:2-től fokozatosan elhúz és pillanatok alatt 9:2-re vezetünk ebben a játékrészben, különösen feladóink, Vókó és Rein remekelnek. Nagyszerű feladásaikat könnyedén és nagy erővel ütik játékosaink a szekszárdiak térfelére. 11:5, majd 13:6-ra vezetünk. A szekszárdiak teljesen alárendelt szerepet játszanak és már csak szépíteni tudnak az eredményen.

A komlói csapat 15:8-ra nyeri a harmadik játszmát és ezzel 2:1-re vezet.

A negyedik játszmában ismét csapatunk kezd jobban, 5:1 majd 7:3 a javunkra. A játszma második felében izgalmas játék alakul ki. 8:8, majd 10:10 az eredmény. 12:11, majd 13:12-re vezet a szekszárdi csapat. A komlói csapat nyugodtan játszik és sikerül megfordítani az eredményt. Végül 15:13-ra nyeri a negyedik játszmát és ezzel 3:1-re nyerte a mérkőzést.

Csapatunk továbbra is megőrizte veretlenségét és értékes két pontot hozott el Szekszárdról.

Jók: Vókó, Kotka, Orosz, illetve Pálinkás és Zsoldos.

Értékelés: Végig izgalmas mérkőzést látott a közel 200 főnyi közönség. A komlói csapatból Orosz és Kotka nagyszerű ütései és Vókó nagyszerű feladásai jelentettek biztos pontot. Krajczárnak nem ment az ütés, de jó labdakezelésével nagy hasznára volt csapatunknak. Vízhányó jól nyitott és védekezett, de volt egy-két könnyelmű ejtése. Rein nyitásai biztosak voltak, azonban mozgása még eléggé kényelmes és emiatt több hibát vétett.

A szekszárdi csapatból Pálinkás és Zsoldos játéka érdemel dícséretet, azonban az egész csapatnak labdakezelésben még sokat kell javulnia.

Szubovszki játékvezető végig jól vezette a játékvezetői szempontból nehéz mérkőzést.

4-én Pécsett a Pécsi Dózsa ellen játszik csapatunk.

4-én a Komlói Petőfi Sásdon játszik.

HÍREK, közlemények

Jó munkát végeztek

Az elmúlt esztendő során lényegesen javult a tanácsi vállalatok munkája. Az elért jó eredményeket nemcsak az 1957. évi mérlegbeszámoló, hanem a március végén kifizetett nyereségrészesedés is méltóképpen bizonyította.

A tanács végrehajtó bizottsága figyelemmel kísérte vállalatainak tevékenységét s megállapította, hogy valamennyi az előírt tervet túlteljesítette.

Igy például a nyereségrészesedésnél a Vendéglátóipari Vállalat átlagosan 25, a kenyérgyár 14, a Komlói Víz- és Csatornaművek 12, s a Községgazdálkodási és Kertészeti Vállalat 21 napi bért fizetett ki dolgozói részére.

Javult a Komlói Helyiipari Vegyes és Javító Vállalat munkája is. Évi tervét 104 százalékra teljesítette, s az előző évhez viszonyítva, 493 ezer forint eredményjavulást ért el.

A városi tanács végrehajtó bizottsága tanácsülések alkalmával elégedettségét fejezte ki az elért eredményekért. A továbbiakban — ugyanúgy mint eddig — figyelemmel kíséri vállalatainak munkáját, s azok menetéről ismételten véleményt ad majd a tanácsülés előtt.

— **Külföldi üdülést biztosít** a tröszt szakszervezeti bizottsága két-két komlói bányász részére. A szakszervezeti tagok július 28-tól augusztus 12-ig az NDK-ban, augusztus 30-tól szeptember 14-ig pedig Csehszlovákiában tölthetnek el két hetet. Az üdülésért 1 850 forintot kell befizetni. Jelentkezni mielőbb a tröszt szakszervezeti bizottságán és az üzemi szakszervezeteknél lehet.

— **Július elsején** megnyílik városunk kórháza. A megnyitáskor három kórházi részleg megkezdi gyógyító tevékenységét. A belgyógyászat, a sebészet és nőgyógyászat. Addig még sok munka, (az épület berendezése, az osztályok felszerelés) vár elvégzésre.

— **A gyermeküdültetést** június 16-án kezdi meg a tröszt szakszervezeti bizottsága. Az első csoport június 16-án indul Béla-telepre.

— **A parkok** rongálóit szigorúan bírságolja a városi tanács. Stefcer József gépkocsivezetőt, a parkra való ráhajtásért 100 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte.

— **Két újfajta** mosóport mutatott be a vegyesiparcikk bemutatón az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat. A „Tip" jelzésű mosópor ára 3,50 forint. Az „Ideál" jelzésű mosópor pedig 3.80 forintért kerül árusításra.

— **Önkényesen** lakást foglalt özv. Illés Ferencné. Lakását — bár üzemi kiutaló javaslat alapján történt — a jogosult szerv engedélye és a bérleti jogviszony megkötése nélkül foglalta el. A városi tanács vb igazgatási osztálya önkényes lakásfoglalás szabálysértése miatt, 50 forintra bírságolta.

— **A sikondai fürdő** üzemeltetésének engedélyét — április 1-i hatállyal — a megyei tanács végrehajtó bizottsága megvonta a Harkányi Fürdő Vállalattól és a Komlói Víz- és Csatornaműveknek adta át. Igy az idei szezonban a sikondai strand üzemeltetése már a komlói vállalat útján történik.

Zenélő Május Komlón

Ma, szombaton este fél 8 órakor kezdődik az Erkel teremben, a Komlói Zenélő Május. E zenei műsort, a 75. életévét jubiláló Kodály Zoltán tiszteletére rendezi a Komlói Állami Zeneiskola.

Az ünnepi megnyitón a Pécsi Filharmonikusok Zenekara, a Liszt Ferenc Kórus és szólistái lépnek fel. Zongoránál: Borsay Pál. Vezényel: Antal György.

Az est nagyszerű zenei csemegét szolgáltat Komló zenekedvelőinek.

— **A Mikszáth** Kálmán utcai borkóstolót — a lakosság kívánságára — május 10-re megszünteti a városi tanács kereskedelmi osztálya. Ezen intézkedés azért vált szükségessé, mert a borkóstoló helyiségében nem tartották be az egészségügyi követelményeket. Az italmérésre kiadott engedélyt a kereskedelmi osztály visszavonja.

— **Ballagásra** alkalmas sötétkék szövetek 225,— forinttól 390,— forintig terjedő árban vásárolhatók, a 115-ös sz. méteráruboltban. Ugyanitt kapható női kabátra és kosztümre alkalmas francia selyem ballon 280,— és 360,— forintos árban.

— **18 ezer forintot** biztosított a Komlói Kenyérgyárnak, szállítóeszközök növelésére a városi tanács. Ugyanakkor az április 1-én alakított Komlói Utépítő Vállalat alapítási költségeinek fedezésére 42 ezer forintot juttatott.

— **A kombinált tűzhelynek** különösen sok nézője akadt a vegyesiparcikk bemutatón. A szép kivitelezés mellett nagy előnye az újfajta tűzhelynek a beépített rezsó és a lecsukható, illetve felhajtható fedőlap is. A tűzhely ára 2 500 forint.

— **Hetvenezernégyszáz** forint értékben 176 darab 400 forintos ingyenes csecsmőkelengye-utalványt adott ki április 25-ig újszülöttek részére a városi tanács kereskedelmi osztálya.

— **Vagyonrongálás** szabálysértése miatt, Neu József vájárt 100 forintra bírságolta a városi tanács vb igazgatási osztálya azért, mert a vasúti őrház ablakát betörte.

APRÓ HIRDETÉS

Eladó jó karban lévő mély gyermekkocsi. Cím: Berek utca 3.

Vegyesiparcikk-bemutató

Már a nyitás napján sok látogatója volt az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat vegyesiparcikk bemutatójának. A látogatók létszáma a későbbi napokban egyre emelkedett. Értékes, szép bemutatót láthattunk valamennyien.

A nők, háziasszonyok és lányok legszívesebben, és legtöbbet, talán a konyha és szobaberendezések bemutatásánál időztek. A modern, szép kivitelű konyhabútor mindannyiuk tetszését megnyerte. A kis papírlap, melyről a hat darabból álló konyhaberendezés árát olvashatták le, nem is nagy összeget tartalmazott. A garnitúra ára mindössze 2 706 forint. Itt volt látható az a háztartási robotgép is, melyet tíz féle célra lehet használni. Bizonyára sok háziasszony kívánsága teljesülne egy ilyen 480 forintos robotgép megvásárlásával.

A konyhagarnitúra elhelyezése, elrendezése, csakúgy, mint a háló, vagy a kombinált szoba összeállítása, ízléses és szép volt. A háló, a dísztárgyak és szőnyegek kiegészítésével igazán szépet mutatott. Csupán az ár volt elgondolkoztató, s bizony egy kicsit magas. Aki a 24 073 forintot, a háló árát magasnak találta, az elcsodálkozott a kombinált-szoba megtekintésekor. A hatalmas, szép kidolgozású és formájú kombinált szekrény mindössze 4 792 forintba kerül. Egyszerű és mégis nagyon szép volt a csőgarnitúra, amely ugyancsak a kombinált-szobához tartozott.

A kiállítás egy másik részében a háztartási gépeket mutatták be. Porszívók, padlókefélőgépek, kávéfőzők és rádiók voltak egymás mellé helyezve. Nyárra igen célszerű a két főzőlapos rezsó, mely 420 és 610 forintos árban vásárolható a vasműszaki boltban. Igen szép kivitelben láttunk szovjet porszívót, hatalmas rádiókat lemezjátszóval és egészen kicsi táskarádiót is. A lemezjátszóval felszerelt rádió ára 4 850 forint.

A szoba egyik sarkában elfér az a kis ebédlő, melyet az Erkel-terem bal belső sarkában állítottak fel. A berendezés három részből áll, s 6 530 forintért vásárolható a bútorüzletben. Külön figyelmet érdemelt az étkészlet, melynek ára 1 494 forint.

A fotósokat leginkább a fotókiállítás érdekelte. A fényképezőgépek többféle fajtáját mutatták be. Nagyítógép is szerepelt a bemutatón. Igen érdekesek, s e mellett nem is drágák a szovjet gyártmányú ébresztőórák. A tok nélküli nikkelezett óra, kis bakelit talapzattal 320 forintért, a hordozható, tokba helyezett óra pedig 420 forintért vásárolható.

A dísztárgyak bemutatójánál újfajta euzinvázákat, kis porcelánfigurákat, Zsolnay és herendi porcelánból készült szobrokat láttunk. Valamennyi szép és értékes dísze a lakásnak.

Utoljára említjük meg a terem közepén elhelyezett motorokat, melyeknek különösen sok nézője akadt. Az itt időző látogatók nagy elismeréssel nézegették a két új kivitelű robogót, a „Panni"-t. Mások a nagymotorokban gyönyörködtek, s volt aki azonnal vásárolt is belőlük.

Szép volt a kiállítás, s a lemezjátszó, mely szüntelen szolgáltatta a zenét, a muzsikát, jó hangulatot teremtett.

Megnyílt az ízléses, szép, tiszta

„Bástya" minőségi borkóstoló

Délelőtt még csak csinosították az ügyes, szorgos asszonykezek a termet a délutáni megnyitóhoz. Az ablakokba még egy cserép virág, az asztalokra színes, magyaros terítő került. A helyiséget a friss festés, a mész jellegzetes szaga töltötte be. Szinte felfrissítette a levegőt.

A kíváncsiskodók — s ezek egyre többen voltak — még nem léphették át a terem küszöbét. Italt még nem szolgáltak ki. A csodálkozás mégis meglátszott az emberek arcán. Varázslat történt itt, s ez adta az okot a csodálkozásra. A jóságos tündér, melynek szerepét ez alkalommal a vendéglátóipari vállalat dolgozói töltötték be — a régi pult helyére ízléses, szép pultot, a poharakat tartó polc helyére állványokon álló kis hordókat helyezett. A csorba szélű poharak helyett szép formájú, ragyogóan tiszta pohárba öntik az italt. A csapolás a hordókból kis üvegkancsókba történik. A pultot egy jégszekrény egészíti ki, melynek külső részén az üveglapon keresztül a hűtött árut is láthatja a vásárló. A jégszekrény polcán kézimunka látható.

Az ablakokat a piszkos, poros függöny helyett magyaros mintájú szőttes díszíti. A padlózatra pedig a részegen heverő cigányok helyett szőnyeg került.

Ugye, kedves olvasó, varázslat ez, még így az elmondás alapján is. Érdemes ellátogatni tehát a Bástya minőségi borkóstolóba. Az átalakítás a Vendéglátóipari Vállalat dícséretére válik. De nézzük csak meg azt is, mit kaphat a vásárló az ízlésesen, szépen berendezett helyiségben? Mivel szolgálhatnak az eladók?

Mivel minőségi borkóstolóról van szó, természetesen minőségi borokat árusítanak itt. Hat féle nedűből válogathatnak a vásárlók. Pécsi cirfandli, villányi vörös, szekszárdi vörös, balatonmelléki csemege fehér és csemege vörös bor folyik majd a csapokon, ha megfordítja azt az eladó. Az itóka mellett falatozhatnak is a vendégek. Sajtosrúd, pogácsa és különböző szendvicsek állandóan kaphatók.

A megnyitó előtt a vendégek fogadására alkalmas helyiséget találtunk a „Bástya" borkóstolóban. A megnyitásra április 30-án, délután került sor. Az első, de a tizedik, századik és ezredik vendég után is ilyen szépnek, csinosnak és ízlésesnek szeretnénk látni ezt a helyiséget. Ez csak a vendégektől függ. Egy kis jóindulattal reményünk valósággá válhat.

Szőke

Minőségi részeg

Az egész úgy kezdődött, hogy az ISZIK (Igazi Szesz Ivók Közössége) vezetősége ivásra és megbeszélésre gyűlt össze egy borgőzös délutánon. Nagy fába vágták a torkukat! Azt kívánták megvitatni, hogy mit kell az ISZIK-nek tenni a tagok elviselhető részegsége érdekében.

Amikor a terembe léptünk, éppen Vörös Orbán díszelnök emelkedett fel a pálinkás butykos mellől.

— Kedves Szesztársaim! — bömbölte el magát. Én úgy gondolom, hogy valamit tennünk kell! (Közbekiáltások: igyunk!) Ugyvan, igyunk, de valahogy változtatni kellene az ivásunk következményén.

Pillanatnyi csend, majd élénk vita egymásközt, hangos pohárcsengéssel kísérve. Izgalom ülte meg a termet. Mindenki érezte, itt valami készül, itt valamit tenni kell. De mit?

S ekkor történt az, amely minden jelenlevőt magával ragadott. Kisüsti Kázmér, a pálinkaivó szakosztály híres vezetője állt fel. Már a felállásban benne volt a történelmiség. Kisüsti nem ingott! Több, mint másfél percig állt — ingás nélkül! — s eközben öblös hangján emigyen szólt.

— Drága szesztársacskáim... huk...! én amondó vagyok, hogy... huk... hogy pontosan nekünk... huk... készítik a mi szeretett, nagyra... huk... Bástyánkat mi... huk... minőségivé csinálják. Legyünk mi is minőségi... huk... részegek!!!

Ahogy a Tisza hajdan átszakítva a gátat tört a rónára, úgy tört ki az üdvrivalgás a jelenlévő szesztársakból.

— Fenomenális!

— Ugy van! Végre tiszta bor van a pohárban!

És zúgott a terem, ömlött a szesz, feles arányban. Fele az asztalra, fele a torokba. Mi pedig magunk előtt láttuk a minőségi részegeket...

...A Bástya Minőségi Borkóstolóból kilép egy ISZIK-tag. S mennyire másképp, mint azelőtt! Mert ugye néhány hónappal ezelőtt még úgy rúgta ki az ajtót. Most pedig nem! Most öklének szilaj csapásával késztette arra az ajtót, hogy utat engedjen neki.

S a lépések is mennyire mások! Most csak minden második méternél esik neki a falnak. Bezzeg azelőtt... Arról nem is beszélve, hogy már nem igen inzultálja a szembejövőket, s csak nagy ritkán fordul elő, hogy valakit bokán rúg. De ha ilyen előfordult, azonnal bocsánatot kér! Hát volt ilyen azelőtt? Ugye nem! Most már hiába kerül valamelyik ISZIK-tag az árokba, akkor sem jár úgy a kutyával, mint Hosszúlé Péter. Hogy ő hogy járt? Hát úgy, hogy miközben minősíthetetlenül részeg volt és valahol az árokba került, egy hűséges kutyus bújt mellé. Később annyira megbarátkoztak, hogy a kutyus nyalogatni kezdte Péter arcát. Erre Péter így szólt a nyalogatóhoz.

— De kedves mester, én... huk... nem borotválást... huk... kértem, hanem hajvágást.

Ilyen már nem fordulhat elő! Hiába nyalogatná bármelyik szesztársat az a bizonyos kutya, senki sem felelne neki. Nem, mert mindenki csak úgy áll neki az ivásnak, hogy frissen van borotválva és a haját is levágatja előzőleg.

Mennyire más mindez, mint régen! Más, mert most már minőségi részegek teszik változatosabbá az egyhangú, minősíthetetlen részegek sokaságát.

— Ij —

Közületek! **Magánosok figyelem!**

Festőrészlegünk minden igénynek megfelelő mintakollekcióból választható falminták alapján vállal

szobafestő, mázoló és címfestő

munkát

KOMLÓI HELYIIPAR SZOLGÁLTATÓ VÁLLALAT

Komló, Kölcsey u. 1. Telefon: 11-84.

MOZI MŰSOR

Május 1.: május 3—4: Mindig veled. Német film, május 5—7: Uljanov-család. Szovjet film.

Matiné: május 4-én délelőtt 10 órakor: Balkezes újonc.

Szabadság: május 3—4: Csigalépcső. Magyar film, május 5—7: A mi igazgatónk. Román film.

Matiné: május 4-én délelőtt 10 órakor: Két kapitány.

(A műsorváltoztatás jogát a mozik vezetősége fenntartja!)

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdaért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 36. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁJUS 7.

A parkok védelméről

Évek óta probléma Komlón a parkok védelme. Sok százezer, talán millió forintot költött már a nép állama városunk parkosítására. Külön parkosító vállalat van Komlón, melynek az a feladata, hogy a már felépített városrészeken parkosítsa az utcákat, tereket. Facsemetéket ültessen és virágágyásokkal tegye szebbé a város különböző negyedeit.

S ezt az igyekvést, a parkok építését, megóvását sok komlói ember — sokkal több közülük a felnőtt, mint a gyerek — elhanyagolja. Sokan megtűrik azt, hogy egyes — sokan vannak ilyenek — felelőtlen, lelkiismeretlen emberek tönkre tegyék a város parkjait, tereit, fáit, a kiültetett virágokat, letapossák a füvesített részeket.

A minap is — május 4-én, vasárnap délután — a Mikszáth Kálmán utca 6—8—10. és a Móricz Zsigmond utca 3—5—7. sz. házak közötti parkosított részen rúgta a labdát nem egy felnőtt ember. Utána a gyerekek. Ugyanezen a részen minden lelkiismeretfurdalás nélkül tapossák végig a füvesített részt gyerekek és felnőttek egyaránt. Az ide kihordott padokat már másodízben lopják el!

A Móricz Zsigmond utca 7-es számú házban lakó — felelős beosztásban lévő személy — tüzelőjét, szombaton, május 3-án az SM 119-es rendszámú tehergépkocsi a parkosított részen keresztülgázolva szállította a ház elé. Amikor városunk tanácsának egyik tagja erre figyelmeztette a szabálysértést elkövető gépkocsivezetőt és a szállítható tüzelőtulajdonost, az így válaszolt: „Én nem tudom itt a rendet". Csodálkoznunk kell ezen a kijelentésen, hisz a társadalmi tulajdon védelmének kötelezettsége minden állampolgár kötelessége. Azt pedig, hogy a parkosított részre nem szabad gépkocsival ráhajtani, minden józanul gondolkodó embernek tudnia kell.

Egyenesen felháborító az is, ahogy a Tröszt Karbantartó Üzemének cesrépkályhaépítő részlege az ő részükre anyagot kiszállító személyek tönkre teszik a drága pénzen parkosított városrészeket. Elszorul a szíve a becsületesen gondolkodó embereknek azon a látványon, ahogyan tapossák egyesek a parkok füveit, csavarják ki, tördelik el a kicsi facsemetéket.

Felháborító az a közömbösség felnőtt emberek, szülők részéről, mellyel maguk is elősegítik a parkok tönkretételét, megrongálását. Május 4-én történt az is, hogy egy 7—8 éves gyerek több felnőtt szeme láttára felmászott a Petőfi téri posta vasrácsos rolójára. Senki sem szólt rá. Senki sem figyelmeztette a helytelenségre. De egyesek megjegyezték: „Nézd csak milyen ügyes gyerek!"

Mi most feljelentést teszünk a város becsületesen és józanul gondolkodó lakosai felé a tanács szabálysértési előadójához: ne tűrjék a parkok rongálását! Szigorúan büntessék meg a parkon átjárókat, a parkok rongálóit, a kis facsemeték tördelőit. Kérjük a város lakosságát: védje úgy a város parkjait, tereit, fáit, mint a saját szemevilágát!

A május elsejei ünnepség résztvevőihez!

Elismerésünket és köszönetünket fejezzük ki Pécs, Komló és a megye dolgozóinak a május 1-i ünnepségeken a részvételért és a megrendezésért. Az idei impozáns május 1-e a párt mögötti felsorakozást, rendíthetetlen békeakaratot, a Szovjetunió vezette szocialista tábor melletti szilárd kiállást, az internacionalizmus eszméjének térhódítását bizonyította.

Nagyszerű eredményeket hozott az ünnepre való készülődés a mindennapi munkában is. Uj sikerek születtek a bányákban, a gyárakban, a földeken.

Kívánjuk megyénk munkásainak, dolgozó parasztjainak, a néphez hű értelmiségnek, hogy a dolgos hétköznapokon érjenek el további sikereket megyénk gazdasági, szociális és kulturális eredményének további növelésére.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT BARANYA MEGYEI BIZOTTSÁGA
MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT PÉCS VÁROSI BIZOTTSÁGA
SZAKSZERVEZETEK MEGYEI TANÁCSA
HAZAFIAS NÉPFRONT MEGYEI ELNÖKSÉGE

A 90 ágyas komlói kórház



Július elsején nyitják meg Komló 90 ágyas kórházát. Jelentős esemény ez városunk életében. Azt jelenti, hogy sürgős esetekben sem kell Pécsre szállítani a betegeket, mert helyszínen is el lehet végezni a szükséges műtéteket.

Modernül felszerelt műtők állnak majd az orvosok és betegek rendelkezésére. Biztosítva lesz a gyógyításhoz szükséges drága eszközök, műszerek sokasága.

A falak kék csempével borítottak, illetve olajfestékkel mázoltak. Az alagsorban konyha, mosoda és fertőtlenítő épül.

Az új kórház megvalósítása fényes bizonyítéka annak a dolgozók érdekében folytatott helyes politikának, melyet pártunk és kormányunk folytat.

Nagyszerű eredmények a május elseje előtti héten, *a tröszt széntermelő üzemeiben*

Április harmadik harmadában, május 1. tiszteletére munkaverseny indult, a Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemeiben. Bányászaink lelkiismeretes munkájának köszönhető, hogy e tíz napos versenyben, valamennyi széntermelő üzemnél kimagasló eredmény született. Május elsejét tervtúlteljesítéssel köszöntötték.

Az üzemek közül elsőnek Béta-akna bányászait említjük meg. Mint ismeretes, Béta-aknán a széntermelés április 20-ig igen rosszul ment. Legtöbb esetben még a száz százalékot sem érték el. Mindennek ellenére április harmadik harmadában, a nagyszerű munka eredményeként, a havi 103 százalékos tervteljesítésre tett ígéretüket 1,4 százalékkal szárnyalták túl. Ezért külön dicséretet érdemelnek, a Verb Ádám csapat tagjai, akik 161,5 százalékos — tíznapos átlag — mellett, 478 csille szenet adtak terven felül.

Wágner János csapata 223 csille szénnel termelt többet előirányzatánál. 10 napos tervét 133 százalékra teljesítette.

III-as akna bányászai április havi tervüket 110 százalékra teljesítették. A harmadik harmadban ők is nagyon jól dolgoztak. Egy nap kivételével jóval felülmúlták a napi előirányzatukat. A május 1. tiszteletére indított munkaversenyben dicséretre méltó eredményt ért el Szebényi József fejtési csapata. E csapat tagjai, nem egészen tíz nap alatt, az esedékes tervükön felül — 932 csille szenet termeltek. Havi tervüket — ebben a tíz napban — 233 százalékra teljesítették. Ilyen fejtési teljesítmények kiemelkedő munkát.

Anna-aknán valamennyi bányász alaposan kivette részét a munkaversenyből. Ebből az üzemből is igen sok csapatot leh ne felsorolni nagyszerű eredményeiért. De talán csak a legjobbat: Leirer István csapatának tagjai, a tíz napos versenyszakaszban 475 csille szenet termeltek terven felül. S ez időben tervüket 135,8 százalékra teljesítették. Anna-aknán a harmadaknászok közül megemlítjük: Radványszki József harmadát. E harmad 516 csille szénnel termelt többet tervénél.

Kossuth-bányán Tölcsér István, Licz József és a Horák Ferenc KISZ-csapat tagjai végeztek kiemelkedő munkát.

Mázán, a fejtési csapatok közül, a Kiss László fejtési csapat tagjai 140,7, a Németh Jenő csapat tagjai 134, a Sajti Vilmos csapat tagjai pedig 129 százalékos eredményükért érdemelnek dícséretet.

Dícséretre méltó eredmények születtek Nagymányokon is. Az üzem legjobb fejtési csapatának, a Hermesz Ferenc csapat tagjai bizonyultak. Az elővájási csapatok közül az első lett, a Kovács Imre csapat, a feltárók közül, a Balázs Lajos csapat, a fenntartásiak közül a Herger Mátyás csapat, a szállítók közül pedig a Hukker András csapat tagjai kerültek ki győztesen.

Kimagasló eredmények május első napjaiban

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemeiben nagyszerű eredmények születtek az elmúlt hónapban. A tröszt 105,6 százalékra teljesítette a havi tervét! Az üzemek százalékos havi végeredménye a következő:

1. III-as akna	**110,0%**
2. Szászvár	**109,6%**
3. Mázа	**109,0%**
4. Anna-akna	**106,0%**
5. Nagymányok	**105,4%**
6. Kossuth-bánya	**104,7%**
7. Béta-akna	**104,4%**

Május első két napjában a tröszt 530 tonna szénnel adott többet a tervezett szénmennyiségnél. A két nap tervét 105,9 százalékra teljesítette.

A legjobb eredmény ismét III-as aknán született. 2-án 126,8, 3-án pedig 128,3 százalékra teljesítették a napi tervet.

Kossuth-bányán az eddigi rossz szokástól eltérően már az első napokban túlteljesítik a tervet. A hónap első két munkanapján 255 tonna szénnel múltak felül a tervezett mennyiséget.

A többi üzem dolgozói is jó munkát végeznek, s ennek következménye, hogy Béta-akna kivételével minden üzem 100 százalék felett áll. Béta-akna két napi eredménye: 93,5 százalék.

Miért nem kapunk meleg vizet?

A minap panaszos levelet kaptunk. Irója Iván László harmadéves vájártanuló, aki több tanuló társával Kövestetőn dolgozik és munka után Béta-aknán fürdik. Iván László többek között ezeket írja:

„Mi vájártanulók a Béta-aknai fürdőépület földszintjén kaptunk helyet. A helyiség igen jó, s ezért nincs is kifogásunk ellene. De számtalan esetben kénytelenek vagyunk hidegvízben fürödni, mert nálunk nincs melegvíz. Sőt sok esetben hidegvíz sincs. Ugyanakkor a fürdőépület másik részén van... Nem tudjuk, miért nem kapunk melegvizet? Nem valami kellemes hidegvízben fürödni. Az ember könnyen kaphat betegséget. Mi pedig nem akarunk betegállományba menni, dolgozni akarunk. Már február óta panaszkodunk, de eredménytelenül..."

Telefonon felkerestük Móka István elvtársat, az üzem vezetőjét ebben az ügyben és ismertettük vele a levél tartalmát. Móka elvtárs a következőket válaszolta:

— A vájártanulóknak, ha nem is teljes mértékben, de igazuk van. Béta-aknán a dolgozók tisztálkodásának nem kielégítő volta nem mai probléma. Egyrészt nagy a vízhiány, másrészt pedig csak négy vízmelegítő boylerral rendelkezünk. Igy, ha van melegvíz, nem mindenki részesül belőle, mert a fürdő befogadóképessége sokkal kisebb, mint a jelenlegi létszámunk. Jóformán kétszer annyi vízre lenne szükségünk, mint amennyit kapunk. A meleg- és hidegvízhiány nemcsak a tanulókkal fordul elő... Sajnos, ezen még nem tudtunk segíteni. Minderről tud a tröszt, tud a pártbizottság is, de egyelőre döntő változást létrehozó megoldást nem találtunk.

Mi kérjük a tröszt illetékeseit, hogy valami módon segítsenek a Béta-aknai vízhiányon.

ANYÁK KÖSZÖNTÉSÉRE

Május 3-án, délelőtt 11 órakor a gesztenyési iskolában ünnepélyes hangulat uralkodott. Az édesanyákat köszöntötték a tanulók. Sok szülő gyűlt össze ez alkalommal, hogy meghallgassa gyermekét.

A nap ünnepélyességét növelte a szépen összeállított műsor. A gazdag program nagyszerűen szórakoztatta az édesanyákat. Leginkább az alsótagozatú növendékek szerepeltek. A „Kis szakácsok" című jelenetben például II. osztályos tanulók illusztrálták a főzési gondokat. Lehettek vagy nyolcan szakácsruhába öltözve, s mégis hiába kevertek, kavartak... a végén csak rájöttek, hogy édesanyjuk főztje a legjobb a világon.

A „Nagymosás" című jelenetben az első osztályos Tóth Zsuzsa szimbolizálta anyukájának helyzetét. Babája ruháját mosta, s közben meg is dorgálta, amiért nem vigyázott a tiszta ruhára. A Gasparik kislány — aki az édesanya szerepét töltötte be — figyelmeztette Zsuzsikát: lámcsak, míg te a babád ruháját mosod, észre sem veszed, hogy a tiéd is milyen piszkos. Te sem vigyáztál rá, s ezt most az anyukádnak kell kimosnia.

Megható volt S. Nagy Lajos szereplése is, aki azt álmodta, hogy megbántotta az édesanyját. S. Nagy Lajos igen tehetségesen adta vissza a gyermeklélek vergődését, aki mindenképpen jóvá akarja tenni hibáját.

Az édesanyai szívekhez szóló szavalatokkal, énekekkel és mese színdarabbal, felejthetetlenné tették ezt a napot a gesztenyési iskolások, valamennyi megjelent anya számára. Az ünnepi beszédet Szent Irma tanítónő mondta el, melyben méltatta az anyák napjának jelentőségét, s köszöntötte az édesanyákat.

A növendékek szereplésük után, megkeresték a nézőközönség soraiban, az édesanyjukat. S amint megtalálták őket, gyermeki szeretettel nyújtották át a virágot, mely annyira hozzátartozik minden évben az anyáknapi köszöntőkhöz.

Női dolgozók a kereskedelemben

Igen sok háziasszony és állásnélküli nő szeretne városunkban elhelyezkedni. Munkát keresnek, de nem akármilyet. Legtöbbjük a kereskedelemben kíván dolgozni. Példa erre, hogy a munkaerőhivatalban április 28-án jelentkező 25 asszony közül egy sem vállalt segédmunkát. Pedig az építőipari vállalat 6 női segédmunkást keresett. A kereskedelmi vállalatoknál nincs felvétel. Igy azok részéről, akik nem tudnak a kereskedelemben elhelyezkedni, egyre gyakrabban hallani olyan kijelentéseket, hogy: „igen, csak pécsieket vesznek fel". Nézzük meg

MI A VALÓSÁGBAN A HELYZET?

Komlón 129 kereskedelmi egység működik, 552 dolgozóval. Az összes munkaerő közül 407 nő. Ez a szám 73,7 százaléknak felel meg. Az arány megnyugtató akkor, ha figyelembe vesszük, hogy a kereskedelemben is vannak olyan munkakörök, amelyek nehéz fizikai munkát, — vagy szakképzettséget — követelnek. Ilyenek a hentes, karbantartó szakmunkás, a boltvezetői és helyettesi, valamint a központok, kirendeltségek magas iskolai végzettséget követelő munkakörei. Az utóbbi betöltésénél jellemző példa, hogy az egyik kereskedelmi vállalat gyors- és gépírót keresett. A városi tanács munkaerőgazdálkodási osztályán nyilvántartott 128 elhelyezkedni kívánó komlói nődolgozó közül egy sem rendelkezett képzettséggel. Igy vidéki munkavállalóval töltötték be az említett helyet.

A nők kereskedelemben végzett munkájáról annyit; hogy nagyon sok olyan női dolgozó van városunkban, akik példaszerű munkát végeznek, s akik öt-hat éve nagyszerűen megállják a helyüket. De sok az olyan nőknek a száma is, akik érdekes módon csak tavasszal akarnak dolgozni. Akadnak olyan nők is, akik mindössze addig kívánnak a kekeskedelemben dolgozni, amíg bútort tudnak vásárolni. Egyszóval: míg a család révbe jut. Sok az olyan nőknek a száma is, akikre az elmúlt években — szakmai tudásuk növelése érdekében — központi iskolákon és tanfolyamokon, komoly összegeket fordítottunk. S amikor megvolt a bútor, cserbenhagyták a kereskedelmet.

Kormányunk 1956-ban látta, hogy ez hiba. Ha így folytatódik, nem lesz biztosított a szakmai utánpótlás és a társadalmi tulajdon védelme. Bevezettük a kereskedelmi tanulóképzést. Jelenleg városunkban 32 fiatal leány és fiú, szakember mellett, szakiskolában ismeri meg a helyes árukezelést, az udvarias, pontos kiszolgálást.

MOST JÁRUNK HELYES ÚTON

Nem vagyok szakember imádó, de az a véleményem, hogy szakszerű munkánál nem fordulhat elő három év alatt 670 ezer forint leltárhiány, mintahogy 1953—1956-ig, az időközben megszűnt Komlói Kiskereskedelmi Vállalatnál volt.

Vizsgáltuk a Pécsről—Komlóra járó kereskedelmi dolgozók számát és városunkban munkájuk szükségességét. Megállapítottuk, hogy összesen 77 dolgozó jár Pécsről, ami az összes komlói kereskedelmi dolgozók 13,9 százalékának felel meg. Munkájukra szükség van, mert szakmai követelmény miatt nem pótolható komlói háziasszonyokkal. Véleményem szerint nem a kereskedelmi vállalatok vezetői a hibásak abban, hogy sok komlói nő nem tud elhelyezkedni.

Ezen tájékoztatásommal a kereskedelmi vállalatok dolgozóinak összetételét, a kereskedelmi munka fontosságát kívántam a valóságos helyzetnek megfelelően ismertetni.

Németh Károly
kereskedelmi osztályvezető

A népek barátsági hónapjának megnyitása előtt

1945. május 9. — a hitleri fasizmus feletti győzelem napja. Az ember legyőzte az embertelenséget. Uj reménység született: békében élhet az emberiség. A győzelem, a népek nagy összefogásának gyümölcse volt. Szenvedés, vér, fegyverbarátság pecsételte meg. Sok millió szovjet ember fiatalon kioltott élete hirdeti a felszabadítók véráldozatát.

Ötmillió német sírhalma figyelmeztet: ez a fasiszta háborús kalandok következménye! Keményelhatározás született a szívekben, amerikai katonák és szovjet partizánok, ellenállók és a fasizmus áldozatai hozzátartozóinak közös fogadalma: *„Vállvetve harcolunk a háborús kísértések ellen, a béke megvédéséért!"*

S ez az elhatározás ma is él bennünk, s egyre jobban erősödik. A békeszerető ember nincs egyedül. Abban a tudatban dolgozhat, hogy a béke és a barátság erői ma hatalmasak. *Uj nagyhatalom ez, amely megakadályozhatja a háborút.* A figyelmeztető emlékezés, a háború utáni fogadalom, és a mai békeküzdelem összefonódik. A 13. évfordulón kezdődik hazánkban a magyar békeharcosok nagy seregszemléje, a népek barátságának hónapja.

A békemozgalom egyik fő feladata a népek barátságának kifejlesztése. A mindennapi életben azokat szeretjük, azokkal élünk szívesen együtt, akiket jól ismerünk. Igy van ez világméretekben is. Egymás életének megismerése — testvéri barátság — közös küzdelem az emberiség érdekeiért. Ez a győzelemhez vezető út. Ebben a hónapban a mi kis városunkba is eljutnak a békeszerető népek életének hírnökei.

A békeharc világszerte folyik. A következő nagy állomása Stockholm lesz. Oda hirdet találkozót július 16-ra a Béke Világtanács. A legégetőbb problémákat vitatják meg; *a kormányfői csúcstalálkozót és az atomfegyver használatnak betiltását.*

A stockholmi béketalálkozót, nagy békemegmozdulással készítjük elő. A mi nemzetünk békeakaratát fogja hirdetni az egész világ előtt az V. Magyar Békekongresszus. Eljut ide a kisemberek szava. Annak a komlói szerelőnek a véleménye, aki kis családi házról tervezget. Számításai meggondoltak. A szorgalmas munka, és a takarékosság gyümölcsei már érnek. De a baráti beszélgetést minduntalan megszakítja egy keserű gondolat, a családi boldogság, s a nemzetek boldogulásának a feltétele is ez: ne legyen háború!

Sohasem felejtek el egy arcot. Az atomháborút bemutató kiállításon láttam. Tömve volt a Május 1. filmszínház előcsarnoka. Mozi előadásra vártak, de közben mindenki a háborús pusztítás képeit, bombák modelljeit nézte. Az arcokon mélységes aggodalom. Erről tanúskodtak a halk elejtett szavak is. Akadt ugyan, aki az atomfegyver technikai oldalát magyarázta inkább. Arról beszélt, hogy ez mindent elintéz. Fiatal volt, a modern technika megszállotja. Vajon mennyi tapasztalatot szerzett ő a háborúról, a fasiszta őrületről? Nem sokat! Könnyelmű véleménye talán ezért érthető, de nem megbocsátható. Ugy érezzük, a jövő ellen vét az, aki nem tesz meg minden tőle telhetőt az atomháború elkerüléséért!

S ott az atomkiállításon, a fiatalemberünk mellett megszólalt egy határozott hang: nem kérünk belőle! Ez a hang, ez az arc vésődött agyamba. Benne volt e hangban s arcán tükröződött a két háború minden szenvedése, a mai magyar munkás megfontolt felelősségérzete, elszántsága.

S ez az érzés jut el Budapestre, Stockholmba. Ismerjék meg barátaink ezt az érzésünket. Ismerjék meg és meritsenek belőle erőt és reményt. Féljenek tőle a háborús gyújtogatók. Mert a sok kis érzés, és akarat sokat ér, ha nagy mozgalommá olvad. Ezt bizonyítja a fasizmus felett aratott történelmi győzelem is.

A 13. évfordulón — május 8—9-én — szerte városunkban békegyűlések lesznek. Küldöttéket választunk, akik tovább viszik a komlói dolgozók szavát, békeakaratát, az V. Magyar Békekongresszusig! Ezzel is cselekedni, tenni akarunk a békéért, hogy a mi hangunk, üzenetünk is erősítse a békeharcosok egységes táborát.

— *Sz. P.* —

Kiszesek az úttörőkért

A Kommunista Ifjúsági Szövetség tagjai felelősséget éreznek fiatalabb társaik, ifjabb testvéreik iránt. Ez a felelősség és az ezzel együtt járó szeretet követésre méltó példáját mutatta meg az aknamélyítők KISZ szervezete.

Az úttörők neveléséhez és egészséges szórakozásához kívántak segítséget nyújtani, amikor hosszú tárgyalás után megállapodtak a bonyhádi járási művelődési otthon vezetőivel. A megállapodás szerint első kísérletképpen április 27-én idelátogatnak a művelődési ház bábszínházának tagjai, s ha a műsoruk tetszeni fog, azt többször is megismétlik.

Igy került sor az első előadás szervezésére. A bábszínház felszereléséért kocsit biztosítani, értesíteni Kökönyös, belváros és Gesztenyés úttörőit. Volt munka bőven, de megérte a fáradságot.

Április 27-én délelőtt mintegy hetven kis úttörő zsibongott a kakastelepi kultúrteremben. Vajon tetszeni fog-e a műsor? Ez a gondolat tükröződött a vendéglátó kiszes vezetők arcán.

Tetszett! Ugyannyira, hogy a kispajtások vidám kacajától felvillanyozva azonnal megállapodtak a bonyhádiakkal. Uj műsorokkal rendszeres időközökben megismétlik e rendezvényt. Reméljük, hogy a többi KISZ-szervezet versenyezni fog az aknamélyítőkkel, s akkor majd elválik, kik tesznek többet az úttörőkért.

ARCKÉPCSARNOK

Sokféle ember lakik városunkban. Akad jónéhány olyan, aki abban leli örömét, ha másokat bosszanthat, vagy mások rovására előnyöket szerezhet magának. Néhány ilyen embert mutatunk be.

Aki sohasem ér rá

Rendszerint nő az illető. Amikor a bolt ajtaját kinyitja, már köszörüli a torkát. Amikor a pulthoz ér kevés felháborodással szól.

— Hát itt senki sem szolgál ki? Már félórája várakozok, mert itt azt hiszik, hogy az embernek nincs is más dolga, mint a boltban ácsorogni.

S sorolja azt a „rengeteg" munkát, mely otthon várja. Hogy a gyerek egyedül van, hogy a férj azonnal hazaér és nincs ebéd, hogy a hús már biztosan odaégett... stb.

S ha ennek ellenére sem szolgálják ki soron kívül, akkor már a lehető legnagyobb felháborodással fújja.

— Hát itt tényleg nem szolgálnak ki? Már több mint félórája...

A nagyobb hatás kedvéért szóba hozza a panaszkönyvet, emlékeztet a szocialista kereskedelem feladataira...

S amikor mindent megkapott, lassan kisétál az üzletből. Kint megáll és addig vár, amíg valamelyik ismerősével nem találkozik. Ekkor kezdődik a „sürgős munka". Ilyenkor minimum félórát beszélgetnek.

Ezek számára állítólag készül egy olyan berendezés, mely a pletyka-félóra alatt állandóan azt ismétli a „rá nem érő" asszony fülébe:

— Már félórája várakozok, mert itt azt hiszik, hogy az ember annyira ráér. Pedig egyedül van otthon a gyerek, mindjárt hazaér a férjem és nincs ebéd, én csak beszélni tudok...

A lopakodó

Mindkét nem képviselői megtalálhatók a lopakodók között. Fő érvényesülési helyük a pécsi autóbusz végállomás. (Megtalálhatók Komlón a Petőfi-téri megállónál is.) Az autóbuszra várók nagy nagy része sorban áll, fegyelmezetten várja, míg az autóbusz megérkezik.

A lopakodó nem áll sorban. Elgondolkozva, lustán sétál a korlát mellett és ügyet sem vet a sorban állókra. Mindent megtesz, hogy senki se vegye észre, hogy ő is egy utas.

Ahogy közeledik a busz beállásának ideje, úgy kerül mind közelebb és közelebb a felszállási helyhez. Közben zavartalanul fütyürészik, vagy néhány szót vált a többi lopakodóval. Fő módszere, hogy olyan lustának tetesse magát, mint aki képtelen még egy gyors lépésre is és olyan szerénynek, mely csak a mesében létezik.

Amikor a busz megérkezik, robbanásszerű változáson megy keresztül. Egy szemvillanásnyi idő alatt az élre tör, ha ebben valaki akadályozni próbálja; fellöki. Ha „csiszoltabb" akkor közben hangosan kiabál.

— Ne tolakodjunk, úgyis felférünk. Engedjük előre a gyermekes anyákat. Hát emberek vagyunk mi?

Ő persze a gyermekes anya előtt felszáll, és kényelmesen elhelyezkedve kedvenc helyén, visszaszól:

— Tessék kérem vigyázni, nehogy elessen a gyerekkel.

A büfés

Általában nő az illető. Mint egy gép dolgozik. Közben minden idegszálával figyel. Nem szabad ugyanis meghallania, ha valaki szódavizet kér. (A tiszta szóda nem jövedelmez annyit, mint ha egy kis bort is tesz hozzá.) Hiába erőlködik a szódára szomjas várakozó, hiába ismétli meg tízszer is, hogy „legyen szíves egy pohár szódát adni". Nem hallja meg. A szódavízért epekedő szomszédja is mostoha, mert őt sem szolgálja ki a büfés néni. (Hogyne, hogy amikor odanyúl, akkor kezébe nyomják a negyven fillért, a szóda árát.)

S ha netán elfogy a szóda, első szava a szódát kérőhöz szól:

— „Sajnos" elfogyott a szódánk. Adhatok 2 deci tisztát?

A „Béke és Barátság" hónapjának programja

Mint már korábbi lapszámainkban hírt adtunk erről, a nyár folyamán Stockholmban megnyíló Béke Világkongresszus tiszteletére, és az ezt megelőző Országos Békekongresszus előkészítéseként, városunkban is megrendezésre kerül a „Béke és Barátság" hónapja.

A barátsági hónap városunkban gazdag programot ígér. Az alábbiakban közöljük a hónap jelentősebb eseményeit.

A barátsági hónap ünnepélyes megnyitására május 9-én, a hitleri fasizmus leverésének évfordulóján kerül sor. Ezzel egyidőben, illetve már az ezt megelőző napon, május 8-án este a Kökönyös nyugati és keleti iskolákban városi békeküldött-választó gyűlések lesznek. Május 9-én este küldöttválasztógyűlések lesznek a kenderföldi, belvárosi és a gesztenyési iskolákban.

A május 8-án és 9-én megválasztott 120 küldött vesz részt a május 14-én megrendezésre kerülő városi küldöttgyűlésen. A gyűlésre a Május 1. Művelődési Otthonban kerül sor. Itt megválasztják azt az öt küldöttet, aki majd a megyei küldöttközgyűlésen képviseli városunkat. (Az északi üzemeknél három, a komlóiaknál még öt küldöttet választanak.)

Május 15-én kerül sor — program szerint — az első kulturális rendezvényre. A Pécsi Nemzeti Színház művészei mutatják be e napon „A fák állva halnak" című színművet, a Zrínyi Művelődési Otthon színháztermében.

Május 19-én, a Belügyminisztérium Népi Együttese mutatja be műsorát városunk dolgozóinak.

Május 21-én, Győrfi József tart élménybeszámolót, a pedagógus küldöttség Szovjetunióban szerzett tapasztalatairól.

Május 28-án kerül sor, a Zágrábi (Lado) Jugoszláv Népi Együttes fellépésére, a Zrínyi Művelődési Otthonban.

Május utolsó hetében találják meg szórakozásukat a filmek kedvelői. Ekkor kerül sor — egy egész héten át — városunkban a nemzetközi filmfesztiválra.

A zenét kedvelők már korábban tudomást szereztek a hónap zenei programjáról, amely „Zenélő Május" címen került meghirdetésre.

A fiatalok és úttörők a moszkvai VIT-ről készült filmet tekinthetik meg a hónap során. Ezen kívül találkozót rendeznek a hazánkban tanuló koreai és komlói fiatalok között.

Csupán a jelentősebb mozgalmi és kulturális eseményekről adtunk a fentiekben hírt olvasóinknak, a „Béke és Barátság" hónapjára tervezettekből. Ha ezt kiegészítjük az egyes tömegszervezetek által tervezett rendezvényekkel, akkor az ünnepi hónap minden napja színes, érdekes eseménnyel gazdagítja városunk életét.

ÉLETE PÉLDA MINDEN IDŐK MAGYAR FIATALJA ELŐTT

Asztalos János neve városunk fiataljai előtt nemrég vált ismeretessé. Az ellenforradalom óta. Azóta, amióta a mi fiataljaink sem könyvekből és apáink elbeszéléseiből ismerik csupán a fehérterrort. Nem a munkásmozgalom dokumentumaiból, hanem a maguk tapasztalataiból. Azóta, amióta rájöttek, hogy ha gyengül a munkás-paraszt hatalom ereje, a párt, a munkásosztály kemény, harcos összefogása, a fasizmus, a fehérterror újból a régi, 1919—20-as kegyetlenségével jelentkezik.

Ezt tapasztalták 1956. őszén, és akkor ismerték meg a munkásosztály többi mártírjával együtt Asztalos János nevét is. Nevét és hősi mártírhalálát ismerték meg, de szeretnék megismerni életét is.

A fiatalok eme kívánságának teszünk eleget, amikor most visszalapozunk az elmúlt évek lapjain, hogy belőle megláthassák, olvashassák annak az embernek élettörténetét, melynek neve az idők végtelenjéig íródott be a magyar munkásosztály szívébe.

Olvassák és tanulmányozzák. S mi biztosak vagyunk abban, hogy minden becsületes komlói fiatal erőt és példát kap az ő életművéből.

*

Néhány napja *múlt negyven éve — 1918. április 6-án, amikor a kis cipészsegéd családjában megszületett, a harmadik gyermekként, János. Egyéves volt, amikor édesapját a tanácsköztársaság egy mechanikai cipőüzem vezetésével bízta meg. Két éves, amikor ezért 1920-ban az ellenforradalom börtönbe zárta.*

A szabadulás után, a közben hattagúra szaporodott Asztalos-család feje éveken át többet volt munka nélkül, mint amennyit dolgozhatott. A szülők erősen korlátozott anyagi helyzete csak a szegényes ruhát és a gyenge táplálékot biztosíthatta a gyermekeknek. Játék csak a gyermekek szemének jutott, a csillogó városi kirakatokon keresztül.

Az egyetlen elérhető játék a kis János számára az agyaggolyó volt. Később a cserkészeknél talált kis öccsével együtt játéklehetőséget. Itt ismerte meg a sportot és a természetjárást. S ezt szerette egész életében. A cserkészetben ismerte meg az osztálykülönbségeket. Akkor, amikor őt, — a közben fémipari tanonccá lett fiút — proli származásáért addig gúnyolták cserkésztársai, míg önérzetében megsértve, otthagyta a cserkész-csapatot.

Asztalos János, *a fémipari tanonc, becsületességével, rendkívüli munkaszorgalmával és kézügyességével tűnt ki. Amikor felszabadult, keresett és megbecsült szakmunkás lett belőle.*

Ez időben — 17 éves korában — kezdett el tevékenykedni a munkásmozgalomban. Tagja lett a Vasas tornászcsoportnak, amely közismerten a Kommunista Párt irányításával működött. Tagja, majd vezetőségi tagja lett, a Nemesfémipari Dolgozók Szakszervezetének.

Első és egyetlen nagy szerelme is erre az időpontra esik. A Lukács uszodában, mint Vasas-tornász, ismerkedett meg Ilivel — későbbi feleségével —, mai özvegyével.

Együtt jártak uszodába, kirándulásra, síelni, csónakázni, politikai és szórakoztató előadásokra.

Az ideális *megfelelő élettársi közösségüket jellemzi, hogy együtt, de egymásról nem tudva, vettek részt a 40-es években az illegális mozgalomban. Asztalos János ekkor a tornászcsoport titkára volt. Ugyanakkor a kommunista pártsejt tagjaként is dolgozott, s vett részt az hitleri fasizmus ellen szervezett Függetlenségi Mozgalomban.*

Horthyék defenzív osztálya 1942-ben egyidőben tartóztatta le a két fiatalt. Az akkori Andrássy-laktanya előtt letartóztatásban látták viszont egymást. A Schönhercz-ügyben őt is, s az akkor még alig fél éve vele megesküdött feleségét — elítélték.

Asztalos János másfél évet, felesége két évet kapott. Ezután megjárták a Conti utcai katonai fegyházat, a Margit körúti, a márianosztrai és a váci fegyházakat.

Amikor Asztalos János szabadlábra került, előbb Nagykanizsára, majd később Nagykorpádra internálták Horthyék. A Szovjetunió hadseregének váratlan és gyors dunántúli előrenyomulása mentette meg őt és a vele együtt internálásban lévő kommunista és baloldali társait, a Németországba hurcolástól, az elpusztulástól. Az utolsó pillanatban szabadultak meg a korpádi internálótábor foglyai a fasizmus halálos szorításából.

Ezt adta *a kapitalizmus, a Horthy-fasizmus Asztalos Jánosnak, és a többi igaz hazafinak azért, mert jobb életet, elviselhetőbb körülményeket akartak a magyar dolgozó népnek.*

A felszabadulás után azonnal csatasorba állt. Részt vett Nagykanizsán a Magyar Kommunista Párt megszervezésében. S amikor már a párt munkája beindult, utazott Budapestre, hogy megkeresse feleségét és szüleit.

Budapesten előbb a IX. kerületi, majd a budapesti pártbizottság politikai munkatársa lett.

1946-tól pártiskolai vezető volt. Nagyon sok kommunista szerette meg őt tudásáért, szerénységéért, emberségéért.

1947-ben a Magyar Kommunista Párt Budapest I. kerületének lett a titkára. 1948-ban, a párt utasítására a **néphadseregbe ment.** *Itt több helyen és különböző beosztásban végzett szervező és politikai munkát.*

Előbb százados *majd 1950-ben őrnagy lett, majd alezredessé s azután ezredessé léptették elő.*

A 48-as díszéremmel, az Érdemérem arany fokozatával, kétszer a Kiváló Szolgálatért Érdeméremmel, a Magyar Partizán Érdeméremmel s életében utoljára 1956. október 8-án, a Magyar Sport Érdemérem arany fokozatával tüntették ki. S e kitüntetések mögött Asztalos János elvtárs harcos, áldozatkész, szerény, odaadó munkája húzódott meg.

S amilyen példamutató volt Asztalos János a párt és a nép iránti kötelesség teljesítésében, annyira példás volt családi élete is.

Boldog és beteljesedett házasságából négy fiúgyermek született. Ma már ez a négy gyerek árva. Amíg édesapjuk élt, addig ritka családi boldogságban nőttek. Az apa körülrajongott volt otthon. Játszott, tornáztatta fiait, elvitte őket kirándulni. Egyik a nyakában, kettőt kézenfogva s a negyedik mellette szaladgált — örülve a ritka együttlétnek, a csodás természet szépségeinek.

Szerénységére *jellemző, hogy ezredesi rangban is — bár gépkocsi állt rendelkezésére —, gyalog vitte el gyermekeit a napközibe, és utána is gyalog ment munkahelyére, a minisztériumba.*

S aztán, amikor a nemzet színeit körülvették a fekete szalaggal — a fasizmus színével, — az ezt viselő fasiszta csőcselék neki is kioltotta vérét. A budapesti pártháznál érte testét számtalan golyó. Fejét széttiporták, és meggyalázták az egész életében hazájáért, népe boldogulásáért dobogó nemes szívét.

Ő meghalt. De csak teste távozott el tőlünk, mert egész élete követendő példaként itt maradt fiataljainknak. S itt Komlón is az ő nevével folytatják harcukat — az ő lobogója alatt — a kommunista fiatalok.

SZAJKÓ ISTVÁN

Igazságosan

Üzemeink dolgozói részéről számos olyan panasz hangzik el, hogy még mindig érezteti hatását az egyes ügyek elbírálásánál a kapitalizmus idejéből visszamaradt igen ismeretes és jellemző vonás; a protekció. Igaz, hogy a felszabadulás óta igen sokat tettünk ennek megszüntetése érdekében.

Napjainkban gyakran előfordul, hogy egyforma hiba elkövetéséért nem egyforma büntetést szabnak ki. Előfordul olyan is, hogy az egyik fegyelemsértőt felelősségre vonják, ugyanakkor a másikkal szemben, aki ugyancsak elkövetett fegyelemsértést, már nem alkalmazzák a felelősségrevonást.

Az üzemek keretein belül az érvényben lévő rendelkezések alkalmazásánál igen fontos lenne, ha azt az üzem minden dolgozójára egységesen vonatkoztatnák. Sorolhatnánk az ilyen és ehez hasonló problémákat. Ezek a problémák igen nagy mértékben csökkentik vezetőink és az egész vezetés tekintélyét. A dolgozók nem jegyzik meg névszerint azt a vezetőt, aki egyes esetekben igazságtalanságokat követ el, hanem az egész vezetést bírálják, köztük azokat is, akik igazságosan foglaltak állást, de a végrehajtás nem rajtuk múlott.

Az egyes vezetők hibája mellett baj az is, hogy a dolgozók nem minden esetben szemben mondják meg az általuk észrevett hibákat, hanem azt a dolgozók között sok esetben elferdítve hirdetik és így akarva, nem akarva a vezetők tekintélyét rombolják. Ezek a jelenségek nem segítik a vezetők és a dolgozók közötti jó kapcsolat kiépítését, hanem szakadást idéznek elő, ami aztán kihat az egész üzem életére. A fenti hibák megszüntetéséért nemcsak egy-két vezetőnek vagy dolgozónak kell harcolni, hanem az egész üzem kollektivájának. Bátran és őszintén egymás szemébe, és nem háta mögött kell az elkövetett hibákat elmondani.

Ha itt sikerül üzemeinknél előbbre jutni, akkor ez az üzem életében is pozitívan érezteti hatását.

A protekció a polgári életben is megvan, főleg a kereskedelemben. Egyes személyek beosztásuknál fogva bizonyos előnyöket biztosítanak maguknak. Sőt rajtuk keresztül még másoknak is. Hallhattunk a dolgozók feleségeitől olyan kijelentéseket, hogy „miért különb x vagy y, mint mi? mert annak nem kell ideállni sorba. Csak egyszerűen bejelenti telefonon, hogy részemre ebből a húsból, vagy más árucikkből tegyenek félre.

Előfordul olyan eset is, hogy maga a vezető jön és soron kívül egyesek részére bizonyos mennyiségű árut visz el. Mind ezek az esetek igen helytelenek és nem megengedhetők. Ennek megakadályozása érdekében az üzletek vezetői ne fogadjanak el telefonon megrendeléseket, ne tegyenek kivételt vezető beosztású és egyszerű dolgozó között! Mindenkor az igazságot nézzék, és ki hogy érkezik az üzletbe, olyan sorrendben kapja meg az árut.

Küzdenünk kell a protekció ellen. Ne hagyjuk újra elhatalmasodni ezt a régi, rossz polgári csökevényt. Az igazság legyen a legfontosabb.

Keszler Ferenc

Újfajta szeméttárolás

Mint már korábbi lapszámunkban közöltük, a városi tanács legutóbbi ülésén, érdemlegesen foglalkoztak a helyes szeméttárolás lehetőségeivel. Ez alkalomból a tanács ipari és műszaki osztályához beérkezett pályázatokat vitatták meg.

Miután a tanácsülés határozata valamennyi komlói lakost érdekel, a napokban felkerestük Vass Istvánt, az ipari és műszaki osztály vezetőjét, s megkérdeztük:

— Melyik pályázatot fogadták el a sok közül?

— Kétségtelenül voltak értékes pályázatok a beérkezettek között. Így a tanács végrehajtó bizottsága elismerésben részesítette „Edissero", „Hegyhát" „Tisztaság", „Komló 23/a" „Csere" és „Öreg ember" jeligés pályamunkákat. Ezenkívül dícséretben részesítette Karádi István pályázatát is.

Elfogadni azonban egyiket sem tudtuk, mert javaslataik megvalósításához olyan gépek és gépkocsik szükségesek, melyeknek beszerzése jelenleg nem áll módunkban. Az említett pályázatok csak távlati terveknek mondhatók.

— Ezek szerint marad a régi formájú szemétgyűjtés?

— Nem. A tanácsülés úgy határozott, hogy bevezeti a bödönös rendszert.

— Mennyiben különbözik ez a mostanitól?

— Esztétikai szempontból szebb képet nyújt majd városunk, mivel nem közvetlenül az utak mellett lesznek a szeméttároló edények. A bödönöket ugyanis vagy az épületek hátterében, vagy pedig az alagsorban helyezzük el.

— Mikor valósítják meg a terveket?

— Erre pontos dátumot mondani nem tudok. Először a szükséges bödönöket kell beszereznünk, s ez, meg kell mondanom, igen költséges lesz, és a Községgazdálkodási Vállalat szeméthordási munkáját kell rendszerezni. Csak ezek után beszélhetünk a gyakorlati alkalmazásról.

A tanácsülés jóváhagyta az 1958. évi községfejlesztési költségvetést

Április 28-i ülésén jóváhagyta a tanács a város ez évi községfejlesztési költségvetését.

A községfejlesztési terv célja, hogy elősegítse a lakosság gazdasági és kulturális igényeinek fokozottabb kielégítését. A községfejlesztési terv a tanács egységes, fejlesztési terve, mely magában foglalja az éves tervben és a költségvetésben meghatározott feladatokat, s a tanács által előteremtett helyi erőforrásokból megvalósítható célkitűzéseket.

A város minden polgárának feladata a megvalósítás elősegítése, mert ezzel mindannyiunk érdekében, saját magunk hasznára teszünk.

A városi tanács az 1958. évi terv összeállításánál figyelembe vette a lakosság javaslatait, és a tényleges szükségleteket. Figyelembe vette azt is, hogy a polgárok által befizetett összeg a befizetés helyén legyen felhasználva.

Az összeg, melyet községfejlesztésre fordíthat a tanács, 729 ezer forint. A kiadás viszont ennél több. A különbözet azt jelenti, hogy társadalmi összefogás is szükséges a feladatok maradéktalan megvalósítása érdekében. Így ahol például járdaépítés lesz, ott a lakosság a saját háza előtt elvégzett földmunkával tudja biztosítani a terv megvalósítását.

A múlt rendszerben járdaépítés esetén a háztulajdonosnak saját magának kellett háza előtt megcsináltatni a járdát. Ma ezt nem kérik, csupán csak annyit, hogy könnyen elvégezhető földmunkánál legyenek a tanács segítségére.

A községfejlesztési tervben némi módosítást is eszközölt a tanácsülés. Így nem tartja indokoltnak a háziszemét gyűjtés megoldására meghirdetett pályadíj kifizetését, mert a beküldött pályázatok nem felelnek meg a helyi adottságoknak. Ezt az összeget a Zeneiskola felújítására fordítják.

A községfejlesztési terv megvalósítása többek között azt is jelenti, hogy ebben az évben 650 négyzetméter út és 1560 négyzetméter járda építésére is sor kerül. Felújítják az iskolákat, a piacteret, pótolják a bölcsődék és gondozó intézetek felszerelését.

Ha ezek nem is milliós kiadásokat jelentenek, megvalósulásuk mindannyiunk érdeke.

Komlón is lesz szilikózis rendelő

Április 23-án a Komlói Szénbányászati Tröszt valamennyi üzemének képviselői összeültek, hogy közösen megbeszéljék 1958. első negyedévében a „balesetmentes munkában" elért eredményeket és az előttük álló feladatokat.

Az előadó, dr. Rihmer László, a tröszt biztonsági megbizottja részletesen elemezte az egyes üzemek elért eredményeit és a fennálló hiányosságokat. Különösen kiemelte Anna-aknát, Nagymányokot és Kossuth-bánya gépüzemét. E három üzemben úgy a baleseti mutatószámnál, mint a rend, a tisztaság, az elsősegélynyújtás és az oktatás terén óriási a javulás. A többi üzemek is jól dolgoztak ezen a területen, de még sok a tennivaló. Például Mázán és Szászváron 1957. utolsó negyedévéhez viszonyítva jelenleg kevesebb a baleesetek száma, de nem kielégítő a bányák rendje, tisztasága... és a balesetelhárítási oktatás sem megfelelő.

Az előadást nagy vita követte. Az üzemek biztonsági megbizottai hozzászólásaikkal, a fennálló nehézségek felvetésével igyekeztek segítséget nyújtani... Valamennyien azon a véleményen voltak, hogy az előttük álló időben minden tőlük telhetőt megtesznek a fennálló hiányosságok megszüntetésére.

Az értekezletet tettek is követték. Április 24-ével 25 bányamérnök és műszaki káder részére megkezdődött a nyolchetes bányamentő tanfolyam. A tanfolyamot minden csütörtökön tartják meg, nyolc órát vesz igénybe. A bányamérnökök és a műszaki káderek ezen a tanfolyamon megismerkednek a bányabiztonság különböző módszereivel is.

A Komlói Szénbányászati Tröszt igazgatóságának, a szakszervezetnek és a biztonsági csoportnak köszönhető, hogy rövidesen Komlón is lesz szilikózis vizsgáló rendelő. A rendelőt Kossuth-bánya újfürdő épületében létesítik. Erre a célra szolgáló orvosi műszerek 70 000 forintba kerülnek. Ezt az összeget a tröszt biztosítja. Tíz különféle gépről van szó, melyeket még ebben a hónapban Komlóra szállítanak. Előreláthatólag a rendelő működése június elején kezdődik. Ez az intézkedés is annak a jele, hogy a mi társadalmunkban a dolgozók egészsége a legfontosabb. Ezt nem a szavak, hanem a tettek bizonyítják.

ANKÉT

Sokszor hangzott el már e szó, ki a felelős a gyermek becsületes emberré válásáért, szellembeli és jellembeli fejlődéséért.

Ezzel a kérdéssel foglalkozott a néhány nappal ezelőtt tartott ankét is, melyet a Nőtanács hívott össze a tanács nagytermében.

A megjelent mintegy kétszáz szülő és pedagógus nagy figyelemmel hallgatta meg Lemle Géza, a megyei művelődési osztály csoportvezetőjének, a több évtizedes pedagógiai és szülői tapasztalatokat elemző előadását a gyermeknevelés kérdéseiről. Az ankét számos kérdésben nyújtott segítséget a megjelenteknek gyermekeik neveléséhez.

Átvette a nyereményösszeget

a négytalálatos lottószelvény tulajdonosa

Fortuna istenasszony a 16. játékhéten ismét hozzászegődött a komlói lottózókhoz. No persze nem az összeshez — csak kettőhöz. Különös kegyképpen két férfit jutalmazott meg 49 ezer forinttal, akik bizony — asszonyokhoz hasonló nagy örömmel — fogadták a pénzajándékot.

Az egyik nyertessel, Martinovics Jánossal, április 30-án találkoztam az Országos Takarékpénztár komlói fiókjánál. Barátjával volt, s egy barna színű aktatáskát szorongatott a kezében. A nyereményt jött felvenni. Arcán már nem látszott a hirtelen érkezett pénz feletti izgalom, inkább nyugodt, csendes várakozó volt. Ha nem tudtam volna, hogy a 16. játékhétről ő Fortuna egyik kegyence — bizony nem következtethettem volna viselkedéséből.

Bemutatkozás után — ahogy ez már szokás —, megkérdeztem Martinovics Jánostól:

— *Milyen érzés volt, mikor megtudta, hogy négy találata van?*

— Először kételkedtem benne. Nem akartam elhinni. Gondoltam: — ez biztosan tévedés lesz. El is jöttem személyesen a takarékpénztárba, hogy megkérdezzem: csakugyan azok a számok nyertek-e?

— *S aztán? Mikor biztató választ kapott?*

— Szüleimmel rögtön tervezni kezdtünk. Elosztottuk a pénzt. Körülbelül 25 ezer forintot az istállóra meg a verandára szántunk, a másik huszonnégyezren meg „Pannóniát" veszek.

Jaj nektek kátolyi lányok! Irigykedhettek egymásra. Mert azegyszer biztos, hogy a legújabb formájú „Pannoniá"-ra nem ültet fel akármilyen kislányt a nősülés előtt álló Martinovics János. Nem bizony. Ezt tőle hallottam.

Próbáltam még faggatni a tippelés iránt. Hogyan is sikerült a négy találat?

— Hát::: véletlenül. Az volt az érdekes, hogy azon a héten kezdtem el először variálni. Addig, hosszú időn át egy ötös számmal játszottam. De — a 16. héten, úgylátszik megéreztem a szerencsémet. Olyan számokat jelöltem, amilyenek éppen eszembe jutottak. S aztán::: itt a pénz.

Csakugyan. Kötegekbe rakva ott hivalkodott az asztalon 49 ezer 769 forint. De nem sokáig. Martinovics János — „ennyi pénz még nem volt a kezemben soha" — szavakkal, számolni kezdte a bankjegyeket, s azután gyors mozdulattal tüntette el valamennyit a barna aktatáskájába.

— *Kockás Júlia* —

KI A FELELŐS?

Képünkön Dávidföld egyik „szépséghibája" látható. Az aknák sokkal magasabban vannak, mint a föld színe. Vajon ki a felelős ezért a durva építési hibáért? Vajon mennyi többletkiadásba kerül, míg kijavítják? A tervezés volt rossz? Vagy a kivitelezők követték el a hibát?

Egyelőre még nem tudunk választ adni ezekre a kérdésekre, de reméljük, hogy az illetékesek megadják a választ.

Annyi bizonyos, hogy a felelős nem igen tudta, hogy ebben az országban takarékoskodni kell!



Tanácsülésen

Megvalósított határozatok

Április 28-án, délután 4 órai kezdettel tanácsülést tartott a Komlói Városi Tanács. Az ülésen Simek Árpád tanácselnök ismertette a végrehajtó bizottság munkáját, amelyet a legutóbbi tanácsülés óta végeztek. Elmondotta:

— Az 1958. évre előirányzott és a tanács által még a múlt évben jóváhagyott beruházási program végrehajtásához szükséges kivitelezők, illetve kapacitások biztosítva vannak. Beruházásaink nagy része máris jó ütemben halad. Tető alá került a gesztenyési orvosi rendelő, építés alatt áll a gesztenyési üzletház, a kenderföldi 16 tantermes iskola és megkezdődött a dávidföldi iskola építése is. Folyamatban van úgy Kenderföldön, mint Kökönyösön több út, gyalogjárda építése és — a tervezett ütemben halad — a vízellátási beruházás is.

Az ősközség bontása

A város végleges beépítése mintegy 4000—4500 lakás és több közintézmény megépítését teszi szükségessé. Ezzel szemben a rendelkezésre álló szabad építési területek csak mintegy 1000—1100 lakás elhelyezésére elégségesek. Meg kell tehát kezdeni az ősközség bontását. A városi tanács végrehajtó bizottsága utasította a Beruházási Vállalatot, hogy készíttesse el az ősközség szanálási programját. A programban első helyet foglalja el a Zrínyi Ilona Kultúrotthontól a rendelőintézetig terjedő terület. E területeken máris megkezdődtek a kisajátítási előtárgyalások.

Simek Árpád tanácselnök beszámolójában utalt az április 2-i ülésen elhangzott problémák (így pl.: a szociális igazgatás) megoldására.

— Előterjesztést tettünk — mondotta — az Egészségügyi Minisztériumnak arra vonatkozólag, hogy a nyugdíjasok eddigi 30 napos kórházi ápolását 90 napra emeljék fel.

Megvitattuk a kórház igazgatójának kinevezését s ezúttal tudomásul vétel végett be is jelentem, hogy április 1-i hatállyal, egészségügyi osztályunk Komló Városi Kórház igazgatójának dr. Pálvölgyi László klinikai tanársegédet nevezte ki. A kórház igazgatója már megkezdte működését. Kiírta a többi orvosi és egyéb állások pályázatát, s hozzákezdett egy ápolónőképző tanfolyam szervezéséhez. A kórház ez év július 1-én három osztállyal — sebészet, nőgyógyászat és belgyógyászat — mintegy 120 ággyal megkezdi működését.

A tanácsülésen Simek Árpád beszámolt a legutóbbi megyei tanács végrehajtó bizottságának üléséről. Mint mondotta: a megyei vb. széles körben tárgyalta a város építésének problémáit és a tárgyalására több minisztert is meghívott. A megyei vb. és a jelenlévő szakértők az ülést megelőzően vizsgálták Komló néhány problémáját. Így megállapították, hogy az elmúlt években a bányaipar fejlesztése és a városfejlesztés nem állott megfelelő arányban. Utóbbi jelentősen elmaradt, s ebből következően a lakosság kommunális, szociális, kulturális és egészségügyi ellátottságában hiányok tapasztalhatók. Ezek megszüntetése érdekében a Baranya megyei Tanács Végrehajtó Bizottsága előterjesztést tesz a magyar forradalmi munkás-paraszt kormányhoz.

Könnyűipari üzem létesítése

— A megyei végrehajtó bizottság ülése — mondotta Simek Árpád — sokoldalúan foglalkozott a komlói nők, vagy csökkent munkaképességű férfiak és serdülőkorú fiatalok munkalehetőségeivel. Megállapította, hogy a város nélkülözhetetlen olyan nagyobbméretű könnyűipari üzemet, amely foglalkoztatni tudná a munkanélkülieket. E probléma megszüntetése érdekében a megyei tanács végrehajtó bizottsága előterjesztést tett a magyar forradalmi munkás-paraszt kormánynak, mely szerint: a könnyűipari miniszter vizsgáltassa meg Komló városban egy vagy több nagyobb könnyűipari üzem létesítésének lehetőségét és előfeltételeit s ennek eredményéhez mérten, tegye meg a szükséges intézkedéseket.

Simek Árpád ezekután kijelentette:

— Komló város tanácsának végrehajtó bizottságát, a városfejlesztés területén eddig kifejtett munkájáért, valamint a végrehajtó bizottság ülése elé terjesztett jelentés alapos és ügybuzgó elkészítéséért, a Bm. Tanács Végrehajtó Bizottsága dícséretben részesítette.

A tanácselnök megjegyezte:

— A városfejlesztés terén végzett eredményes munka nemcsak a végrehajtó bizottság, hanem a tanács valamennyi tagja áldozatos munkájának eredménye. Éppen ezért — a v. b. nevében — a tanács valamennyi tagjának köszönetet mondok.

Az előbbi tanácsülésen elhangzott határozatok, javaslatok megvalósításának ismertetése után, az osztályvezetők részletes beszámolója következett. Majd a jelenlévő tanácstagok hozzászólásaikban az újonnan felmerülő problémákat ismertették a tanácsülés előtt.

SPORT

Kézilabda NB I.

Az elmúlt héten újdonsült kézilabda-csapatunk két bajnoki mérkőzést is játszott. Május 1-én Budapesten, a sokszoros magyar bajnokcsapat, a Budapesti Meteor volt csapatunk ellenfele. Ezen a mérkőzésen csapatunk veszteségként hagyta el a pályát.

Vörös Meteor—Komlói Bányász 22:8 (11:4)

A csapat az első percekben idegesen kezdte a játékot, de mintegy 10 percig megtudta akadályozni a bajnokcsapat játékosait a gólszerzésben, s mindössze egy gólt kapott. Ekkor a bíró két teljesen szabályos gólját nem adta meg csapatunknak. Ettől kezdve a labdákat fölöslegesen elöltték játékosaink, és a Meteor csapata könnyen elhúzott. A második félidőben továbbra is idegesen játszottak játékosaink. A labdákat fölöslegesen elöltték és a jól blokkoló Meteor-védőkről lepattant labdákkal az ellenfél gyors ellentámadásokat indított. Ezekből szerezte góljait is. A játékvezető többször sújtotta tévesen csapatunkat, amely még idegesebbé tette játékosainkat. A második félidőben újabb három szabályos gólt nem adott meg. Ezért a közönség egy része is tüntetett, a játékvezető ellen. Ha csapatunk nem rohan bele a támadásokba, hanem ügyesen lelassítva a játékot, átgondoltan szövi a támadásokat, akkor a vereség minimális lett volna.

*

A második mérkőzés vasárnap, a kökönyösi sportpályán került sorra. Ekkor a hosszú évek óta NB. I-ben szereplő Budapesti Elektromos volt csapatunk ellenfele.

Komlói B.—Bp. Elektromos 20:11 (7:3)

A mérkőzésen csapatunk dobta az első gólt, majd egymás után az elektromos lőtt két gólt. Hamar sikerült a kiegyenlítés, majd a vezetést is megszereztük, de a vendégeknek ismét sikerült 3:3-ra szépíteni. Ezután négy hazai gól következett, melyre a vendégek a félidő végéig nem tudtak válaszolni. Félidő után a vendégek dobták az első gólt, majd váltakozó eredmény után 8:6-ra alakult az eredmény. Három gyors góllal rövidesen 11:6-ra húztunk el. Két vendéggól után csapatunk dobott újabb gólt, majd ismét a vendégcsatárok voltak eredményesek. Így 13:9-re alakult az eredmény. Ezután négy hazai góllal 18:9-re húzott el csapatunk. Ujabb vendéggólra ismét két góllal válaszoltunk és 20:11-re alakult a mérkőzés végeredménye.

Az első 10 perctől eltekintve csapatunk végig vezetve ilyen arányban is megérdemelten győzött. Az eredmény a játék képe alapján még nagyobb is lehetett volna, azonban csapatunk ezen a mérkőzésen is sok biztos labdát adott el. Sok lövés ment az ellenfél blokkjára. Örvendetes volt viszont, hogy a csapat tagjai végig jól birták az erősiramú küzdelmet. Pedig közülük Horváth éjjel a bányában dolgozott! Erthetetlen, hogy Kossuth-bányán nem tudják megoldani, hogy az NB. I-es játékos délelőtt tudjon a bányában dolgozni. A győzelem értékét növeli az a tény, hogy csapatunk olyan csapat ellen győzött, amely hosszú évek óta az NB. I. élvonalába tartozik.

Góllövők: Schmeller 6, Papp 5, Horváth 2, Pintér 2, Weininger 2, Appelchoffer 2, Shwarcz 1, illetve Szórádi 4, Baranya 3, Fülöp 2, Kecskés 1, Kifl 1.

A hazai csapatból *Balázs* végig nagyszerűen védett. Azonban az idegességről és a vitatkozásról le kell szoknia. *Schmeller* nagy kedvvel és igen jól játszott. Ezúttal védhetetlen bombagólokat is lőtt. *Papp* nagy akarással küzdött és igen hasznos tagja volt a csapatnak. *Weininger* szintén jól küzdött, sokat dolgozott, azonban néki is az idegességét kell levetkőznie. *Horváth* játéka jó volt. De látszott rajta, hogy mérkőzés előtt, mint váljár egész éjjel a bányában dolgozott. *Appelchoffernek* ezúttal nem sikerültek a lövései. *Shvarcz* a támadások felépítésénél és védekezésnél tűnt ki. *Pintér* játékán látszott, hogy tartózkodik, a csütörtökön szerzett körömágysérülése miatt. Ezúttal a labdafogásai is bizonytalanok voltak.

A csapat legközelebbi ellenfele Budapesten a Kábelgyár, majd két hét múlva idehaza a Csepel csapata lesz.

LABDARUGÁS

NB. I-es csapatunk Szombathelyen, a Haladás csapatával játszott barátságos mérkőzést, melynek visszavágójaként 11-én, vasárnap délután idehaza, Komlón találkozik a két csapat.

Komlói Bányász—Szombathelyi Haladás 2:2 (2:1)

Szombathely: 3 000 néző. Vezette: Lázár.

Komló: Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Balázs — Grózdics Cziráki, Molnár II., Molnár I., Gelencsér.

Szombathely: Varga II. — Molnár, Eckler, Szőlősi — Kulcsár, Szakály — Polgár, Pál, Czigony, Varga I., Kolesánszki.

Az első félidőben a hazai csapat széllel hátban kezdte a mérkőzést. Az erős, viharoserejű szél, erősen befolyásolta a játékot, és bizonytalanná tette a labdaleadásokat. Az első gólt az 5. percben Czigony révén a hazai csapat szerezte. 1:0. Csapatunk mindjobban játékba lendült és a 10. percben Molnár I. góljával sikerült az egyenlítés. 1:1. Csapatunk széllel szemben játszott, mégis a félidő nagyrészében fölényben volt. A 25. percben Gelencsér fejesével 2:1-es vezetésre tettünk szert. Ez az eredmény a félidő végéig nem változott.

A második félidőben Krausz helyett Magyar, Molnár I. helyett Kiss, a hazaiaknál pedig Tarr, Komora és Papp is szóhoz jutott. A második félidőben, a hazai csapat volt a többet támadó. Több veszélyes támadást vezettek, azonban védelmünk jól állt a lábán, és biztosan rombolt. A 75. percben Tarr révén sikerült a hazai csapatnak az egyenlítés. Ezzel az eredménnyel zárult a mérkőzés. Jók: Kanizsai, Polgár, Cziráki, Gelencsér, illetve Molnár, Kulcsár, Czigony.

MEGYEI LABDARUGÓ-BAJNOKSÁG

Szászvári Bányász—Béta-akna 2:1 (1:1)

Szászvár, 300 néző. A sérültek miatt tartalékosan utazott a bétai csapat Szászvárra.

A mérkőzés első 20 percében közepes iramú mezőnyjáték folyt. Tervszerű támadásokat egyik csatársor sem tudott vezetni. Egy szögletrúgás során a szászváriak megszerezték a vezetést. Tíz perc múlva Király 18 méteres szabadrúgásból szép góllal egyenlített.

A szünet után sem fokozódott az iram. A rossztalajú pályán mindkét csapat játékosai sok labdakezelési hibát vétettek. Kovács 10 méterről nagyszerű helyzetben a kapus kezébe lőtte a labdát. A 80. percben született a szászváriak győztes gólja. A földről pattanó labdát Tóth I. elvétette és a jól helyezkedő balszélső élesen rúgta a jobb felső sarokba a labdát. A játék képe alapján a döntetlen igazságosabb lett volna.

A bétai csapatból Somogyvári, Balázs és Király játszott jól.

HÍREK, közlemények

Két közlemény

ÁLLAMI TULAJDONBAN ÁLLÓ HÁZINGATLANOK ELADÁSA

Az 5/1955. VKGM. sz. rendelet 1. paragrafus (1.) bekezdése szerint: „a városok bel- és külterületén fekvő, állami tulajdonban lévő — legfeljebb három lakószobáig terjedő nagyságú — bérbeadás útján hasznosított házingatlanok — megvásárolhatók. Függetlenül attól, hogy milyen rendelkezés alapján kerültek állami tulajdonba. A házingatlant nem vásárolhatja meg az, aki annak az állami tulajdonbavételét megelőzően tulajdonosa volt."

A házingatlant megvásárolni szándékozók bejelentésükkel keressék fel a városi tanács vb igazgatási osztályát (fdszt. 6-os szoba.)

JELIGÉS PÁLYÁZATOK

A városi tanács vb ipari és műszaki osztályának vezetője felhívja a „Csere", „Tisztasággal és renddel a békéért", Károly 1948. II. 12., „Edisseró", „Csille", „Buktató", „Tisztaság", „Puli", „Jószerencsét", „Tisztaság", B. I. 11654 jeligéjű, szeméttárolási pályázati munkák tulajdonosait, hogy pályázatukért jelentkezzenek a tanács ipari és műszaki osztályán.

A felsorolt jeligés pályázók ugyanis elmulasztották nevüket és pontos lakcímüket külön zárt borítékban közölni, így pályázatukat nem tudják visszaküldeni.

— **Százötven forint** pénzbírságot kapott Péter János géplakatos azért, mert a vasútállomás területét beszennyezte.

— **80 hektóliter** sört adott el május elsején a Komlói Vendéglátóipari Vállalat. Az ital eladásával 114 ezer forintos forgalmat bonyolított le.

— **Öt darab szódásüveget** lopott Filák János csillés. Ezen cselekményéért a városi tanács vb igazgatási osztálya 150 forintra birságolta.

— **Anyák iskolája** címmel előadássorozatot indít Kenderföldön a városi tanács vöröskereszt szervezete. Az előadásokat fiatal mamák részére tervezik a terhességgel s az újszülött gyermek nevelésével kapcsolatban. Az előadásokon dr. Imrő György — a szülőotthon főorvosa — valamint a kijelölt védőnők adnak ismertetőt az aktuális kérdésekről. Az első előadást május közepén rendezik meg.

— **Az állami erdőből** fát lopott Balogh Sándor segédmunkás, Kalányos István csillés, Orsós Márton favágó, Orsós György favágó, Kalányos György favágó és Topál Mátyás kocsis. A városi tanács vb igazgatási osztálya „erdei lopás" szabálysértése miatt nevezetteket 100 forinttól 300 forintig terjedő pénzbírsággal sújtotta.

Felhívás!

Május 11-én Szigetváron kerül sor a Baranya és a Somogy megyei fiatalok baráti találkozójára. Ez alkalomból a KISZ komlói bizottsága külön ifjúsági autóbuszokat indít városunkból. A külön autóbuszok reggel 6 órakor indulnak a Lenin térről s kb. éjfélkor érnek vissza Komlóra. Utiköltség oda-vissza 30 forint.

Jelentkezni lehet május 9-én 12 óráig bezárólag a KISZ alapszervezeti titkároknál és a KISZ városi bizottságán. A jelentkezők ez időpontig a részvételi díjat is be kell hogy fizessék. Ez időpont után jelentkezést figyelembe venni nem tudunk.

KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA.

Ifjúgárdisták figyelem!

Az e héten délutános gárdisták holnap, csütörtök délelőtt 10 órakor a reggeles, és az éjjeles műszakbeosztású gárdisták délután 4 órakor jelenjenek meg a városi parancsnokságon.

KISZ VÁROSI BIZOTTSÁGA.

Ingyenes konzervkóstoló

A Baranya megyei Népbolt kökönyösi 15. sz. boltjában (Petőfi tér) holnap ingyenes konzervkóstolót tartanak. Ennek során alma- és meggybor, csipke ürmös, különböző ízek, uzsonnakrém és egyéb konzerv féleségekben válogathatnak a vásárlók. A megkóstolt konzervfajtákból vásárolni is lehet.

SZÍNHÁZ

1958 május 11-én 7 órakor a Zrínyi Művelődési Házban „Dallal, tánccal, muzsikával a baráti népek országában" címmel műsort adnak a Pécsi Szénbányászati Tröszt kultúrcsoportjai.

Közreműködnek: a vasasi és pécsszabolcsi kultúrotthon csoportjai. Belépődíj 8 forint. Jegyek az üzemek kultúrfelelőseinél, a mozik pénztáránál, a könyvesboltban és a Zrínyi Művelődési Ház irodájában kaphatók.

A vádlottak padján egy tolvaj és egy sikkasztó

A napokban több tárgyalás volt a komlói városi bíróságon. Több tolvaj, sikkasztó, és csaló került a vádlottak padjára, hogy feleljenek az elkövetett bűncselekményekért. Ezek közül két vádlottat mutatunk be olvasóinknak: egy tolvajt és egy sikkasztót.

Az egyik Boros István, a nagy „tapasztalatokkal" rendelkező tolvaj, kaposvári születésű. Boros István „ügyessége", rókai ravaszsága elárulja, hogy ő a lopás „szakmában" nem kezdő. A bíróság birtokában lévő adatok is ezt bizonyítják. Az eddigi pályafutását vizsgálva, megállapítható, hogy Boros István régóta él becstelen életet.

Mintegy másfél évvel ezelőtt Kaposvárról jött Komlóra „dolgozni". Kapott is munkát, de nem dolgozott, mert közben megismerkedett, sőt barátságot kötött Juhász István komlói lakossal. Ennek jóvoltából Boros Istvánnak ideiglenesen nem kellett gondoskodnia élelemről. A jó „barátságnak" hamar vége szakadt, mert a tolvaj — foglalkozásához híven — Juhász István lakásából ellopott 700 forintot és egy 400 forint értékű zsebórát, majd eltűnt Komlóról. A sértett mi mást tehetett: feljelentette a rendőrségen.

Megindult a nyomozás, melynek eredményeként a tolvaj a sásdi rendőrség kezére került. De nem sokáig volt ott, Boros István megszökött a rendőrségtől. A nyoma elveszett. Újból megindult a nyomozás.

Boros Istvánnak, ha ideiglenesen is, de sikerült becsapni a rendőrséget. Mintha semmi sem történt volna, visszament Kaposvárra és a kaposvári állami gazdaság traktorosa lett. Közben folytatta a „szakmáját."

Baranyai Jenő nevezetű gyümölcsöséből másfél mázsa diót lopott és ezt — 12 forintért kilóját — piacon árusította. A rendőrség árusítás közben érte tetten a tolvajt. Boros István most elvesztette a játszmát. Nem volt módjában ismét megszökni. A komlói városi bíróság elé került, hogy számot adjon az elkövetett bűncselekményeiért. A tárgyaláson beismerő vallomást tett, mert nem volt mit tagadnia.

A komlói városi bíróság a vádlott beismerő vallomását és a birtokában lévő bizonyítékokat figyelembevéve, bűnösnek mondta ki Boros Istvánt lopás és szökés bűntettében. Ezért egy évi és hat hónapi börtönbüntetésre ítélte.

*

Horváth József a társadalmi tulajdon ellen ismételten elkövetett sikkasztásért került a bíróság elé. Bár mindössze csak 28 éves, eddig hasonló cselekedetekért ötször volt büntetve. Ötödször az állam elleni bűncselekmény miatt kapott egy évi börtönbüntetést.

Horváth József kiszabadulása után Hegyeshalomra ment. Itt egy ideig munkanélkül élt, majd Komlóra jött és villanyszerelő lett a Komlói Állami Építőipari Vállalatnál. Egy ideig dolgozott is, de a fizikai munka nem tetszett neki... Önkényesen kilépett. A vállalat tulajdonát képező 221,75 forint értékű vattaruhát, 290 forint értékű esőköpenyt, — 233,55 forint értékű gumicsizmát és két pár kesztyűt nem adott vissza. A vattaruhát Pécsen, az esőköpenyt pedig Nagykanizsán eladta.

Természetesen a vállalat a rendőrséghez fordult és megindult a nyomozás Horváth József után. A tettes gyorsan elő került. Bár ő is régi ebben a „mesterségben", még ideiglenesen sem volt szerencséje, mint Boros István tolvajnak.

A komlói városi bíróság bűnösnek mondta ki a társadalmi tulajdon sérelmére elkövetett bűncselekményért, s ezért Horváth Józsefet jogerősen nyolc havi börtönbüntetésre ítélte. Ugyanakkor kötelezte a kár visszatérítésére is.

MOZI MŰSOR

Május 1: Május 7-én: Uljanov család. Szovjet film. Május 8-tól 14-ig: Fekete dosszié. Francia film.

Matiné: Május 11-én: Ők voltak az elsők.

Szabadság: Május 7-én: A mi igazgatónk. Román film. Május 8-tól 11-ig: Nehéz kesztyűk. Magyar film. Május 12—14-ig: Kötekedő Lia. Szovjet film.

Matiné: Argentinától Mexikóig.

Apróhirdetések

ELADÓ 200-as DKW üzemképes motorkerékpár. Komló, Ságvári u. 12. I. 8.

ELADÓK cipész-szerszámok. érdeklődni lehet: Komló, Kölcsey u. 7. szám alatt.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

KUN BÉLA:

A Magyar Tanácsköztársaságról

című gyűjtemény.

A Magyar Tanácsköztársaság kikiáltásának évfordulójára, március 21-re jelent meg a Magyar Tanácsköztársaságról című gyűjtemény, amely Kun Bélának e témával kapcsolatos beszédeinek és írásainak válogatását tartalmazza.

A válogatásban megtaláljuk Kun Béla néhány 1918-ban írt cikkét, levelét, majd a Tanácsköztársaság fennállása alatt tartott legfontosabb beszédeit, írásait és a Tanácsköztársaság bukása után írt, mély önkritikával elemző visszatekintését.

E nagymértékű dokumentumok tanulmányozása a kortárs tetteit és véleményét ismerteti a magyar történelem e dicső időszakából. A kötethez dr. Münnich Ferenc elvtárs írt előszót.

Részlet a könyvből:

Ajánlom a kongresszusnak, hogy fogadja el a francia proletáriátushoz intézendő szózatot: A magyarországi proletáriátust, amely kibontotta a nemzetközi forradalom vörös lobogóját, a nemzetközi imperializmus létében veszélyezteti. Ezért természetes szövetségeséhez, a nemzetközi proletáriátushoz fordul.

Éppoly lelkiismeretesen, mint zsákmányra éhes kis államok közé beékelve, amelyeket azonfelül a győzelmes imperialista nagyhatalmak minden lehető módon támogatnak, a magyar népnek nem volt más választása, minthogy ennek az egyesült rablóbandának kizsákmányoló szándékait lehetetlenné tegye. A magyarországi proletáriátus a kapitalizmus igáját örökre lerázta magáról, és ezzel a még kapitalista államok proletáriátusának megmutatta az egyedüli helyes utat a háború által felszínre vetett problémák megoldására. Ezzel a ténnyel magára zúdította a világ valamennyi imperialistajának haragját, és ezek a tanácsköztársaság megszületése óta valóban fáradhatatlanul azon vannak, hogy a tanácsköztársaságot, amely az ő profitjukat oly nagyon veszélyezteti, megbuktassák, megsemmisítsék. Semmi eszközt sem riadnak vissza, hogy céljukat elérjék. Számtalan ellenforradalmat szítottak, fehérgárdákat szerveztek, mindenütt, ahová átmenetileg befészkelhették magukat, szabadjára engedték a fehérterrort, nem törődve azzal, hogy a tanácsköztársaság a vörösterrort sohasem engedte szabadon érvényesülni. Ezek mellett az alattomos aknamunkák mellett nyílt erőszakkal is kísérleteztek. A tanácsköztársaságot egyidejűleg csehszlovák, román és jugoszláv csapatok támadták meg, amelyeket francia és olasz tisztek vezettek és amelyek sohasem csináltak titkot belőle, hogy nemcsak hódítás a céljuk, hanem elsősorban a régi rendet, a kapitalista kizsákmányolást akarják helyreállítani.

Az ifjú tanácsköztársaság, amely támadásra, rabló rajtaütésre nem volt elkészülve, kritikus helyzetbe jutott. A munkásság azonban felismerte a támadás teljes jelentőségét, tisztában volt azzal, hogy a nemzetközi imperializmusnak a nemzetközi szocializmus ellen indított megsemmisítő hadjáratáról van szó. A proletárdiktatúra kikiáltása által minden ország proletáriátusának előharcosa, a világforradalom avantgarde-ja lett, és kénytelen kivívott pozícióját minden rendelkezésre álló eszközzel megvédelmezni. Néhány nap elegendő volt, hogy kizárólag dolgozó munkásokból álló, fegyelmezett hadsereget teremtsen elő. Ez a hadsereg a románokat átvetette a Tiszán, és a Tót-föld nagy részét megszabadította a cseh kapitalizmus igája alól.

A magyarországi Vörös Hadsereg nagyszerű győzelmei megdöbbentették és borzalommal töltötték el a nemzetközi ellenforradalom képviselőit Versailles-ban. S Franciaország, amely ma a reakció fészke, egész nyíltan készülődik, hogy megsemmisítő csapást mérjen az ifjú Magyar Tanácsköztársaságra.

A magyarországi forradalmi proletáriátus készen áll!

Utolsó csepp véréig meg fogja védeni tanácsköztársaságát, szabadságát, függetlenségét, forradalmát. Őszinte fájdalom tölti el azonban, hogy proletárokat, francia munkásokat akarnak a magyar forradalom legyűrésére felhasználni.

A magyarországi proletáriátus a szolidaritás érzése által parancsolt kötelességét teljesíti, amidőn francia munkástestvéreit felvilágosítja a tényállásról, és figyelmezteti arra, hogy a magyar forradalom leverése saját forradalmi lehetőségüket, jövőjüket és reményüket segítik megsemmisíteni. Tua res agitur! A ti dolgotokról van szó! Ha a francia imperialisták és társaik végeztek a forradalmi Magyarországgal, és ha sikerül nekik Szovjet-Oroszországot térdre kényszeríteni, nem lesz számukra nehéz feladat Franciaországban és minden szabadságmozgalmat, a proletáriátus helyzetének javítására irányuló minden törekvést csírájában elfojtani, és az egész földkerekség népeit beláthatatlan időkre akarat nélkül rabszolgákká lealacsonyítani. A magyarországi munkásság, amely forradalmi szelleme a francia kommün ragyogó példáján nevelkedett, számít arra, hogy a kommün utódai nem fogják magukat eszközül odaadni, hogy a kommün követőit vérükbe fojtsák!

Elvtársak! Nem fognak tudni bennünket vérbe fojtani, mert mi fojtjuk vérbe mindazokat, akik a magyarországi tanácsköztársaságot meg akarják semmisíteni. (Igaz! Ugy van! A kongresszus tagjai felállva tapsolnak.) Nincs kímélet azzal szemben, aki ellenünk támad, mert a proletáriátus egész jövendője, az emberiség megteremtésének lehetősége ellen támad, és nem méltó, hogy az emberek sorában helyet foglaljon. (Igaz! Ugy van!) Mi megyünk előre a győzelemig, amíg nem lesznek elnyomók és elnyomottak, nem lesz több kapitalista és nem lesz proletár az egész világon, mi: előharcosai, első osztagai a nemzetközi proletárforradalomnak. Éljen a nemzetközi proletárforradalom! (Hosszantartó, lelkes éljenzés és taps. A zenekar a Marseillaise-t, majd az Internacionálét játssza.)

(A Tanácsok Országos Gyűlésének Naplója. 1919. július 14 — 1919. június 23. 14—16. oldal.)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKASPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT. 1958. MÁJUS 10.

Jól dolgoznak a bányászok

5 nap alatt 135 vagon szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei továbbra is kimagasló eredményeket érnek el. Május 8-ig 1 349 tonnával termeltek több szenet, mint a tervezett mennyiség. Ezzel a havi terv esedékes részét a komlói tröszt 106 százalékra teljesítette!

Az üzemek közül egyedül Béta-akna áll 100 százalék alatt, de az utóbbi napok termelési eredményei azt mutatják, hogy néhány napon belül itt is elérik a 100 százalékot.

Az üzemek százalékos sorrendje a következő:

1. III-as akna	**117,8%**
2. Anna-akna	**110,0%**
3. Kossuth-bánya	**107,9%**
4. Nagymányok	**102,4%**
5. Szászvár	**102,2%**
6. Mázа	**100,9%**
7. Béta-akna	**99,2%**

III-as akna ismét jelentős előnyt szerzett a hónap első napjaiban. Az elmúlt 3 napon is kimagasló munkát végeztek III-as akna bányászai, ezzel biztosan tartják a vezető helyüket. Májusban már 685 tonnával termeltek több szenet a tervezett mennyiségnél!

Örvendetes Anna-akna bányászainak fokozatosan javuló munkája. A hét első három napjának tervét 115,9 százalékra teljesítették! Különösen a 7-én elért eredményük érdemel dícséretet. Ezen a napon 11 vagonnal több szenet termeltek a tervezett mennyiségnél, s ezzel a napi tervüket 24,3 százalékkal felülmúlták.

Kossuth-bánya dolgozói régen tapasztalt módon termelnek. Májusban már 55 vagon szénnel bányásztak többet az előirányzatuknál. A hét első 3 napja közül 6-án érték el a legjobb eredményt. Ezen a napon 108,3 százalékra teljesítették a napi tervüket.

Nagymányok bányászai nem érnek el kimagasló. eredményeket, sőt 5-én még a száz százalékot sem sikerült elérniök, de a többi nap rendszeres tervtúlteljesítésével sikerült a negyedik helyet megszerezniök.

Szászváron a hét első 3 napján némi visszaesés mutatkozott. Ennek eredménye, hogy míg május 5-én havi eredményük 102,9 százalék volt, addig jelenleg 102,2 százalék.

Mázán rendszerint csak a tervteljesítéshez szükséges szénmennyiséget sikerül felszínre küldeniök. Ennek eredménye, hogy az utolsó helyen állnak a havi mennyiségi terv teljesítésében.

Béta-aknán nehezen indult a májusi tervteljesítés. Az első napok nagyon rossz eredményei után azonban javul a helyzet. E hét első három napján már rendszeresen túlteljesítették a tervet és ennek köszönhető, hogy már csak 41 tonna szén adósságuk van.

A mázai bányászok tovább folytatják nagyszerű munkájukat

A mázai bányászok a május 1. tiszteletére indított munkaversenyben derekas munkát végeztek. Munkájuk eredményeként áprilisi tervüket 109 százalékra teljesítették, s ezzel az északi üzemek versenyében a második helyre kerültek. A Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemeinek versenyében pedig a harmadik helyezést érték el. Ez időben 704,4 tonnával több szenet adtak, mint az előirányzatuk.

A szép eredmények után a mázai bányászok között ugyanolyan lendülettel, mint április harmadik harmadában, tovább folyik a munkaverseny. Az üzem dolgozói, vájárok, csillések, aknászok és körletvezetők váll, váll mellett vetélkednek egymással, a szebbnél-szebb eredményekért. Szabó István, Béres Henrik, Mindum János, Breitenstein Ádám s még el lehetne sorolni azokat a csapatokat, amelyek mindig tervük túlteljesítésével járulnak hozzá, hogy az üzemek nemcsak az északi, hanem a tröszt többi bányaüzemei százalékos sorrendjében méltó helyen legyen. Eddig Mázа a legjobb üzemek egyike volt, s nincs kétség, hogy az elkövetkezendő időben is az lesz. Biztosíték erre a szilárd munkafegyelem, a jó vezetés, a tervszerű munka, az egyre egészségesebben folyó munkaverseny.

Az üzem vezetősége a bányásznap tiszteletére indított munkaverseny győztesei részére pénzjutalmakat tűzött ki. A legjobb fejtési csapat részére 1 500, a legjobb elővájási csapat részére 900, a legjobb feltárási és fenntartási csapat részére pedig 600—600 forintot.

Tehát a mázai bánya valamennyi csapatának érdemes versenyeznie egymással. S ezt ők is jól tudják. A munkaversenyben nemcsak többet termelnek, hanem igyekeznek, hogy a széntermelésük gazdaságosabb, és a minőségi követelményeknek megfelelő legyen. Kik lesznek a verseny győztesei? Még nem tudható. De minden esetre azok, akik a bányásznapon — a hűségjutalom mellett — megkapják a győztesnek járó pénzjutalmat is.

A kereskedelmi felügyelő beszámol:

a piaci áruellátásról

A május 7-én, délelőtt 9 órakor kezdődő tanácsülésen, Németh Károly kereskedelmi felügyelő beszámolt a város zöldségellátásának biztosításáról.

— Idén a szabadföldi zöldségfélék forgalombahozatalát — mondotta — késleltette az április végéig tartó hideg, télies időjárás. Jelenleg melegágyi saláta, valamint zöldhagyma és paraj kivételével téli tárolású áruk kaphatók csak a zöldségesboltokban.

Az utóbbi időben gyakran előfordult, hogy a MÉK központi raktára a megrendelt mennyiség többszörösét szállította. Ezáltal a boltokba fonnyadt áru került. A friss, megfelelő minőségű árú érdekében, meg kell szüntetni e tűrhetetlen állapotot. Ehhez természetesen az szükséges, hogy a komlói kirendeltség vezetője és raktárosai meggondoltabban állítsák össze rendeléseiket, és csak kifogástalan minőségű árut vegyenek át.

A kereskedelmi felügyelő a változatosabb zöldségáru beszerzése érdekében javaslatot tett.

Az elmúlt évben Komlón, a zöldség és gyümölcsfélék fogyasztói ára, azonos volt a pécsi árakkal. Igen gyakran sok áru olcsóbb volt mint Budapesten. Mint ismeretes, idén szabályozták a felvásárlási árakat. Ennek alapján várható, hogy egyes áruféleségek a tavalyinál magasabb áron kerülnek a fogyasztókhoz.

A piaci felhozatal tárgyalásánál a kereskedelmi felügyelő megemlítette: az elmúlt évben 6 hónap alatt 2 577 mázsa zöldség-, gyümölcsáru került eladásra a komlói piacon. Összesen 2 millió 828 ezer 867 forint értékben. Pécs, Dorog, Tatabánya, Várpalota, Salgótarján városokkal tett összehasonlítás alkalmával megállapítást nyert, hogy Komló tavaly nagyobb felhozatallal rendelkezett, mint a felsorolt városok. — A piacon elért eredményeket — mondotta a kereskedelmi felügyelő — az idén is tovább folytatjuk. Ennek érdekében jelenleg is tárgyalunk a csikériai és Szeged környéki termelőszövetkezetekkel.

Ki a felelős?

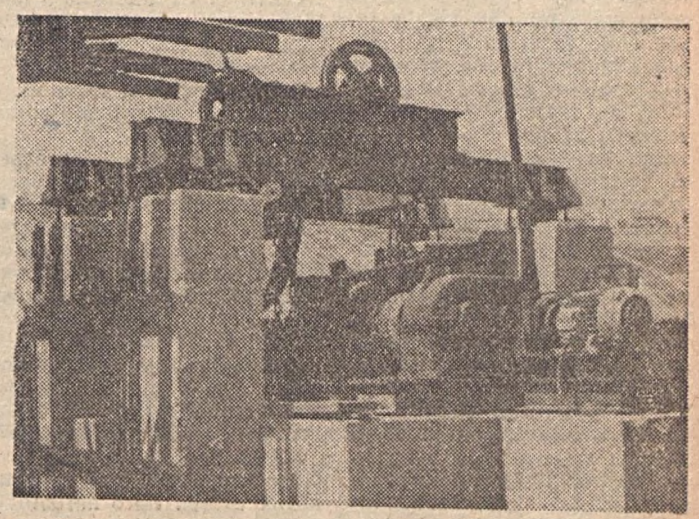
A Magyar Népköztársaság alkotmányának 59. paragrafusa a következőket mondja: „A Magyar Népköztársaság polgárainak alapvető kötelessége a nép vagyonának megvédése, a társadalmi tulajdon megszilárdítása . . .”

Manapság nagyon sokat beszélünk a társadalmi tulajdon megvédéséről, teszünk is ennek érdekében. De akadnak jónéhányan olyanok, akik csak beszélnek róla, de szavaikat nem követi a tett.

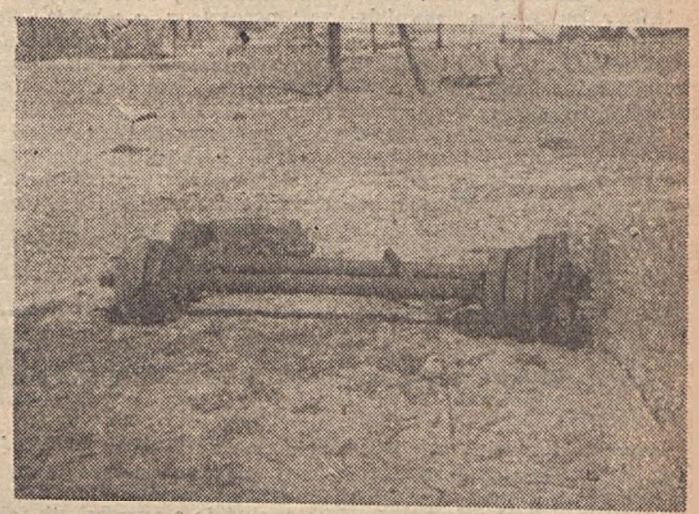
Példa erre az Anyagelláró Üzem rakterülete mellett létesített kötélpálya meddő feladó állomás, mely üzemeltetés előtt (?) már kiselejtezésre került. A felépített — de soha nem üzemeltetett mű — mint beruházás, a tröszt kezelésébe került, s ennek lebontását a bányagépjavító üzem dolgozói már régen megkezdték. Kb. két hónappal ezelőtt azonban abbahagyták a munkát. S nem azért hagyták abba, mert a munkálatok befejezést nyertek. Hogy miért, azt nem tudjuk. De, hogy néhány százezer forint értékű anyag a szabad ég alatt hever, az a tény. Ott veri az eső, s nem régen a hó. A különböző gépi berendezéseket a rozsda marja, szétszórt téglákat az arrajárók összetörik és ugyan ilyen sorsa jut az ablaküveg is.

Ki mindezért a felelős és dájának a félig lebontott be még meddig hagyják az idő és rendezést?

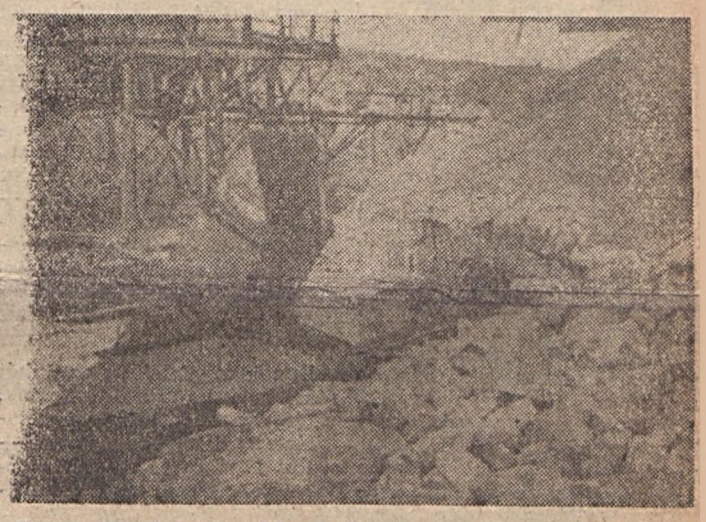
az üzemi tolvajok szabad pré-



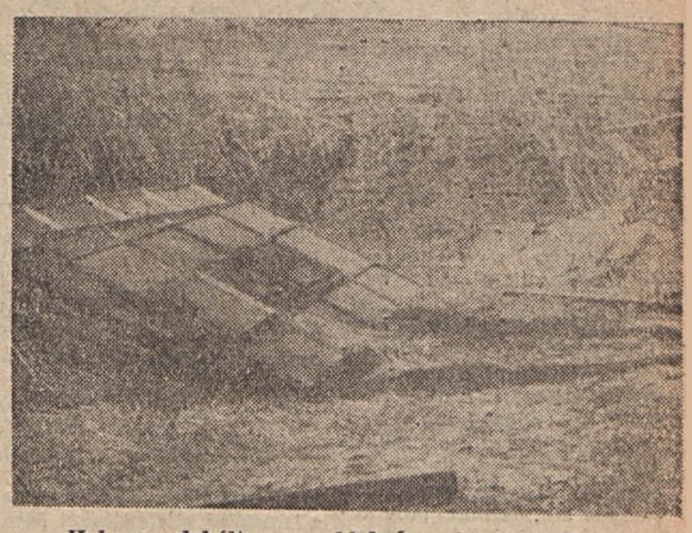
Ime a gépi berendezés egy rés sze. Itt van a 10 lóerős villanymotor (296577 sz.) is, melynek ára kb. 8 ezer forint.



Már kikezdte a rozsda a két buktató főtengelyt és a 19/1955 számú közlőművet.



Szanaszét hever a lebontott tégla, közte sok még használható vasalkatrész is található.



Halomra dobált vas ablakráma és vastag üveg.

Kórushangverseny

Korábbi lapszámunkban már ismertetőt adtunk arról, hogy Kodály Zoltán tiszteletére „Zenélő május” címmel egyhónapos hangversenysorozatot rendez a Komlói Állami Zeneiskola. Ez idő alatt bemutatásra kerülnek majd a zene klasszikusainak művei.

A megnyitó díszhangverseny — melyet május 3-ra terveztek — elmaradt. Igy holnap, május 11-én, vasárnap este fél 8 órai kezdettel a programban következő kórus-hangversenyt rendezik meg. A komlói Május 1. kultúrotthon énekkara, valamint a pécsi MÁV szimfonikus zenekara és énekkara Bach, Sugár, Kodály — és több neves zenei kiválóság — műveit szólaltatja meg. A komlói központi énekkart Tóth Ferenc, míg a pécsi zenekart és énekkart Horváth Gyula vezényli.

Rádió, magnetofon, és filmvetítő újdonságok

A telefongyár egy sor újdonságot mutat be az ide Budapesti Ipari Vásáron.

Az elsők között kell említeni a T 426 típusú magnetofonnal egybeépített rádiókészüléket, amely hatcsöves, hangregiszterrel, beépített, forgatható ferrit antennával, négy hangszóróval, rövidhullámú sávnyújtóval, magas és mély hangkiemelővel van ellátva. Rövid- és középhullámsávon működik.

Ugyancsak újdonság a T 528 típusú rádióvevőkészülék, amelynek hétcsöves, négyhangszórós, rövidhullámú sávnyújtója és beépített, forgatható ferrit antennája van. Rövid, közép, hosszú és ultrarövid hullámsávokon működik. E készüléket egyébként Varga Mihály és Rácz Ottó mérnökök, valamint Németh Gusztáv technológusok tervezték.

Sok csodálója lesz a T 528 típusú lemezjátszóval egybeépített rádiókészülléknek is, amely szintén újdonság: hétcsöves, négyhangszórós, hangregiszterrel, rövidhullámú sávnyújtóval, beépített forgatható ferrit antennával ellátott készülék. Három sebességű lemezjátszóval van egybeépítve.

A B. A. 408-as típusú táskarádió készüléket Kecskés László és Papp György mérnök, valamint Farkas Gyula technológus tervezte, beépített ferrit antennája van, négycsöves, telepről, vagy hálózati adapter alkalmazásával hálózatról is üzemeltethető.

Kitűnő újdonság a T. M. 9-es típusú, hordozható magnetofon, amely valóban igen korszerű. Szalagsebessége 9.5 cm/sec. A játékidő: kétszer 30 perc. Hangszórója: 1 W. A. készülék súlya: 10 kg. Tervezői: Stella István és Grosits Gusztáv mérnökök, Molnár Ferenc technológus.

A tarnzistoros táskarádió kisfogyasztású, nagyérzékenységű, könnyűsúlyú, ferrit antennával ellátott korszerű készülék, hét tranzisztorral, súlya mintegy 1—2 kg.

Egyenlőre az említett készülék éppúgy, mint a 8 milliméteres filmvetítőkészülék fejlesztés alatt van. Ez utóbbi teljesítménye 16 és 24 képkocka/sec. és állókép vetítésére alkalmas, a kivetített fényáram 35 lumen.

S végezetül még egy újdonság: a B. M. 2005 típusú, 16 milliméteres 2 sebességű keskenyfilmvetítő berendezés, amelynek erősítője a lenyitható hátfalra van szerelve, s ehhez mikrofon, vagy gramofon csatlakoztatható.

TELJES SZÍVVEL

— Teljes szívvel, csak így érdemes dolgozni — állapították meg az aknamélyítő fiatalok munkaversenyében résztvevő brigádok tagjai. S e megállapítás az elmúlt napokban történt, akkor, amikor már ismertté vált az április havi teljesítményük.

De menjünk sorjába. Jó néhány hete már annak, hogy a kiszes fiatalok elhatározták: munkaversenyt kezdeményeznek előbb április 4, majd május 1 tiszteletére. S a május 1-re indított versenyben már az aknamélyítők három KISZ-, illetve ifjúsági brigádja kezdett egymással vetélkedni. Tudták, hogy a jól szervezett, becsületes munkájuknak eredménye az üzemet — a közösséget —, de saját anyagi gyarapodásukat is szolgálja. De nem ez az egyedüli és elsődleges ok. Az eredményes munka mindig kiváltja a munkatársak elismerését és tiszteletét.

No, meg aki versenyre kel, annak helyt is kell állnia, mert ez már a becsület ügye. Ezért is kísérték figyelemmel versenyző társaik menetközbeni eredményét. S hogy a vetélkedésükben lemaradók is ösztönzést kapjanak, megállapodtak a brigádok abban, hogy az utóbbinak kell egy hordó sört fizetnie.

A verseny áprilisi szakasza lezárult. A vetélkedő brigádok mindegyike helytállt. Havi tervüket valamennyien túlteljesítették.

A legjobb eredményt Porkoláb János feltáró KISZ-brigádja érte el. Havi tervét 139 százalékra teljesítette. A Béta-aknai Vörös András feltáró KISZ-brigád eredménye április hónapban 129 százalék volt. Utánuk következik a harmadik vetélytárs, a Kossuth-bányán dolgozó Beke Vilmos bővítő és falazó ifjúsági brigádja 105 százalékkal.

Áprilisban tehát a vetélkedés győztese a Porkoláb-brigád. Tagjai: Porkoláb János csapatvezető vájár, Hartmann Hendrich vájár, Perlaki József vájár, ifj. Pénzár György csillés, Kopa József csillés és Tóth Károly csillés. Valamennyien KISZ-tagok.

Eredményük tiszteletére az „áldozatot”, a hordó sört már elfogyasztották. S most tovább tart a verseny augusztus 20. tiszteletére.

A győzelem évfordulója

Május 9, a huszadik század történetének egyik legfényesebb győzelmi dátuma. A fasisztaellenes háború befejezésének napja. *13 éve, hogy elhallgattak az emberi életet ölkölő, a városokat és falvakat felégető, vészes, dübörgő fegyverek hangjai Európa felett.* A Szovjetunió-ellenes, hitleri fasiszta háború az 1939. szeptemberi lengyelországi támadással vette kezdetét, majd kitolódott egy egész sor ország megszállására, leigázására. A hitleri lakájok Lengyelország után megtámadták Franciaországot, Belgiumot, Dániát, Hollandiát. Megszállták Norvégiát, Ausztriát, Csehszlovákiát, Jugoszláviát, majd végül katonai erejével függő helyzetbe hozták Bulgáriát és Magyarországot. Légiháborút indítottak Anglia ellen, és tengeri háborút folytattak az Egyesült Államok ellen.

Hitler gyűlölte a munkásosztályt, a szocializmust, a Szovjetuniót. Világuralomra törekedett, s ezért előbb Nyugat-Európát akarta biztosítani a maga számára, majd 1941 június 22-én orvul megtámadta a világ első szocialista államát, a Szovjetuniót, mellyel meg nem támadási szerződése volt. Hitler Kassa önbombázásával, könnyűszerrel talajra talált a reakciós magyar urak körében is. Belerántotta a magyar népet a hitleri fasiszta háborúba, a Szovjetunió ellen. Hogy közös erővel, az egész világon csírájában irtsa ki, a rabbilincsei alól szabadulni vágyó népek millióit.

Tizenhárom éve ért véget Európában, eddigi történelmünk legvéresebb, leggyalázatosabb háborúja. E háborúnak, a hitleri koncentrációs táborokban elpusztított áldozatokkal, a frontokon, és a megszállt országokban lemészárolt polgári lakosokkal együtt, 54 millió halottja volt. Tizenhárom éve örömtől sóhajtott fel az emberiség, és boldogan jött fel az óvóhelyek sötétjéről, a világos napfényre ünnepelni Hitler vereségét! A fasiszta csizma vérben tipró hordáinak megszűnése napját.

Mi magyarok, a magyar munkásosztály és a kisemmizett parasztság, a néphez hű értelmiség, a két világháborúban másfél millió életet áldoztunk, a nagyhatalmak imperialista érdekeiért. A békéhez való reményünket tettekkel, egyszerű hétköznapi munkával is alátámasztottuk, amikor az országot ért októberi ellenforradalom ütötte véres sebeit, az ország gazdasági és erkölcsi romlását, oly rövid idő alatt begyógyítottuk. *Nem az imperialista hatalmakon múlt, hogy az ország egész területe nem vált egy újabb, az eddiginél borzalmasabb világháború támaszpontjává. Ugyanaz az erő hárította el fejünk felől a háborús veszélyt, amely 1945-ben a legerősebb csapást mérte a hitleri fasizmusra.*

Ez az erő a béketábor sokmilliós tagságával napról-napra bővül, szaporodik és verhetetlen erővé válik. *Ez az erő nem engedi meg, hogy még egyszer egy világháború borzalmait élje át az a nép, amely ma a társadalmi fejlődés haladásával építi a szocializmust. Azt a rendszert, amely a végső győzelemhez, a kommunizmushoz vezet.*

Mi bízunk benne, hogy a nyugatnémet atomfegyverkezési tervek, a Hitler-féle Speidel tábornokok csatasorba állítása ellenére, győz az együttműködés, a barátság, az ellentétek békés elintézése, a békés egymásmellett élés politikája. *Mi reméljük, hogy a józan ész, és az emberiség, a békevágy és a haladás győzedelmeskedik, a nyugati imperialista hatalmak háborús politikájával szemben. Mert a világ többségének egy az akarata; a béke!*

DEÁK FERENC

Fiatalok kedvelt sportszervezete: az MHS

Gyakran hallható munkahelyeken és másutt is, amikor arról érdeklődnek egy-egy fiatalnál, hogy hol tölti a délutáni, vagy esti szabadidejét: az MHS-ben. S délutánonként, úgy három-négy óra körül egyre többen érkeznek a Magyar Honvédelmi Sportszövetség székházába.

Amikor egy évvel ezelőtt újjászerveződött a szövetség, bizony alig húsz-harminc lelkes aktíva kezdett munkához. S ma, alig egy év után a város egyik legnagyobb létszámot számláló szervezetévé vált. Taglétszáma már meghaladja a hétszáz főt. A szövetség klubjaiban és szakköreiben mintegy négyszáz fiatal végez rendszeres tevékenységet.

Igen, rendszeres tevékenységet végeznek, heti két-három délután és nem csupán a tagdíjfizetés végett keresik fel a szövetséget.

Mi az a vonzerő, az a „titok", melynek segítségével ennyire népszerűvé válhatott a szövetség tevékenysége a fiatalok között? Semmi egyéb, mint az, hogy a város ifjúságának itt van módja az érdeklődési körének leginkább megfelelő ismeretek megszerzésére.

Motorozás és autóvezetés, ejtőernyős és repülő ismeretek, katonai és polgári hiradástechnikai ismeretek megszerzése. S ami ezeknél és a többi szakkörök munkájánál is talán a legélvezetesebb, hogy mindezeket nem csupán elméletben, hanem gyakorlatban is megismerhetik.

A motoros klub tagjai pl. már versenyeken vesznek részt. A haladó rádiósok — a rádiós klub tagjai — már maguk építik a legmodernebb rádiókészülékeket, sőt már televíziós vevőkészülék építésével is kísérleteznek. Az ejtőernyősök közül tizenöten április 27-én már jó eredményekkel végeztek ugrásokat Pécsett. S így lehetne tovább sorolni.

Ez az, ami vonzerőt gyakorol a fiatalokra, s az, hogy valamennyi szakkört képzett, művelt, magas politikai és szakmai tudással rendelkező emberek vezetik. Olyanok, akik nemcsak az egyes körök munkájában tudnak segítségére lenni a fiataloknak, de az azzal összefüggő nemzetközi és politikai ismereteiket is átadják fiataljainknak.

Az ifjú gárda

Nem, nem külön ifjúsági szervezet, hanem a KISZ városi bizottsághoz tartozó alapszervezetek aktíva csoportja. Tevékenységüket kis sejtekben (őrsökben), az alapszervezetekben végzik. Csupán a mozgalmi munkájukkal kapcsolatos oktatáson vesznek részt közösen.

Május elsején is így együttesen láthatták, a város felnőttei, és fiataljai a gárdistákat. Fegyelmezettségük, viselkedésük méltán érdemelte ki a nézők elismerő tapsát. Kik ők, mivel foglalkoznak? Ez volt az őket megtekintő felnőttek és fiatalok kérdése. Ahhoz, hogy erre mi válaszolni tudjunk, megkíséreljük nyomon követni őket.

Először azt próbáltuk megtudni, hogy mi a célkitűzésük. Megtudtuk, hogy nincs a KISZ-től eltérő külön célkitűzésük. Miután a gárdisták valamennyien a KISZ tagjai, a KISZ szervezeti szabályzata alapján végzik aktív tevékenységüket, az ifjúsági szervezetek programjának megvalósításában.

Jó. De akkor milyen összefüggés van a gárdisták munkája és a névadójuk; Oleg Kosevoj között? Ezt is megtudtuk. A KISZ tagjai fogadalomtételükkor vállalták, hogy minden erejükkel és tudásukkal védik és erősítik népi hatalmunkat. Nemcsak építik a szocializmust, de azt, ha úgy szükséges fegyverrel is védelmezik. Ezt fejezi ki jelszavuk is. Hűség a néphez, hűség a párthoz! Ez a hűség volt jellemző mindhalálukig a komlói ifjú gárda példaképére, az Oleg Kosevoj ifjúgárdistákra. Ezért törekszenek arra, hogy minden cselekedetükkel méltók legyenek nagy elődjük nevének viselésére.

Ezután sikerült azt is megtudnunk, hogy gyakorlatilag mivel foglalkoznak a gárdisták. Szép és követésre méltó az a munkájukban, hogy minden gárdista egy, a munkahelyén lévő, fiatalt patronál tanulásában, illetve munkájában. A jelszavuk; a gárdista ahol tud segít.

Természetesen ők is sokat tanulnak. A szabadidejükben történő gárdista oktatásokon elsajátítják a motorvezetést, a térképismereteket, a távírójelzéseket, az amatőrrádiózást, a vívást, az íjjászatot, a sí és egyéb sport ismereteit. Minden gárdista azt, amihez leginkább rátermettsége és kedve van.

Nyári táborukban valamennyien leteszik a vizijártassági vizsgát. Politikai és kulturális ismereteket is kapnak. Természetesen a munka és a tanulás mellett számos vidám „akcióban" is résztvesznek. Kirándulások, hadijátékok, klub-estek stb. biztosítják számukra a szórakozást. Igy pl. részt vesznek a holnapi szigetvári ifjúsági találkozón.

Végül arra voltunk még kíváncsiak — gondoljuk olvasóink is — hogy kik lehetnek a gárda tagjai? A válasz szerint minden kiszes fiatal, aki vállalja a gárdisták fegyelmét s alapszervezetében végzett munkájával érdemessé válik erre.

Párttaggyűlések

Városunkban ezekben a napokban tartják meg taggyűléseiket a párt alapszervezetek. A taggyűléseken a következő napirendek szerepelnek:

1. Időszerű politikai kérdések. 2. Tag- és tagjelölt felvételek.

A taggyűlések helyét és idejét az alábbiakban közöljük:

Kossuth-bánya, Szenes főkörlet, V. 10-én délután 15 óra. Feltáró, főkörlet, V. 10-én 15 óra. Szállító, főkörlet, V. 10-én 15 órakor. Bányagép, üzem, V. 14-én 14.30 óra. III-as üzem, V. 10-én 15 óra. Béta-akna, V. 10-én 16 óra. Anna-akna, V. 10-én 14.30 óra. Nagymányok, V. 13-án 16 óra. Mária, V. 12-én 14.30 óra. Szászvár, V. 12-én 16.30 óra. Szénelőkészítőmű, V. 14-én 13.30 óra. Karbantartók, V. 14-én 16 óra. Villamosüzem, V. 15-én 14.30 óra. Anyagellátók, V. 14-én 14 óra. Aknamélyítők, V. 12-én 15.30 óra. Mélyfúró Vállalat, V. 12-én 14 óra. Tröszt Központ, V. 14-én 16 óra. ÉMV, V. 15-én 17 óra. Erőmű, V. 14-én 14.30 óra. 24-es AKÖV, V. 13-án 7.30 óra. MTH Intézet, V. 14-én 15.30 óra. Iskola, V. 14-én 14 óra. Kökönyösi rendőrőrs, V. 10-én 13 óra. Belvárosi rendőrőrs, V. 10-én 8.30 óra. Tanács, V. 15-én 16 óra, Tanács Vállalatok, V. 15-én 15.30 óra. MÁV, V. 13-án 15.30 óra. Kőbánya, V. 14-én 14.30 óra. Belváros, V. 13-án 16 óra. Gesztenyés, V. 13-án 17 óra.

A szavakat tettek követik

Filmek, könyvek, színdarabok, és értékelések hosszú sora foglalkozott már azokkal a problémákkal, melyek gyermekeink nevelésében az utóbbi években jelentkeztek. Tömeg- és egyéb társadalmi szervezetek is gyűlések egész sorát tartották. Először azon szülők számára, akiknek gyermekeinél jelentkeztek leginkább a káros tulajdonságok.

Meg kell mondani, hogy e szervek sokirányú tevékenysége már eddig is ért el eredményt, de átütő sikerrel járni nem tudott. Nem, éspedig azért, mert az ezekkel a problémákkal foglalkozó gyűlések, megbeszélések résztvevői között mindig csak azokat a szülőket lehetett látni, akiknek gyermekeinél nincs különösebb magatartásbeli fogyatékosság. Az esténként csavargó, tiltott helyekre járó, tiltott filmeket megtekintő, rosszul tanuló gyermekek szülei, nem jelennek meg az ilyen megbeszéléseken. A társadalom viszont elsősorban a szülőktől kell, hogy elvárja a gyermekeik fejlődésével való törődést.

Ez történt a nőtanács által megrendezett legutóbbi „nők ankétján" is. Azok hiányoztak akiknek leginkább érdekükben állt volna itt megjelenni. Ezt az ankét résztvevői is megállapították. De nemcsak ezt tették. Miután az ilyen szülők segítségére, a tapasztalat szerint nem tudnak támaszkodni — s az ilyenek gyermekeinek magatartása rossz irányba befolyásolhatja a gondos szülői nevelésben részesülő gyermekeket is — maga a közösség lát munkához.

Ennek megfelelően az ankét résztvevői határozatot hoztak, a társadalmi bizottság megalakítására. E bizottság tagjai — széles aktívahálózat segítségével — ellenőrzik majd a mozikat és egyéb szórakozóhelyeket. Azt, hogy e helyeken a gyermekek tiltott filmek megtekintésére, illetve italkiszolgálásra ne nyerjenek bebocsátást.

Az ankét megállapította, vannak anyák, akik nem törődnek megfelelően serdülő leánygyermekeik, jelentkező női problémáival. Ezért az ankét azzal a kéréssel fordult a művelődési szervekhez, hogy a jövő tanévtől, az utolsó iskolai évüket végző leánygyermekek osztályfőnökének, női pedagógust állítson be. Ezektől azt kérik, hogy igyekezzenek második anyjukként segíteni megfelelő tanácsadással, a női problémákkal küzdő serdülő leányoknak.

Az ankéton tehát nemcsak beszéltek a sürgős tennivalókról, hanem azok megvalósításához azonnal hozzákezdtek.

Az összegyűjtött fillérek

MEGSZÓLALT *a csengő. Ismerős hangja végigberregett a folyosón és bejutott az ajtók mögé is. Az V. fiúosztály szinte egyszerre lélegzett fel. Végre! Ismét befejeződött egy óra s ezzel csökkent a felelés előtti izgalom is.*

A tízperces szünetben csoportokba verődtek a fiúk s úgy tárgyaltak valamilyen nagy eseményt.

— Gyeresek! Tudjátok, hogy közeledik anyák napja. Kellene valamit venni a mamánknak — hallatszott a csoportból egy kezdeményező hang.

— Legalább egy csokor virágot...

— Vagy egy szép cseréppel.

— Igen ám, de mennyibe kerül — tért mindjárt az anyagiakra egy szőkehajú fiú s ezzel elejét is vette a további tervezgetésnek. Mert először a pénz a fontos. Ha az már több egy tizesnél, akkor lehet beszélni virágról, esetleg kisebb ajándékról is.

H. Laci, az osztály egyik legelevenebb tagja, csodálatos módon — nem szólt a beszélgetésbe. Ott állt ő is a többiek között, de ahelyett, hogy véleményt mondott volna, mély hallgatásba merült. Egyelőre nem tudott hozzászólni az anyák napi tervezgetéshez, mert egy fillérje sem volt. Mamája már jónéhány napja Kishajmáson időzött látogatóban, s bizony nem volt senki, aki reggelenként Lacinak kiflipénzt adott volna. Másból meg miből gyűjthetne össze forintokat? Nem kap ő zsebpénzt sohasem, mert azt tartják, hogy 12 éves gyereknek még felesleges a költőpénz. H. Laci ezideig minden alakalommal kiflire cserélte a 40, 80 filléreket, mert hiába no... nagyon szerette ropogtatni tízperces szünetekben a friss süteményt.

MÉG A KÖVETKEZŐ *óra alatt is azon töprengett Laci, amit szünetben a fiúktól hallott. „Legalább egy csokor virágot... vagy egy szép cseréppel... igen ám, de mennyibe kerül..." — motoszkáltak a fejében az elhangzott mondatok, s újra meg újra megakadt a legutolsó kijelentésnél. Menynyibe kerül?... Hány forint kellene például egy olyan edényalátétért, amilyen a szomszéd családnak van. Mert az jó dolog, annyi bizonyos. S a mama is örülne neki. Hiszen mióta az új konyhabútor megvan és szép viaszosvászon került az asztalra, mindig papírost tesznek a tűzhelyről levett, forró edények alá.*

Alig várta Laci, hogy megérkezzen Kishajmásról az édesanyja. Terve már megvolt, csak a pénz hiányzott. Hordta hát ezután is a kifli-pénzeket, de nagy önuralommal sohasem költötte el. Pedig csábítgatta nagyon a sárgásszínű, puha sütemény. Nem az éhességért, csak úgy szórakozásból, szívesen tördelte volna apró darabkákra, hogy eltartson szünet kezdetétől egészen a becsengetésig. Máskor nagyokat harapva gyorsan nyelte volna le, hogy mind a kettő elfogyjon s még játszani is maradjon ideje. Hiába! Nemhogy kettőt — egyet sem vehetett az utolsó napokban, mert minden fillérre szüksége volt.

Titokban megkérdezte a szomszéd nénit, hogy mennyibe került az alátét, s mikor látta, hogy 40 fillérekből sehogy sem tudja összegyűjteni a teljes összeget, nagy elhatározással az édesanyja elé állt:

— Mamám, kérek szépen néhány forintot.

— Aztán minek az neked — faggatta az anyja, ő meg csak rávágta:

— Szükségem van rá.

AZ ANYAI SZIV *előtt nem lehet titkolódzni. Laci is hiába próbálkozott. Bár nem árulta el, hogy mire kérte a néhány forintot, édesanyja kitalálta a gondolatát. És valami belső melegség úgy elárasztotta szíve tájékát, hogy nem tudott ellentmondani. Teljesítette kívételesen fia kérését, mert tudta, érezte: ez egyszer nem feleslegesen kérte a forintokat.*

Laci pedig boldog volt. De hogy árulta volna el, hogy több a pénze, mint amennyiről anyja tud. Zsebében ott lapultak az összegyűjtött húszfillérek, a tízórai kiflik ára. Nem tudtak bajt okozni zörgésükkel, mert valamennyit gondosan zsebkendőbe kötötte.

Május 2-án — pénteken — végre együtt volt a pénze. Mehetett a boltba. Amikor a csengő jelezte a tanítás befejezését, sietett a Kossuth Lajos utcai edényüzletbe.

— Kérek szépen egy olyan... amire a meleg levest kell tenni — kezdte az eladónál, s az rögtön így felelt:

— Tizennégy forint 20 fillér.

Laci alkudozott. Minden fillér számított neki, mert jól tudta: még virágot is kell vennie. Akkor pedig, ha a boltban hagy 14 forintot, aligha futja majd a virág árára. Megpróbálkozott hát, bátortalanul:

— A szomszédunkban is van egy ilyen, de az csak 12 forint 30 fillér volt...

Ugy látszott, nem volt hiábavaló a megjegyzése. A porcelánokat törölgető eladónő igazat adott Lacinak. Az előbbi téves árral szemben 12 forint 30 fillért kért csak az edényalátét ellenében, s ezt már megkönnyebbült sóhajjal fizette ki Laci. Aztán ahogy az utcán hazafelé tartott, gondolataiban már a szavakat formálta, melyek kíséretében átadja majd az ajándékot — édesanyjának.

— Tessék, mama — mondja majd otthon — anyák napjára vettem... Hogy ne égjen ki az asztalteritő... Ezután erre teheti az edényeket...

HA VALAKI *megkérdezné H. Lacit, hogy szeret-e tanulni, először kicsit hallgatna, s aztán kétértelmű választ adna:*

— Hát... igen is, meg nem is — mondaná, mert valójában így is van. Szereti az éneket, meg a tornát, miután abból nem kell tanulni, de egyáltalán nem kedveli a magyart meg a történelmet, amiből bizony a legutolsó év alatt is több egyest meg kettest szerzett, mint négyest, ötöst. Osztályfőnöke nem egy esetben megintette magaviseletéért is. Anyák napja előtt óra alatti figyelmetlenségéért dorgálták meg.

— A virágcsokorban nagyon csúnya lesz majd a rosszaság rózsája — mondta a „tanár bácsi" —, mely egészen biztosan a csokor közepére kerül. Mit szól majd az édesanyád, Laci, ha még ezen a napon is megszomorítod őt?

Világért sem akarta H. Laci édesanyját szomorítani, az anyák ünnepén. Nem azért gyűjtötte napok óta a 20 fillért, hogy ajándék helyett bánatot adjon. Hiszen az edényalátétet is azért vásárolta, hogy örömet okozzon. S a reggeli órákban — mikor mamája a húsboltba indult el — Terus nénitől, a tejesasszonytól is azért vásárolt két csokor virágot, hogy illően köszönthesse majd az édesanyját.

A tanári dorgálás után kedvetlenül ült Laci a helyére. Szomorú lett. Nem így akarta ő. Az otthon elrejtett virág, a tegnap átadott ajándék tanúskodik arról, hogy mennyi figyelemmel, szeretettel készülődött ő is az anyák napjára.

Igaz, hogy az iskolában óra alatt neveket firkált, társával beszélgetett, nevetett, de megtörtént ez máskor is. Mégsem tudta meg a mamája. Hogyan lehetne hát árulkodó mostan a kicsi virágcsokor? Azok a virágok, melyek árát csak önmegtagadással tudta összegyűjteni. Ha tudnának beszélni, még akkor sem szólnának ellene.

Jó ideig nem felejtette el Laci a dorgáló szavakat. Még akkor is fülében csengett a „tanár bácsi" hangja, amikor átadta a virágot az édesanyjának. Nem is állhatta szó nélkül, hogy el nem mondja, mi történt. Bántotta a dolog. Anyjának megbocsátó arcáról akarta leolvasni, hogy minden rendben van. Nem haragszik rá.

A MÁJUSI NAP *melegen sütött be a konyha ablakán. Laci egyre többet tekintett a zöldellő rét felé, amely hívta, csalogatta magához. Hiába hallotta azonban a szomszéd fiúk vidám nevetését ablakuk alatt, nem csatlakozott hozzájuk addig, míg a meghatódott boldog mosolyt, a megbocsátást ott nem látta mamája arcán. Akkor aztán egyszeriben jókedvű lett megint. Néhány perccel később pedig már az udvarról csendült fel a hangja, ahol erőteljesen birkózott a szomszéd fiúval.*

S bár vidámsága, jó hangulata ismét a régi volt, ezen a napon H. Laci különös figyelemmel vigyázott arra, hogy rosszaságával meg ne szomorítsa — az édesanyját.

KOCKÁS JULIA

Tapasztalatcsere Kossuth-bányán

Május 6-án tapasztalatcserére gyűltek össze Kossuth-bányán a Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemeinek párttitkárai. Rövid útirány tájékoztató után Szilágyi Antal főkörletvezető kíséretében indult el a csoport. A népes hamar az aknához szállította a csoportot, innen pedig az V. szintre szálltak le, a tapasztalatcserére összegyűltek.

Az út első állomása a 100-as frontfejtés volt. A fejtés felső részén omlasztók dolgoztak, 60—70 méteres hosszúságban pedig 35 vájár és csillés a csúszdát rakta át. A látogatók elismeréssel nyilatkoztak a látottakról. Nem is csoda, hisz' ez a fejtés Kossuth-bánya legszebb munkahelyeinek egyike.

Nagymányok párttitkára mély sóhajjal jelentette ki a látottak után.

— Hej, ha nekünk legalább egy ilyen fejtésünk lenne... Jó pár vagonnal több szenet tudnánk termelni, mint jelenleg.

Két másik munkahely figyelmes és részletes megtekintése után ért el a csoport a 119. számú kísérleti fejtéshez. E munkahely megtekintése külön élményt jelentett minden bányász párttitkár elvtárs számára, mert itt a korszerű biztosítás egyik formájával — fémtámas biztosítással — ismerkedhettek meg.

— Nemcsak ebebn a fejtésben biztosítunk fémtámokkal — mondotta Szilágyi körletvezető a látogatóknak. Jelenleg bányánkban 7 frontfejtés van és ezek közül négyben ilyen biztosítást alkalmazunk. Ez a módszer kiállta a próbát. Nemcsak gyorsabb, mint a fatámas biztosítás, hanem biztonságosabb és jelentős famegtakarítást is eredményez.

11 óra felé ért le a csoport a VII. szintre. Utközben csak a látottakról esett szó. Arról, hogy az itt alkalmazott módszereket hogyan lehetne saját üzemükben hasznosítani.

A VII. szinten megtekintették a fővágat neon világítását. A legnagyobb elismerés hangján szóltak róla. Megismerkedtek a néhány hónap múlva bevezetésre kerülő koncentrációs rendszerrel történő széntermelés elméletével.

— Terveink szerint a harmadik negyedév elején bevezetjük a koncentrációs széntermelési rendszert — mondotta a főkörletvezető. A koncentrációs széntermelési rendszer kifejezése mögött nem rejlik valami csoda. Arról van szó, hogy a harmadik negyedévben a VII. szint 10-es telepéből egyszerre hat, esetleg hét fejtésből kapjuk a szenet. E fejtésekből — az előzetes számítások szerint — 80—100 vagon lesz a napi széntermelés. Egy nagyméretű gumiszalag segítségével szállítjuk ezt a szenet a jelenleg készülő aknába. Ebbe az aknába 100 csille szenet tudunk dönteni. Itt automatikus csilletöltő berendezés lesz, mely a töltés műveletét elvégzi. Ez az eljárás elejét veszi a csillehiány miatt gyakran előforduló termelési kiesésnek és lényegesen csökkenti az improduktív létszámot.

Kiszállás után a párttitkárok megbeszélték a látottakat és levonták a tanulságot. Megállapítható volt, hogy igen hasznos az ilyen tapasztalatcsere, mert sok olyan hasznos módszert ismernek meg, melyet saját üzemeikben eredményesen tudnak alkalmazni.

Most már az a feladat, hogy a látottak alapján a gyakorlatban hasznosítsák a tapasztalatokat a saját viszonyaiknak megfelelően.

Vidáman folyik az élet

I.

Kovács Lajos oktató vezetésével öt első és nyolc másodéves építőipari tanuló a Kenderföldön épülő iskolában sajátítja el az építkezés mesterségét. Miután az egyik földszinti nagy tanterem belső vakolásának reájuk háruló részét befejezték, jelenleg egy másik tanteremben dolgoznak.

Igéretemhez híven most ezeket a tanulókat látogattam meg, hogy tájékoztassam olvasóinkat, kik ezek a tanulók, hogyan sajátítják el az építkezés különböző fogásait, milyen munkát végeznek, mivel töltik a szabadidejüket és a jövővel kapcsolatban milyen terveik vannak...

Amikor az oktató kíséretében beléptem abba a tanteremben, ahol ezek a fiatal tanulók dolgoznak, pár percre megállt a munka. Jókedvű, mosolygós arcú, 15, 16 és 17 éves tanulók csoportosultak kíváncsian körülöttem. Aztán kezdődött a beszélgetés.

— Én másodéves tanuló vagyok — mondotta érdeklődésemre a 16 éves Baloha Ferenc. Balatonlelléről jöttem Komlóra. Hogy miért hagytam ott azt a szép nyaralóhelyet? Először ott láttam építőket, akik nagyon szépen dolgoztak. Aztán nekem ez a szakma megtetszett és minden vágyam az volt, hogy én is építő lehessek. Így kerültem ide. Mit csinálok munka után? Tanulok. Rendszeresen olvasom az újságokat, különösen az „Uj Komló"-t. No, meg nagyon szeretek labdát rúgni. Mi intézetben lakunk és minderre van lehetőségünk.

— Én „toborzás" útján kerültem Komlóra Felsőnánáról. Ugyanis sok falubeli fiú tanult és tanul itt ebben a szakmában. Ők mondták nekem, hogy milyen szép ez a szakma, hogy ők mit csinálnak, milyen helyen laknak... és én habozás nélkül ezt a mesterséget választottam. — Ezeket a 16 éves Domokos István mondta el. Ő alacsonytermetű, telt alakú és mindig mosolygó arcú fiú. Nem azok közé tartozik, akik egy-egy ilyen alkalommal zavarba jönnek. Nyugodtan és bátran felel minden kérdésre. Így folytatja:

— Én is szeretek tanulni. Olvasok, moziba járok, sportolok. Én a röplabda-játékot szeretem. Hogy mikor látogatjuk meg szüleinket? Minden két hétben szabad szombatunk van. Ekkor megyünk haza.

— Honnan kaptok az útiköltségre pénzt?

Valamennyien szinte egyszerre felelnek:

— Ösztöndíjat kapunk. A másodévesek 210, az elsőévesek pedig 85 forintot.

Ezen nincs is mit csodálkozni. Ebben a rendszerben sokkal jobb sorsuk van a tanulóknak, mint 14 évvel ezelőtt. A mai tanulók tiszta, egészséges intézetben laknak, ahol úgy a tanulási, mind a sportlehetőségük biztosítva van. Naponta háromszor étkeznek. Az étel megfelelő mennyiségű és jó minőségű. S ezen felül még ösztöndíjat is kapnak.

— Eddig másfél év alatt mit tanultál? — kérdezem Kismándor Ferenctől.

— Hát, sok mindent. Vakolást, falazást... — Tovább nem tudja. Ez bizony baj. Mind később megtudtam, Kismándor Ferenc igen gyenge tanuló. Itt sem szeret tanulni. Egy kicsit fegyelmezetlen és a munkája sem kielégítő. Ejnye, enyje Feri. Te is tudod, hogy egy tanulóból akkor válhat jól képzett szakmunkás, ha fegyelmezett, ha jól tanul, az oktatónak szótfogad és lelkiismeretesen végzi a munkáját. Te is, mint a többi másodéves tanulótársaid, KISZ-tag vagy. Ennélfogva neked kötelességed példamutató munkát végezni. Remélem a következő látogatásom alkalmával felőled is más véleménye lesz Kovács Lajos oktatónak.

Demeter

Segítségül hívjuk:

városunk ügyészségét

Indítson eljárást a népvagyon felelőtlen kezelése miatt

Nagyon sokat foglalkozott már lapunk a nép vagyonának megőrzésével. Sok területen tettünk leleplezést elfekvő anyagokról. Néhol eredménnyel, néhol eredménytelenül.

Ezért most városunk ügyészségét kérjük fel segítségre. Megkérjük: indítson eljárást a nép vagyonának hűtlen kezelése miatt. A tényállás a következő:

Ez év első negyedévében volt eredménye Komlón a nép vagyonának megőrzésére, a társadalmi tulajdon védelmére indított mozgalomnak. De az eredmények ellenére sem mondhatjuk: mindent megtettünk, nincs már szükség tennivalóra, további munkára. Sok még a felelőtlen ember, munkás és vezető egyaránt. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyítja Kenderföld területe, a Tompa Mihály utca környéke.

Ezen a környéken építkezés folyik. Szanaszét hever itt új és használt tégla — garmadával — építkezéshez alkalmas terméskő, csatornázásra alkalmas betoncső. Azt mondják az illetékesek: „Azért vannak ezen építkezési anyagok itt, mert csatornázási munkálatok folynak". A tény az, hogy ezen a területen most nem folynak csatornázási munkák. De ha folynának, sem volna megengedhető az ilyen anyagkezelés.

Még borzalmasabb látvány fogadja a szemlélőt a Tompa Mihály utca 1—3—5-ös számú lakóházak mögötti domboldalon. Itt még több anyag hever nagy rendetlenségben. S mindez a nemtörődömség, a felelőtlenség következménye.

Ugyancsak a Tompa Mihály utcában hever már hosszú hónapok óta két nagyteljesítményű szivattyú is. Az Uz 1 Mai Ploesti felíratú szivattyúk gazdája a Komlói Mélyfúró Vállalat. E szivattyú elhagyásával az utóbbi időben kétszer is foglalkoztunk, mégsem történt intézkedés. Ugyancsak a Mélyfúró Vállalat tulajdonát képezi az ott elheverő nyolc darab különböző hosszúságú és méretű vascső, a kb. félméter széles, másfél méter magas tartály, valamint a fúráshoz használható kb. 10 méter hosszú, négyszögletes tömörvas fúrószár.

Ezeket a felszereléseket, gépeket a rozsda marja. A vállalat illetékesei pedig arra hivatkoznak, hogy ezeket a berendezéseket használni nem lehet.

Ez persze nem mentség. Sovány vigasz az, amikor felelős vezetők a maguk mentségére erre hivatkoznak. Ahelyett, hogy összeszednék az elheverő anyagokat és odaszállítanák, ahol azt használhatóvá tennék. Ha pedig végképp használhatatlan, átadnák a MÉH-nek, mely szerv eljuttatná az ócskavasat annyira nélkülöző acéliparunk számára. Bár mi kétségbe vonjuk és egyáltalán nem vagyunk meggyőződve arról, hogy ezen felszerelések használhatatlanok.

Ezért kérünk segítséget városunk ügyészségétől: indítson eljárást, vizsgálatot, hogy az elheverő anyagok gondatlan kezeléséért kiket terhel a felelősség?

1959-ben a zobáki-aknán szállítják a meddőt

Nagyszerűen halad a zobáki-akna hatalmas tornyának szerelési munkálata. Az itt dolgozó brigád — Kossuth-akna gépüzemének munkásai — jó munkát végez.

Az akna többi munkahelyein állagmegóvási jellegű bányászati munkálatok folynak. A zobáki-akna mélysége — a szállító és a légakna — még 1957-ben elérte 624 méter mélységben kijelölt második szintet. Ebben az esztendőben szünetel a feltárási és az aknamélyítési munka. Csupán a tárószinten végeznek bővítési és falazási munkálatokat. Ennek következtében lehetővé válik, hogy 1959-ben ezen az aknán szállítsák ki Kossuth- és Anna-akna meddőjét. Ezzel megoldódik a régen vajúdó Kökönyösi meddő-hányó felszámolása. Ezzel az intézkedéssel tisztább a kökönyösi új városrész levegője is.

Az aknatorony építésénél dolgozó brigádok, a torony szerelésén kívül, az ellensúlyos Koepe szállító szerelési munkálatait is végzik. A brigád munkájának ismertetésére még visszatérünk.

A tröszt illetékeseinek tájékoztatása alapján azt is megtudtuk, hogy 1959-ben erősebb munkaütem lesz Zobákon. Megkezdődnek a nagyobbméretű feltárási munkák és egyéb mélyépítési munkák, hogy ebből az aknából szenet szállíthassunk már 1960-ban. Szükséges ez, hisz 1960-tól kezdve Komló bányászainak sokkal több kokszolható szenet kell termelnie, mint ebben az esztendőben. Ehhez pedig az új akna belépése is szükséges.

Magánosok figyelem!

A Komlói Utépítő Vállalat előregyártó üzemében, hivatalosan megállapított áron: 40x40-es méretű, 6 centiméteres vastagságú, jóminőségű betonjárdalapok — laboratóriumi úton felülvizsgált — gyártását megkezdték a lakosság részére. Gondolva, itt az újonnan épített, vagy építés alatt álló családi házakra. A lapok darabonként 6.88 forintba kerülnek.

A betonlapok megrendelése, eladása a következőképpen történik: a szükséges mennyiségű betonjárda-lap megrendelhető telefonon, vagy személyesen, a vállalat kenderföldi telephelyén (volt katonai tábor). Befizetés csekkel, vagy készpénz útján történhet. A betonlapokat, kívánságra a vállalat, a helyinre szállítja. Az előregyártó üzem, a Komló 7. sz. Kőbánya bejáratánál van.

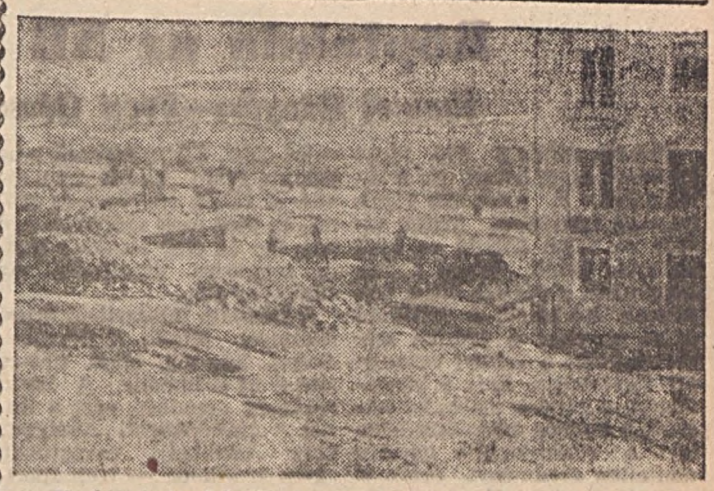
Fiúk!

Jelentkezzetek vájártanulónak!

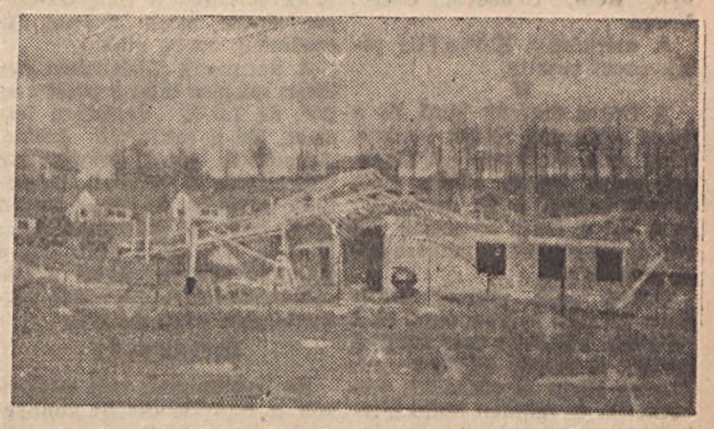
A Komlói Szénbányászati Tröszt 15—17 éves fiatalokat iskoláz be vájártanulónak a Munkaügyi Minisztérium komlói 501. sz. Intézetébe.

Tanulmányi idő 3 év 16—17 éveseknél 2 év. Felvételre jelentkezők iskolai bizonyítványt, születési anyakönyvi kivonatot és szülői beleegyezést küldjék, illetve hozzák magukkal az intézetbe. A felvételt nyert tanulók teljes ellátást kapnak!

KÉPES HÍRADÓ



Ez év végére készül el a kenderföldi orvosi rendelő. A belgyógyász és gyermek szakorvosi rendelőn kívül 2 db 3 szobás, ugyanennyi 2, illetve egy szobás orvoslakás is helyet kap ebben az épületben



Szeptember 30-ra elkészül a gesztenyési orvosi rendelő is a 3 szobás orvosi lakással együtt.



A Kökönyös nyugati iskola udvarán ásták ki ezt az alkotmányt 1 esztendeje (!) Azóta is ott hever az iskola mögött.



Nagyszerű munkát végeztek az úttörők a facsemeték ültetésénél. Többek között Halász Ferkó, Fikó Dezső és Simó Domokos — a kenderföldi iskola tanulói, akik a képen láthatók — érdemelnek ezért dicséretet.



Szeptemberre már rendezett képet nyújt a képen látható Kazinczi utca és ennek folytatása.

SPORT

Röplabda az NB III-ért

Komlói Bányász—Pécsi Dózsa II. 3:0

Pécsett, mintegy 300 főnyi közönség előtt került sor a találkozóra. A mérkőzés izgalmasnak ígérkezett, hiszen tavaly — hazai pályán — csak nehezen tudott 3:2-re győzni csapatunk, a pécsiek ellen. Nehéznek ígérkezett a találkozó azért is, mert a pécsiek szerettek volna a tavalyi vereségért visszavágni. Erre a visszavágóra, a pécsiek május 1-i szereplése alapján számítani lehetett. A villámtornán ugyanis döntetlen eredményt értek el csapatunk ellen. Csapatunk a következő összeállításban kezdett.

Orosz ,Vókó, Kotka, Vízhányó, Rein, Benedek. Csere: Varga.

A mérkőzést Kőfalvi játékvezető vezette.

*

A Dózsa csapata kezd, és a hazai közönség lelkes biztatására, szép akciókat hajt végre. 4:2, majd 7:3-ra elhúz. Nem játszik rosszul a mi csapatunk sem, de a rossz nyitásaik révén sorra eladják a pontszerzési lehetőséget.

Orosz, majd rögtön utána Rein támadó nyitása akad el a hálóban. Vókónak sem megy a nyitás. A csapat szünetet kér. Ezután rövid megbeszélés következik, és minden nyitó játékos biztonsági nyitást hajt végre. Ezzel a taktikával, még a hajrá előtt, 8:8-ra egyenlít csapatunk, majd fokozatosan elhúz. A Dózsa védekezésre szorul, és még csak szépíteni sem tud. Igy az első játszmát 15:8-ra megnyeri csapatunk. Az eredmény 1:0.

A második játszmában óriási fölénnyel játszik a Bányász-csapat. 5:1, 7:2, majd 10:2-re alakul az eredmény. A hazai közönség csendben nézi a Dózsa " „elvérzését". Ahelyett, hogy biztatnák csapatukat, egyes szurkolók — igen sportszerűtlenül — szidják saját játékosaikat. A Dózsa teljesen fejétvesztve játszik. Néha még sáncolni is elfelejtenek. A második játszmát a Bányász-csapat símán nyeri 15:5-re. Az eredmény 2:0-ra alakul.

A harmadik játszmában egy kicsit magára talál a pécsi csapat, és 7:5-ös vezetésre tesz szert. De a megújuló komlói támadások alatt fokozatosan visszaesnek a pécsiek. Csapatunk egyenlít, és olyan hajrát kezd, hogy a Dózsának nincs ideje a szépítésre sem. Ezt a játszmát 15:7-re nyeri a Bányász-csapat. A mérkőzés végeredménye tehát 3:0 lett.

ÉRTÉKELÉS

Az izgalmasnak vélt találkozón, a Bányász-csapat könnyedén győzött. A Dózsa csapata csalódást keltett, lanyha, csapkodó játékával. A Bányász-csapat kitűnően játszott és még ilyen arányban is megérdemelten nyerte a találkozót.

A Komlói Bányászból **Varga** megbízhatóan játszott. Ütőerejét azonban még növelnie kell. **Orosz** és **Kotka** végig nagyszerűen ütött. Orosznak azonban volt két-három rossz nyitása, amire nem számítottunk. **Vókó** és **Vízhányó** végig megbízhatóan játszott. Vókónak volt egy pár jó ütése is, de nyitásaival baj volt. **Rein** jól mozgott. Kár, hogy sok nyitást ő is elvétett. **Benedek** jól ütött, és végig jól védekezett. De a hátsó közép helyén idegenül mozgott. Emiatt több ejtésről lemaradt.

A csapat együttesen jó teljesítményt nyújtott, és továbbra is veretlenül az első helyen áll.

Kőfalvi játékvezető jól vezette a mérkőzést.

*

Május 10-én — ma, szombaton — délelőtt 10 órakor, a Tűzoltó laktanya udvarán (Berek utca) játszik a Komlói Bányász, a Tótföld csapata ellen. 11 órakor, a Komlói Petőfi—Tótföld ugyanitt játszik. A belépés díjtalan.

Ugyancsak ma, szombaton délután Pécsett a PEAC ellen játszik a Komlói Petőfi.. A Petőfi csapatától is hasonló jó eredményt várunk.

Jugoszláv túrára megy a KBSK NB I-es labdarúgó-csapata

Városunk NB. I-es labdarúgó-csapata a Szabadkai Zvezda Subotica csapatának meghívására május 31-én kettőhetes jugoszláv túrára utazik. Ezen a túrán a csapat előreláthatólag öt mérkőzést játszik.

Az előzetes értesülések alapján ezek a mérkőzések Szabadkán, Ujvidéken, Titográdon és Szarajevón lesznek.

A kéthetes túráról a csapat június közepén érkezik vissza. Visszaérkezése után csapatunk folytatja felkészülését az NB. I. bajnoki forduló megkezdéséig.

A KBSK elnöksége döntése értelmében a túrára a következő játékosok utaznak:

Magyar, Kanizsai, Polgár, Kripl, Hohlmann, Balázs, Grózdics, Cziráki, Molnár I., Molnár II., Gelencsér, Daum, Kiss. Mestyán és Róth.

A tartalék kapusról később történik döntés.

A csapatot a következő vezetők kísérik:

Unger János, Kelemen László, Czéder János, Bodola Gyula, Hóhn János és Pintér József. A küldöttség vezetője: Unger János elvtárs, a KBSK veteránja.

Sporthír

Alszövetségi válogatott labdarúgómérkőzés lesz május 11-én, vasárnap délután Nagymányokon, ahol Baranya és Tolna megye válogatottjai mérik össze erejüket. A baranyai csapatban helyet kapott a Béta-aknai labdarúgók közül: Baksa, Király és Farkas is.

HÍREK, közlemények

A VI. könyvsorsjegy főbb nyereményei

Már vásárolható a június 13-án húzásra kerülő VI. könyvsorsjegy, a komlói könyvesboltban. Ára mindössze 10 forint. Férfiaknak három doboz cigaretta, nőknek néhány fagylalt ára, s máris megvásárolhatják a nagy szerencsét ígérő könyvsorsjegyet.

Nem akármilyen nyereményről van szó. A több tárgyak közé tartozik például: egy „Pannonia" motorkerékpár, televíziós készülék, kombináltszekrény, „Orion" rádió, magnetofon, táskaírógép, parkettkefélőgép, mosógép és varrógép.

Ezenkívül vannak kisebb tárgynyeremények is. Éppen ezért akinek sorsjegyét nem húzzák ki a főbb nyereményeknél — tovább reménykedhet. Hátha ő lesz 15 esélyes közül, az egyenként sorsolt 1000 forintos könyvnyeremények egyik tulajdonosa?... S ha még itt sem kedvez a szerencse, talán az 5500 darab könyv és egyéb tárgynyeremények valamelyikét, sajátjának mondhatja majd.

Ha pedig Fortuna istenasszonya egészen elpártol a könyvsorsjegy tulajdonosától, akkor sem veszik el a 10 forint. A Komlói Könyvesbolt bármikor visszaváltja azt, azonos összegű, tetszésszerint kiválasztott könyvekre.

— A Május 1 Művelődési Otthon vezetősége közli Komló dolgozóival, hogy május 11-re hirdetett „Dallal, tánccal, muzsikával a baráti népek országában" című műsoros estje a Zrínyi Művelődési Otthonban, technikai okok miatt későbbi időpontban lesz megtartva.

— A mozgó vonatról leugrott, illetve a vasút területére tilos helyen ment be: Selyem Antal vájár, Zsiga Ferenc vájár, Polgár Károly csillés és Keresztes Béla csillés. A városi tanács v. b igazgatási osztálya testiépség veszélyeztetése miatt, nevezetteket 50, 60, illetve 100—100 forint pénzbírsággal büntette.

Egy vagon ócskavas

Értekezleteken, megbeszéléseken gyakran szóba kerül, hogy hazánk szűkében van a vasanyagoknak. Éppen ezért nagy érték minden darab vas vagy acél. Szükség van minden darab ócskavasra, melyet gazdaságosan fel lehet használni.

Ez tény, azonban nem mindenki gondolkodik így. Például a kötélpálya dolgozói már lassan két éve, hogy nagy mennyiségű ócskavasat gyűjtöttek össze, de hiába, mert az elszállításról nem hajlandó gondoskodni az illetékes vállalat.

A kötélpálya dolgozói joggal méltatlankodnak és követelik, hogy minél előbb szállítsák oda, ahol ezt hasznosítani lehet.

— Búcsúznak az iskolától ma délelőtt 11 órakor a Komlói Állami Általános Gimnázium tanulói.

— Vasárnap, május 11-én délután hat órakor nyitja kapuit a Május 1 Kultúrpark. E napon kezdi meg a rendszeres vasárnapi zenés, táncos szórakoztatást. A zenét a közkedvelt MUCI zenekar szolgáltatja.

— Sütéshez, főzéshez ad kitűnő recepteket Vízvári Mariska szakácskönyve. Kapható a Kossuth Lajos utcai Könyvesboltban. Ára: 40 forint.

— „Ideál" mosógép jelent meg legújabban a Kossuth Lajos utcai háztartási boltban. Az újfajta mosógép használatával, feleslegessé válik öblögetésnél — a kékítő.

— Tordai György: Ubryk Borbála története — című könyve még májusban ismét megjelenik, a komlói könyvesboltban.

— Ruhaszárító állványt lopott Szabó István. Ezen cselekményért a városi tanács v. b igazgatási osztálya 100 forinttal büntette.

— „Tit" mosogatópor kapható a Kossuth Lajos utcai háztartási boltban. Egy csomag ára: 3,50 forint. Ugyanitt fél kg súlyú ABC fin mosószappan vásárolható, darabonként 11,20 forintos árban.

— A parkosított területre hajtott lőfogatával Horváth Mátyás és Szabó József kocsis. Vagyonrongálás szabálysértése miatt 40—50 forint büntetést fizettek.

Rendőrségi hír

Közöljük a város lakosságával, hogy a rendőrséget sürgős esetekben — rendkívüli események idején — a 07-es telefonon — nappal és éjjel — lehet felhívni és ott bejelentést tenni. Ezt a számot a város bármely pontjáról, bármely telefonállomásról lehet hívni!

— Körül goiservarrott, nyers, gumitalpas, kék, szürke, piros színű férfi cipők vásárolhatók a Kossuth Lajos utcai felsőruházati üzletházban. A cipők ára 423,— forint. Ugyanitt 260,— forintért kapható férfi szandál is, minden méretben.

— A Városi Nőtanács aktívái a „Béke és Barátság Hónapja" során a város különböző lakónegyedeiben családlátogatásokat végeznek. Beszélgetnek a békeküzdelem jelenlegi helyzetéről és meghívják a dolgozókat a békeküldöttválasztó gyűlésekre.

— Növekszik az idegenforgalom városunkban. A komlói Béke szálló márciusban 1795 vendégnek, míg az ezt követő áprilisban már 2033 vendégnek biztosított elhelyezést. Az időjárás további javulásával előreláthatóan még nagyobb mértékben lehet számítani a város idegenforgalmának bővülésére.

— Megkezdték az idei gyermeknap programjának előkészítését. A különböző kulturális ünnepi rendezvényeken túl azt is tervezik, hogy a gyermekeket szüleikkel együtt kirándultatják a környező egészséges levegőjű erdőkbe. A gyermeknap előkészületeit a nőtanács a szülői munkaközösségek és az iskolák közösen végzik el.

— Több mint száz fiatal indul holnap külön autóbuszokkal Komlóról Szigetvárra, ahol megtekintik Zrínyi várát és a vármuzeumot, valamint részt vesznek a Somogy és Baranya megyei fiatalok baráti találkozóján. Az ifjúsági találkozón egésznapos kulturális és sportműsor lesz.

— Hét komlói bányász és műszaki fiatal vesz részt a mai napon a Budapesten megrendezésre kerülő országos bányász-ifjúsági műszaki tanácskozáson.

— Kesztyűkészítő könnyűipari üzem felállítását vették tervbe városunkban. Ha a terv megvalósul, több száz komlói asszony és leány jut állandó jellegű munkához.

A tárgyalóteremből:

20 forint innen, 30 forint onnan...

A következmény: 800 forint pénzbüntetés és hat havi börtön

A minap egy 19 éves fiatalember került a vádlottak padjára. A neve: Farkas György, születési és lakóhelye: Nagytétény. Bűne: sorozatos lopás.

Hogy is került a vádlottak padjára: Mi késztette Farkas Györgyöt a lopásra? Nem lehet tudni. A bíróságon tett vallomása szerint keveset keresett. A pénzét rendszeresen hazaküldte a szüleinek. Dolgozott, de neki soha se volt pénze. Ezért lopott. Ez az indokolás... (?)

Farkas Györgyöt a szülei nem akarták tovább taníttatni, és így ő még egészen fiatalon „kényszerítve" elment dolgozni. A fizikai munkát nem szerette és ezért pár év leforgása alatt többször munkahelyet változtatott. Dolgozott a dombóvári vasútállomáson, majd a bányában és 1957. októberében a Mélyfúró Vállalatnál kapott munkát. Nem sokáig lakott a szüleivel. Komlóra jött s a Ságvári legénységi szálláson kapott lakhelyet. Itt kezdődött a lopási mániája.

Elsőízben egyik szobatársától 75 forint értékű töltőtollat kölcsön kérte, majd ellopta. A szobatársai keresték, kutatták és Farkas Györgynél megtalálták Wágner József töltőtollát. De ez sem segített, hogy ne lopjon továbbra is. Nem sokkal később Domines Károlytól 30, Lepsényi Istvántól 50, Schmidt Istvántól 200 forintot lopott. A városi bíróság vádiratánál ezeken felül több más név is szerepel, akiktől 20, 30 forint és nagyobb pénzösszegeket lopott. Ezekután feljelentették, így ügye a bíróság elé került.

A vádlottnak az az indokolása — habár ez nem indok —, hogy nagyon kevés volt a fizetése és ez nem volt neki elég. Ez nem fedi a valóságot. Az igaz, hogy Farkas György felelőtlen, lusta, hanyag dolgozó, de ennek ellenére is a fizetése 1160 forintnál nem volt kevesebb. Sőt, több olyan keresete is volt, amely meghaladta az 1600 forintot.

A városi bíróság figyelembe véve a tanúk vallomását, valamint a vádlott beismerő vallomását, bűnösnek mondta ki Farkas Györgyöt többszöri lopás bűntettében, ezért hat havi börtönre és 800 forint pénzbüntetésre ítélte. A vádlott szüleinek anyagi helyzete miatt Farkas György börtönbüntetését a bíróság három évi próbaidőre felfüggesztette.

Kárpitosrészlegünk

a nagy választékban érkezett epingé bútorszövetekből mindennemű

kárpitosmunkát vállal

KOMLÓI HELYIIPAR SZOLGÁLTATÓ VÁLLALAT

Komló, Dózsa György u. 2. Bástya felett.

MOZI MŰSOR

Május 1. Május 10-től 14-ig: Fekete dosszié. Francia film.

Matiné műsor: május 11-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Ők voltak az elsők. Szovjet film.

Szabadság. Május 10—11: Nehéz kesztyűk. Magyar film. Május 12-től 14-ig: Kötekedő Lia. Szovjet film.

Matiné műsor: május 11-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: Argentinától, Mexikóig.

A műsorváltozás jogát a moziüzem vezetősége fenntartja.

ÚJ KÖNYVEK

Ady Endre novellái

A magyar-román közös könyvkiadási egyezmény alapján, Ady születésének nyolcvanadik évfordulója évében jelent meg Ady Endre novelláinak kétkötetes gyűjteménye. Ady prózai írásainak mindig csak igen kis hányadát ismerte eddig az olvasó közönség. Több mint két és félezerre rúgó hírlapi cikkeinek alig egy harmada jelent meg eddig kötetben, s ugyanez az arány novelláinál is. Az irodalomtörténet és a kritika Ady életművének bemutatásakor csaknem teljesen mellőzte prózai írásait. Ady novelláinak legnagyobb értéke abban a hihetetlen bőségben és gazdagságban rejlik mellyel felvonultatja bennük kora egész társadalmát. Az egyének és bizzar figurák társadalmi viszonyainak hű ábrázolása a novellák legfőbb érdeme. Legszebb írásai azok, melyek a szilágysági falu képeit és embereit ábrázolják. A most kiadott két kötet Ady novellatermésének mintegy kétharmadát tartalmazza. (A két kötetes művet a Marosvásárhelyi Állami és Művészeti Kiadó adta ki.)

Csatári Dániel:

Román magyar kapcsolatok

A magyar és a román népet összekötő demokratikus hagyományok ápolásához fontos szerep hárul a történetírásra. Ehhez a munkához kíván hozzájárulni e könyv is. A munka írója vázlatosan igyekezett összefoglalni a román és a magyar marxista-leninista történetírás eddigi eredményeit. Az anyag sokrétűsége miatt nem tárgyalhatja részletesebben például a bonyolult nemzetiségi kérdést, mégis hozzájárul a magyar és a román nép egymásrautaltságának tudatosításához, és minden bizonnyal újabb híveket szerez a magyar-román barátság gondolatának.

Weöres Sándor:

A lélek idézése

Talán egy nemzet irodalmának sincs olyan rangja, olyan gazdag hagyománya műfordításnak, mint a mienkben. A legkiválóbb magyar költők — Arany- Babits, Tóth Árpád, Kosztolányi — nyitottak utat a magyar olvasóknak a világirodalom legnagyobbjaihoz. Weöres Sándor, a magyar nyelv és verselés igazi nagy művésze a költészet eddig szinte ismeretien tájaira vezeti az olvasót: megszólaltatja magyarul a csodálatos Kelet évezredes művészetének remekeit, a bájos, színes kínai dalokat, nagy himnuszokat, a hinduk és perzsák érzéki énekeit. De megtalálhatjuk ebben a kötetben az európai költészet alkotásait is, az ősi pogány énekektől a kortárs költők műveiig.. Csakugyan lélekidézés ez a könyv: Weöres Sándor varázslatos művészettel idézi fel a világirodalom nagy alkotásainak szellemét. (A művet a Szépirodalmi Kiadó adta ki.)

Veljko Petrovics:

Tavaszi temetés

A kötet a jeles jugoszláv író válogatott elbeszéléseit foglalja magában. Az író Zomborban született, a monarchia idején nőtt fel, s így érthető, hogy elbeszéléseiben rengeteg a magyar vonatkozás, ami külön érdekessége a kötetnek. A változatos témájú, színes elbeszélések bemutatják a hajdani bácskai dzsentritípusokat, a gazdag parasztokat és az elnyomott, kisemmizett népet. A két világháború közötti epizódjain kívül a fasiszta megszállás alatt szenvedő ország népének ellenállását is kifejezően rajzolja meg. Mély humanizmusa, szép leírásai teszik vonzó olvasmánnyá Petrovics írásait. (Az elbeszélő kötet az Európa Könyvkiadó kiadásában jelent meg.)

Dezséri László:

Hétvégi jegyzetek

A Kossuth Könyvkiadó a rádióban vasárnaponként elhangzott „Hétvégi jegyzetek" című írásait gyűjtötte egybe ebben a kötetben. A könyv képet ad arról, hogy 1957-ben — ebben a történelmi fejlődésünk szempontjából oly jelentős évben — milyen kérdések foglalkoztatták társadalmunk széles rétegeit. Dezséri László ugyanis a mindnyájunk életében előforduló gondokat-bajokat, örömöket, problémákat boncolgatja, ezekben ad tanácsot, útmutatást. Ezért is váltak írásai oly népszerűvé és ezért alkalmasak arra, hogy — sok rádióhallgató kérésére — a „Hétköznapok" sorozatban könyvalakban is megjelennek.

Apróhirdetések

JÓÁLLAPOTBAN lévő kerékpár sürgősen eladó. Erdeklődni a szerkesztőségben lehet.

FEHÉR, gyermek sportkocsi eladó. Komló, Bem utca 16.

SÜRGŐSEN eladó Magyarszéken a Kossuth Lajos ut 30-as ház, gazdasági épületekkel és építkezési anyaggal együtt.

ELADÓ feles hegedű tokkal együtt. Kökönyös, Fürst Sándor u. 22. Bálint.

ELCSERÉLNÉM kenderföldi 574. II. em. 2. kétszobás lakásomat hasonló kökönyösiért. Erdeklődni: reggel 8—12 óráig.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 38. SZÁM ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁJUS 14.

Ünnepi gyűlések

A barátsági hónap Komlón már május 8-án este megkezdődött. A város lakónegyedeiben ünnepi békegyűléseket tartottak. Május 8-án Kökönyös Keleten és Gesztenyésen, május 9-én Kenderföldön, a Belvárosban stb.

Ünnepi gyűlések voltak ezek. S nemcsak azért, mert megemlékeztek ezeken arról a nagy örömről, ami immár több, mint egy évtizede eltölti a dolgozó emberiséget, a hitleri fasizmus végleges veresége nyomán. Azért is, mert ezeken a gyűléseken tettek hitet a komlói dolgozók, hogy nem tűrik semmiféle új hitlerek feltámadását. Nem értenek egyet az atomfenyegetés diplomáciájával. s mind maguk, mind családjaik — az egész város lakossága — nevében, felháborodottan tiltakoztak e veszélyes fegyverekkel való további fenyegetés, és kísérletezés ellen.

A gyűlések megmutatták, hogy Komló dolgozói naprólnapra, mind jobban átérzik felelősségüket, bátor szavuk jelentőségét, és súlyát a békéért folyó küzdelemben. Családapák és anyák, fiatalok és öregek, s köztük sokan, a nagy nyilvánosság előtt szóláshoz nemszokott emberek beszéltek most ezeken a gyűléseken. S szavuk szívükből jött. Szavuk erejét, mondanivalójuk igazságát fokozta az a tudatuk, hogy a békét, a békéért folyó harcot nem elég csupán másoktól várni, hanem mindannyiunknak — nekik is — szavakkal és tettekkel is részt kell abban venni.

Ez a magyarázata annak, hogy a május 8, 9-én Komlón megrendezett békegyűléseken az előző évek gyűléseinél jóval jelentősebb számban jelentek meg a dolgozók. Ez a magyarázata annak, hogy nem csupán meghallgatták az előadókat, hanem igen szép számmal vettek részt a vitában is.

Ez a magyarázata annak, hogy Kenderföldön több, mint százan gyűltek össze és az öt órakor kezdődő rövid békegyűlés közel fél nyolc óráig elhúzódott. S a gyűlés után is hosszan beszélgettek, a megjelentek Galabár Tibor elvtárssal, a gyűlés előadójával.

A Kökönyös keleti iskolában megrendezett békenagygyűlésen Simek Árpád elvtárs volt az előadó. Itt is az esti órákig nyúlt el a városi tanács vezetője, s a megjelentek közötti beszélgetés. A baráti beszélgetésen problémákról és mindannyiunk fő akaratáról, a békéről volt szó.

A fentiekhez hasonló volt a tapasztalat a többi békegyűléseken is. Az ezekről a gyűlésekről a megyei békegyűlésre megválasztott küldöttek nem mennek üres tarsollyal. Magukkal viszik a gyűlések forró hangulatát, a város lakóinak — öregeinek és fiataljainak — szenvedélytől fűtött hangját. Tolmácsolják Komló város dolgozóinak e napokban kimondott véleményét; hogy mi, komlóiak egységesen sorakozunk fel azok oldalán, akik az emberiség szebb holnapján munkálkodnak. Akik a tartós békéért küzdenek, s akikkel együtt mi is egységesen követeljük a tömegpusztító fegyverek eltiltását.

Május első harmadának eredménye:

2424 tonna szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt jó eredménnyel zárta május első harmadát. Nem kevesebb, mint 2424 tonna szenet termelt terven felül. Ezzel a 10 nap tervét 106,7 százalékra teljesítette. Valamennyi üzem jóval 100 százalék felett van. Különösen III-as és Anna-akna eredménye figyelemre méltó.

Az üzemek százalékos eredménye, az első harmad után a következő:

1. III-as akna	116,9%
2. Anna-akna	114,3%
3. Kossuth-bánya	106,8%
4. Szászvár	103,4%
5. Nagymányok	102,4%
6. Béta-akna	102,2%
7. Máza	101,5%

III-as akna bányái az elmúlt hét utolsó három napjának tervét 115,3 százalékra teljesítették! Májusban már 104 vagon szénnel múlták felül az előirányzatukat!

Anna-akna bányászai követik a III-as aknai jó példát. Sőt... a három nap tervét ezen az aknán 121,4 százalékra teljesítették! Ezzel jelentősen megközelítették versenytársukat és nem lehetetlen, hogy meg is előzik.

Kossuth-bányán továbbra is jól dolgoznak. Májusban 761 tonna szénnel bányásztak többet a tervezett mennyiségnél.

Béta-aknán május 8-ra sikerült elérni a száz százalékot! Azóta is rendszeresen teljesítik a tervet és ennek következménye, hogy ma már az adósság helyett 187 tonna szén többlettel rendelkeznek. Különösen, a 10-i eredményük figyelemreméltó. Ezen a napon 114,6 százalékra teljesítették napi tervüket.

Az északi üzemekben nem születnek olyan jó eredmények, mint az elmúlt hónapban. A legjobb eredményt Szászvár bányászai érték el. A havi terv esedékes részét 103,4 százalékra teljesítették, vagyis 61 tonna szénnel termeltek többet a tervezett mennyiségnél.

Nagymányok bányászai 52 tonnával múlták felül az előirányzatot. Tervüket az elmúlt hét három utolsó napján teljesítették.

Egy nap, két esemény Kisbattyánban

Jóleső érzés — mondották a kisbattyániak —, hogy az előző évektől eltérően a város hivatalos és társadalmi szervezetei gyakrabban látogatják meg őket.

A decemberi tanácsválasztás óta kint jártak már náluk a Hazafias Népfronttól, színvonalas műsorral látogatta meg őket az erőmű KISZ-szervezete. S május 8-ra jelezte érkezését Lerch Antal megyei tanácstag. Ugyanerre a napra várták békegyűlésükre a városi békebizottság küldöttjét is.

A megyei tanácstag már a kora déli órákban megérkezett Kisbattyánba. Azt gondolta Lerch elvtárs, hogy a fogadó idő előtt végiglátogatja régi ismerőseit — akikkel évtizedeket töltött el közös munkában. Nem így történt. Amikor a községbe érkezett, már öten várták rá. S aztán sorra jöttek a helység lakói. Ki tanácsért, felvilágosításért, ki csupán azért, hogy beszélhessen vele. S a délután oly gyorsan elszaladt, hogy szinte észre sem vették s máris elérkezett a hirdetett békegyűlés időpontja.

A gyűlésre Komlóról Kövesdi Gusztáv elvtárs ment ki előadónak, de ott maradt Lerch elvtárs is. A békegyűlésre nagy volt az érdeklődés. S erre jellemző, hogy a 45 házból álló községből negyvenöten gyűltek össze.

Kár, hogy az asszonyok hiányoztak. S hogy ők is elmondhassák véleményüket, a békegyűlés résztvevői elhatározták, hogy a helyi Hazafias Népfront-csoport megismétli szombat este a gyűlést. S erre külön is meghívják az asszonyokat.

A békegyűlés résztvevőit Kövesdi Gusztáv tájékoztatta a béke és barátság hónapjáról s a békeharc jelen helyzetéről. Előadását több hozzászólás követte. Preh József szenvedélyes hangon ítélte el az atomkísérleteket tovább folytató hatalmakat. Azután Meiter András, Ács László, Kollár István stb. szólalt fel a jólsikerült gyűlésen.

Tartsák be a határidőket!

Tudott dolog, hogy a Komlói Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzeme több komlói bányásznak épít családi házat a BSH-akció keretében. Általános panasz a jövendő háztulajdonosok részéről, hogy az építés üteme nem kielégítő. Ennek következménye, hogy szinte egyetlen ház sem készül el arra az időre, melyet az illetékesek megállapítottak és a lakókkal közöltek.

Hogy ennek nemcsak a karbantartó üzem az oka, az tény. De tény az is, hogy a lassú ütemet az üzem egyes vezetőinek nem kellően körültekintő munkája okozta!

Ez megmutatkozott a rossz létszámalakulásnál, vagy az anyagok késve történt szállításánál. S még ma is vannak olyan problémák, melyek nem tisztázottak a kivitelező előtt. Ilyenek például, hogy mit kell és mit nem kell megépíteni a házakhoz. Vagy az, hogy több esetben nem tudják, hogy milyen anyagot vételezhetnek fel.

Többször felelőtlenül ígéreteket tettek a ház elkészülésének időpontjára, de ezeket nem tartották be.

Ahhoz nem fér kétség, hogy a Karbantartó Üzem dolgozói által épített házak minőségileg kifogástalanok, mindenki meg lehet vele elégedve. De hiba, hogy egyes kellemetlen mellékörülmények — melyekre az okot a vállalat szolgáltatta — ront a kivitelezők hírnevén.

Reméljük, hogy a jövőben ezek a hibák megszűnnek és nemcsak a minőség, de a határidők betartásánál sem lehet kifogás a Karbantartó Üzemmel szemben.

Naponta 120 csille szén egy elővájásból

Eddig még nem volt példa Komlón arra, hogy egy elővájási csapat, gurítóhajtással, 2,4x2 méteres szelvényben, naponta 8—9 métert haladjon előre. Ezen idő alatt 20 darab 2,40-es fát felhasználjon, és több mellékmunka mellett 120 csille szenet is termeljen. Erre Komlón még nem volt példa, s ezért egy kissé hihetetlennek tűnik, hogy ma már van olyan csapat, amely erre képes. S ez a csapat Kossuth-bányán dolgozik. A Tölcsér—Sónyik—Krakkó—Gaál csapatról van szó.

E csapat, ezen nagyszerű teljesítménye április harmadában kezdődött, amikor a bányászok között, május 1. tiszteletére tíznapos verseny indult. A csapat dolgozói, a verseny ideje alatt 240 százalékos eredményt értek el, és hat nap alatt 61,6 méter gurítót hajtottak ki. Nekik köszönhető, hogy Kossuth-bánya pár nap alatt, egy újabb frontfejtéssel lett gazdagabb. Ma már a 119-es frontfejtésből — mert erről van szó — többszáz csille szenet termelnek a bányászok. Ez a szénmennyiség nagyban hozzájárul Kossuth-bánya jelenlegi szép eredményeihez.

Rövidesen még egy 100 méter hosszú frontfejtéssel lesz gazdagabb, a trösztlegnagyobb széntermelő üzeme. Ezt a kétszárnyú frontfejtést, ugyancsak a fenti csapat tagjai készítik elő. Kilenc nappal ezelőtt fogtak hozzá a gurítóhajtáshoz, és eddig több mint 66 métert haladtak előre. Ez óriási eredmény, s a trösztterületén eddig egyedül álló. Vajon mi a „titka" e nagyszerű teljesítménynek? Mi a titka, hogy ebben a csapatban, például áprilisban, az egy műszakra eső vájári kereset több mint 160 forint volt?

Az, hogy ebben a csapatban négy műszakváltás van, és egyik harmad a másikat a munkahelyen váltja. Szóval itt meleg-csákányváltás van. Így a munkaidő minden percét a szénfal mellett töltik, és a termelésre fordítják. Egy-egy műszakba 8—8 ember van telepítve. Minden műszakban két-két vájár dolgozik, és ezek csak előre mennek. A csapat többi tagja gondoskodik a bányafáról, a széldeszkáról, s egyéb anyagról, valamint a szénszállításról. A munkaütem nagyszerűen van megszervezve, és ebben a csapatban a munkafegyelem is kitűnő!

A tervszerű, odaadó munka, a pontos munkakezdés és a szilárd munkafegyelem: ez a „titka" a jó eredményeknek. Tehát nem valami eddig ismeretlen, és csodálatos dologról van szó. Ezek az eredmények, illetve ezen eredmények eléréséhez, ezen feltételek minden bányász előtt ismeretesek, és biztosítva vannak.

Havi 106·4 százalék

V—A/30 típusú 35 204 darab bányában használható idomkő, 2104 darab kerékvető, 58 darab kilométerjelző és 350 darab hektométerkő. Mindezek áprilisban készültek a Pécsi Cementipari Vállalat komlói telepén. Ezek tényszámok, s hogy ez a kis telep 6,4 százalékkal a havi tervét túlteljesítette, derekas munkára, lelkiismeretes erőfeszítésre volt szükség.

Ezért elismerést és dícséretet érdemelnek. Munkaütemükről, ügyességükről és az anyagtakarékosságukról sokan vehetnének példát.

KÖKÖNYÖSÖN

Ebben az esztendőben 7 000 m³ földet mozgatnak meg Kökönyösön a tereprendezés során. Eltünnek a felesleges földkupacok, új terek alakulnak. Készül a tér, ahol nemsokára gyermekeket ábrázoló szobor áll. Több utcából eltünt már a sártenger, más utcák kövezetét most készítik. A környezet képét rontó felvonulási és egyéb épületek is eltünnek lassan a modern lakóházak tövéből.



Ezen a téren állítanak fel gyermekeket ábrázoló szobrot.



A Malinovszki utca is rendezett lesz. Itt gyalogjárót és zöldövezetet is létesítenek.



Hamarosan eltünnek ezek a romok és rendezetté válik Kökönyös ezen része is.

Nagyszerű termelési eredmények Nagymányokon

Az 1958-as esztendő a Komlói Szénbányászati Tröszt legtávolabbi széntermelő üzemében, Nagymányokon is jó irányú fordulatot hozott. Megszűntek a termelést akadályozó, üzemvezetőségen belüli viták. Megváltozott a munkahelyek állapota. Az üzem, a párt és a szakszervezet közreműködésével szilárd munkafegyelmet teremtett. Javulás mutatkozik a bányában a rend, a tisztaság területén, s ennek következtében lényegesen csökkent a balesetek száma.

A fenti intézkedéseknek köszönhető, hogy a balesetek csökkenésével egyidejűleg fokozatosan nőtt a széntermelés is. Nagymányok bányászai az elmúlt négy hónap alatt rendszeresen túlteljesítették napi és havi tervüket. Áprilisban például havi 105.4 százalékos eredményükkel maguk mögött hagyták Béta-aknát és Kossuth bányát. Ezen idő alatt tervükön felül 354.7 tonna szenet termeltek.

Megindult a versenymozgalom és ma már ez is egészségesen fejlődik. A csapatok, az ifjúsági brigádok, de az egyéni teljesítményben dolgozók is versenyre hívták egymást és a jobbnál-jobb eredményekért küzdenek. E nemes versenyben egyre többen haladnak az élen. Mint például: Hermesz Ferenc, Kovács Imre, Hukker András, Hergert Mátyás és még tovább lehetne sorolni azon csapatok dolgozóinak nevét, akik odaadó munkájukkal hozzájárulnak az üzem szép eredményeihez.

Május 2-án a napi tervüket 103.4 százalékra teljesítették és tervükön felül 9.3 tonna szenet küldtek ki a bányából. Május 5-én — ami most már igen ritka eset ennél az üzemnél — nem sikerült tervüket teljesíteni. De hatodikán törlesztették ezt a hiányt, mert 11 tonna szénnel többet küldtek a felszínre.

Pártélet, pártelmélet:

Milyen munkamódszereket alkalmaz Kossuth-bánya pártbizottsága

ELMONDTA: GUNGL FERENC, KOSSUTH-BÁNYA PÁRT-BIZOTTSÁGÁNAK TITKÁRA

I.

— Pártbizottságunk valamivel több, mint fél éve dolgozik. Az azt megelőző időben 11 tagú intéző bizottság fogta ösz-sze Kossuth-bánya kommunistáinak munkáját. A párt alapszervezetek kiépülésével egy időben szükségessé vált az irányító szerv — a pártbizottság megteremtése. Erre 1957 augusztusában került sor, amikor is az alapszervezetek tagjai nagyaktíva-értekezleten választották azt meg. A pártbizottság megalakulását követte a végrehajtó bizottság megalakulása.

Kossuth-bánya pártbizottságához négy üzemi alapszervezet tartozik. Közülük a legnagyobb a szenes főkörlet, melynek Storcz Ferenc elvtárs személyében függetlenített titkára van. A feltáró főkörlet, a szállító főkörlet és a bányagép üzem pártszervezete tartozik még a pártbizottsághoz. A négy alapszervezet tagjainak száma jelenleg 392 tag és 37 tagjelölt.

A pártbizottság, mint ezeket az alapszervezeteket összefogó, irányító pártfórum, megalakulása óta a közeli napokban ülésezik másodszor. Az első ülését novemberben tartotta, amikor a bizottsági ülés napirendjén a pártépítés, a pártoktatás, a pártcsoportok munkája, mind a pártpolitikai kérdések és gazdasági kérdésként az utolsó negyedévi terv, illetőleg éves terv eredményes teljesítésének megtárgyalása szerepelt.

Annak ellenére, hogy az utolsó évnegyed termelési tervét Kossuth-bánya összességében nem teljesítette, sikerült elérni, hogy az éves tervet 101,5 százalékkal zártuk. A terven felül termelt szén tonnamenynyisége 5 581,6 volt Kossuth-bányán.

— A novemberi pártbizottsági ülés óta eltelt időben nem vált szükségessé a pártbizottság ülésének megtartása, mert időközben számos aktívaértekezlet, termelési és egyéb gyűléseken keresztül, valamint a végrehajtó bizottság útján irányíthattuk a pártmozgalom életét. Ezekben a hónapokban voltak többek között a kommunista aktívaértekezletek, a termelési értekezletek, a párt- és szakszervezeti taggyűlések. Erre az időszakra esett április 4., május egy megfelelő párt- és termelési mozgalmi előkészítése is.

Most a május 20-án sorrakerülő második Kossuth-bányai pártbizottsági ülésen nyílik arra mód, hogy mindezeknek az időszakoknak menetközben elért eredményeit és elkövetett hibáit értékelhessük.

A május 20-i pártbizottsági ülésen két fő kérdést tárgyalunk meg. 1. Pártpolitikai munka helyzete és feladatai Kossuth-bányán. 2. Kossuth-bánya gazdasági helyzete és további gazdasági feladatai. (Az előbbinek Gungl Ferenc elvtárs, a második napirendinek Kovács József elvtárs lesz az előadója.)

— A VB rendkívüli esetektől eltekintve általában és rendszeresen kéthetenként ülésezik. Az első évnegyedben a végrehajtó bizottság számos fontos kérdést tárgyal meg. Így többek között a negyedév elején megtárgyalta az évnegyed termelési feladatait, a szenes főkörlet pártcsoportjainak munkáját. Megvitatta a bányagépüzem jelentését, a termelési pártellenőrzésről. (Ezzel segítettünk a pártszervezetnek előkészíteni az ezt követő városi párt-végrehajtó bizottságra a bányagépüzem jelentésének összeállítását is.) Az utóbbi hetekben vizsgáltuk meg a IV-es főkörlet gazdasági és pártpolitikai munkáját, valamint a feltárási főkörlet jelentését, a feltárási munkák helyzetéről, a fejteljesítmények alakulásáról és a vágathajtásról.

A legutóbbi végrehajtó bizottsági ülésen tárgyaltuk a VII. szinti termelési koncentráció tervét. Itt a 10-es telep bányaművelésének megindításáról van szó, amely majd mintegy 60 százalékát adja Kossuth-bánya egész termelésének. Kb. napi 60—80 vagon szénmennyiséget. E termelési koncentráció megvalósítása azt jelenti, hogy itt a szállítás már teljes gépesítéssel történik. Közbeiktatva mintegy 100 csille szenet befogadó töltőbunkerrel, szalagszállítással, gépesített töltéssel. Ezeknek a telepeknek művelése már ez év végén megkezdődik, de teljes beindítására a következő év első felében kerül csak sor.

A végrehajtó bizottsági üléseken — meghívottként — minden napirendi pont tárgyalásán valamennyi, a bizottsághoz tartozó pártszervezet titkára részt vesz. Ez lehetővé teszi, hogy a párttitkárok közvetlenül ismerhessék meg feladataikat, s az egyéb kérdések tárgyalásánál felvethessék szervezetük sürgős és aktuális problémáit.

(Folytatjuk.)

Ismerd meg hazádat

Nem kevés példa volt arra az utóbbi években, hogy egyesek — főleg fiatalok — elkeseredetten kifogásolták, hogy nem áll módjukban a külföldi városok — vidékek tanulmányozása. S amikor a panaszukat meghallgató megkérdezte tőlük: jártak-e már Egerben, Miskolcon, Sopronban, Szegeden, Debrecenben, gyönyörködte-e már e városok csodálatos tájaiban? Tanulmányozták-e ezeket a városokat? Legtöbbjük szégyenkezve nemmel volt kénytelen válaszolni.

Igaz, hogy szép dolog — főleg jó üdülést jelent — pár napot külföldön tölteni, s erre most már bőven van lehetőség. De egy magyarnak saját hazájának tájait, történelmi emlékeit megismerni — még inkább az. Ezért is lehet örömmel üdvözölni az IBUSZ kezdeményezését, mellyel az utóbbihoz kíván segítséget nyújtani.

Az „Ismerd meg hazádat" IBUSZ-akció keretében indul külön autóbusz május 23—24—25-i háromnapos tartózkodásra Sopronba.

Az utazási költség 150 forint. Az IBUSZ gondoskodik a szükséges határsávigazolványok beszerzéséről is. Ezért a jelentkezéskor a személyi adatokat is közölni kell. A szállást kívánságra szintén biztosítja az IBUSZ. A három napon képzett idegenvezetők is lesznek. Az étkezés egyénileg történik. Jelentkezni az IBUSZ Béke szállóban lévő irodáján május 16-ig lehet. Telefon: 20-20.

KÉPEK
14. szabad május elsejéről

1958. május elsején több mint tízezer komlói dolgozó vonult fel és ismételten hitet tett a szocializmus, a béke ügye mellett. E nagyszerű ünnepről mutatunk be néhány képet.



Az ünnepi nagygyűlés elnöksége



Az egyenruhában felvonuló Ifjú Gárda



A bányamentők bevonulnak a Lenin térre



Gyermekek a felvonuláson



200 LE Ganz motor a felvonulás menetében

Ez is takarékosság

Ha a tűzoltókra, azok munkájára gondolunk, bizony az írásunk címe kissé meglepő. Meglepő, mert mivel is tudnának takarékoskodni azok akiknek munkája — annak eredményessége — azon múlik, milyen gyorsan érnek ki a tűzesethez, s a vizet és egyéb oltóanyagot milyen mennyiségben tudják a leggyorsabban a tűz fészkére zúdítani.

Ez valóban így van. Ha tűz keletkezik valahol, akkor nem lényeges a tűzoltóautó által felhasznált üzemanyag, vagy a fecskendőkből kisugárzó víz mennyisége. S arra sem ügyelnek a tűzoltók, hogy ruhájuk piszkos, vagy szakadt lesz oltás közben. Ez érthető, mert közben sok ezres, vagy milliós értéket mentenek meg a tűz martalékától.

Mi most mégis, a tűzoltók takarékosságáról kívánunk hírt adni. Mégpedig példás és követésre méltó takarékosságukról. Igaz, hogy ez nem áll pillanatnyi összefüggésben a tűzzel, de mi most nem oltás közben, hanem pihenő idejükben kerestük fel a tűzoltókat. S akkor láttuk az alábbit.

Feltűnt nekünk, hogy a tűzoltó laktanya — amely a Berek utca egyik legszebb épülete — emeleti ablakai végig nyitva vannak. Nyitva, s mögötte vidám fütty és énekdallamok törnek elő.

S mert az újságírók — bevalljuk — kíváncsi természetűek, belülről is látni kívánták e vidámság okát.

A hálószobákat sorra üresen találtuk. Mármint bútor nem volt bennünk. Ember igen. Magas kettőslétrán a menyezetet festette az egyik tűzoltó — hogy tűzoltó volt azt ruhájáról láttuk —, s munkája közben vidáman énekelt.

A másik szobát szintén bútor nélkül, de már ízléseken kifestve találtuk. A parkettet, egy fekete göndörhajú fiatal tűzoltó fényesítette. Határozottan ügyesen végezte munkáját Kárpáti Jenő — mert így hívják — s gondoljuk, felesége megbízik szakértelmünkben, s ez után otthon is átengedi férjének a parkettkefélést.

A parancsnoki irodában azután megtudtuk, hogy a daloskedvű festő tűzoltót Lovcsányi Sándornak hívják. De megtudtuk azt is, hogy rajtuk kívül még sok másik tűzoltó serénykedik a szobák szépítésén. Mintegy tizenkét helyiséget festenek ki, hoznak rendbe szabadidejükben, társadalmi munkában. Ezzel mintegy ötezer forintot takarítanak meg az államnak.

Társadalmi munkájuknak ez csak az egyik része. A másik az, hogy május 6-án fejezték be az épület mögött — sok száz óra ráfordításával — a röplabda- és ugrópálya építését. E munkájuk forintértéke hasonló az előbbihez. Az utóbbira azért volt szükség, mert a tűzoltószolgálatadás mellett állandóan fejleszteni kívánják állóképességüket. S e pálya nemcsak edzésüket teszi lehetővé, mert a röplabda NB. III-ban veszznek részt, és kemény mérkőzéseket vívnak itt. Társadalmi munkájuk bizonyítja, hogy mindenütt lehet takarékoskodni. Dicséretet érdemelnek érte.

A holnapra is gondolnak

Igen, a holnapra gondolnak azok a dolgozók, akik nemcsak a mindennapi munkájuk elvégzésével törődnek, hanem azzal is, hogy munkahelyük másnapra is rendben legyen. Gondosan kezelik és megóvják szerszámaikat és azokat az anyagokat, melyeket ők vagy mások az elkövetkező napokban jól fel tudnak használni.

Sajnos akadnak másfélék is, akik a közösségből csak azt becsülik, amire pillanatnyilag van szükségük. A feleslegessé vált anyagot azután elhagyják ebek harmincadjára. S ha néhány nap múlva újból szükségük lenne az elszórt anyagra, hát újat igényelnek. S mert ilyenek is vannak, csak mának élők, csak a pillanatnyi érdekükkel törődők, ezért fordulhatott elő az, hogy háromnegyed csille új deszkát döntöttek ki az elmúlt napokban a paladombon, vagy a kővel, pallával beszórt csillében hatvan—nyolcvan darab TH csavart találtak.

Ezért is — e mának élők érdekében is — alakultak meg az egyes üzemekben, az anyaggyűjtő és takarékossági brigádok. Ezeknek tagjai többségében fiatal. Legtöbb helyen a KISZ irányításával működnek.

Legutóbb arról számoltunk be, hogy a szenesfőkörlet kiszesei mintegy három és féleezer forint értékű anyagot gyűjtöttek össze. Az anyaggyűjtő brigádjuk az elmúlt vasárnap is dolgozott. S az újabb eredményük mintegy 100 drb TH vasalkatrész. Értékeként a KISZ szervezet újabb négyezer forintot írhatott takarékossági számlájára.

A szállítófőkörlet Ságvári KISZ szervezete sem nézte el nyugodtan a szétszórt, elhagyott jó, vagy hibás alkatrészeket, anyagokat. Náluk tizenkéttagú anyagmentőbrigád alakult és azonnal hozzálátott az elfekvő anyagok összegyűjtéséhez. Rövid idő alatt, társadalmi munkában több mint ezer darab még használható, vagy kisebb-nagyobb mértékben meghibásodott szerszámot, gép- és egyéb alkatrészt mentettek meg. Többek között 400 darab 75 százalékos TH bilincset, ugyanennyi TH csavart anyával, váltóalkatrészeket, csillefogókat stb.

A brigád által elvégzett, és műszakilag felbecsült munka, illetve az összegyűjtött anyagok értéke 10 970 forint volt.

Lelkes munkájukért megérdemlik, hogy e brigád valamennyi tagját, s a különösen kiemelkedő munkát végzők nevét névszerint is megemlítsük. A három leglelkesebb fiatal neve: Horváth János, Hajnal József és Süle József.

A munka eredménye

Béta-akna vezetősége — mint már annak idején írtunk róla — a május 1 tiszteletére indított munkaversenyben győztes csapatai részére pénzjutalmat tűzött ki. Május 10-én az üzem vezetősége, valamint az üzemi párt- és szakszervezet, közösen értékelte a versenyben résztvevő csoportok eredményeit.

Ennek alapján, a verseny győztesei, a 22-es fejtési csapat dolgozói lettek. A verseny időszakában tervüket 153,5 százalékra teljesítették. Ezért ők kapták meg az 1 500 forintos pénzjutalmat. Második helyre, a 124-es csapat kiszistái kerültek 139,3 százalékkal. Ők a jó munkájukért 1 200 forintot kaptak. A harmadik helyen végző 513-as csapat dolgozói 1 000 forintot kaptak.

Béta-akna vezetősége ezzel egyidejűleg a Kövestetőn dolgozó három fejtési és egy elővájási csapatot is megjutalmazott. Az első helyen végző 16-os csapat 400, a többi három csapat pedig 300—300 forint pénzjutalmat kapott.

Fiúk!
Jelentkezzetek vájártanulónak!

A Komlói Szénbányászati Tröszt 15—17 éves fiatalokat iskoláz be vájártanulónak a Munkaügyi Minisztérium komlói 501. sz. Intézetébe.

Tanulmányi idő 3 év 16—17 éveseknél 2 év. Felvételre jelentkezők iskolai bizonyítványt, születési anyakönyvi kivonatot és szülői beleegyezést küldjék, illetve hozzák magukkal az intézetbe. A felvételt nyert tanulók teljes ellátást kapnak!

Az aknatorony-szerelés mesterei

Az ember sokszor megcsodál egy-egy alkotást, s elismerését fejezi ki az alkotók iránt. Így van ez a zobáki aknatoronnyal is. A monumentális alkotás egy nagyszerű brigád munkája! Már messziről látni a hatalmas vasszerkezetet, mely jelenleg 44 méter magas, s hamarosan eléri a végleges, 50 méter magasságot.

Ha közel megy a látogató, a torony szomszédságában lévő épületek eltörpülnek. S az emberek, akik az akrobaták ügyességével dolgoznak a magasban, picinyke alakot mutatnak. A munka zaja messzire száll, a hegesztő pisztoly nyomán csillagszóró szerűen hull a sok-sok apró szikra.

Hosszabb szemlélődés után már meglehet állapítani, hogy az itt dolgozók értik a mesterségüket. Hiba és minden zökkenő nélkül végzik munkájukat. Mint egy jól olajozott, tökéletes szerkezet. Ez azért van így, mert olyan csoportvezető irányítja a munkát, mint Gálosi Imre, mert olyan derék vezetője van a szerelő brigádnak, mint a fiatal Szekeres László és, hogy nagyszerű, szorgalmas emberek e brigád tagjai.

Aki közelebbről ismeri az alkotókat és röviden jellemezni akarja őket, csak ezt mondhatja.

— Olyan emberek, akik szeretnek és tudnak dolgozni, szeretnek és tudnak vidámak lenni, olyanok, akik szabadidejükben gyakran összejönnek és ilyenkor a sört sem vetik meg...

Egyszóval húsból, vérből való munkásemberek. Nemcsak a munkahelyen vannak együtt, hanem munka után is gyakran összejönnek. Ilyenkor nincs hiány hangulatban, s a két legjobb hangú brigádtag — Radóczi és Jurics elvtársak — vezetésével száll a dal. Ha már emelkedett a hangulat a két „öreg" — Imre bácsi a csoportvezető és Czémájer bácsi a 43 éves szerelő — is „rázendít".

Amikor látogatást tettünk munkahelyükön, csak a brigád néhány tagjával találkoztunk. A többiek, a több mint negyven méteres magasságban csavaroztak, hegesztettek. Reggel hat órától a műszak végéig nem jönnek le. Nehéz a fel és lejárás. A szél sípolva száguld a dombtetőn, holott lent a gesztenyési völgyben gyönyörű szél csendes idő van.

— Itt majdnem mindig rossz az idő — világosít fel bennünket a bemutatkozás után Leipolt József lakatos. De ez semmi ahhoz képest, ami télen volt. Sokszor majd el vitt bennünket a szél...

De ők mindennek dacára dolgoztak! Később elpanaszolják, hogy bizony abban az időben nem igen látogatták meg őket. (Gyengéden ránk is céloznak. Szerk.) Vagy ha valaki ki is ment, akkor egy röpke pillanatig tartózkodott náluk.

Velünk hamar megbarátkoznak és megered a beszéd folyama. Lassan teljes képet kapunk a brigád minden tagjáról. Azokat is megismerjük Gálosi Imre csoportvezető jóvoltából, akik a torony tetején dolgoznak.

A csoportvezető megfontoltan ejti a szavakat. Látszik rajta, hogy nemcsak szakmunkást néz az embereiben. Mindegyiknek tudja az életkorát, egyéni életét. Hangjából a munkatársai iránt érzett megbecsülés és szeretet csendül ki. Ő maga kitűnő szakember. Hogy ez mennyire így van, azt sokszor bebizonyította. Jelenleg is azt teszi, amikor hiba nélkül irányítja ezt a nagyon fontos munkát. S, hogy ő hogyan mutatta be a brigád egyes tagjait, hogyan ismertük mi meg őket, arról a legközelebbi számunkban számolunk be.

— RAJÓ —

Az üzemek közötti párosversenyben

1. Anna-akna, 2. Béke-akna

E két üzem párosversenyében 1958. első negyedévének győztese a komlói üzem bányászai lettek. Anna-akna a termelési terv és a baleset csökkentésnél jelentősen magamögött hagyta versenytársát.

A Béke-aknai bányászok viszont az önköltségi terv és az összes üzemi termelési tervben győzedelmeskedtek. Ennek ellenére az Anna-aknai bányászok szereztek több pontot, és így megnyerték a verseny első negyedéves szakaszát.

Anna-akna 110,6, Béke-akna bányászai pedig 94,4 pontot szereztek.

Az értékelést a két üzem vezetői közösen végezték. A verseny tovább folyik.

Kedvezményes utazási költségek az ipari vásárra

A vásár ezévben is messzemenő utazási kedvezményeket biztosított a látogatók számára. E kedvezmények kizárólag a vásárigazolvány alapján vehetők igénybe, amelyeket belföldön a MÁV jegypénztárai, az IBUSZ fiókjai és kirendeltségei, valamint számos város és község tanácsa hoz forgalomba. Az utazási kedvezmények a következők:

MÁV, a Győr-Sopron-Ebenfurt Vasút összes vonalain, a Magyar Hajózási Rt. dunai járatain 50 százalékos menetdíjkedvezmény van.

A látogatóknak a kedvezményes utazást Budapestre május 20-án 0 órától, június 2-án 12 óráig, visszautazásra május 23-án 16 órától, június 5-én 24 óráig lehet igénybe venni.

Az utas a vásárigazolvány felmutatása mellett teljesárú jegyet vált Budapestre, amelyet az indulási állomásnál le kell bélyegeztetni. A jegy gondosan megőrzendő. Budapestre érkezve a vásárigazolványt a vásár pénztáránál újból le kell bélyegeztetni éppúgy, mint a visszautazás megkezdése előtt a budapesti indulási állomásnál is. Az ilymódon három bélyegzővel ellátott vásárigazolvány s a felutazásra váltott teljesárú jegy együttes felmutatása díjtalan visszautazásra jogosít a fent megadott időpontokon belül.

Ugyanilyen szabályokon és ugyanezen időpontokon belül a MÁVAUT is biztosít nemcsak a közvetlenül Budapestre közlekedő, hanem az ún. bekötő vonalain is a vásárlási igazolvány alapján menetdíjkedvezményt, melynek mérve 25 százalék. Ennek a kedvezménynek igénybevételénél érvényesek a fent már megadott általános rendelkezések azzal a hozzátevéssel, hogy a MÁVAUT utasai nemcsak a vásárigazolványt bélyegeztetik le a vásár pénztáránál, hanem a felutazásra használt jegyet is, mégpedig annak hátoldalán. A kellően lebélyegzett vásárigazolvány és felutazási jegy együttes felmutatása esetén az utas jogosult 50 százalékos menetdíjkedvezményével eredeti vidéki indulási állomására visszautazni.

Menetdíjkedvezményt engedélyezett ezévben a MALÉV is, kizárólag belföldi légi járatain. A kedvezmény menettértijegyváltás esetén lép érvénybe. Mértéke 20 százalék, érvénytartama a fentiektől eltérően május 23, június 2.

A PARKOK VÉDELMÉBEN

Sok kökönyösi lakó botránkozott meg azon a munkán, melyet a Karbantartó Üzem néhány felelőtlen dolgozója végzett. A kályhaépítéshez szükséges anyagot rárakták a parkosított részre. Többen emeltek ez ellen panaszt, hisz mindannyiunknak az az érdeke, hogy a parkok virágai üdítsék a környezetet, ne pedig földhalom alatt száradjanak.

Nem került volna nagy fáradságba, hogy más helyet találjanak a sok földnek, téglának, cserépnek. És nem nagy munkába kerülne az sem, ha a tető javítás, kályhaépítés után a törmeléket azonnal elhordanák.



Tovább folyik a verseny

A Szénelőkészítőmű dolgozói is 1958 első negyedévben jól dolgoztak és szép eredményeket értek el. A mennyiségi tervüket 103,4 százalékra, a minőségi tervüket 97,9 a kokszszén előkészítési és szállítási tervüket pedig 100 százalékra teljesítették.

A negyedéves tervük teljesítésével a Szénelőkészítőmű dolgozói a második negyedévi feladatok megoldásához még nagyobb lendülettel fogtak hozzá. Április elején az üzem dolgozói versenyre hívták egymást május 1. tiszteletére. Ennek következtében lényegesen csökkent az igazolatlan műszakmulasztás. Még jobban megszilárdult a munkafegyelem és nőtt a termelés. Áprilisban például a gázszénkihozatali tervüket 100,3 százalékra teljesítették és terven felül 1514 tonna gázszenet állítottak elő. E mellett lényegesen csökkent a gázszén hamutartalma. Még 1958 első negyedévében a gázszén hamutartalma 24,5 százalék volt, addig áprilisban 23,2-re csökkent... E szép eredmény részben a palaválogatók jó munkájának, részben pedig Tóth Bódog nyugdíjas főművezető újításának köszönhető.

Május elseje elmúlt, de a Szénelőkészítőmű dolgozóinak vetélkedése tovább folyik. Versenyeznek augusztus 20, alkotmányunk ünnepe, továbbá a bányásznap tiszteletére. S napról napra szebb eredmények születnek. Például május eddigi eltelt időszakában nem volt olyan nap, amelyen ne, illetve túl ne teljesítették volna a napi tervüket. Bizonyíték erre a 1115 százalékos mennyiségi eredményük, melyet május 9-ig értek el, valamint 108 százalékos gázszén kihozatali eredményük. A Szénelőkészítőmű dolgozói 900 tonnával több gázszenet termeltek, mint az előirányzatuk.

EMLÉKEZZÜNK:

a pécsi hatos gyalogezred és a pécsbányatelepi bányászok hősi tetteire

Az idén május 21-én lesz negyvenedik évfordulója, hogy a pécsi hatos gyalogezred fellázadt az imperializmus háborúja ellen és a zendüléshez a pécsbányatelepi bányászok is csatlakoztak. Ez volt az egykori Magyarország területén az első nagy fegyveres felkelés, melyet vérbefojtottak ugyan, de amely a pécsi bányászok történetének egyik dicsőséges napja maradt. Az ország akkor már tele volt olyan hadifogságot megjárt katonákkal, akik a Forradalmi Oroszországból tértek haza és magukkal hozták a Nagy Októberi Szocialista Forradalom szellemét; a pécsi zendülést is jórészt ezek az emberek robbantották ki.

A pécsi bányamunkásság történetének ezt a részét írta meg „Piros pünkösd Pécsett" című el beszélő költeményében Csuka Zoltán. Ebben a poémában, a pécsi bányászok és ipari munkások mozgalmának 1917—18. évi történetét dolgozta fel, mely a pünkösdi zendülésben tetőzött. A pécsi bányászok egyébként egy évvel később fegyveresen vettek részt a dicsőséges tanácsköztársaságban, s midőn az véget ért, fegyveresen is tértek haza.

A „Piros pünkösd Pécsett" című poéma tíz énekből áll, főhőse két fiatal bányászfiú, akik közül az egyik csillés, a másik pedig a pécsi főreáliskola tanulója. Az alábbiakban a tíz énekből álló poéma egyik jellemző énekét közöljük.

KILENCEDIK ÉNEK

A népharag

Tündéri reggel. Millió csepp tükörből
Verődik vissza most a nap szeme.
S az erdő fölött lebbenő ködökből
Akárha antik táj nyugalma lengene.
A munka áll. A forrásnál csobogva
Szökell a víz és zsong a halk beszéd.
A bányatelep most ébred zsibongva,
Száz ablak int az égre szerteszét.

A férfinép még szunnyad ernyedt testtel,
De szorgosabban fát vág, ás, kapál,
Dünnyögve nótáz; énekelni restell,
Ezer madár szól, harkály kalapál.
De szép is volna ez a cudar élet,
Ha itt a május és minden újra éled,
S köröskörül a lombok tengere,
Most mintha tajtékozva zengene.

O, szép pirosság, pünkösd életpírja,
Lebegj vidám, lélekszárnyakon!
Az égre arcod fecske tolla írja,
S el is röpíthet egy kis fuvalom.
A gesztenyés alatt a fogda árnya,
A föld alatt sok sötét, barna tárna
A szívek mélyén lappangó ború,
Azt súgja mind: még él a háború!

S a sejtelem, akár a láthatáron
A jégverés kibomló föllege,
Sötéten duzzad, szétömlik a tájon
S hiába már az ég derűs heve;
A város felől tompa dörrenések,
A hegyről egyre visszhangzó lövések,
mint üstdob hangja, dörgő robbanás,
S már foszlik is a tavaszi varázs.

Ki mérte már a hír sebes futását?
Ugy gördül, dördül, mint hógörgeteg,
Labdányi tán, ha kezdi áradását,
S percek se telnek, már a hegy remeg.
Igy nő a hír is, futva szélsebben,
Igy nő a hír is, futva szélsebesen,
Lidérces lángot gyújtva tág szemekben,
S futás közben mind nagyobbra nő;
Egyetlen sírból így lesz temető.

A pécsi hír is így nőtt mind nagyobbra,
S nem telt belé, csak néhány pillanat,
Az ár elindult ezreket sodorva
S tömegbe gyűlt a gesztenyés alatt.
Már azt beszélték; nem egy menetszázad,
Az egész pécsi helyőrség fellázadt,
S a megénekelt, forró népharag
Tajtékzón törte át a gátat.

Kitört a bányászok elfojtott keserve,
A bosszú vágya égig felcsapott,
Ömlött nép, kacagva, énekelve,
Emelve csákányt, fejszét, vagy — botot.
S akárha gyűlne egyetlen karámba,
Most összebújt a fogdaőrség nyája,
S bénultan tárva sorsát, hogy mi lesz,
Magában ült Herszényi ezredes.

„Népfelkelőkből állt a fogdaőrség,
Vén tartalékos, fáradt mindahány.
Nem volt azonban cseppnyi vakmerőség,
Csak hazavágytak oly sok év után.
Ormesterük a hírhedt, „ruhát váltott",
Civilbe bújt és gyorsan odébb állott,
S az ősi, lombos gesztenyék alatt
Azott kakasként állt a kis csapat.

Szemben velük, a gesztenyés tövében
Szélesre duzzadt már a bősz tömeg,
Le-föl hullámzott forró szenvedélyében,
Vezérre várt csak, kit vakon követ.
Az is került, nem is nagyon sokára;
Pár napra jött meg rövid szabadságra
Az orosz frontról egy himlőhelyes,
Mogorva képű honvéd tizedes.

„A főkolompos" így hívta Herszényi
Ha Berta Györgyről egykor szó esett,
Mert régi harcos volt és talpig férfi,
Ki bátran szólni nem restelkedett.
Elsők között vitték hát katonának.
S mint bélyegest, vetették száz halálnak,
S, hogy szabadságot még nem kaphatott,
Herszényi arról is gondoskodott.

A történések fogaskerekében
Kicsorbult fog csak nagyritkán akad,
S bűn és bűnhődés logikája képpen
A véletlenek összejátszanak.
Igy kellett mostan Berta szabadsága,
Hogy ezrek meggyalázott igazsága
Lesújtson arra, ki vétkezett,
S megbűnhődjenek mind a vétkesek.

(Folytatjuk)

Vidáman folyik az élet

II.

A nyolc másodéves építőipari tanulóval szemben, az öt elsőéves tanuló külön állt, egymás mellé, és némi csodálkozással figyeltek a beszélgetésre. Amikor feléjük fordultam, zavarba jöttek, s pirulva lehajtották fejüket. Közülük a legidősebb alig múlt 15 esztendős. Eddig még nem volt dolguk újságíróval... Így érthetőnek tűnt zavaruk is. Velük nehezen indult a beszélgetés, de csakhamar ők is belejöttek... Felemelték lehajtott fejüket, és a mosoly is visszajött az arcukra...

E tanulócsoport legfiatalabb, és legalacsonyabb tagja Czigány János. Néhány hónap múlva lesz 15 éves... Ő az egyike azoknak, akik nem szeretnek beszélni. Minden kérdésre röviden válaszol...

— Gödrekereszti vagyok. Ott is születtem. Március elején jöttem Komlóra...

— És miért éppen ezt a szakmát választottad? — kérdeztem.

— Mert én építő akarok lenni. Lakásokat, házakat akarok építeni.

Czigány János csak az általános iskola VI. osztályát járta ki. Nem akart tanulni, otthagyta az iskolát. Egyelőre különösebb tervei nincsenek, minthogy építő legyen. Ahogy mondották tanulótársai, hallani sem akar a továbbtanulásról.

— Csak ezek a tanulóévek telnének el — így mondta az egyik.

Scheig Herman szederkényi fiú. Mindössze tizenöt éves. Ha valakivel beszélget, mindig mosolyog.

— 17 éves leszek, mire leteszem a szakmunkásvizsgát — mondja —. Aztán sokkal jobb lesz. Most is nagyon jó. Ahogy mondani szokták; nekünk, tanulóknak aranysorunk van. De két év múlva még jobb lesz. Addig megtanuljuk a szakmát, na meg rendes fizetést is kapunk. Akkor az idősebb, több tapasztalattal rendelkező szakmunkások közé szeretnénk kerülni, mert tökéletesen akarom elsajátítani a szakmámat. Persze, a vállalatot nem hagyom itt.

— Az építkezésnél milyen munkát akarsz csinálni? és hol akarsz dolgozni?

Az építőszakmát nagyon szeretem, így nekem mindegy, hogy milyen munkát bíznak rám... Hogy hol akarok dolgozni? Az is mindegy... Csak munka legyen, és dolgozni, építeni lehessen...

Salamon Béla sovány, nyúlánktermetű fiú. Szőke, síma haja van, és legnagyobb boszszúságára mindig a szemébe lóg. Béla különösen az intézeti kosztot dícséri. Meg azt a sokirányú szórakozási lehetőséget, ami az ő intézetükben van.

— Nálunk az intézetben vidáman folyik az élet — mondja. Majd így folytatja:

— Nekem különös tervem van. Amikor megtanultam a szakmát, és megkaptam az oklevelet „maszekos" leszek. Először saját magamnak építek egy gyönyörű házat. Aztán jönnek a többiek...

S mintha megbánta volna, hogy elárulta a tervét, lehajtja a fejét és elfordul... Ezek után Kovács Lajos oktatóhoz fordultam és kértem, mondja el, hogy kik a legjobbak, és a tanulók között milyen a munkafegyelem?

— A legjobbak?... Vannak, akik nagyon szépen dolgoznak, akik példamutatóak, s ezek ilyenkor, mint a jelen pillanatban is, szerényen hátrahúzódnak... Ezek: Balogh Elek, Scheh Antal, Jazger Ferenc, Salamon Béla és Karika Sándor... A munkafegyelem nem kitűnő, de jónak mondható. Van még javítanivaló ezen a területen is. A tanulók munkájával a vállalat vezetősége megvan elégedve. A véleményünk az, hogy a tanulók jól sajátítják el az építkezés különböző fogásait. Nézzen csak körül. A tisztaság mellett szép munkát is végeznek. Egy tanterem belső vakolását elvégeztük, és akik ide jöttek, nem hitték el, hogy ezt a munkát tanulók csinálták.

*

S a riporter, aki minderről saját maga is meggyőződött, sem mondhat mást a tanulók munkájáról: valóban jól fejlődnek. De aki kételkedik, menjen el és személyesen győződjön meg erről.

— Demeter —

SPORT

Komló városi általános iskola 1958. évi spartakiádja

Atlétika: a spártákiád utolsó számát, az atlétikai csapatversenyt május 7-én, szerdán délután 3 órai kezdettel bonyolították le. Egyénileg sok jó eredmény született a ól előkészített pályán. A hangos bemondóval állandóan tájékoztatták a közönséget az eredményekről. A keleti iskola lányai nagy fölénnyel, a keleti iskolai fiúk szoros küzdelemben nyerték a versenyt, a belvárosi fiúk előtt.

Csapateredmények

Lányok:

60 méter. 1. Kelet: 9,24 mp., 2. Kenderföld: 10 02, 3. Belváros: 10,06, 4. Nyugat: 10,3.

Magasugrás: 1. Kelet: 111 cm, 2. Belváros 109 cm, 3. Nyugat: 102 cm, 4. Kenderföld 100 cm.

Távolugrás: 1. Kelet: 368 cm, 2. Belváros: 348 cm, 3. Kenderföld: 324 cm, 4. Nyugat: 321 cm.

Kislabdadobás: 1. Belváros: 33,98 m 2. Kelet: 30,35 m, 3. Kenderföld: 28,27 m, 4. Nyugat: 19,32 m (csak hárman indultak).

4x100 méteres váltó: 1. Kelet: 61,9, 2. Belváros: 66,2, 3. Kenderföld: 67,1, 4. Nyugat: 69,5.

Pontversenyben: 1. Kelet: 33 p. 2. Belváros: 26 p., 3. Kenderföld: 20 p., 4. Nyugat: 16 p.

Fiúk:

100 m. 1. Kelet: 13,8 mp. 2ő Belváros: 14,02 mp. 3. Nyugat: 14,3 mp. 4. Kenderföld: 14,58.

Magasugrás: 1. Kelet: 131 cm. 2. Belváros: 124 cm. 3. Kenderföld: 120 cm. 4. Nyugat: 116 cm.

Távolugrás: 1. Kelet: 405 cm. 2. Kenderföld: 375 cm. 3. Belváros: 374 cm. 4. Nyugat 336 cm.

Gránátdobás: 1. Belváros: 47,06, 2. Nyugat: 46,80, 3. Kelet: 43,33, 4. Kenderföld 40,77.

4x100 méteres váltó: 1. Belváros: 55,5, 2. Kelet: 55,7, Nyugat, és Kenderföld túlváltott.

Pontversenyben: 1. Kelet: 30 p. 2. Belváros: 28 p. 3—4. Kenderföld: 15 p. 3—4. Nyugat: 15 p.

Egyénileg lányok: 60 méter. 1. Keller K. (K. K.) 8,9. 2. Balaskó (K. K.) 9,1.

Távolugrás: 1. Balaskó: 392. **Magasugrás:** 1. Csordás G. (K. K.) 123 cm. 2. Novák (Belváros) 120. **Kislabda: 1. Bartha** (K. Ny.) 49,30. 2. László (Belváros) 42,05.

Fiúk: 100 méter. 1. Müller (Belváros) 13.2, 2. Klinger (K. Ny.) 13. 3. Szegődi (K. K.) 13,1. **Magasugrás:** 1. Kovács I. (K. K.) 140. 2. Bábel (Belváros) 135. 3. Molnár (K. K.) 135. Távolugrás: 1. Szegődi (K. K.) 412, 2. Csábráki (K. K.) 410. 3. Rónaszéki 408 (K. K.). **Gránátdobás:** Müller (Belváros) 53, 2. Molnár (K. Ny.) 50.25, 3. Szegődi (Belváros) 48 m.

A spártákiád végeredménye:

Lányok: 1. Belváros 5 p. (Kézilabda II. Torna I. Atlétika II.) 2. K. Kelet 6 p. (Kézilabda I. Torna IV. Atlétika I.) 3. Kenderföld 8 p. (Kézilabda III. Torna II. Atlétika IV.) 4. K. Nyugat 11 p.) (Kézilabda IV. Torna III. Atlétika IV.)

Fiúk: 1. K. Kelet 4 p. (Kézilabda II. Torna I. Atlétika I.) 2. Belváros 5 p. (Kézilabda I. Torna II. Atlétika II.) 3. Kenderföld 10,5 p. (Kézilabda IV. Torna III. Atlétika III—IV.) 4. K. Nyugat tornában nem indított csapatot, ezért a ponvtersenyből kiesett. A megyei spartakiád döntőjére a belvárosi iskola lányai a fiúknál a Kökönyös keleti iskola megy május 17—18-án Pécsre.

LABDARUGÁS

Gyenge, alacsonyszínvonalú játék — szétesö csatársor

Szombathely—Komló 3:1 (2:0)

Komló: 1000 néző. Vezette: Aknai. Csapatunk a következő összeállításban játszott.

Krausz — Kanizsai, Polgár, Kripl — Kohlmann, Balázs — Grózdics, Cziráki, Molnár II., Molnár I., Gelencsér.

A második félidőben: **Magyar — Kanizsai Prelóger, Kripl — Kohlmann, Polgár — Grózdics, Kiss, Pfeffermann, Daum, Gelencsér.**

Alacsony színvonalú játék, szétesö csatársor, mezőnybeni csapkodás. Igy lehetne jellemezni a vasárnap lezajlott, Szombathely elleni barátságos mérkőzést.

Az igen kis számú közönség alaposan csalódott csapatunkban. Melyből ezuttal még a küzdő szellem is hiányzott. Csatáraink teljesen öregesen, rossz felfogásban játszottak. E mellett — különösen az első félidőben únottan is játszottak.

Nem tudjuk, mi volt ennek az oka. A korai meleg vagy a nemtörődömség. Sokszor volt az az érzése a nézőnek, hogy csatársorunk nem akart játszani, s csupán kényszerűségből ment ki a pályára.

Nem értjük azt a góliszonyt sem, melyben csatáraink immár egy esztendeje szenvednek. Nem lehet kifogás az sem, hogy a szombathelyi játékosok, a szoros emberfogási taktikával, sokszor 8 emberrel védekezve játszottak, mert az elől hagyott két csatáruk, a védők által hosszan előre vágott labdákkal könnyen tudott operálni. Könnyen lerázta magáról a védelmet és könnyen teremtett kapunk előtt gólhelyzetet is.

A mi csatáraink még az ordító gólhelyzeteket is kihagyták. Ilyen játékfelfogás mellett, ilyen lassúsággal, hibát hibára halmozva nem játszhat egy NB I-es csapat. S a közönség csapatunk tagjaitól méltán vár jobb és lelkesebb játékot.

Egyáltalán nem vagyunk megelégedve a látottakkal és ezek szerint a bajnokság szünete óta történt felkészüléssel sem. Többet várunk Bodola edzőtől is. Többet a labdarúgó szakosztály vezetőségétől. Játékosainktól pedig lelkesebb játékot, nagyobb iramot várunk; még a barátságos, vagy az edzőmérkőzéseken is.

Kiemelni, vagy dicsérni ezen a mérkőzésen senkit sem tudunk. Az igen lélek nélküli játékból talán valamit kiemelkedett a védelem. Kanizsai, Polgár és Kripl.

*

Néhány szót a közönségről. A közönség egy része minősíthetetlen magatartást tanúsított. Kezdve a cukorkaárus Marci bácsitól. Szidták a játékosokat. Például ilyen szavakkal illették őket: „Most lőjj te hülye", „Te marha! Te hülye! Én menjek be helyetted játszani?!" „Feneken kell rúgni ezeket az edzőjükkel együtt!". Hát ugye ez szép megnyilvánulás volt. S a bekiabálók valamennyien okosok, „jól képzett" labdarúgó szakértők voltak Szidták saját játékosainkat. Az edzőt és a vezetőséget. Ilyen minősíthetetlen hangon. Tudjuk, kik voltak ezek név szerint. Reméljük a Sport Klub elnöksége intézkedik ezen szurkolók pályáról való kitiltásáról.

Újabb verseny előtt

Korábbi lapszámunkban számoltunk be arról olvasóinknak, hogy az MHS komlói motoros klubja a pécsi területi motoros terepversenyen harmadik helyezést ért el. A klub motorosai most újabb versenyre készülnek. Az újabb — területi gyorsasági — versenyre Kaposváron kerül sor május 18-án. Ezen a területi versenyen többek között Pécs, Komló, Szekszárd, Kaposvár legjobb gyorsasági versenyzői indulnak.

Komlóról a 125-ös kategóriában: Kasziba, Deák, Békefi és Filinger indul. A 250-esek kategóriájában Komlót Szabó Szilveszter képviseli. Reméljük, hogy városunk MHS motorosai jó eredményeket érnek el.

HÍREK, közlemények

Az autóbuszokról

Az elmúlt napokban több panasz érkezett hozzánk, az autóbuszokról. Panaszttevők a kökönyösi lakók. Panaszkodtak, hogy a Pécsről jövő 26-os AKÖV-höz tartozó autóbuszok ugyan megállnak a rendes megállónál, de ezeknek jegykezelői nem hajlandók felvenni azokat a kökönyösi lakókat, akik a belvárosba jönnek. Egyes jegykezelők — különösen nők — makacskodnak, szemtelenül viselkednek a megálló helyen váró dolgozókkal, és még akkor sem veszik fel őket, ha a kocsin négy, vagy három utas van. Ezt azzal indokolják, hogy a Pécsről jövő autóbuszoknak „megegyezés alapján" nem szabad felvenni a helyi utasokat.

A lakók panaszával a 26-os AKÖV Komlón lévő Kossuth téri forgalmi irodájához fordultunk, és az alábbi választ kaptuk:

„Semmiféle ‚megegyezés' nincs, hogy a Pécsről jövő autóbuszok ne vegyék fel a kökönyösi utasokat. Valamennyi autóvezetőnek és jegykezelőnek, ha a kocsiban hely van, kötelessége a helyi utasokat is szállítani. Ez vonatkozik a 24-es AKÖV-re is."

Amennyiben e cikk megjelenése után, a fenti panaszok ismét felmerülnek, kérjük a kökönyösi utasokat, forduljanak szerkesztőségünkhöz. Természetesen mi csak akkor tudunk a panaszttevőknek segítségére lenni, ha megjegyzik maguknak a busz számát, valamint annak pontos idejét és ezt velünk közlik. Igy reméljük, hogy hamarosan ez a probléma is megoldást nyer.

Kötelező oltások diftéria ellen

A városi tanács egészségügyi osztálya értesíti a szülőket, hogy a diftéria elleni kötelező védőoltásokat, fél éves kortól két éves korig megkezdi.

Az oltások a körzeti orvosi rendelőben május 16-án, 17-én és 19-én 10 és 11 óra között történnek. Ugyanezeken a napokon ugyancsak a körzeti orvosi rendelőben a gyermekek, a himlő elleni kötelező védőoltásokat is megkapják.

A vödőoltások minden gyermek számára kötelezőek. Ezek elmulasztása a szülők számára szabálysértést von maga után. Ennek elkerülése végett a városi tanács egészségügyi osztálya az oltási napról igazoltan távolmaradók részére május 21-én pótoltási napot tart.

— **III-as akna** körleteinek versenyében jelenleg havi 121,8 százalékkal Notheisz Antal körlete az első. Pavlicsek József körlete az esedékes havi tervét 111,1 százalékra teljesítette, s így a második helyre került.

— **Jó eredményeket** értek el, a nyers gázszén termelésében a Komlói Szénbányászati Tröszt bányászai, május első tíz napjában. Ez idő alatt 932,3 tonnával több gázszenet küldtek felszínre, mint az előirányzatuk volt. Az esedékes havi tervüket pedig 107 százalékra teljesítették.

— **Áprilisban** a Kossuth-bányai dolgozók 22 újítást nyújtottak be az üzem újítási osztályára. Eddig csak öt újítást fogadtak el kísérletezés céljából. A többi újítás felett való döntés csak alapos szakvizsgálat után lehetséges. Az újítások között a legnagyobb jelentőségű dr. Timafi István és Lukács Mihály bányamester újítása, mely a kő és szénvágatok hajtási sebességének növelésével foglalkozik.

— **Ugy** mint minden hónapot, áprilist is, az erőmű dolgozói széntakarékossággal zárták. A megtakarított szénmennyiség 100 tonna.

— **Az ország** legkorszerűbb széntermelő üzemének tekintik III-as aknát az illetékesek. Ugyanis III-as akna vágatainak 62 százaléka korszerűen van biztosítva.

— **Városunk** népi ellenőrző bizottsága a tanácsház I. emeletén, május 12-én megnyitotta irodáját. Mindennemű bejelentést a népi ellenőrző bizottság a fenti irodában felvesz.

— **Április elején** Kossuth-bányán verseny indult a csilletöltők között. Az üzem vezetősége a legjobb csilletöltők részére jutalmul az alapkeresetük 10 százalékát tűzte ki. A verseny győztesei: Farkas István, Straub István, Ilka Antal, Péter József és Szekeres Ernő lettek.

— **Május 18-án**, vasárnap, III-as akna vezetősége, az üzem dolgozói részére, a III-as akna melletti kis erdőben, majálist rendez. Ezen a napon az üzem valamennyi dolgozója együtt szórakozik.

— **Ujabb** anyagmentő ifjúsági rigádok alakultak a Komlói Szénbányászati Tröszt Karbantartó Üzemében, melyek már tevékeny működésbe léptek. Eddig az üzem munkahelyeiről több mint 3 000 darab szétszórt téglát sezdtek össze.

MOZI MŰSOR

Május 1. Május 14-én: Fekete dosszié. Francia film. Május 15-től 21-ig: Trapéz. Amerikai film.

Szabadság. Május 14-én: Kötekedő Lia. Szovjet film Május 16-tól 18-ig: Emberek, vagy őrmesterek. Olasz film. Május 19-től 21-ig: 101-es sas. Román film.

Közöljük, hogy május 15-től a filmszínházak műsorkezdési ideje: fél 5, fél 7 és fél 9 óra.

A mozi vezetősége a műsorváltoztatási jogát fenntartja.

Apróhirdetések

Eladó majdnem új 125-ös Danuvia. Kossuth u. 121. III. emelet, Kiss.

Fehér zománcozott gyermekkád jutányosan eladó. Komló, Fürst Sándor utca 20., földszint 5. Dr. Szabóéknál. Érdeklődés kizárólag délután 2-től.

Nyolc méhcsalád Mecsekjánosiban nagyboconádi kereten, kaptárak, penjető Ritsehe mülépprés eladó. Megtekinthető Kertésznénél, Pallernénál. Tárgyalni Pécs, József utca 21. Balognál.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18. 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VÁLASZT KÉRÜNK!

Mikor bontják le Rausch József disznóólját?

A városi tanács rendeletet hozott, melynek értelmében 1958 január 10-ig írásban, vagy személyesen kellett bejelenteni, hol tartanak sertést az új városrészeken. Majd ez a rendelet a sertés, juh stb. tartást Kökönyös, Kenderföld kolonizált lakóterületein megtiltotta. Határozat született, hogy az ólakat határidőre, de legkésőbb március 31-ig le kell bontani. A határozat befejező része így hangzik:

„Amennyiben ezen rendelkezésnek nem tennének a fenti határideig eleget, úgy a városi tanács végrehajtó bizottsága hatósági úton — a felek terhére — az állattartást felszámolja, az ólakat lebontatja. Csaba Jenő ig. oszt. vezető."

Nos, van egy ember városunkban, aki felrúgja a tanácsi szabályrendeletet, illetve magára nézve nem tartja azt kötelezőnek. Lejáratva ezzel a tanácsot, a hozott határozatot. Ez az ember Rausch József Kökönyös, Mikszáth Kálmán utca 3 szám alatti lakos. Ott bűzlik a disznóólja, a legyeket szaporítva, a környező lakások levegőjét fertőzve. Ott röfög az ólban disznaja is. Az általa bekerített karámban pedig két kutya ugatja a járókelőket. A baromfi sem ritka itt.

Megkérdezzük Csaba Jenő elvtárstól: mikor érvényesíti végre a tanács szabályrendeletét?

Mikor szüntetik meg a Mikszáth Kálmán utcai borkóstolót?

A tanács kereskedelmi felügyelőjének közleménye:

„Mikszáth Kálmán utcai borkóstolót — a lakosság kívánságára — május 10-re megszünteti a városi tanács kereskedelmi osztálya... Az italmérésre kiadott engedélyt a kereskedelmi osztály visszavonja".

Az intézkedés a jelzett időpontig nem történt meg.

Megkérdezzük: miért vezette félre Németh Károly elvtárs a sajtót és ezen keresztül a város lakosságát? Miért nem szüntették meg ezt az italmérést?

Mi az oka annak, hogy Gelb elvtárs a lakók által bejelentett panaszokat későn, vagy egyáltalán nem orvosolja?

Több bejelentést tettek városunk — Kökönyös nyugati részének lakói, csatornák stb. javítására Gelb Sándor elvtársnál, Kökönyös lakótelep nyugati részének telepgondnokánál. A bejelentést, tehát a hibák orvoslását Gelb elvtárs a többszöri kérés ellenére sem orvosolta. Sőt, arról sem értesítette a panaszttevő lakókat, hogy miért nem orvosolja.

Megkérdezzük: miért szükséges a többszöri bejelentés és miért nem orvosolják időben a bejelentett panaszokat? Erre a kérdésre Somogyi elvtárstól várjuk a választ.

Ma-ánosok figyelem!

A Komlói Utépítő Vállalat előregyártó üzemében, hivatalosan megállapított áron: 40x 40-es méretű, 6 centiméteres vastagságú, jóminőségű betonjárdalapok — laboratóriumi úton felülvizsgált — gyártását megkezdték a lakosság részére. Gondolva, itt az újonnan épített vagy építés alatt álló családi házakra. A lapok darabonként 6,88 forintba kerülnek.

A betonlapok megrendelése, eladása a következőképpen történik: a szükséges mennyiségű betonjárda-lap megrendelhető telefonon, vagy személyesen, a vállalat kenderföldi telephelyén (volt katonai tábor). Befizetés csekkel, vagy készpénz útján történik. A betonlapokat, kívánságra a vállalat, a helyszínre szállítja. Az előregyártó üzem, a Komló 7. sz. Kőbánya bejáratánál van.

ÚJ KÖNYVEK



Megjelent az Uttörő zsebkönyv 1958-as kötete.

Uttörő-zsebkönyv

Az idén minden eddiginél színesebb és érdekesebb anyaggal lepi meg olvasóit az Uttörő-zsebkönyv. Hámori Ottó nemes tettekre lelkesítő hősök életéből elevenít fel egy-egy epizódot, Ferkai Lóránt otthon elkészíthető egyszerű játékok leírásával siet fiatal barátai segítségére. Gyuris Gyula egy zenekedvelő őrssel barangolja be Hangszerországot. Kun Anna és Vadász György Notesza az 1958-as év minden hetének egy-egy érdekes eseményét, évfordulóját mondja el kevés szóveggel, sok képpel. Végül pedig egy kis Uttörőlexikon gyűjti csoportba az úttörők legfontosabb tudnivalóit.

Csujan szerelme

A történet a XVIII. században született meg s a nép csiszolgatta, formálgatta a mai napig. Mondanivalója jellegzetesen távol-keleti: a helyi hivatalnoki önkénytől szenvedő egyszerű nép a császártól várja sorsa javulását. Csujan története a mai Koreában is igen népszerű. Daljátékot és balettet írtak belőle, melyek a koreai operaszínpadok állandó műsorszámai.



Kép a „Csunjan szerelme" című, az Európa Kiadónál megjelent könyvből



„Maya, a méhecske" címmel jelent meg Bonsels munkája.

Bonsels:

Maya, a méhecske

A hangulatosan illusztrált kis könyvben Bonsels mind a felnőttek, mind a gyermekek nagy élvezetére meséli el a kis Maya méhecske életét és kalandjait. A könyv szórakoztatva, elbájoló stílusban igen sok természeti ismeretre tanítja meg az ifjúságot és ezzel együtt megmutatja, hogy még a legszebb kalandnál is szebb a haza, a közösség szeretete.

A könyvet a Gondolat Kiadó jelentette meg. Ára: 20 forint.

Rejtő Jenő:

Piszkos Fred, a kapitány

A könyv ponyva-paródia: pellengérre állítja a silány irodalmat. A szokványos személycserék, eltűnt és visszatérő halottak, fejetetejére állított rendkívül szellemes ötletek adják meg savát-borsát a történetnek. Ez a mű a jeles író halálának 15. évfordulója alkalmából jelenik meg.

A könyvet a Magvető Kiadó adja ki. Ára kötve: 15,50 forint.



Most jelent meg Rejtő Jenő: Piszkos Fred, a kapitány című könyve.



Most jelent meg Legére: Timbuktuból jövő című — René Caillie élete feldolgozó — regénye.

Legére, Werner:

Timbuktuból jövök

René Caillié-nak, a paraszt-fiúból lett nagy francia utazónak életét dolgozta fel a szerző. A legendás sivatagi városnak, Timbuktunak felfedezője embertelen szenvedések bátor elviselőjét, érdekes kalandok hősét ismerhetjük meg a regény főszereplőjében.

A könyvet az „Ifjúsági Kiskönyvtár" sorozatban, a Móra Könyvkiadó adta ki. Ára fűzve: 6 forint.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM. 39. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁJUS 17.

Kifogástalan tervezést

Egy új város kialakításánál, egy gyár vagy üzem felépítésénél, de még egy egészen egyszerű létesítmény felépítésénél is döntő szerepe van a tervezésnek. Nemcsak esztétikai szempontból fontos a tervezés kifogástalan volta, hanem anyagi szempontból is. Nem mindegy például egy család számára, hogy milyen lesz a számára épülő családiház, de nem lehet mindegy a számára az sem, hogy mennyibe kerül.

Ugyan így van államunk is és ezen belül így kell nézni a tervezés, az építés ügyét minden magyar állampolgárnak. Nem lehet megengedni, hogy mindannyiunk vagyonát a rossz tervezéssel vagy kivitelezéssel pocsékolják!

Mert még napjainkban gyakran előfordul ilyesmi! Erre példának hozhatjuk fel a Dávidföldön elkövetett hibákat éppúgy, mint azt a tényt, hogy nagyon sokszor Budapesten tervezik meg az egyes komlói létesítményeket anélkül, hogy teljes egészében tisztában lennének a helyi sajátos követelményekkel.

Az tény, hogy az utóbbi hónapokban jelentős javulás van a tervek ellenőrzésében. Ma már nem lehet csak azért tervezni, hogy a tervezők pénzt kapjanak munkájukért. És ez azt jelenti, hogy hatalmas összegeket takarítunk meg városunk építése számára!

Így például a Beruházási Vállalat vezetői 16 darab kisebb létesítmény tervezésénél alapos felülvizsgálás után rájöttek, hogy majdnem 300 ezer forinttal nagyobb összeget számoltak a tervezők a reális számnál! (Kb. 25 százalékkal többet a megengedettnél!)

Előfordul olyan is, hogy a tervezők nem engednek az általuk elképzelt terveken módosítani, még akkor sem, ha milliókról van szó! Ennek nem egy esetben az az oka, hogy a tervező tekintélyrombolást lát abban, ha egyszerű ember szóvá teszi az elkövetett hibát.

Példa van arra is, hogy az egyik vállalat vezetője a következő kijelentést tette, amikor az illetékesek megállapították, hogy „nagyon elszámolták" magukat a tervezésnél: „Látom már, hogy Komló nem aranybánya. Itt már nem lehet annyit keresni, amennyit akarunk. El is megyünk innen."

E kijelentésből sok minden kiderül. Kiderül belőle, hogy valamikor aranybánya, a könnyű pénzszerzés lehetőségét találták meg az ilyen kalandor vezetők a nagy építkezéseknél. De kiderül az is, hogy ezeknek az embereknek az ideje lassan lejár.

Ezek olyan tények, melyek anyagi károkat okoznak. Éppen ezért szükséges, hogy az ilyen hibákat elkövetők — akár készakarva, akár gondatlanságból követte el — anyagilag és erkölcsileg is feleljenek tetteikért! Egyetlen egy eset se legyen, amikor büntetlenül okozhat valaki kárt.

Valamennyiünk feladata, hogy éberen vigyázzunk az állam pénzére. Vegyük észre és tegyük szóvá azt, ha valahol pazarlást látunk. De vegyék észre az illetékes tervezők is a legjobb, a leggazdaságosabb megoldási lehetőséget!

284 vagon szén terven felül

A Komlói Szénbányászati Tröszt május 14-ig, a tervezett 49 775 tonna szén helyett 52 611 tonnát termelt. Ezzel a tervezett mennyiséget 2836 tonnával múlta felül a havi terv esedékes részét, és 105,7 százalékra teljesítette! 14-ig minden esetben felszínre került a tervteljesítéshez szükséges szénmennyiség.

E hét első három napján — bár a tröszt minden nap teljesítette a napi tervét — nem a megszokott kimagasló eredmények születtek. A három nap tervét még így is 103 százalékra teljesítette!

Az üzemek sorrendje a százalékos eredmények alapján a következő:

1. III-as akna	114,9%
2. Anna-akna	112,2%
3. Kossuth-bánya	104,6%
4. Szászvár	103,7%
5. Béta-akna	102,9%
6. Mázа	102,4%
7. Nagymányok	102,2%

III-as akna bányászai május minden napján felszínre küldték a napi terv teljesítéséhez szükséges szénmennyiséget. 14-ig 126 vagon szénnel terméltek többet az előirányzott mennyiségnél! A hét első három napjának tervét 109,5 százalékra teljesítették.

Anna-aknán ugyancsak minden nap teljesítették a napi tervet. A leggyengébb eredményt 12-én érték el. Ebben a hónapban 616 tonna szénnel múlták felül az előirányzatukat.

Kossuth-bányán az utóbbi napokban némi visszaesés mutatkozik, melynek oka az egyre gyakrabban előforduló bányatűz. Így például — májusban először — nem sikerült teljesíteni a napi tervet 14-én. A terven felül adott szén mennyisége ezen az aknán 710 tonna.

Szászváron javul a termelés! A tervet eddig még minden nap sikerült teljesíteni és 14-én 108,4 százalékos terveljesítéssel a hónap legjobb eredményét érték el. A terven felül termelt szén mennyisége ezzel elérte a 9 vagont.

Béta-akna bányászai 12-én nem teljesítették a tervüket, 13-án 106,3, 14-én pedig 111 százalékos eredményükkel viszont behozták a lemaradást. 14-ig 336 tonna szenet termeltek terven felül.

Mázán ugyancsak javul a termelés. Ennek köszönhető, hogy a havi terv teljesítésében három nap alatt 0,9 százalékos javulást értek el. A mázai bányászok 87 tonna szénnel múlták felül az előirányzott mennyiséget.

Nagymányokon továbbra is mérsékelt eredmények születnek. A három nap tervét 101,3 százalékra teljesítették. Terven felül 67 tonna szenet termeltek.

A népek barátsági hónapjának eseményeiből

VÁROSUNK BÉKEHARCOS KÜLDÖTTEI

A barátsági hónapot megnyitó békegyűléseken megválasztották városunk küldötteit. Ők a megyei békegyűlésen választják majd meg azokat, akik megyénket és városunkat képviselik az Országos Békekongresszuson.

Városunkból az alábbiakat választották meg a megyei küldöttértekezletre. Kenderföldről Tatai Jánosnét, a Nőtanács városi titkárát. Gesztenyésről Mesterfalvi Józsefné háziasszonyt, a Belvárosból Benke Pálné háziasszonyt, Kökönyösről Csizmadia Sándor iskolaigazgatót, a Komlói Városi Békebizottság titkárát, a KISZ javaslatára a város fiataljainak küldötteként Schuszter Erika gimnáziumi tanulót választották.

A megyénk járásaiban, városaiban és községeiben megválasztott megyei küldöttek tanácskozására május 24-én Pécsett kerül sor.

SZINHÁZI ELŐADÁS — A DUNA ÉS A LADO EGYÜTTES BEMUTATOJA KOMLÓN

A népek béke és barátsági hónapjának Komlón gazdag kulturális eseményei előtt állunk. Alig két napja, hogy a barátsági hónap keretében az újra megnyitott Zrínyi Ilona Művelődési Házban bemutatkozott a Pécsi Nemzeti Színház művészegyüttese. A komlói közönség ez alkalommal egy brazil béketémájú színművet láthatott a „Fák állva halnak meg" címmel.

Ma, május 17-én a Belügyminisztérium „Duna" elnevezésű ének-, zene- és táncegyüttese mutatkozik be. Az országos jó hírnévnek örvendő művészegyüttes hazánk szép dalai és táncai mellett, megismertet bennünket más népek művészeti kultúrájával is. Bizonyos, hogy sok embert vonz az előadásra a rádióból már jól ismert énekművésznő, Gencsi Sári fellépése is.

Május 28-ra jelezte érkezését Komlóra a jugoszláv (zágrábi) LADO ének-, zene- és táncegyüttes. Az együttes neve és híre ismert szinte az egész világon. Az utóbbi években csaknem egész Európát bejárták és minden bemutatójukat nagy elismeréssel méltatta a közönség. Az együttes jelenleg hazánk nagyobb városaiban mutatkozik be, s a színvonalas művészetet kedvelő komlói közönség örömmel várja érkezésüket városunkba.

ZENÉLŐ MÁJUS

Május 11-én tartották meg városunkban a baráti hónap keretében a „Zenélő május" első hangversenyét. A Május 1. énekkara, a pécsi MÁV kórus és zenekar mutatkozott be ez alkalommal. A kórusok és a zenekar műsora gyakran ragadtatta lelkes tapsra a hangverseny közönségét.

Holnap, május 18-án kerül sor a „Zenélő május" következő hangversenyére. Ezen a kenderföldi iskola, a város egyesített iskolai énekkara, valamint a Pécsi Zeneművészeti Szakiskola leánykara szerepel. A hagversenyre előreláthatóan megérkezik Kodály Zoltán kétszeres Kossuth-díjas zeneszerző is. A hangverseny a magyar gyermekdalkultúra gyöngyszemeinek bemutatkozásával igér komoly élményt.

PEDAGÓGUS BÉKEGYŰLÉS

Május 21-én kerül sor városunkban a pedagógusok békegyűlésére. A gyűlésen Győrfi József tanár saját élményei alapján mutatja be a résztvevőknek, a béketábor vezető országának — népeinek — munkáját, társadalmi és kulturális életét. Élménybeszámolója joggal váltja ki a pedagógusok érdeklődését, mert választ adhat számos olyan kérdésre, melyet ő a pedagógus szemével a helyszínen tanulmányozhatott a Szovjetunióban.

Egy fiatal hős özvegyénél

A Berek utca egyik tiszta, hűvös szobájában ülünk és nézegetjük a fényképét. Magas, mosolygós arcú, göndörhajú fiatalembert ábrázol a kép. Wunderlich István komlói fiatalt. Azt a fiatalt, aki 1956 november 6-án életét adta a munkás-paraszt hatalomért. E napon esett el Pestlőrincen az ellenforradalmárok elleni harcban.

S most másfél év után felesége beszél nekünk róla. Nehezére esik az, hogy megízlelt családi boldogságra való emlékezés. De azért lassan kerekedik a történet:

— Férjem — mondja — parasztcsalád gyermeke volt. Felszabadulás előtt nem volt földjük, ezért apja a hajózásnál is dolgozott. István 1935-ben született. Nehéz gyermekévei után ácsmesterséggel kezében került Komlóra 1949-ben. Itt dolgozott a 49-es építőknél 1955-ig, amikor tényleges katonai szolgálatát megkezdte.

Fiatal házasok voltunk. Alig töltöttünk el együtt néhány napot, — hisz a katonai szolgálata ennél többet nem tett lehetővé —, amikor az ellenforradalom örökre elszakította tőlem férjemet. 21 éves volt. Sorkatona, amikor a gyilkos golyó érte.

Azután levelet vesz elő. A szövege a következő: „Kedves Wunderlich Elvtársnő! Értesítem, hogy a munkás-paraszt hatalomért hősi halált halt férjét, Wunderlich Istvánt, az Elnöki Tanács 1957. évi 1—2. számú határozata alapján, a Honvédelmi Miniszter elvtárs 0622. számú parancsával ... őrmesterré előléptette."

Ugy gondoljuk, ehhez nem kell kommentár. S e levéllel együtt a hős özvegye átvette a férjének adományozott kitüntetéseket. Most itt vannak előttünk. A „Munkás-Paraszt Hatalomért Emlékérem" és a „Kiváló Szolgálatért Érdemérem".

A nép állama nem feledkezik meg hőseiről. És a feleségéről sem. A honvédség és legutóbb a komlói pártbizottság küldötte el képviselőjét az özvegy meglátogatására. Az állam nyugdíjat is folyósított az özvegynek. Nem is titkolja, jól esik a törődés.

A fiatalon özveggyé vált Wunderlichné (most 19 éves) a szüleinél lakik. Szakmát szeretne tanulni, s azután dolgozni. Ehhez kér segítséget. Mi úgy gondoljuk, hogy ennek nem lesz akadálya. Városunk minden becsületes dolgozója megadja a szükséges támogatást a hős hozzátartozójának. S ez így is van rendjén.

Ujabb táppénzcsalókat lepleztek le

Van egy magyar közmondás amely szerint: „más kárán tanul az okos". Ez azonban nem mindig van így a gyakorlatban. Mert például nem tanult a már leleplezett táppénzcsalók kárán Felkó József ligeti, László Ferenc györei, Gyalog Ernő kisvejkei, Erős András závodi, Mátyás Mihály magyaregregyi és Szalai Ferenc mucsfai lakos.

Ők ugyanis betegállományban otthon dolgoztak és ezzel hátráltatták gyógyulásukat.

Felkó József Kossuth-bányán dolgozik a feltáróknál. Izületi bántalmak, és a szívbaj miatt maradt otthon — betegállományban. Közben alaposan „kihasználta" az időt, és nem is éppen könnyű fizikai munkát végzett. Oszlopokat ásott az udvarában, amikor a betegellenőr meglátogatta. Nem fér kétség hozzá, hogy visszaélt a társadalom által adott lehetőségekkel, becsapta dolgozó társait és hátráltatta gyógyulását.

László Ferenc a szászvári üzem dolgozója. Ő kézfájás miatt „nem tudott dolgozni" a bányában. E közben a mezőn szántogatott. Amikor a betegellenőr tetten érte, már 700 négyszögöl megszántott föld bizonyította, hogy nem is fáj annyira a keze. Sőt a látogatás többet segített, mint bármilyen orvosság, mert másnap azonnal kiíratta magát és elment dolgozni.

Gyalog Ernő a Karbantartó Üzem dolgozója. Lakásán félre akarták vezetni a betegellenőrt, de az ott tartózkodó gyerekek — a nagymama és a sógornő élénk tiltakozása ellenére — megmondták, hogy burgonyát ment vetni...

S hiába tagadták le a burgonyaföld helyét a betegellenőr odatalált. A „beteg" épp a zsákot tartotta, majd elszaladt. Amikor névenszólította a látogató és visszahívta — tagadta, hogy ő dolgozott. Később azonban kénytelen volt elismerni. És, hogy miért volt betegállományban? Így indokolta.

— A lábam fáj, s nem kaptam buszjegyet, így nem tudtam dolgozni menni...

Erős András a mázai üzem dolgozója. Kelés volt a karján, pihentetnie kellett volna a gyógyulás érdekében. Ennek ellenére ő is a mezőn dolgozott — vetett. Nem tudta letagadni ezt a tényt, hisz' tetten érték.

Mátyás Mihály neve nem volt ismeretlen a betegellenőr előtt, hiszen egy esztendővel ezelőtt is táppénzes „beteg" volt, miközben dolgozott. Május 8-án ugyanez az eset ismétlődött meg. Számára is jó orvosság a betegellenőr, mert a látogatás pillanatában azonnal meggyógyult és másnap már munkára jelentkezett.

Szalai Ferenc — a Villamos Üzem dolgozója — szívbetegség miatt maradt betegállományban. Feltétlen pihenésre lenne szüksége. Ennek ellenére nem tartózkodott otthon. Állítólag csak vizet vitt a mezőre, de amikor hazajött, a kezén jól látható volt a munka nyoma.

Ezek az emberek minden figyelmeztetés ellenére sem igyekeznek meggyógyulni, illetve egyes esetekben nem is betegek, csak szimulálnak és az állam pénzén akarják elvégezni a mezei munkákat.

Tettük súlyához mérten megkapják a méltó büntetésüket!

Szakszervezetek a békeharcban

A Béta-aknai üzemi bizottságot kerestük fel az elmúlt napokban azzal, hogy megérdeklődjük: mit tesz náluk a szakszervezet a népek barátsága hónapja során.

Megtudtuk, hogy az üzemi bizottság pontosan érkezésünk napján tartotta meg az első békeértekezletet. Ezen a reggeles műszak már megválasztotta (a másik két műszak délután választja meg) az üzem küldöttjét a megyei békegyűlésre. A reggeli gyűlésen mintegy kétszáz dolgozó jelent meg. Küldöttként — egyhangúan — Bencze Józsefet, a II-es körlet vezetőjét választották meg.

E gyűléseket készítette elő a szakszervezet, amikor már több nappal előbb kifüggesztette a japán atomtámadás következményét bemutató képsorozatot. A dolgozók nagy figyelemmel tanulmányozták az atomfegyverek veszélyességére figyelmeztető képeket.

A szakszervezeti bizalmiak ugyanakkor a munkahelyeken készítették elő a békegyűléseket. S mint a reggeli gyűlés hangulata mutatta, eredményesen.

Természetesen e gyűlésekkel nem fejeződik be Béta-aknán a barátsági hónap programja. Az üb kezdeményezésére, a Békekongresszus tiszteletére szélesköru termelési versenyt kívánnak indítani.

A mai napon — május 17-én — este nyolc órakor fáklyás, motoros békestaféta járja be a várost. A mintegy tizenkét motorosból álló staféta Bétáról indul. Keresztül halad a Kossuth téren, Kossuth Lajos úton, bejárja Kenderföldet, majd Kökönyös-nyugat városrész után két részre szakad. A motorosok fele a Ságvári Endre utcán, a másik része a Pécsi úton halad végig. Ujbóli találkozásuk után visszatérnek Béta-aknára.

Azt tervezik, hogy a fáklyás, motoros békestaféta a műszakváltás idejére érkezik vissza, amikor rövid kisgyűléssel fejezik be a stafétát.

Városunk lakói e rövid kis tudósításból is láthatják, hogy a Béta-aknai üzemi bizottság munkája jól segíti a barátsági hónap sikerét.

A III-as aknai röpgyűlésen

A Komlói Szénbányászati Tröszt legjobb széntermelő üzemében, III-as aknán, az utóbbi időben több probléma merült fel. Ez késztette az üzem vezetőségét, hogy május 10-én reggel 6 óra előtt röpgyűlésre hívja össze az üzem dolgozóit.

Dobos József elvtárs, az üzem vezetője ismertette azokat a régi problémákat, melyek újból és elég nagy mértékben mutatkoznak az üzem területén.

— Az utóbbi időben — mondotta az üzemvezető — a munkahelyekről egyre több szerszám tűnik el. Több fejtőkalapács, tömlő, kapa, lapát, stb. S ez annak tulajdonítható, hogy üzemünkben még mindig vannak felelőtlen dolgozók. Olyanok, akik nem törődnek az üzem vagyonával, akik egymástól lopják a szerszámot és így — bár nem tudni, hogy szándékosan teszik vagy nem — akadályozzák az üzem munkáját, akadályozzák a dolgozni akaró társaikat. Természetes, hogy szerszám nélkül szenet termelni nem hehet. Mi eddig mindenkinek adtunk szerszámot és ezután is adunk... De csak azoknak adunk ingyen szerszámot, akik visszahozzák a régi elhasználódott szerszámokat...

Valamennyiünknek kötelessége az üzem termelését elősegíteni, a dolgozókat szerszámokkal ellátni, de kötelességünk az is, hogy az üzem vagyonára vigyázzunk. Kötelességünk kellő intézkedéseket tenni, és a legszigorúbban megbüntetni azokat a dolgozókat, akik ilyen vagy olyan módon a dolgozó társaik zsebéből lopják a pénzt és igyekeznek az üzem termelését akadályozni.

A röpgyűlésen kiderült, hogy III-as aknán egyik legnagyobb probléma a szénnel teli csille lopása és a helytelen csillerszámok. Vannak olyan csapatok, melyek egymástól ellopják a szenet és a diszpécsernek a valóságnál nagyobb csillerszámot jelentenek.

— A csillelopás, a valóságot nem fedő csillerszám jelentés — becstelen munka — mondotta az üzemvezető. Ezen csapatok a becsületes bányásztársaik pénzét lopják el, bennünket, vezetőket pedig félrevezetnek. Így károsítják a becsületes bányászokat és így akadályozzák a mi munkánkat. Ezt az állapotot meg kell szüntetnünk. Mi, vezetők, habozás nélkül a legszigorúbb büntetést fogjuk rászabni azokra, akik így cselekszenek, akár vájárok, akár csillések.

Kérjük a becsületes dolgozókat, hogy legyenek ebben segítségünkre. Több szem többet lát. Többen nemcsak gyorsan, hanem eredményesen tudunk cselekedni. Kérjük azokat, akik eddig igyekeztek félrevezetni mindket, dolgozzanak becsületesen. Csak annyi csille szenet jelentsenek a diszpécsernek, amennyit termeltek. Akik ezek után is folytatják a becstelenséget, azok saját magukra vessenek.

Pártélet, pártelmélet:

Milyen módszereket alkalmaz Kossuth-bánya pártbizottsága

Elmondta: Gungl Ferenc elvtárs, Kossuth-bánya pártbizottságának titkára

II.

— Az egyes pártszervezetek vezetőivel, valamint a párttagokkal és a pártonkívüli munkásokkal a végrehajtó bizottság tagjai napnap után érintkeznek. A hozott határozatok ellenőrzését a vb. nemcsak a beszámolók alapján végzi, hanem munkaközben személyes ellenőrzés útján is.

Én magam 8—10 esetben is leszállok a bányába. Hasonlóan a titkárok is, szinte együtt élnek a dolgozókkal. Miután egy kivételével a párttitkárok, illetve a vb. tagjai nem függetlenítettek, ez természetes is. Így a bányába történt leszállások során tapasztalt hiányosságokat a dolgozók által elmondott panaszokat, javaslatokat, az ilyen eseteket követő másnap már megtudjuk beszélni a titkárokkal.

A heti munka koordinálása céljából vezettük be, — s ez az idők folyamán rendkívül jól be is vált — hogy minden hétfőn reggel valamennyi alapszervezet párttitkárával, és a csúcs üb. elnökkel megbeszéljük az előttünk álló hét feladatait. Itt egyeztetjük a heti események, programok időpontját is.

A pártmozgalmi élet másik ellenőrzési útja a pártbizottság tagjainak munkája, akiknek többsége egyszerű párttagként dolgozik az egyes alapszervezetekben. Szerencsés az is, hogy a végrehajtó bizottság tagjai nem csupán ellátogatnak az egyes alapszervezetekbe, de valamennyi alapszervezetben van vb. tag.

A végrehajtó bizottsági tagok, így a helyszínen szerzett tapasztalataik alapján azonnal, a sürgősségnek megfelelően, rendkívüli módon is megtárgyalhatják a felmerülő problémákat.

— Milyen főbb feladatokkal foglalkozik most a pártbizottság?

— A pártbizottság jelenleg természetesen az üzem termelésének alakulásával foglalkozik. A terv teljesítése az ami most minden kommunista előtt feladatként áll.

Mint már említettem, az üzem termelésének helyzete, és további feladatai, lesz egyik napirendi pontja a május 20-án megrendezésre kerülő pártbizottsági ülésnek. A bizottsági ülés jó előkészítése most a feladat, amiket most ezekben a napokban kell végrehajtanunk. Ugyanakkor nagy gonddal vizsgáljuk a pártoktatás helyzetét Kossuth-bánya valamennyi pártszervezeténél.

Távolabbi feladatunk, a pártbizottság megválasztásának egy éves évfordulóján megtartandó összevont taggyűlés előkészítése.

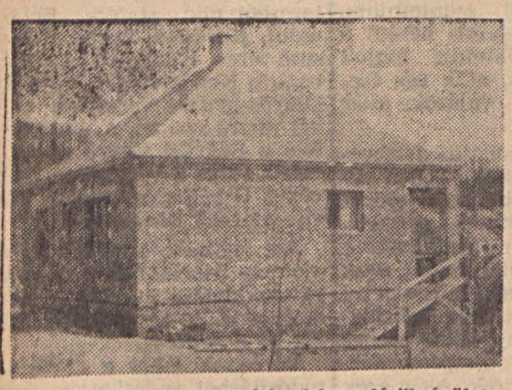
A pártbizottság szükségesnek látja, hogy az összevont taggyűlés előtt számoljon be egy éves munkájáról. S a tagság döntse el, hogy jó volt-e a vezetés. A pártbizottság 31 tagja mennyire felelt meg annak a bizalomnak, melyet a párt tagsága egy évvel ezelőtt előlegezett nekik. Ezzel is érvényre kívánjuk juttatni azt az elvet, hogy minden kérdésben, a legfelsőbb fórumnak a kommunisták, az egyszerű párttagok kollektíváját tartjuk. Nagy reményeket fűzünk az augusztusi pártbizottsági beszámoló vitájához. Azt várjuk tőle, hogy a közel 400-as tagságunk bírálataival, javaslataival, tanácsaival tovább segíti a pártbizottság, és a hozzá tartozó pártalapszervezetek munkáját.

Felvonulási épületből — családi ház

Hatalmas összegek mentek kárba, amikor az egyes építkezéseknél szinte felvonulási városokat építettek az építő munkások számára és az anyagok tárolása céljából. Ezekbe az épületekbe épített anyag kb. 75 százaléka kárba veszett, nem is beszélve arról a rengeteg egyéb kiadásról, melybe a felvonulás került.

Ma már jelentős változások vannak ezen a téren is. Igaz jelenleg nincs olyan nagymérvű építkezés, mint azelőtt, de mégis nagy összegeket takarítanak meg az egyes vállalatok.

Így például a gesztenyési építkezéseknél a felvonulási épületek helyett, először egy családi háznak megfelelő épületet készítettek. Ebbe rendezték be a szükséges irodákat és ide rakják az anyagot is. Amikor az építkezés befejezést nyer, egész kis munkával ízléses családi házzá varázsolják az egykori „felvonulási" épületet.



Képünkön a gesztenyési „felvonulási" épület. Értelmi szerző a Beruházási Vállalat vezetősége.

Megindult a versenymozgalom a karbantartóknál

„Csoda" történt a karbantartóknál. S ennek következtében most már nyugodtan mondhatjuk, hogy a Komlói Szénbányászati Trösztnek nincs olyan üzeme, ahol ne lenne munkaverseny. Eddig volt. A tröszthöz tartozó karbantartó üzemben, ahol több, mint 600 ember dolgozik, nem volt munkaverseny. Több, mint másfél év után most újból megindult a versenymozgalom. Mi ez alkalommal Péter János elvtárshoz, az üzem üb. elnökéhez mentünk és tőle kérdeztük meg:

— Péter elvtárs! Önök eddig érdeklődéseinkre sok nehézséget soroltak fel, melyek a munkaverseny lehetőségét akadályozták. Most ezek a nehézségek megszűntek?

— Nem teljes mértékben. Vannak még nehézségek. De nagyjából már megvannak a feltételek, hogy nálunk is legyen munkaverseny. Eddig is voltak munkahelyeink. Eddig is dolgoztunk, de nehéz körülmények között. Például a somágtetői és az újtelepi munkahelyeinkre nem tudtunk anyagot szállítani, mert nem voltak utak. A szállítóeszközökkel is baj volt. Igy a dolgozók elég messziről saját maguk vitték az építőanyagot, hogy dolgozni tudjanak. Itt már van javulás.

— Jelenleg hány brigád versenyzik egymással?

— Egyenlőre csak két kőműves, és két segédmunkás brigád. Az egyik kőműves-brigád csak idősebb szakmunkásokból, a másik csak fiatalokból áll. Ugyanígy van a segédmunkásoknál is. Ezek a brigádok az Ujtelepen dolgoznak. Mint ismeretes az Ujtelepen csak egyszoba, konyhás lakások vannak. Mi ezeket kétszoba, konyhás és fürdőszobás lakásokra alakítjuk át. Egy-egy brigád, egy lakás átalakítását kapja feladatul, persze meghatározott időre. Hamarosan a többi brigád is bekapcsolódik a versenymozgalomba. Ezek a brigádok a Somágtetőn készülő BSH házaknál dolgoznak majd. E két helyen nagyon sok szép munkánk van. Anyagunk is van. A brigád tagjai önként indították ezt a versenymozgalmat. Mi biztosítottuk hozzá a feltételeket. Most rajtuk a sor, mutassák meg, hogyan tudnak versenyezni.

— A brigádok párosversenyében milyen versenypontok szerepelnek?

— A versenypontok főleg az anyagtakarékosságra, a tervszerű, minőségi munkára és a határidő megtartására vonatkoznak. Az anyagtakarékosságnál az elmúlt év során nálunk is sok hiba volt. Ez lényegében megszűnt. De még van tennivaló. Éppen ezért az anyagtakarékosság versenypontként szerepel. Csak a tervezett anyagmennyiséget akarjuk felhasználni. A lebontott épületek anyagát pedig újból felhasználjuk. A versenyző brigádoktól, csak száz százalékos jóminőségű munkát veszünk át. Ha egy brigád munkája a minőségi követelményeknek nem felel meg, a munkát újból csináltatjuk a brigáddal. Ne legyen félreértés; az ilyen munkálatokra nem adunk egy fillérrel sem több pént, mint amennyi elő van irányozva. Egyösszegű utalványozás alapján dolgozunk. Igy például ha egy brigád egy BSH lakást 15 nap alatt épít fel, vagy pedig két hónapig dolgozik a ház építésén, a pénzösszeg nem változik. — mondta befejezésül Péter János a karbantartó üzem üb. elnöke.

Levelesládánkból:

Hangverseny után — *hangverseny előtt*

Gyérszámú, de annál lelkesebb közönség várta érdeklődéssel a „Zenélő május" c. hangversenysorozat első estjének kezdetét. A koncert előtt Simek elvtárs köszöntötte a hallgatóságot, és a szereplő kórusokat. *(A „Május 1." kórusának nevében ezúton is köszönetet mondunk a városi tanács vezetőinek, hogy részvételükkel jelentősen hozzájárultak az est ünnepélyességéhez és a már-már széthullás előtt álló kórus önbizalmának felkeltéséhez.)*

Mint az egyik szereplő kórus vezetője nem kívánok bírálatot írni az estről. A koncertről sokat mond az az objektív tény, hogy mindkét együttesnek több számot kellett megismételnie.

Cikkem célja nem az elmúlt, hanem a holnap megrendezésre kerülő hangverseny méltatása.

Ezen a május 18-i hangversenyen 300 komlói gyermek szerepel. A kenderföldi és a belvárosi iskola kórusa, a zeneiskola növendékzenekara és szólistái. Vendégként fellép a Pécsi Zeneművészeti Szakiskola leánykara. Az előadáson Kodály és más jeles zeneszerzők legszebb művei hangzanak el. Gömöri népdalok, Vejnemöjnen; Hegyi éjszakák, Villő; Lengyel László stb. Az éneklő-zenélő komlói gyermekeket az a megtiszteltetés éri, hogy a hallgatóság között ott lesz Kodály Zoltán, a világ egyik legnagyobb élő zeneszerzője, az éneklő magyar ifjúság nagy mestere.

E hangverseny sikeréhez kérünk támogatást, a szülők és felnőttek támogatásán keresztül.

— Tóth Ferenc —

EGY SZÉP NAP

Ifjúsági béketalálkozó Szigetváron

Szép volt. Bánhatja, aki nem jött el. Ez a véleménye, mintegy 120 komlói fiatalnak, akik részt vettek a szigetvári Ifjúsági Béketalálkozón. Ezeknek a fiataloknak felejthetetlen élményeket hozott ez a nap. Május 11-e.

Már az odautazás is olyan hangulatban folyt, amilyet csak jókedélyű, lelkes fiataloktól lehet elvárni. Alig indult ki Komlóról a buszkaraván, felcsendült a dal, a fiatalok ajkán, s a hangulat, a nótás, dalos kedv nem lohadt le, sőt útközben a kocsikat is feldíszítettük. Még a busz-vezetőket is magával ragadta a fiatalok hangulata, s talán azért érkeztünk valamivel előbb, mint az ünnepély kezdete.

*

Szigetvár: az új találkozása a régivel. Az utcák ünnepi díszbe öltöztek. Zászlók lengedeztek, amerre nézett az ember. Mindenhol feliratok jelszavak voltak. „Le a háborúval!", „Békét akarunk!"

A vár — a gyönyörű műemlék — is zászlódíszbe öltözött. Nem véletlen, hogy a vár udvarán rendezték meg ezt az ünnepséget. Szigetvár évszázadokon át védelmezője volt Dunántúl békéjének, és harcolt annak szabadságáért. Ahogy özönlött az ifjúság a várba, a kapu alatt állandóan torlódás volt. Ugyanis egy kőtáblán a vár története volt olvasható dióhéjban. Érdemes megjegyezni: „Szigetet első erősségét Szigethi Osvald építette a XV. század elején, amikor az Almás patak szigetén vártornyot emelt. A tornyot Török Bálint földvárral vette körül, majd I. Ferdinánd megerősítette. A sarokbástyákat 1573-ban Szokoli Musztafa budai pasa köből építtette fel. A XVII. század elején építették a kazamattákat és a földsánc elé a téglafalakat. A XV. század elején a Szigethi 1463-ban a Garai, 1471-ben a Török-család, 1543-ban I. Ferdinánd a vár ura. 1530-ban Szapolyai János, 1554- és 1556-ban a törökök ostromolták eredménytelenül, s csak 1566-ban Zrínyi Miklós és bajtársai elestekor került török kézre. A rabság alól 1669-ben szabadult fel."

Ez van leírva a várról. De az nincs kőbe vésve, hogy mennyi vér folyt itt a háborúskodás alatt. Azt viszont, hogy egy újabb háború mennyi vért és halált követelne, talán kőbe sem lehet vésni. Éppen ezért gyűlt itt össze, mintegy 20—25 000 fiatal, hogy tiltakozását fejezze ki egy újabb világháború ellen.

Az ünnepi beszédet Nagy Tibor elvtárs tartotta. Beszédében — végig — a háború elleni tiltakozás volt a mondani való.

Az ünnepi beszéd után, a Baranya megyei fiatalok nevében, a komlói Ifjú Gárda három tagja megkoszorúzta a „Zrínyi emléktáblát". Erre mi komlóiak joggal büszkék lehetünk.

Az ünnepség után megkezdődtek a sport- és kultúrműsorok, melyek még felejthetetlenebbé tették azt a napot. Minden fiatal megtalálta a maga kedvenc szórakozását. Ki-ki a sportpályán, a múzeumban, a szabadtéri színpadon, vagy éppen a táncparketten. Megnéztük a múzeumot. Bár kevés anyag van kiállítva, de az érdekesen és ízlésesen van elrendezve. Mindjárt szemünkbe tűnt Székely Bertalan gyönyörű festménye, Zrínyi kirohanásáról. Sokan mosolyogtak az ókori fegyvereken, s nem gondoltak arra, hogy ezekkel is embereket gyilkoltak valaha.

A városban sétálva mindenütt vidám, jókedvű fiatalokat láthattunk. Csengett a kacagás, az ének, ami teljesen beleillett a meleg tavaszi vasárnapba. A jókedv és derű központja, a Művelődési Ház szabadtéri színpada volt. Ahol Baranya és Somogy megyei népi együttesek szórakoztatták a fiatalokat. Különösen sokat nevettünk, és tapsoltunk a szebényi népi együttesnek. Amely szép lakodalmas, zenés táncos játékáért ezt meg is érdemelte.

Már alkonyodott, amikor a kultúrműsornak vége lett. A jókedvnek és a vidámságnak még korántsem alkonyodott ekkor. Megkezdődött a tánc. A zenét mintegy 20 tagú szovjet katonazenekar szolgáltatta. A táncban minden fiatal párjára talált. A táncparkett hamarosan megtelt boldogan keringő párokkal.

Nekünk komlóiaknak azonban már haza kellett utaznunk. Tíz órakor számunkra a táncnak is vége lett. Jókedvűen, élményekkel teli, indultunk haza. A kocsikban újból felcsendült a dal, hangosan és bizakodón.

Nem lehet többé háború, hiszen mi békét akarunk . . .

BERKICS JÁNOS

A közterületi padok használatáról

A városi tanács a város rendezetté, széppé tétele, valamint a dolgozók szórakozása és pihenése érdekében mindent elkövet. Mindezt bizonyítják a tények.

Nem kívánok a tanács munkájával és az eredményekkel részleteiben foglalkozni, hiszen ezek városunk lakossága előtt ismeretesek.

A társadalmi tulajdon védelmével, valamint a takarékossággal úgy a helyi sajtó, mint más lapok nem egy esetben foglalkoztak. Ezeket kell megszívlelni és magáévá tenni városunk lakosságának.

Ami a közterületi padok használatát illeti: a városi tanács intézkedésére a köztisztasági és kertészeti vállalat a város különböző területeire: a Lenin térre, a Zrínyi Miklós térre és Kökönyös középre a közelmúltban igen szép kivitelű — társadalmi tulajdont képező, — padokat szállított ki. Megállapítás szerint Kökönyös középre kiszállított padok közül egy sincs az eredeti helyén. A lakók ugyan azt az eljárást követték, amit az elmúlt évben: a padokat önkényesen elszállították a lakóépületekhez, a lakások erkélyére (múlt évben még az épület tetőzetére is). stb.

A városi tanács vb. ipari és műszaki osztálya felhívja a kökönyösi lakók figyelmét, hogy a kiszállított és a parkokban elhelyezett padok közterületi padok és nem magáncélt szolgálnak.

A padok tehát eredeti helyükre azonnal visszaszállítandók!

Amennyiben az ellenőrzések során megállapítást nyer az, hogy az önkényesen elszállított padokat a lakók eredeti helyükre nem szállítják vissza, úgy intézkedést teszünk a padok összeszedésére, és beszállítására, valamint a szabálysértést elkövetőkkel szemben az eljárás megindítására.

Vas István
osztályvezető

„Köszönöm a gyógyulásomat..."

A minap a karbantartó üzem szakszervezeti irodájában, egy idős, de fiatalszívű dolgozóval találkoztam... Felk Jakabnak hívják. 1898-ban született. Ágon lakik és onnan jár a munkahelyére. A szakmája asztalos. Idős kora ellenére, a munkáját becsületesen végzi. Az egyre ritkuló haja már teljesen ősz, és az arcán mély ráncok húzódnak végig, mintha tussal húzták volna őket. Felk bácsi koráról, lakóhelyéről és szakmájáról, az üzem üb. elnöke beszélt. A többiről én saját magam győződtem meg.

— Már napok óta azt tervezgeti, hogy elmegy magukhoz — mondta az üb.-elnök.

Mit tehettem. Kíváncsian Felk bácsitól érdeklődtem, hogy miért akar a szerkesztőségbe jönni?

— Hatvan éves vagyok fiam — kezdte egy kis gondolkozás után Felk Jakab. — És enynyi év után életemben először voltam üdülni. Abban a Horthy-féle reakciós világban erre nem volt lehetőség, ilyen kis embernek, mint én is vagyok. Most van. Áprilisban orvosi papírral én is elmentem. Sikondára mentem fiam. Reumás voltam, meg köhögtem, ezért mentem oda. Egy hónapig voltam ott, de nekem nagyon jó volt.

— És miért akart hozzánk jönni? — kérdeztem.

Azonnal nem kaptam választ a kérdésemre. Felk bácsi lehajtotta a fejét és sokáig gondolkodott. A szeméből kicsordult a könny.

— Azért akartam hozzátok jönni fiam, mert újságon keresztül szeretném megköszönni ennek a rendszernek, hogy én Sikondán voltam. Hogy igen kitűnő kosztot, tiszta ágyat... orvosi kezelést kaptam. Szeretném megköszönni a szakszervezet gondoskodását, a sikondai kiszolgáló személyzet fáradozását, az orvos odaadó, jó munkáját... Szeretném megköszönni a gyógyulásomat... Én fiam az életem nagyobb részét a múltban éltem, amikor mindez számomra még álom se volt...

De igazán most érzem, hogy mit jelent ilyen rendszerben, népi demokráciában élni. Az a baj, hogy én már 60 éves vagyok... Nagyon szeretnék ismét fiatal lenni, de sajnos ez lehetetlen...

Felk Jakab bácsi tovább beszélt. A régi évekről, amikor még fiatal volt, a küszködésekről. De beszédében mindig visszatért, és mindig Sikondát emlegette. Aztán felállt és az ajtó felé indult.

— Nem szeretnék ismét beteg lenni, de még egyszer szívesen mennék Sikondára. De ezt ne írd meg fiam — mondta és elment. Megkönnyebbülten és elégedetten.

Én megírtam. Ugy, ahogyan ő mondta el nekem...

— Deme —

Ha mindenki ilyen lenne

Május 11-én, vasárnap az esti órákban történt Sikondán. Mély, őszinte emberi szeretetből fakadó esemény volt az, amely a jelenlévőket nagyon meghatotta. Még másnap, sőt most is elég gyakran gondolatban magam előtt látom a két anyát, karjukon a csecsemővel, az igazgatót és az autót. Folyton azon gondolkodom: mennyire más lenne, ha mindenki ilyen lenne, mint ez az igazgató... De sajnos nem így van, nem mindenki ilyen. Mi is történt?

Meleg májusi vasárnap volt. Erősen tűzött a nap... Sok komlói dolgozó a hétköznapi munka után a vasárnapot Sikondán töltötte. Voltak férfiak, gyermekes anyák, fiúk és lányok... Az arcokon látni lehetett, hogy mindenki jól érzi magát... Aztán hamar eljött az este, és a dolgozók gyalog indultak haza. Két édesanya előtt hirtelen megállt egy autó. Egy magas, őszülő hajú férfi szállt ki a személyautóból és a két anyához fordult.

— Gyalog akarnak hazamenni gyermekkel a karjukon? Nem, ez nagyon fáradságos lenne. Tessék csak beszállni az autóba... — Ezeket mondta a férfi. Később tudtam meg, hogy a Víz- és Csatornaművek igazgatója. A két anya csodálkozva nézett az igazgató elvtársra. Nem volt mit tenni, az igazgató határozottan betessékelte őket, és a két asszony, amikor köszönettel helyet foglalt az igazgató elvtárs utasítást adott a vezetőnek; vigye őket Komlóra.

— És az igazgató elvtárs — kérdezte a vezető?

Az igazgató nem válaszolt. Közben még egy gyermekes anyát látott meg, azt a kocsivezető mellé ültette. Ő pedig felkapaszkodott az egyik teherautóra és így jött haza.

Ez történt május 11-én Sikondán. Bár nem nagy dolog, de megható és nagyon jó.

— Szikszai Ferenc —

Az aknatorony-szerelés mesterei

II.

A zobáki aknatoronyszerelő brigád vezetője Szekeres László. Még egészen fiatal ember, mindössze 26 éves. Az ő munkakedve utolérhetetlen. Sokszor még enni is elfeledkezik.

— Nagyon szolid gyerek — mondja Gálosi Imre csoportvezető, — szereti a szakmáját, állandóan képezi magát. Ennek eredménye, hogy minden munkát rá lehet bízni és rajzról is pontosan dolgozik. Bátran merem állítani, hogy kevés olyan jó szerelő szakmunkás van ebben az országban, mint ez a fiatal brigádvezető!

Szekeres elvtárs még nem nősült meg, szüleit tartja el. Tulajdonosa a Szakma Kiváló Dolgozó jelvénynek. S az a dícséret, melyet itt elmondtunk róla, csak egy kis része annak, melyet megérdemel. Nagyon sok jó tulajdonsága van, azért is szeretik annyira munkatársai!

— Május 15-re a visszalévő darúpálya 2 db csapágytartó gerendát és az 5500-as koronggokat a helyére rakjuk. Ezzel elérjük a torony teljes magasságát. Ez meg lesz, mert az Imre bácsival alaposan megbeszéltük!

Ezt a brigádvezető mondta, s mi egy pillanatig sem kételkedünk ebben!

A brigád egyik tagja Nagy István, „brigád-nevén" a hosszú Pista. Szakmája lakatos és mindig olyan munkát végez, ahol a hosszúsága legjobban érvényesül.

— Ő aztán igazán oszlopos tagja a brigádunknak — szól közbe az egyik lakatos.

És ez így is van. Nagy elvtárs mindig ott található meg, ahol a munka legnehezebbje vár rá.

A brigád légtornásza Németh József lakatos. Mindössze 22 éves. Szolídságáról és arról nevezetes, hogy mindig a legveszélyesebb helyen dolgozik, közvetlen a brigádvezető mellett. Ők abban is hasonlítanak egymásra, hogy egyik sem találta még meg az igazit. S ha megtalálják, akkor lesz itt lagzi — igazi!

Németh elvtárs úgy dolgozik, hogy nem lehetetlen, hogy hamarosan a Kiváló Dolgozó oklevél birtokosa lesz!

A brigád egyik büszkesége Láng Ignác, az ács. Neki köszönhető, hogy ennél a nehéz és veszélyes munkánál eddig még nem fordult elő baleset.

— A mi ácsunk olyan szakmunkás — mondotta róla a csoportvezető — aki nem ismer lehetetlent. Sokszor csodáltuk munkáját, amikor az emelő fákat vitte egyik magasságból a másikra.

A Szekeres-brigád egy vadásszal is büszkélkedhet. Fülöp György személyében. Különben a munkahelyén sokkal nagyobb sikere van, mint a vadászaton. Itt mindig eredményes a munkája, vadat azonban csak ritkán ejt el. Ő itt tanulta a szakmát és nem is akárhogyan! Rá is lehet számítani mindenkor, pedig csak nemrégen kapta meg a segédlevelet.

Mi nemcsak azt kívánjuk Fülöp elvtársnak, hogy továbbra is olyan munkasikereket érjen el, mint eddig, hanem a legközelebbi vadászat után ne a sikertelenségről, hanem a sikerről tudjon beszámolni társainak.

Radóczi László gépszerelő a brigádban nemcsak az ügyességéről ismert, hanem másról is. A hízás gyorsaságáról. Mert ugye 8 kilót hízni két hét alatt nem éppen könnyű. Ő pedig ezt tette a nemrégi harkányi üdülése alatt... Sőt még másról is ismert. A jó humoráról és a sör szeretetéről. De ezek a tények eltörpülnek a munka szeretete és ügyessége mellett!

A hegesztő munkák mestere Scéder István elvtárs. Magas, fekete ember. Munka után csak a családjának él. Mindene a kisfia. Látogatásunk alatt a torony tetején hegesztett.

— Az ő munkája amilyen fontos, olyan megbízható!

Ugy érezzük, hogy a csoportvezető szavai mindent megmagyaráznak!

A hegesztő palackok mellett serénykedett Leipolt József lakatos, amikor meglátogattuk a brigádot. Izmos, 27 éves, nőtlen fiatalember. A brigádban azt suttogják róla, hogy nem mer megnősülni.

De mi nem tudtunk ilyesmit elképzelni Leipolt elvtársról, mert aki úgy megbirkózik a nehéz munkafeladatokkal, az képes az udvarlásra és a nősülésre is!

Amikor a brigád legboldogabb emberéről beszélt a csoportvezető, egy közmondás jutott eszünkbe: „Kicsi a bors, de erős". Mert Bocz János lakatos a legalacsonyabb a brigádban, de a munkája sokszor a többiek fölé emeli. Ő különben azért a legboldogabb a brigádban, mert néhány nap múlva nősül! (Órá nem mondják a többiek, hogy gyáva, sőt azzal akarják megtisztelni, hogy valamennyien részt vesznek az esküvőjén.)

A legidősebb brigádtag Czémájer Imre bácsi. Szeret viccelni, de dolgozni még sokkal jobban. Róla így beszéltek a többiek.

— Télen rengeteg nehéz fizikai munkától kímélt meg bennünket, amikor a lánctalpas vontatóval helyére húzta a nehéz elemeket. Különben a vontató a szemefénye. Ugy vigyáz rá, hogy már két éve minden nagyobb javítás nélkül működik.

A brigád mókamestere címet Jurics Sándor érdemelte ki. Bizony sokszor nevetteti meg társait nagyszerű humorával. A munkájára még soha nem volt panasz. Megissza a sört, a bort, sőt...

Varga Ferenc technikus az újonc brigádtag. Mindössze 3 hónapja került ide. Nagy sportember, NB I-es kosaras. Munkájáról röviden nyilatkoznak társai.

— Ilyen rövid idő alatt is bebizonyította, hogy közöttünk a helye!

Ilyen emberek tagjai a Szekeres-brigádnak. Húsból, vérből való munkásemberek, akik kifogástalanul dolgoznak és ha van rá idő, akkor önfeledten szórakoznak, élnek.

— RAJÓ —

Anna-akna bányászai lettek az elsők

Anna-akna kommunistáinak kezdeményezésére — melyet az üzem valamennyi dolgozója támogatott — verseny indult április 4. és május 1. tiszteletére. A versenyhez azonnal csatlakoztak a III-as és Béta-aknai bányászok, később pedig a mázaiak is.

A verseny során kimagasló eredmények születtek. Különösen a kezdeményező üzem bányászai dolgoztak nagy becsvággyal, és sikerült nekik a három hónapon keresztül folyó versenyt megnyerni! Ezért dicséretet érdemel Anna-akna minden dolgozója!

Áprilisban a legjobb eredményt a mázai bányászok érték el. Az eredményüket azonban nem lehet figyelembe venni a végső értékelésnél, mert a három hónapból csak egy hónapot versenyeztek.

A havonta elért átlagpontszámot véve figyelembe a következő sorrend alakult ki:

1. Anna-akna	**181,2 pont**
2. III-as akna	**148,7 pont**
3. Béta-akna	**44,8 pont**

A mázaiak áprilisban 242,9, az Anna-aknaiak 181, a III-as aknaiak 161,3, a Béta-aknaiak pedig 66 pontot szereztek.

A KISZ-brigádok versenyének győztesei

A tröszt széntermelő üzemeiben dolgozó KISZ-csapatok áprilisban kimagasló eredményeket értek el. Az összesített eredmények alapján az ifjúsági fejtési csapatok közel havi 139,1 százalékkal, és terven felül 259 csillével a Béta-aknai Papp Lajos csapat került ki győztesen.

Az elővájási csapatok versenyében a Kossuth-bányán dolgozó Horák Ferenc csapata 147 százalékos havi eredménnyel került az első helyre. A szállító csapatok győztese 111,3 százalékkal a Kossuth-bányai Pitinó István csapata lett.

A tárgyalóteremből:

Varga Károly egy év és hathónapi börtönbüntetést kapott

Ezekben a napokban, egy kis „szünet" után Varga Károly, 33 éves komlói lakos ismét a vádlottak padjára került. A vádlottat a városi bíróság jól ismeri, hiszen most ítélkezett felette hetedszer. Hét ítélet, hét börtönbüntetés, a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekményéért és rendszeres lopásért.

Varga Károly Komlón született, de életének nagyobb részét máshol töltötte. Csavargó természetű... Az elmúlt évek során igen hosszú ideig ült börtönben, mégsem tanulta meg, hogy aki nem tisztességes módon él, aki személyek és társadalmi vagyon ellen bűncselekményeket követ el, az a bíróság elé kerül és ott kell felelnie tetteiért.

Hogy mit követett el Varga Károly? Alig, hogy kiszabadult a börtönből, visszajött Komlóra és munka után nézett. A Víz- és Csatornaműveknél kapott fizikai munkát. Dolgozott is egy ideig... Aztán megunta... 1957 október 27-én egyszerűen megszüntette a munkaviszonyt. Ez nem is lett volna olyan nagy baj, de Varga Károly szokásához híven a vállalattól kapott tárgyakat eltulajdonította. Nem adta vissza a vállalat tulajdonát képező egy pár gumicsizmát, egy pár bakancsot és kétrészes munkaruhát. E tárgyak pénzértéke 900 forint.

A Víz- és Csatornaművek munkaügyi osztálya természetesen ezek után a városi bírósághoz fordult. Megindult az eljárás. Közben Varga Károly tovább folytatta a bűncselekményeket. A vállalat két dolgozójától, a volt munkatársaitól pénzt lopott. Iberseik Jakabtól 200, Lázár Sándortól pedig 120 forintot.

A városi ügyészség Varga Károlyt letartóztatta, majd rövidesen a vádlottak padjára került. A kellő bizonyítékok előkerültek, így a vádlottnak nem volt mit tagadnia. Beismerő vallomást tett. Ennek alapján a városi bíróság bűnösnek mondta ki Varga Károlyt a társadalmi tulajdon ellen elkövetett bűncselekményért, valamint két rendbeli lopásért. Ezért összbüntetésül egy évi és hat hónapi börtönre ítélte. A vádlott fellebbezett, így az ítélet „egyelőre" nem jogerős.

A munkahely nem játszótér

Mint ismeretes a Mecsekjánosi, és a Komló között történő vízvezeték építési munkálatok hamarosan befejezéshez közelednek. Vagyis az Aszfaltútépítő Vállalat dolgozói az utolsó 100—150 méter hosszú útszakaszon dolgoznak.

Ha felületesen nézzük a dolgozókat, akkor csak azt mondhatjuk, hogy ezen a részen a vízvezetéképítkezési munkálatok gyors ütemben és kitűnően folynak... A valóság azonban más... Az utóbbi időben a munkaütem igen lassú, és költséges. Miért? Azért, mert Kenderföldön, de különösen a Zrínyi Miklós utcában, a Zrínyi Miklós téren, és a Kossuth Lajos utcában sok felelőtlen szülő nem törődik gyermeke cselekedetével. A gyermekek naphosszat itt játszanak. A két, sőt három méter mély árokba belemásznak. Ellopják a feszkéket, és a hosszú gerendákat. Nem gondolva arra, hogy ezen a munkahelyen a játék esetleg életükbe kerülhet.

Játszanak, de a játékkal igen súlyos anyagi károkat is okoznak. Kisebb és nagyobb méretű köveket dobnak a 40 centiméter átmérőjű, és öt méter hosszú csövekre. Mivel a csövek öntvényből készültek, szétrepednek és használhatatlanná válnak. Többször fordult elő, hogy a gyerekek miatt egy-egy csőnél nem kevesebb mint egy méter hosszú részt selejtezni kellett. Egy méter hosszú és 40 centiméter átmérőjű cső, a ráfordított munkával együtt 900 forintba kerül. Ez nem kis összeg.

A gyermekek játéka egyben késlelteti a munka ütemét, akadályozza az Aszfaltútépítő Vállalat ezen munkáját. A vállalat részéről történt többszöri figyelmeztetés ellenére, a gyermekek tovább folytatják itt az életveszélyes, és anyagi károkat okozó játékukat. Ezért csakis a szülők a felelősek, mert nem igen törődnek a gyermekek nevelésével.

Kérjük a vállalat vezetőségét, hogy az eddig elkövetett károkért, a vétett gyermekek szüleit jelentse fel.

Magánosok figyelem!

A Komlói Utépítő Vállalat előregyártó üzemében, hivatalosan megállapított áron: 40x 40-es méretű, 6 centiméteres vastagságú, jóminőségű betonjárdalapok — laboratóriumi úton felülvizsgált — gyártását megkezdték a lakosság részére. Gondolva itt az újonnan épített vagy építés alatt álló családi házakra. A lapok darabonként 6,88 forintba kerülnek.

A betonlapok megrendelése, eladása a következőképpen történik: a szükséges mennyiségű betonjárda-lap megrendelhető telefonon, vagy személyesen a vállalat kenderföldi telephelyén (volt katonai tábor). Befizetés csekkel, vagy készpénz útján történhet. A betonlapokat kívánságra a vállalat a helyszínre szállítja. Az előregyártó üzem, a Komló 7. sz. Kőbánya bejáratánál van.

Fiúk!

Jelentkezzetek vájártanulónak!

A Komlói Szénbányászati Tröszt 15—17 éves fiatalokat iskoláz be vájártanulónak a Munkaügyi Minisztérium komlói 501. sz. Intézetébe.

Tanulmányi idő 3 év 16—17 éveseknél 2 év. Felvételre jelentkezők iskolai bizonyítványt, születési anyakönyvi kivonatot és szülői beleegyezést küldjék, illetve hozzák magukkal az intézetbe. A felvételt nyert tanulók teljes ellátást kapnak!

CSUKA ZOLTÁN:

Piros Pünkösd Pécsett

KILENCEDIK ÉNEK

A népharag

II.

Az első fegyver Berta vállán villant,
S már mellette állt vagy húsz fiatal.
Az őrség erre kámforként elillant,
Futott, szaladt, rossz mordályaival.
De mind elfogták, máris leszerelték,
S a bajszos hadat szélnek eresztették
Nem telt belé, csak néhány pillanat
S egyetlen zárkán sem volt már lakat.

A sanda szemű ajtók felpattantak,
S akár a zúgó, vészes áradat,
Ha gátját törve végül kiszakadhat,
Ömlött elő most a fogoly-csapat.
Hunyorgó szemmel, rángatózó szájjal,
Most azt se nézték, kit ölnek átal,
S mint csermely, hogyha folyóba szakad,
A nyájban eltűntek egy perc alatt.

A fogdaudvar csakúgy feketéllett,
Örvénylettek e bőszült emberek.
Csörrent az ablak, harsogott az ének,
Süvítve szálltak éles, nagy kövek.
„Elő a hóhért! Hát Herszényi hol van?!"
Gejzírként forrt a hang ezer torokban;
S már száz üldöző százfelé futott.
Hogy átkutasson minden zeg-zugot.

Tűvé tették a házat vad haraggal,
Hol itt, hol ott harsant fel: „csak keresd!"
Míg végre ólomszínű arccal
Előhúzták Herszényi ezredest.
Mellette reszketett új hadsegéde,
Pár napja jött csak erre a vidékre
S kimondani a végítéletet
Már vitték is a gyászvitézeket.

Az ezerédes gesztenyék tövében
Ott állt vezérkarával Berta György.
Haragvó bánat égett bús szemében,
S ezer keserv, mely most az égre tört.
Ó, tudta jól, hogy mennyi gyötrelemmel
Sújtott le eddig itt a hitvány ember.
De munkás volt, szívén nem volt mocsok,
S már tudta, ők nem lesznek gyilkosok.

S midőn feldörrent, mint az ég haragja:
„Golyót neki! Nézzétek, hogy remeg!"
Mint kürt rivallt fölébük Berta hangja:
„Megálljatok! Csak vissza emberek!
Kezét ne mocskolja be vele senki,
A nép hatalma előtt fog felelni!
Bevisszük Pécsre, ott előszedik
S fejére olvassák gaztetteit!"

Helyeslő zúgás volt erre a válasz,
Mert szentül hitték: benn a városon
A fölkelők jutottak győzelemre,
S a munkásoké már a hatalom.
A foglyokat hát közrefogták, s rendben
Elindultak, nagy, ittasult menetben,
S lüktetve dombra föl, majd lefelé
Vonultak dallal, lassan Pécs felé.

A nap lassanként délutánba hajlott,
A János-kútnál járt már a menet,
Midőn a tömeg éle megbicsaklott,
S némán megálltak, mind az emberek.
Szemben velük tépett csapat közelgett,
Közülük ketten hordágyat cipeltek,
S a házak fölött, kissé távolabb
Felcsattant egy géppuska-sorozat.

„Mi van benn Pécsett?" — kérdezték [néhányan,
Midőn a kis csapat közel jutott,
Ha bár választ sem vártak igazában,
S forró szemükre párás könny futott.
Hiszen beszélt a kép. A kinzott arcok
Elárulták a véres, nagy kudarcot,
Nem hangzott válasz. Csak kézlegyintés
Szólott csupán, mint lemondó intés.

„S ti merre mentek? Pécsre? Oda késő.
Széledjetek csak gyorsan szerteszét!"
Szólt végre egyikük és társa vérző
Sebére szegte le tekintetét.
„Ott fönn még áll a harc, azonban
A bosnyákok, már itt vannak nyomunkban.
Tudatlanok szegények, mint a gép,
Közönnyel szolgálják más rossz ügyét."

„Igen, de nékünk foglyaink is vannak...
Két tiszt... azokkal mit tegyünk?"
Dadogták és a sorok szétszakadtak.
„Az egyik, mint a hóhér, bánt velünk!"...
„Hóhérotok? Hisz akkor jaj lesz nektek.
Bölcsebb dolgot most már nem is tehettek:
Falhoz vele! Ólomgolyót neki!
S titkát a másvilágra viheti!"

Ott fönn a domboldalon megdörrent egy akna,
Hátrább szorult a tépett kis sereg,
S a kettősen is vésztjósló szavakra
Sikoltva rebbent szét asszony, gyerek,
A nép meglódult, közben megkavarodott,
Zömével most már visszafelé tartott.
Puskák ropogtak s lenn a köveken
Vérében fogyva maradt két tetem.

Már este volt, midőn Balázs Mihállyal
A János-kúthoz közel elhaladt.
Hallgatva mentek árkon-bokron által,
Némán cipelve sötét gondjukat.
Csak otthon tudták meg, mi történt,
Hogy ült a nép Herszényi fölött törvényt,
S hogy itt is minden, minden elbukott,
De messze fönn egy csillag biztatott,

SPORT

Röplabda-mérkőzés az NB III-ért

Komlói Bányász—Tótföld 3:1

Rekkenő hőségben hazai pályán került sor a mérkőzésre. A tótföldi csapatot mintegy száztagú szurkológárda kísérte el Komlóra. A szurkológárda a mérkőzés elejétől, a végéig lelkesen biztatta csapatát. Meglepetést vártak Komlón, bár csapatuk a tavaszi forduló során több balszerencsés mérkőzést vívott, és mind a két komlói csapattól kikapott. Mégis bíztak a győzelemben. Bíztak, hiszen az idén sorra verték az NB. III. élcsapatait, köztük a Pécsi Dózsa II-tőt is.

A Komlói Bányász csapata a következő összeállításban játszott:

Orosz, Rein, Kotka, Vókó, Benedek, Vízhányó. Csere: Varga, Kismándor.

*

Igazi jó formában kezdett a bányász, és szinte lehengerelte a tótföldi csapatot. 7:1, 10:1, majd 15:2-re fölényesen nyerte az első játszmát. 1:0.

A második játszmában tovább támad a bányász és 4:2, majd 8:3-ra vezet. A tótföldiek nem sáncolnak és ütéseik minden esetben biztos pontot eredményeznek. 10:4, majd 15:6 az eredmény, és vége a második játszmának. 2:0.

A harmadik játszmában cserét hajt végre a bányász. Vízhányó helyére Kismándor, Kotka helyére Varga jön be. Ez a játszma jobban sikerült a tótföldi csapatnak. A bányászcsapat, Benedek sorozatos hibái miatt visszaesik. 5:3, majd 10:3-ra vezet Tótföld, amikor megjön a tótföldi közönség hangja. Ismét cserét hajt végre a bányász. Kotka és Vizhányó visszajön, Benedek és Kismándor lemegy a pályáról. A nagy előnyt azonban már nem tudja csapatunk behozni, csak szépíteni tud, ezt a játszmát 15:13 arányban a tótföldiek nyerték. 2:1

A negyedik játszmában is a tótföldiek kezdenek jobban. 4:2, 8:5, majd 13:7-re vezetnek. Már-már úgy látszik, hogy a bányász csapat ezt a játszmát is elveszti, amikor a nagyszerű hajrában 13:13-ra alakul az eredmény. Végül 15:13-as aránnyal a mérkőzést a bányász csapat 3:1-re megnyeri.

A bányászcsapat a második játszma után kissé könnyelműen vette a mérkőzést és ez majdnem megbosszúlta magát. **Vókó** végig megbízhatóan és jól játszott. **Rein** támadónyitásaiért érdemel dicséretet. **Benedek** az első két játszmában jól ütött, és jól védekezett, de a harmadik játszmában nagyon visszaesett. **Vizhányó** és **Varga** kiemelkedően játszott. **Kismándor** kissé idegenül mozgott, de amíg játékban volt, különösebb hibát nem vétett. **Orosz és Kotka** az első két játszmában jól ütött. Később mindketten kényelmeskedtek. Ütéseiket, a lelkesen játszó tótföldi együttes könnyedén hárította.

PEAC—Komlói Petőfi— 3:2

A Petőfi a következő összeállításban játszott: **Adrián, Juhász, Till, Lovcsányi, Sipos, Magyar.**

Közel két órás küzdelmet vívott egymással Pécsett a két csapat. A PEAC 2:0-ás vezetésre tett szert. A Komlói Petőfi ekkor átvette a játék irányítását és nagyszerű, szép játékkal 2:2-re egyenlített.

Öt perc szünet után az ötödik, egyben az utolsó játszmában végig fej-fej mellett, izgalmas játszmát vívott a két csapat. Az eredmény így alakult: 6:6, 8:7, 10:9. 13:13-nál a komlói csapat nyitott, de Juhász labdája a hálót érinti. Utána a PEAC nyitott, és két jólsikerült ütéssel 15:13-ra nyeri az ötödik játszmát. Ezzel 3:2-re nyerte a mérkőzést.

A Komlói Petőfi végig jól játszott és megérdemelte volna a győzelmet is. Ezen a mérkőzésen azonban valóban a sportszerencse döntött, mely ez alkalommal a PEAC-hoz szegődött.

Tótföld—Komlói Petőfi 3:1

Első vereségét szenvedte el hazai pályán a Petőfi csapata.

Vasárnap 10 órakor játszották a mérkőzést. Meglátszott a csapaton a PEAC elleni mérkőzés nyoma. Végig lanyha iramú volt a mérkőzés, melyen a Petőfi nagyobb tudását a tótföldiek lelkesedésükkel jól ellensúlyozták. A mérkőzést a tótföldiek 1:1-ről 3:1-re nyerték.

EGY SZOMORÚ TÖRTÉNET

Ez a szomorú történet, a komlói vájáriskola egyik elsőéves tanulójáról, Fejes István I.-ről szól. A fiatal, még alig 16 éves fiú, már napok óta nem tartózkodott az intézetben, sem pedig a szülőinél. Senki sem tudja pontosan, hogy merre ment, hol van... Csak azt tudják, hogy eltűnt. Az intézet vezetősége kerestette, de az eddigi, ilyenirányú erőfeszítés eredménytelen volt. A fiú keresésére indított munka tovább folyik. Ha a szülők nem, de vannak becsületes emberek, akik törődnek Fejes István I. sorsával.

Vajon mi késztette, a még serdülő korban lévő fiút, hogy idáig jusson? Ki a felelős, hogy Fejes István I. a züllés útját választotta? A felelősség a szülőket terheli. Az édesapját, a nevelőnyját, akik jelenleg Hosszúhetény Petőfi utca 1-ben laknak. A szülők — értesüléseink szerint — a fiút nem szerették. A nevelőanyja úgy bánt vele, mintha teljesen idegen lenne. A szülők felelőtlensége, nemtörődömsége következtében a fiú még az elemi iskolát sem végezte el. Nem tudott tovább tanulni. Bár pontosabban nem lehet tudni, hogy milyen körülmények között, de egy biztos, a szülők — ha azoknak lehet nevezni őket — arra kényszerítették, a még az életet nem ismerő fiút, hogy gyűlölje az életet. Minden jel legalábbis erre mutat. Ilyen körülmények között Fejes István I. 1957. augusztusában a vájártanuló intézetbe került.

A tanév elejétől kezdve, sehogy sem ment neki a tanulás. A felelete mindig elégtelen volt. Ez még jobban elkeseritette a fiút. A szülői — nem megfelelő — nevelés következtében, úgy az intézetben, mind a munkahelyén nagyon fegyelmezetlen volt. Ha néha-néha hazament látogatóba; két, sőt három nappal később jött vissza, mint kellett volna. Persze ebben hibás ő is, de a felelősség elsősorban a szülőkre hárul. Mindezek ellenére az intézet tanári kara, és vezetősége törődött a fiúval. Igyekezett jó útra téríteni, és a jövőt alapozó szakmára tanítani. A tanárok, és a szakmát oktató mesterek, szívvel-lélekkel foglalkoztak vele. S még is az történt, — ami nem lett volna szabad, hogy történjen —, hogy megszökött, eltűnt.

A 16 éves fiú számára nagyon hiányzott a szülői szeretet, amiben eddig jóformán nem volt része. Igy legutóbb — május 3-án — engedélyt kért, hogy hazamehessen. Haza azonban nem ment. Ez annak tulajdonítható, hogy a szülők — lehet, hogy akarva, lehet, hogy nem — a fiút maguktól elidegenítették. S több, mint valószínű az előbbi fordult elő. Hogy hova ment? Két, három napig itt Komlón csavargott, majd a hosszúhetényi kőbánya területén mutatkozott, ahol egy 15 éves fiatal lánnyal kötött ismeretséget. Onnan is elment, és az erdő szélén lakó cigányoktól kért szállást. Kapott is. Két napig ott volt, majd ismét eltűnt.

Mindezek után az intézet vezetősége levéllel fordult a szülőkhöz, de erre választ nem kapott. A felelőtlen szülők nemcsak hogy nem érdeklődtek az eltűnt fiúk iránt, hanem még az intézet vezetőségétől kapott levélre sem válaszoltak.

Ime mit követtek el a szülők. Mert a 16 éves Fejes István I. szomorú története főként nekik köszönhető. Ez a történet tanulságul szolgáljon minden szülőnek, aki gyermeket nevel. Mert manapság még mindig előfordulnak az ilyen esetek.

*

Lapzártakor érkezett: Fejes István I. május 12-én reggel jelentkezett az intézetben. Távollétének egy részét Szászváron, édesapja sógoránál töltötte, aki szőlőjében dolgoztatta. (Szerk.)

HÍREK, közlemények

A társadalmi tulajdon védelméről

Komló Városi Tanács végrehajtó bizottsága felhívja a város területén lévő üzemek, vállalatok, intézmények, szervek vezetőinek figyelmét a társadalmi tulajdon fokozottabb védelmére, gondosabb kezelésére és őrzésére.

Amennyiben az ellenőrzések és eljárások során társadalmi tulajdont képező elhagyott, nem védett, avagy gondatlanul kezelt vagyontárgy lesz található úgy azt a városi tanács kezelésbe veszi, értékesíti és a mulasztást elkövetővel szemben az eljárást meg fogja indítani.

A város szikvíz- és jégellátásáról

A Komló városi Tanács vb. Ipari és Műszaki Osztálya közli hogy az élelmiszeripari vállalat a nyári szikvíz- és jégellátás biztosítására felkészült.

A szikvízellátás biztosítottnak látszik, mert a töltőgépek üzemképes állapotban vannak és a most érkezett (újonnan beszerzett) 3500 darab egyliteres üveggel a vállalat megfelelő számú üvegkészlettel rendelkezik.

A jéggyár karbantartása, illetve teljes generálozása a tél folyamán megtörtént, üzemképes állapotban van és két műszakban üzemel.

A lakosság zavartalan szikvíz- és jégellátása most már a kereskedelmi vállalatok munkájától (megrendeléseitől) függ.

Az ipari és műszaki osztály egyben felhívja a lakosság figyelmét, hogy mindazok, akik háztartási célra jeget kívánnak vásárolni, igényüket nyolc napon belül az ipari és műszaki osztályra (Tanácsház, földszint 9., telefon: 11-50., 107-es mell.) jelentsék be. A bejelentések az igények felmérését szolgálják.

— **Az MSZMP** városi bizottsága a városi tanács vb. 1958. május 19-én (hétfőn) délután 5 óakor, a „Közművelődés és állami oktatás időszerű problémái" címmel ankétot tart. Az ankét helye: a tanácsház nagyterme (II. emelet). Előadó: Keztyűs István elvtárs, a városi PB agit. prop. vezetője.

— **Ma este** 7 órai kezdettel bállal egybekötött családi estet rendez a nőtanács kenderföldi szervezete, a Kossuth-bánya kultúrtermében.

Védőoltások gyermekbénulás ellen

A városi tanács egészségügyi osztálya folytatja a gyermekbénulás elleni védőoltásokat. Ezeket az oltóanyagokat a kormányunk nagy költséggel szerezte be, azért, hogy a gyermekbénulás elleni védekezést hatásosabbá tegye. Éppen ezért az a szülő, aki igazán szereti gyermekét, elsőrendű kötelességének tartja, hogy gyermeke ezen védőoltást megkapja.

Az oltások május 21-én, 22-én, 23-án és 24-én a lakóhely szerint illetékes gyermekszakrendelő helyeken, valamint az iskolákban történnek. Az oltások időpontja a kijelölt napokon délután 3 és 6 óra között lesz.

A gyermekbénulás elleni második oltást azok a gyermekek kapják, akik a múlt hónapban első oltásban részesültek, illetve azok, akik a múlt évben valamilyen oknál fogva csak egy oltásban részesülhettek.

A gyermekbénulás elleni védőoltás harmadik, befejező részét kapják azok a gyermekek, akik az oltás első és második részét 1957. év folyamán október 31-ig bezárólag megkapták.

— **Az idei május** elsején a felvonulás, illetve a nagygyűlés ideje alatt valaki a Lenin téren elvesztette a „Bányász Szolgálati Érdemérmét". Igazolt tulajdonosa átveheti a szakszervezeti trösztbizottságon, Kiss elvtársnál.

— **Különvonat** indul Komlóról—Fonyódra 1958. június 15-én, vasárnap reggel. Ez lesz az év első balatoni kiránduló vonata. Az utazási díj oda-vissza 26,60 forintba kerül. Az utazáson résztvenni kívánók június 9-ig jelentkezzenek az IBUSZ komlói kirendeltségén. Béke Szálló földszint.

— **A „Zenélő Május"** hangversenysorozat következő koncertjére holnap, 1958. május 18-án délelőtt fél 10 órakor kerül sor a zeneiskola hangversenytermében. A jegyek ára gyermekeknek 5 forint, felnőtteknek 10, 12 és 14 forint. Kapható a helyszínen.

— **Több,** mint száz fiatal vett részt az elmút vasárnap a szigetvári ifjúsági találkozón. A találkozó nagygyűlésén a komlói Ifjú Gárda tagjai megkoszorúzták a múzeum oldalán elhelyezett emléktáblát.

— **Primőr** zöldpaprika a városi piacon. A még primőrnek számított paprikát a zöldségstandokon és a boltokban árusították. Az ára is ennek megfelelő volt. Darabonként 5,20 forintért adták.

— **Ismét** lehet előfizetni a közkedvelt „Magyar Ifjúság" című képes hetilapra. Az előfizetés idejét május 20-ig meghosszabbították. Utána e lapot szabadárusításban már nem lehet kapni. A fenti határidőig előfizetéseket a postahivatalok és lapkézbesítők vesznek fel.

Rendőrségi hír

A Baranya megyei rendőrkapitányság értesíti Pécs és Komló lakosságát, hogy a két város területén gyors rendőri segélykérés esetére 07 számon telefonösszeköttetést létesített.

Gyors rendőri intézkedést igénylő esetekben a 07 telefonszámon a rendőrséget úgy éjjel, mint nappal fel lehet hívni.

Szerkesztői ÜZENET

„Anna-akna öt dolgozója" aláírással hozzánk küldött levélre válaszoljuk: a levelükben említett személy ügye nem lett „elsimítva", mert az ügyet átadták a bíróságnak. Bővebb felvilágosítást az ügyről egyelőre csak személyesen tudunk adni, kérjük keressenek fel bennünket.

MOZI MŰSOR

Május 1.: május 17-től 21-ig; Trapéz, amerikai film, május 22-től 28-ig; Az aranypók, csehszlovák bűnügyi film.

Matinéműsor: május 18-án vasárnap délelőtt 10 órakor; Siker útján.

Szabadság: Május 17-től 18-ig; Emberek vagy őrmesterek, olasz film, május 19-től 21-ig; 101-es sas, román film.

Matinéműsor: május 18-án délelőtt 10 órakor: Baráti becsület.

A műsorok kezdési időpontja: fél 5, fél 7 és fél 9 óra.

A műsorváltoztatás jogát a mozi vezetősége fenntartja.

Apróhirdetések

Elcserélném kenderföldi há-rom szobás lakásomat Majális tériért, vagy kórházkörnyékiért, esetleg pécsi szoba, konyhásért. Vörösmarty 537., földszint 1.

Gombor-féle, mélyen steppelt, fehér sportkocsi eladó. Ságvári Endre utca 3., Gyimesi.

Magyaregregy községi tanács kezelésében álló „Mórévára" közvetlen közelében lévő Strandfürdőjét vállalatnak, vagy maszek vállalkozónak kétévi időtartalomra bérbe adná a medence és a kabinok megjavítása fejében. Érdeklődni lehet Magyaregregy községi tanácsnál.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Két felejthetetlen hét a Szovjetunióban

Korábban már beszámoltunk arról, hogy Németh Ferenc elvtársat, Kossuth-bánya csúcs KISZ-titkárát érte a komlói fiatalok közül az a szerencse és megtiszteltetés, hogy tagja lehetett az öttagú központi bányász ifjúsági küldöttségnek. A küldöttség a Komszomol Központi Vezetőségének meghívására indult tanulmányútra a Szovjetunióba.

Igéretünk megtartásaként az alábbiakban megkezdjük Németh elvtárs útibeszámolójának közlését:

Nem álom, valóság!

Egy korábbi előzetes beszélgetés — a KISZ Országos Központjában a lehetőséget csillogtatta meg előttem, egy, a Szovjetunióba történő utazásnak. S azután — amikor már a legkevésbé reméltem, — távirat érkezett. Abban az örömhír: „Március 21-én indulás a Szovjetunióba".

Gyors csomagolás, öröm és izgalom, aztán utazás a fővárosunkba. Mintha a vonat most lassabban haladt volna, mint máskor szokott. De lehet, hogy csak én éreztem így. Az után 21-én este már az utazás részleteit is megtudtam. — A tervezett útirány csodálatos élményekkel kecsegtetett. Akkor, azokban a percekben érte tem meg csak igazán, a könyvek és útleírások azon részét, ahol az utazás előzetes izgalmairól adtak képet. — S azért, mert eddig csak olvastam, de most magam is éreztem ezt az izgalmat.

Március 22-én ilyen lelkiállapotban álltam a Nyugati pályaudvaron a nemzetközi gyors egyik fülkéjében. S míg a mozdony pöfékelését hallgat tam, azt hittem, álmodom, s egy korábbi utazásom élményei villantak fel bennem.

Ebren voltam. S erről nemcsak a vonat indulása győzött meg, de útitársaim is. S az, hogy a KISZ Központi Vezetőségének küldöttei is kijöttek az állomásra; jó utat és sok-sok élményt kívántak utazásunkhoz. Derűs, mosolygó arcukat még most is magam elé tudom idézni, amint a peronról kezükkel integettek a gyorsan haladó vonat után.

Szívének drága a hazai táj

Csak amikor már messze távol, a szovjet föld végtelen mezőin robogott velünk a vonat, akkor ismertem meg mit jelent igazán a hazát szeretni. S egy szovjet ember példája mutatta azt meg.

Nyíregyháza után ismerkedtünk meg vele. Szovjet tiszt volt. Örnagy. Velünk együtt utazott a vonaton, de csak miután fülkénkbe szállt egy fiatal honfitársunk — szovjetunióbeli tanulmányai folytatására visszatérő ösztöndíjas egyetemista —, s benne tolmácsra akadtunk, kezdtünk el ismerkedni. Mi azt vártuk, ami a határon túl kezdődik, s arról faggattuk őrnagy útitársunkat. S közben bizony keveset gyönyörködtünk a mi drága hazai tájunk szépségeiben. Tudomásul vettük, hogy van, s a miénk. De, hogy hogyan kell nézni, tanulmányozni, szeretni, azt az őrnagy elvtárs mutatta meg.

Kora reggel volt, s nagyon szép szovjet tájakon robogott velünk a vonat. Még aludtunk, de szovjet útitársunk már az ablaknál állt, és szinte itta szemével amit az belátott. Szívta magába a szovjet föld tavaszi illatát. Megkedveltük a hosszú út során. S gondolom, hogy ő is így érezhetett irántunk, mert nem tudta megállni, hogy ne juttasson nekünk is abból az örömből, ami eltöltötte a csodás hazai táj láttán. Felkeltett bennünket, hogy vele gyönyörködjünk. Csillogó szeme, lelkesedése láttán ekkor jutott eszembe, hogy mi milyen közömbösen néztük — már amikor egyáltalán néztük — a mi hazánk földjét.

*

22-én délután négykor érkeztünk Záhonyba. A vámvizsgálat után azonnal indultunk tovább Csapra. S itt már két órával idősebbek lettünk, mert ettől kezdve a moszkvai idő volt érvényes.

Megemlítem, mert nekem még szokatlan volt — a szovjet elvtársak udvariassága. Itt is összeszedték vámvizsgálatra útlevelünket, de itt nem kellett sorba állni, s várakozni érte. Vizsgálat után odahozták utánunk az étterembe asztalunkhoz, ahol vacsoráztunk.

Még este tovább utaztunk, s egész Moszkváig, leszállásra alkalmas időre, sehol sem vesztegelt vonatunk. Igy Kievnek is csupán az állomását láttuk.

Moszkvában

Moszkvába március 24-én csaknem délben érkeztünk. Tehát mintegy öten órába került az út Budapesttől idáig. (leszámítva a kétórás előreigazítást).

Megérkezésünkkor már a vonatban üdvözöltek bennünket a Komszomol Központi Bizottságtól. S ettől kezdve valóságosan is, minden gond nélkül éltünk. Csomagjainkról gondoskodtak, állandó tolmácsot kaptunk. S akik fogadtak bennünket, végig velünk voltak — míg Moszkvában tartózkodtunk.

Megvallom, hogy a hires moszkvai hideg időre számítottam — s úgy gondoltam márciusban ez érthető — s e helyett kellemes időjárás uralkodott e napokban a szovjet fővárosban. Megjegyzem, hogy nálunk két nappal ezelőtt Veszprém és Székesfehérvár környékén viharos idő és hóakadályok voltak.

Délután a Komszomol Központi Bizottság egyik titkára fogadott. Tájékoztatott bennünket, a KB és a kerületek munkájáról, annak módszereiről. Itt hallottam először a „kopejka-mozgalom"-ról. (Erre később még visszatérek.)

(Folytatjuk.)

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 40. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁJUS 21.

Anyagtakarékosság az építőknél

Bár az 1958-as év első hónapjaiban a Komlói Állami Építőipari Vállalatnál az elmúlt évhez képest lényeges javulás mutatkozik az anyaggal való törődés, az anyag kellő felhasználásánál; még mindig igen sok a tennivaló ezen a területen. Még mindig előfordul anyagpazarlás, lopás, felelőtlenség stb. Ez késztette a vállalat vezetőségét arra, hogy az elmúlt napokban újabb, az eddigieknél szigorúbb intézkedéseket tegyen. Ezek az intézkedések ma már a gyakorlatban érvényesülnek és az eddigi tapasztalatok alapján megállapítható, hogy nem is eredménytelenül. Milyen intézkedések ezek?

Az első és a legfontosabb az, hogy ma már egy-egy építkezéshez csak annyi anyagot szállítanak, amennyi szükséges. Bebizonyosodott, hogy ily módon a dolgozók jobban vigyáznak az anyagra, takarékoskodnak vele, mert ha az odaszállított anyag nem elég, — az csak az ott dolgozók felelőtlenségéből következhet — akkor a vállalat vezetősége vizsgálatot indít és a legszigorúbban eljár azokkal a műszaki és fizikai dolgozókkal szemben, akik hanyagságból vagy más okból előidézték az anyagpazarlást.

Ennél a vállalatnál is vannak anyagmentő ifjúsági brigádok, melyek tevékenyen működnek. Felkeresik a vállalat Komló területén lévő munkahelyeit és összeszedik az elszórt anyagot. Ezt társadalmi munkában, a rendes munkaidőn felül végzik a fiatalok, és dicséretet érdemelnek érte. A vállalat vezetőségének az a véleménye, hogy itt eddig hiba volt, mert nem lettek felelősségre vonva azok a dolgozók, akik nem törődtek az anyaggal úgy, ahogy kellett volna. Voltak akik úgy gondolkodtak: nem kell annyira vigyázni az anyagra, mert „majd jönnek a fiatalok és úgyis összeszedik." Ennek elkerülése végett ezekben a napokban egy több fiatalból álló ifjúsági brigád alakult, melynek az a feladata, hogy keresse fel a munkahelyeket és jegyzőkönyvbe vegye az elszórt anyagokat és azoknak a neveit, akik felelősek ezért.

A harmadik és fontos intézkedés: a gyakori ellenőrzés, mely azelőtt nem volt. A vállalat vezetőségének, párt- és szakszervezetének megbízottai gyakran végigjárják a munkahelyeket és ellenőrzik, hogy mennyi anyagot használtak fel. Ezt jegyzőkönyvbe vezetik. Ez a módszer különösen a lopásokat akadályozza. Az elmúlt években és azelőtt is nem egyszer fordult elő, hogy a vállalat egyes dolgozói ellopták az építőanyagot és saját céljaikra használták fel. Ez is egyik oka volt annak, hogy sok anyag eltűnt s ennek következtében a vállalat önköltsége rohamosan emelkedett és egyes emberek hanyag munkája miatt ennél a vállalatnál nem volt nyereségrészesedés.

Nem kétséges, hogy a vállalat vezetőségének újabb intézkedései hamarosan döntő változást hoznak a vállalat életében. Ezen munkálkodnak mindazok, akik tanultak az elmúlt év hibájából és azon vannak, hogy ezek a hibák ne fordulhassanak ismét elő.

Termelési jelentés:

3122 tonna szén

A Komlói Szénbányászati Tröszt május 18-ig

a tervezett 63 ezer 350 tonna szén helyett 66 472 tonnát termelt, tehát 3 122 tonnával múlta felül a tervezett mennyiséget.

Ezzel a havi terv esedékes részét 104,9 százalékra teljesítette.

Az elmúlt hét utolsó három napján Kossuth-bánya termelése nem volt kielégítő és ez nagy hatással volt a tröszt összesített eredményére. Ennek következménye az is, hogy 16-án — ebben a hónapban először — még a napi tervet sem sikerült teljesíteni.

Az üzemek százalékos eredménye május 18-ig a következő:

1. III-as akna	**113,7 %**
2. Anna-akna	**110,1 %**
3. Béta-akna	**104,3 %**
4. Szászvár	**103,0 %**
5. Máza	**102,9 %**
6. Kossuth-bánya	**102,5 %**
7. Nagymányok	**101,9 %**

III-as aknán ebben a hónapban 1 476 tonna szenet termeltek terven felül. Ez azt jelenti, hogy a tröszt terven felül adott szenének majdnem a felét a III-as aknai bányászok termelték. Az elmúlt hét utolsó 3 napjának tervét 109,4 százalékra teljesítették.

Anna-akna bányászai mérsékelt eredményeket érnek el az utóbbi napokban. Ennek tudható be, hogy a havi terv teljesítésében fokozatosan csökken a százalékos eredményük. Ennek ellenére még mindig több mint 10 százalékos a tervtúlteljesítésük!

Béta-aknán egyenletesen jó eredmények születnek az utóbbi napokban. A három nap tervét 109,4 százalékra teljesítették, s ennek következtében sikerült a harmadik helyre kerülniök.

Szászváron mindhárom napon teljesítették a napi tervet, de nem termeltek annyi szenet, hogy a havi terv teljesítésénél a korábban elért eredményüket tartani tudták volna. Így 3 nap alatt 0,7 százalékos visszaesés történt.

Mázán 17-én 107,9 százalékos eredményt értek el és ezzel sikerült javítani a havi százalékos eredményükön is.

Kossuth-bányán már több napja, nem sikerült felszínre küldeni a tervezett szén mennyiséget. Ennek következménye, hogy a 3-ik helyről a hatodikra kerültek.

Nagymányokon mindennap teljesítik a tervet, de kimagaslóbb eredmények nem születnek. Az elmúlt napok eredménye nyomán még némi visszaesés is tapasztalható ennél az üzemnél.

A holnap vájáraihoz

Pár nap múlva elindul az élet útján mintegy száz fiatal, a komlói vájáriskolából. Nehéz lesz az út, de nemes. Ők a holnap, a jövő vájárai. Három év alatt készítették elő őket erre az útra, olyan lelkes emberek, elvtársak, és munkatársak, akik minden tudásukat latbavetették, hogy hazánknak, bányászatunknak jó szakmunkásokat neveljenek.

Érdemes visszatekinteni erre a háromévi küzdelemre. 1955 őszén úgy jöttek a vájáriskolába, mint akik életcéljuknak tekintik a vájár szakmát, de tudták, hogy nehéz, és az igazat megvallva, féltek is tőle. Jó kezekbe kerültek. A nevelés mesterei — nevelők, tanárok, mesterek — megtanították őket az élet útjain járni. Növelték az általános műveltségüket, megtanították a vájárszakma minden csínját-bínját. Egyszóval embereket, vájárokat neveltek belőlük. Ezalatt az idő alatt sok nehézségen mentek keresztül. Nehéz próba elé állította őket például az ellenforradalom. A tanulók nagyrésze derekasan, szocialista fiatalhoz méltóan megállta helyét. Azonban az ellenforradalom megtizedelte sorainkat. Valójában megtisztította. Aki valóban vájár akart lenni, az itt maradt és tanult tovább becsületesen. Most elérkeztek életük igazi kapujához, a szakmunkásvizsgához.

Nagy az izgalom a vájáriskolában. Minden nap folynak az előkészületek a vizsgára. Mégegyszer ismétlik a háromévi anyagot, hogy friss tudással álljanak a vizsgabizottság elé. A tanárok, akik a három év alatt csakugyan minden tudásukat latbavetették — most még nagyobb igyekezettel készítik fel a harmadéveseket. Ők is velük izgulnak és küzdenek a vizsga sikeréért.

Mi van a bányában? Ott már nincs nagy izgalom. Hiszen fél éve, hogy a fiatalok már majdnem vájárként dolgoznak, üzemi viszonyok között. Szerintük nincs is ok izgalomra. Három év alatt megtanultak annyi gyakorlati tudást és fogást, hogy nyugodtan elindulhatnak a bányászéletbe.

Az természetes dolog, hogy a bányában nemcsak vájárokra, és csillésekre van szükség. Vezetőkre van szükség. Idővel az új generációnak kell átvenni az üzemek vezetését, irányítását. Minden jó eredménnyel végző tanuló előtt nyitva áll az út a bányaipari technikum felé. A most végző vájárok közül is néhányan ezt az utat választották. Rájuk még sok küzdelmes tanulás, az életben pedig felelősségteljes munka vár. Reméljük ezt sikeresen fogják végezni.

Végül — útravalónak — hozzátok szeretnénk néhány szót szólni, fiatal vájár barátaink. Sokat kaptatok az államtól. Ezt a múltban el sem lehetett volna képzelni. Három évig nyugodtan, ingyenesen tanulhattatok, sőt a tanulástokért teljes ellátást, és pénzt is kaptatok. Végül pedig egy olyan szakmát, amelyre egész életetekben nyugodtan alapozhattok. Sok ember önfeláldozó munkája nyomán jutott el eddig, hogy vájárok lehettetek. Ezt csak egyféleképpen lehet megköszönni, és ezt államunk meg is követeli tőletek: dolgozzatok mindig becsületesen! Segítsétek építeni szocialista hazánkat! Egész életetekben legyetek hűek a néphez, és a párthoz! Ha ezt teszitek, életetek eredményes lesz, nemcsak a ti számotokra, hanem a társadalmunk számára is.

Végül engedjétek meg, hogy vizsgátokhoz sok sikert, a vájár szakmához pedig jó szerencsét kívánjunk.

— Berkics János —

Fokozódik a versenymozgalom Kossuth-bányán

Kossuth-bányán május 14-ig kimagasló eredmények születtek. Ezután tűz következtében visszaesett a termelés, de néhány nap múlva ismét meglesz az eredményes termelés reális feltétele. Az elért sikerekben jelentős része van az egyre fokozódó munkaversenynek, amely a bányamunka minden ágazatára kiterjed. Versenyeznek a szenesek éppúgy, mint a feltárók, vagy a szállítók.

S ma már nemcsak a mennyiségi termelésre fektetnek nagy súlyt ennél az üzemnél, hanem a minőségi termelésre és a csillék alapos töltésére is. Ennek eredménye már az elmúlt hónapban is éreztette hatását. A jó csilletöltés következtében csökken a szállítási költség, mely kedvező hatással van az önköltség alakulására. Ugyanakkor a jó csilletöltő bányászok prémiumban is részesülnek. Áprilisban például Farkas István, Ilka Antal, Szekeres Ernő és más csillések kaptak prémiumot, mert a tervezett mennyiségnél többet töltöttek.

A szállítás megszervezésében is érezteti hatását a fokozódó versenymozgalom. Itt az ifjúsági brigádok is egyre jobb eredményt érnek el. A szállítási főkörletnél ma már nem ritka a száz százalék feletti teljesítmény. Így például május 14-én a Glázer harmad a tervezett 1072 csille szén helyett 1135 csille szenet szállított. Ezzel a napi tervét 106 százalékra teljesítette.

A feltárónál már hagyományai vannak a munkaversenynek. Az itt dolgozó csapatok sok nehézséget leküzdve szervezték meg az egymás közti versenyt.

A versenyeredmények nyilvántartásánál és propagálásánál is jelentős javulás mutatkozik az utóbbi időben. Sziszai Ferenc versenyfelelős nagy gondossággal és odaadással végzi munkáját.

Védőoltások gyermekbénulás ellen

A városi tanács egészségügyi osztálya folytatja a gyermekbénulás elleni védőoltásokat. Ezeket az oltóanyagokat a kormányunk nagy költséggel szerezte be azért, hogy a gyermekbénulás elleni védekezést hatásosabbá tegye. Éppen ezért az a szülő, aki igazán szereti gyermekét, elsőrendű kötelességének tartja, hogy gyermeke ezen védőoltást megkapja.

Az oltások május 21-én, 22-én, 23-án és 24-én lakóhely szerint illetékes gyermek szakrendelő helyeken, valamint az iskolákban történnek. Az oltások időpontja a kijelölt napokon délután 3 és 6 óra között lesz.

A gyermekbénulás elleni második oltást azok a gyermekek kapják, akik a múlt hónapban első oltásban részesültek, illetve azok, akik a múlt évben valamilyen oknál fogva csak egy oltásban részesülhettek.

A gyermekbénulás elleni védőoltás harmadik befejező részét kapják azok a gyermekek, akik az oltás első és második részét 1957. év folyamán október 31-ig bezárólag megkapták.

A szénelőkészítő-művek versenyében

1. Komló, 2. Pécs

A komlói és pécsújhegyi szénelőkészítőművek dolgozói nagyon régóta versenyeznek egymással, az elsőbbségért. A két üzem közti munkaversenyben eddig igen szép eredmények születtek. Annak ellenére, hogy a verseny eddigi szakaszából a Komlói Szénelőkészítőmű dolgozói kerültek ki győztesen, a pécsiek nem adták fel a harcot. Sőt az 1958. első negyedévi értékelésnél bebizonyosodott, hogy a komlóiaknak erős versenytársuk van. A párosversenyben az év három hónap eredményeit összefoglalva, a komlói szénelőkészítőmű dolgozói megvédték az első helyüket:

A versenypontok első részét, a mennyiségi tervet 103,4 százalékra teljesítették. Minőségi tervüket 97,9, a kokszszén előkészítési és szállítási tervüket pedig 99,1 százalékra teljesítették. A többi feltételek teljesítésében is jó eredményeket értek el. A gépállásokból eredő üzemzavarórák csökkentésében a vállalásuknak megfelelően 100 százalékos eredményt értek el. A béralap tervüket 0,65 százalékkal javították, 520-al kevesebb túlműszakot teljesítettek, mind az előirányzatuk volt. Az önköltségüket 0,69 százalékkal csökkentették. Jelentős javulás mutatkozott az igazolatlan műszakmulasztások csökkentésében. Amíg 1957. IV. negyedévében 55 igazolatlan műszakmulasztásuk volt, addig 1958. első negyedévében ezt 22-re csökkentették. Viszont a balesetek száma jelentősen emelkedett. Az elmúlt három hónap alatt 56-al több balesetük volt, mint 1957 utolsó negyedévében.

A pécsújhegyi szénelőkészítőmű dolgozói mennyiségi tervüket 103, minőségi tervüket 96,4, a kokszszén előkészítési, szállítási tervüket pedig 101,3 százalékra teljesítették. A gépállásokból eredő üzemzavarórák csökkentésére tett vállalásukat nem teljesítették. A többi feltételek teljesítésében általában túllépések mutatkoznak. A béralapnál például 8,7 százalék, az önköltségnél pedig ez a túllépés 1 százalék. A pécsújhegyieknél a balesetek száma az elmúlt év utolsó három hónapjához viszonyítva 33,3 százalékkal emelkedett.

A komlóiak tehát az év első negyedében megszerezték az első helyet. Jobban dolgoztak, jobbak az eredményeik. A verseny tovább folyik. A pécsiek megfogadták, hogy 1958. II. negyedévében ők lesznek az elsők. Hogy így lesz-e, vagy sem, ez a komlóiaktól is függ...

Klubnyitó, szórakozás:

a Zrínyi Művelődési Házban

Nagy volt a sürgés-forgás, készülődés a Zrínyi Művelődési Házban május 15-én, a délelőtti órákban. A klubhelyiségben, mely aznap került megnyitásra, még dolgozott a ház személyzete. Az egyik csoport a függönyök felszerelésével foglalatoskodott, a másik az asztalra vásznat szögelt, az asszonynép pedig a kártya- és játékszobák takarítását végezte. Egyszóval, készültek a megnyitóra.

*

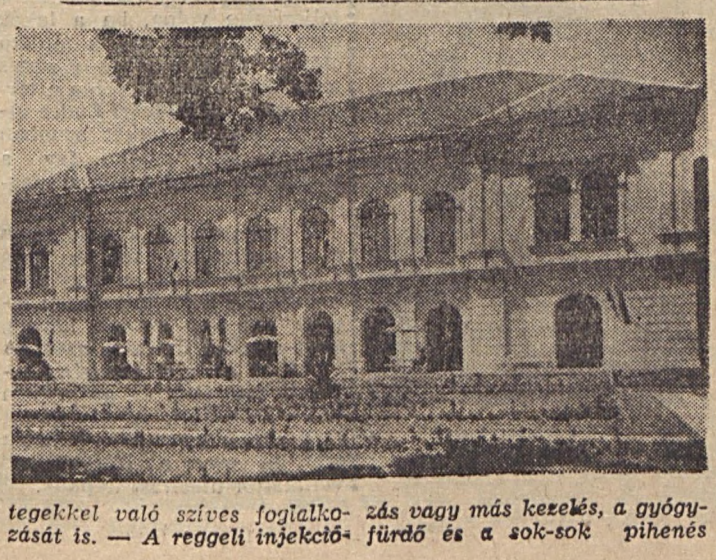
Még melegen sütött a nap, s az óramutató is csak hat órát jelzett, amikor a művelődési ház vezetősége végigjárta a termeket, hogy mégegyszer szemügyre vegye; alkalmasak e a vendégek fogadására. A szépen berendezett klubteremben pihenésre csábította az embert a sok kényelmes, puha szék. A napsugár még táncot járt a kis kerek asztalok üveglapjain, s így az ízléses nylonterítők még fehérebbnek, még szebbnek látszottak. Nemsokára megjelentek az első vendégek is. Két fiatal fiú, Timár István és Kutas Ferenc a régi klubszoba két törzsvendége minden asztalt, minden széket végigpróbált. Megszokott, régi helyüket, a zöld fotelokat keresték, s mivel ezeket nem találták, nem is tudtak dönteni. No, de sebaj, majd másnap határoznak, melyik legyen az ő asztaluk, s bizonyára megszokják majd ezt is éppúgy, mint a zöld fotelokat.

Ezen a napon nyílt meg a nyugdíjas bányászok kívánságára berendezett kártyaszoba, és a játéktermek sorozata. Rexszel és biliárddal szórakozhatnak ezekben a helyiségekben a vendégek.

S hogy a műsor teljes legyen, este a Pécsi Nemzeti Színház művészei tartottak szórakoztató előadást. S mint megtudtuk, ezt a műsort újabb program, újabb rendezvény követi. Május 28-án a baráti hónap keretében jóidő esetén a szabadtéri színpadon, de ha az idő nem kedvez, úgy a Zrínyi Művelődési Házban lesz a jugoszláv Lado zene-, ének- és táncegyüttes bemutatója.

A szórakozási lehetőség tehát itt is megvan, csak ki kell használni azt.

BALATONI EMLÉK



Hol van ez a szép teraszos, parkkal övezett épület? Csak kevesen tudják. Vágner Andrásné, a Szénosztályozó dolgozója azonban azok közé a kevesek közé tartozik, akik jól ismerik a Balatonfüredi SZOT szanatóriumot. A képen ugyanis a szanatórium épülete látható.

Kik lehetnek három hétig a szanatórium lakói? Az olyan dolgozók, akiknek szívpanaszaik miatt orvosi kezelésre, pihenésre és az itthoni gondokból való kikapcsolódásra van szükségük. A szanatóriumból — mint azt Vágner Andrásné is bizonyítja — sok szép és kellemes emlékkel távoznak a dolgozók.

Mint balatoni emléket, a táj szépségét hozzák magukkal. E mellett azonban kedves emlék marad a kifogástalan ellátás, a jó orvosi kezelés, — s itt kell megemlíteni az igazgató-orvos, dr. Burjánd Imre lelkiismeretes, becsületes munkáját, a betegekkel való szíves foglalkozását is. — A reggeli injekciózás vagy más kezelés, a gyógyfürdő és a sok-sok pihenés minden beteg gyógyulását elősegíti.

Ne gondolja senki, hogy a szanatórium beutaltjai egésznap ágyban vannak. A szórakozás lehetőségeit jól kihasználják valamennyien. Délutánonként a társalgóban zongoráznak, énekelgetnek, sőt még táncolni is lehet. A férfiak leginkább a biliárdozók csoportjához csatlakoznak. Ismeretterjesztő sétákon, mozielőadásokon vesznek részt. Egyszóval: szórakoznak.

A három hét pedig a kellemes környezetben hamar elrepül. S a szép tiszta szobák, az ápolónők kedvessége a rövid séták és szórakozások már csak mint balatoni emlék élnek. Egyet azonban — a gyógyulást mindannyian magukkal hozzák, s ezért a szanatórium főorvosának és személyzetének, de különösen a szakszervezetnek mondanak köszönetet.

Az emberek ügyeit intéző komoly testület

Régi szervezett munkásokkal történt beszélgetések során gyakran mondották el, hogy a múltban, a kapitalista viszonyok között, harcuk minden eredményét, — kisebbeket is, nagyobbakat is — erejük, harcuk összpontosításának köszönhették. Akkor a nehéz viszonyok között a gyakorlat tüzében igazolódott az elmélet helyessége, hogy a munkásoknak a szervezettségben van erejük.

Jó jó, mondhatná valaki, de most a jelen, a kapitalisták hatalma nélküli társadalmunkban szükség van-e a dolgozók szervezettségére? E nélkül is nem biztosítják-e népi államunk törvényei, rendeletei a dolgozók érdekeinek védelmét, az igazi érdekeinek legjobban megfelelő társadalmi fejlődést?

De igen. Népi államunk új törvényei, rendeletei a dolgozók életét vannak hivatva meg könnyíteni, céljai elérésében segíteni. Ma már a munkásság szervezett összefogásának — mint a hatalom birtokosának — nem a hazai tőkés hatalom elleni harc a célja, hanem a megvalósult munkáshatalom napról-napra történő erősítését, fejlesztését szolgálja.

Ma a dolgozók nem csupán polgárai az országnak, hanem a hatalom birtokosai is. S mint ilyeneknek, nem csak joguk az üzem, a gyár, az ország vezetésében való részvétel, hanem kötelességük és érdekük is.

S legjobb érdekük szerint cselekszenek, ha nyitott szemmel nézik mindazt, ami az üzemben, a gyárban, az országban történik. Ha nemcsak észreveszik mindazt a jót, hasznosat, ami a mindennapi életben szemük elé tárul, hanem az eredményekre, a hasznos kezdeményezésekre, újításokra mások figyelmét is felhívják. S maguk is hasznosítják munkájukban.

Legjobb érdekük szerint cselekednek, ha szóvá teszik a tapasztalt hibákat, fogyatékosságokat s küzdenek azok megszüntetéséért.

S ez a küzdelem, harc a holnap anyagi alapjának megteremtéséért, az új társadalom építéséért, s menetközben a hibák megszüntetéséért, valamint a dolgozók érdekeinek kártokozó cselekedetek ellen, annál eredményesebb, minél szervezettebben történik.

A munkáshatalom birtokosainak, a munkásságnak tehát ma a régi, a felszabadulásunk előtti helyzettől eltérő, új cél érdekében továbbra is legfőbb érdeke, hogy mindennapi munkáját, küzdelmét szervezett közösségben végezze. Ez az új cél a dolgozók évszázados álmának, a dolgozók társadalmának, a szocializmusnak megvalósítása.

Ennek a nagy célnak eléréséhez gyorsítja és sokszorozza meg a munkásság, a dolgozók erejét szervezett összefogasuk.

Ennek az összefogásnak szervezői, irányítói és e szervezett erő helyes célok megvalósítására való felhasználói, a szakszervezetek.

A szakszervezetek azok a szervek, melyek a szocialista fejlődésnek egyik hatékony hajtóerejét képezik. A dolgozókkal való mindennapos együttlétük, javaslataik meghallgatása, ügyes-bajos dolgaik intézése, a mozgalmi harcokban szerzett gazdag tapasztalataik teszik többek között képessé a szervezett munkások küzdelmének irányítására.

A szakszervezetek munkája nem könnyű. A szervezett munkásság ezernyi dolgával kell törődniök. Szerteágazó feladataiknak két fő területe van. A közösség közös céljainak megvalósításában tanítani, nevelni, összpontosítani az erőket és segíteni az egyének problémáinak megoldását. S ez a meghatározás koránt sem mutatja meg azt a sokrétű tevékenységet, melyet a szakszervezetek nap mint nap végeznek.

Felszínen a dolgozók rendszerint csak azt látják, amiben nekik, az egyéneknek, a közösség egy tagjának segített a szakszervezet. Üdülő, vagy más szakszervezeti beutaló megszerzése, egy hónapok óta húzódó ügy elintézése, vagy a napi munkában felmerült probléma megoldása.

Holott ezek csak igen kis részét képezik annak a mindennapos munkának, amivel a szakszervezetek foglalkoznak. Akkor is a dolgozók, az egyén és a szervezett munkásság érdekében tevékenykednek, amikor a törvények betartásáért, a balesetelhárítási rendszabályok biztosításáért, a munkavédelmi intézkedések megtételéért, stb, stb. harcolnak.

S ha igaz, hogy a munkásság ereje ma is szervezett formában képes leginkább nagy céljaink megvalósításának segítésére, akkor ha segítjük a szakszervezetek mindennapi felelősségteljes munkáját, ezt az erősszefogást segítjük elő.

A munkások békeküldöttei

Közel tízezer a komlói széntröszt üzemeiben dolgozó munkások, alkalmazottak és értelmiségiek száma. Itt az elmúlt héten választották meg küldötteiket a megyei béke küldöttgyűlésre.

A megyei békeküldötteket megválasztó gyűlésekre minden bányaüzemnél műszakonként került sor.

A legutóbbi lapszámunkban a Béta-aknai reggeles műszak békegyűléséről írtunk. Most ugyanazt közölhetjük valamennyi üzemi békegyűlésről, hogy ezekre a részvevők komoly megfontoltsága, a békeküzdelemről való egységes elszántság volt a jellemző.

A műszakonként tartott üzemi békegyűléseken az alábbi küldötteket választották meg:

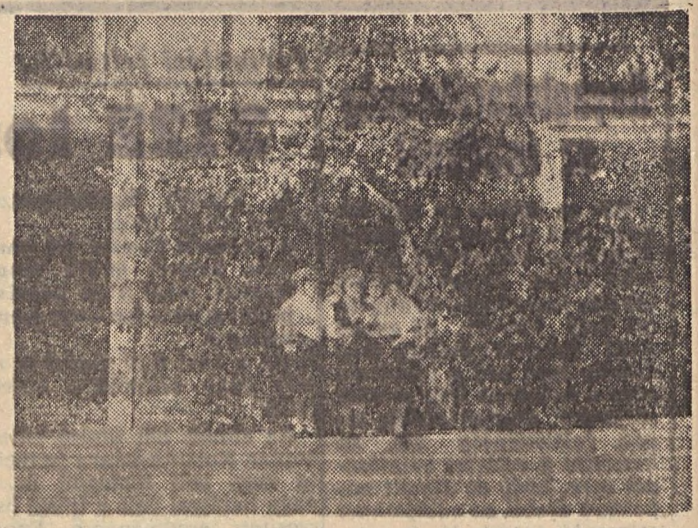
Kossuth-bányán Szodlár Ferenc vájárt. Béta-aknán Bencze József körletvezetőt, Anna-aknán Petkó Frigyes bányamestert, III-as aknán Szabó János csőszerelőt, Nagymányokon Bobály József esztergályost, a szászvári bányaüzemnél Eiczmann János napszinti felvigyázót, Mázán Pecze Pál aknászt, szászvári lakost.

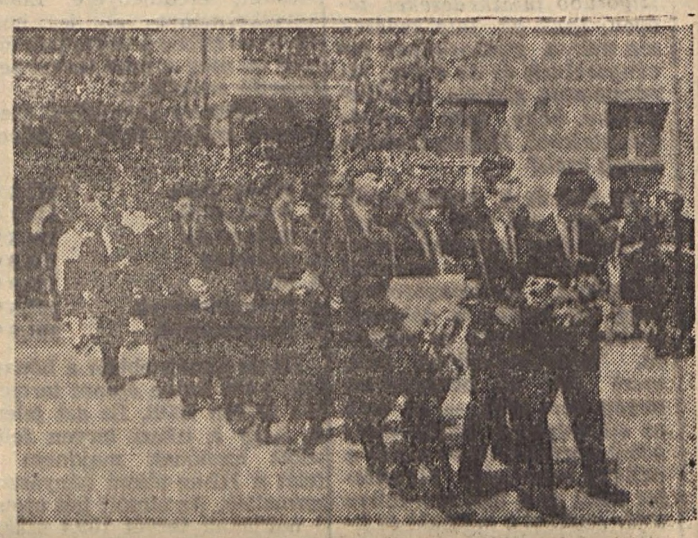
Valamennyien a szervezett munkások javaslatára kerültek megválasztásra, hogy ők vigyék el a megyei küldöttgyűlésre választóik békeharcos üzenetét.

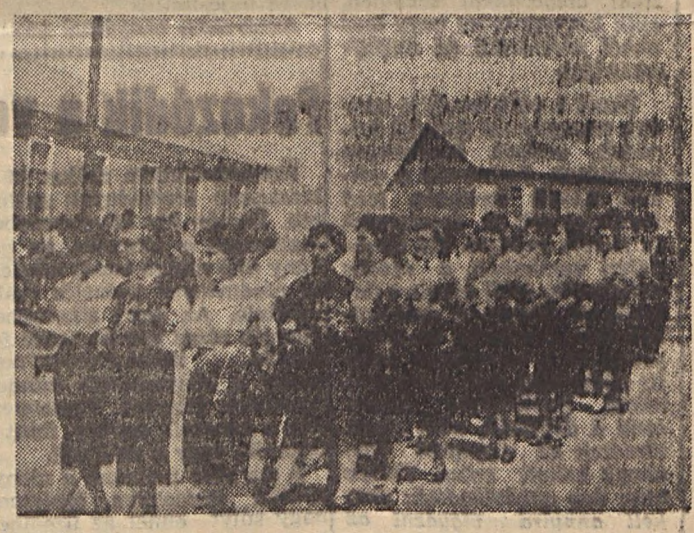
Ballag már...

Évek története pereg le a ballagó diák előtt, amidőn a búcsú órájában végigjárja az iskola tantermeit, folyosóit és magát az épületet. Búcsúzik szeretett tanáraitól, tanulótársaitól és mindentől, mely évekig összekötötte őt az iskolával. Minden nevezetes esemény felidézésére jut egy röpke pillanat, mely elég ahhoz, hogy ismét végig élje egy pajkos csiny, egy jó felelet, vagy éppen egy szekunda történetét.

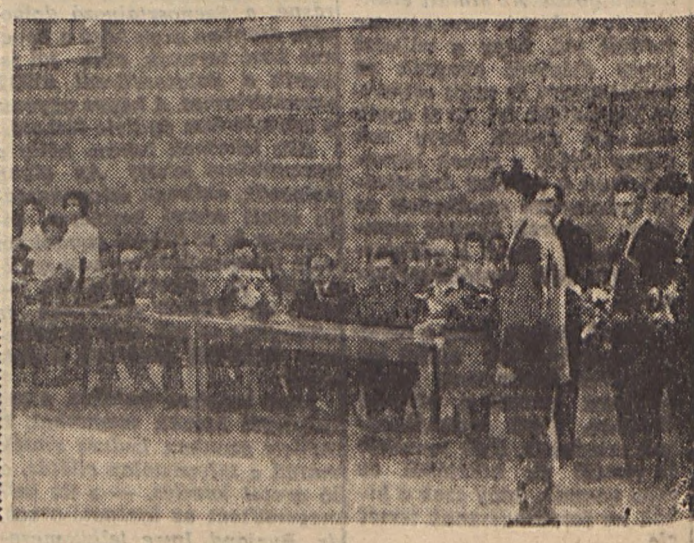
Így volt ez eddig, így lesz ez ezután is. Így volt a gimnáziumunk most érett tanulóinál is, akiknek ballagásáról képekben számolunk be.











Nem lehetne brigádok nélkül?

Bevalljuk, sohasem kételkedtünk abban és sohasem tagadtuk, hogy az okos és bölcs gondolatok nemcsak a nagy tapasztalattal rendelkező emberek fejében születhetnek. Mindig is azt vallottuk, hogy nem lehet az ilyesmit korhoz kötni. S ezt — többek között — az a beszélgetés is igazolta, melyet legutóbb néhány kiszes vezetővel folytattunk.

A takarékossági és anyaggyűjtő brigádok munkájáról beszélgettünk. Megtudtuk, hogy helyes volt ezek létrehozása, mert rövid, néhány heteś működésük során, már jelentős értékeket mentettek meg a közösségnek. S hogy ez valóban így van, az eddig megmentett, összegyűjtött anyagok egész felsorolását hallgattuk tőlük. S ha ezeknek használati, vagy csak ócskafém értékét tekintjük, e néhány hét alatt már jelentős értéket mentettek meg. Nézzük csak az utóbbi összegszerűségét.

Kossuth üzem szállító főkörletének brigádja, a korábbi lapszámunkban már közölt 10 970 forinthoz, az elmúlt napokban újabb 17 208 forint (üzemileg igazolt!) értéket gyűjtött össze.

A szenes főkörlet brigádja eddig mintegy 7 600 forint értéket. A Karbantartóknál 3 300 forint értékben gyűjtötték össze a szerteszét szórt padló, tégla, cserép, stb. maradványokat.

Béta-aknán az eddig lejtaknában rozsdásodó 27 darab csillét vették ki. Ennek Schuller elvtárs által megállapított hozzávetőleges értéke meghaladja a százezer forintot. (Ez hivatalosan még nem igazolt).

S így lehetne sorolni tovább. Az anyagmentő takarékossági brigádok sok-sok társadalmi munkával mentették meg ismét a közösségnek, amit egyes hanyag dolgozók fizetett munkaidőben gondatlanul elszórtak.

Ezen keseregtek a fiatalok a jelzett beszélgetésen is. Mert azt gondolom, olvasóink már kitalálták, hogy e brigádokban a fiatalok dolgoznak. S ezért joggal említették meg a beszélgetés során azt, a szerintük okos és bölcs tanácsot, hogy az illetékeseknek olyan intézkedést kellene tenni, hogy e brigádok munkája nélkül is megmenthessük e jelentős értékeket? S ez megoldható, ha sehol sem tűrik a hanyagságot!

Egy békeküldött

Mosolygó, derűsarcú, barna fiatalasszony Benke Pálné. Még csak harmincnyolc éves, de már másfél évtizede résztvevője a munkásmozgalomnak.

Benke Pálnét a belvárosi lakosok békegyűlése választotta meg a megyei küldöttértekezletre küldöttnek.

Amikor meglátogattuk, elmondotta, hogy megbízatása meglepetésként érte.

— Nagyon jól esett a megtiszteltetés, a belvárosiak bizalma. Örömmel megyek el a megyei küldöttértekezletre, s ha mód kínálkozik, elmondom belvárosi választóimnak mérhetetlen békeakaratát. Addig is, úgy gondolom, hogy mindent el kell követni az emberek felvilágosítása, a békeharc segítése érdekében — mondotta Benke Pálné.

Előjegyzésre:

konyhagarniturák, hálószobák és 3 ajtós szekrények

A kombináltszekrényeken kívül előjegyzésbe veszik a bútorüzletben a konyhagarnitúrákat, a hálószobaberendezéseket és a háromajtós szekrényeket is.

Miért volt szükség ezeknek az áruknak előjegyzésbevételére? A kereslet, az igények olyan nagyok, hogy azokat egyelőre csak nehézségek árán tudják kielégíteni. Az előjegyzés biztosítja a korábban jelentkező vásárlónak a megfelelő árut, a választékot. Téves hiedelem az, hogy most majd nem lehet konyhagarniturát vásárolni, hiszen nemrégiben az előjegyzettek száma elérte a 70-et, ugyanakkor 82 db konyhagarniturát kapott a bútorüzlet.

A következő hetekben újabb nagymennyiségű áruszállítmány érkezését várják. A konyhagarnitúrák és hálószobák iránt mutatkozó keresletet — valószínű — teljes mértékben ki tudják majd elégíteni.

A bútorüzletben, szóló kétajtós szekrények jelenleg is vásárolhatók. A fényezett szekrények ára 2 008 forint, a dörzsölt szekrényeké 1 425 forint. Epedarugós ágybetéteket — melyek ugyancsak keresett cikkek voltak eddig — 1.451 forintért vásárolhatnak. A szelonokon kívül sportheverőket is árusítanak 1 731 és 1 776 forintos áron.

Teljesítik-e a lakók kérését

Május 3.-i számunkban a Ságvári Endre utca 6. számú ház asszonyainak panaszait közöltük, s az illetékesektől azok orvoslását kértük. Most nézzük meg, teljesítették, vagy teljesítik-e a lakók kérését.

Mint a telepgondnoktól megtudtuk, a padlás használatával, illetve a padláskulccsal kapcsolatos probléma megszűnt. A kulcsot a házbizalmi kapja meg, s tőle kérhetik el a lépcsőház lakói.

A lakók másik kérése az volt, hogy a ház mögött lévő teret — melyet a 16—17 éves fiúk futballpályának használnak — szüntessék meg, s olyan javaslatot tettek, hogy ha megfelelő mennyiségű virágmagot és padokat kapnak, parkosítják ezt a területet társadalmi munkával. A tanács ezt a kérésüket is teljesítette volna, ha a lakók nem hátrálnak meg a munka elől. A parkosításhoz ugyanis termőföldet kellett volna a térre hordani a Ságvári Endre utcából. Ezt a munkát azonban egyikük sem vállalta. Így a parkosítás terve egyelőre meghiusult.

A fáskamrával kapcsolatban a következőket tudtuk meg Kádár elvtárstól: a gondnokság részére elkerített részen azelőtt rengeteg szemét hevert, amit a lakók öntöztek szét. A pincének ezt a részét tehát — a sok szeméttől — senki sem tudta használni. A fáskamrát csak abban az esetben bontják szét, ha erre a Karbantartó vállalattól utasítást kapnak.

ÚJ KÖNYV

Fáraók, hadvezérek, világszép asszonyok...

PETHŐ TIBOR: SZUEZ

Az olvasó csalódni fog, ha útleírást vár e könyvtől, mert ez sok tekintetben kevesebb, de néhány tényezőt tekintve talán több annál. Már maga a cím jócskán korlátoz. Elsősorban Szuezről, pontosabban a Földközi-tengert a Vörös-tengerrel összekötő csatornáról, az ahhoz fűződő történeti és kultúrtörténeti eseményekről beszél és Egyiptomról csak mint az események hátteréről. Természetesen a Szuezi-csatorna épp oly elválaszthatatlan Egyiptomtól, mint a Szfinx a Piramistól s ezért a mai Egyiptomról szóló megjegyzések és benyomások nem párhuzamosan haladnak a csatorna történetével, hanem összefonódva, egymást kiegészítve és magyarázva.

Ennek a módszernek hátránya még, hogy az útleírások általánosan ismert és elfogadott stílusával ellentétben a szerző kénytelen bizonyos fokig állandóan háttérben maradni és így az esetek és események, történetek és történések kavargó forgatagában inkább szemlélője, semmint cselekvő résztvevője. A cselekvők itt elsősorban Ramszesz és Nagy Sándor, Caesar és Szaladdin Nefertite és Cleopatra, Napóleon és Lesseps, Eugénia és Disraeli, fáraók, hadvezérek, világszép asszonyok, világhírű kalandorok, asszírok, babilonok, perzsák, görögök, rómaiak, arabok pogányok, mohamedánok és keresztények, de nemcsak a múlt, hanem a ma és a holnap Egyiptomának építői is.

A könyv tehát inkább egyéni hangulatokat rögzít és ismereteket közöl, mint kalandokat mond el. Ha jól meggondoljuk azonban, semmiféle útleírás nem olyan kalandos, mint a történelem, főleg, ha az ember egyik legrégibb és legkalandosabb vállalkozásának története. Még hozzá az Ezeregyéjszaka perzselő és csillogó városában, Kairóban.



Pethő Tibor: Szuez című munkája a napokban látott napvilágot.

MUNKABAN az elsőéves vájártanulók

Vagy két héttel ezelőtt Hartman Ferenc elvtárssal, az elsőéves vájártanulók egyik oktató mesterével történt beszélgetésem alkalmával ígéretet tettem, hogy hamarosan munkaközben meglátogatom őket. Ugyanis tőle tudtam meg, hogy Kövestetőn nagy változások történtek. Ezekről a változásokról saját magam is meg akartam győződni. Így az egyik nap kora reggel elindultam Kövestetőre.

Kétszáz méterre lehettem még a napszinten dolgozó elsőéves vájártanulók munkahelyétől, amikor lejtakna jobboldali részén megpillantottam az első ácsolatokat. A tanulókat még nem lehetett látni. Csak a fejszék emelkedtek magasra, és ezek tompa hangja hallatszott.

Fiatal, serdülő korban lévő fiúk, akik nem régen hagyták ott az általános iskola padjait, akik nem régen az ország különböző vidékein éltek, akik azelőtt soha nem látták egymást, most itt vannak Kövestetőn. Barátok, sőt testvérek lettek. Együtt igyekeznek megtanulni azt a szakmát, amelyet akarnak, amely a jövőjüket biztosítja.

Valamennyien 1957 augusztusában jöttek Komlóra, és már két hónapja napszinten dolgoznak. Itt tanulnak meg fát vágni, faragni és ácsolni. Két hónap alatt sokat tanultak, sok ácsolati formával megismerkedtek. S ahogy nézem azokat az ácsolatokat, amelyeket az oktató mesterek segítségével a tanulók készítettek, nem győzök gyönyörködni bennük. Egyik szebb, mint a másik. A tanulók ügyesen és gyorsan dolgoznak, öröm rájuk nézni.

— Ez előtt ilyen külszíni oktatás nem volt — mondotta érdeklődésemre Oszoly Benedek, az elsőéves vájártanulók egyik oktató mestere. Azért vezettük ezt be, mert így a tanulók jobban elsajátítják a szakmájukat. Könnyebben, jobban és gyorsabban ismerkednek az ácsolási formákkal. Egyidejűleg azt is megtanulják, hogy a bányában — szénben és kőben — hogyan kell ácsolni. Június elsején már lemegyünk a bányába, és ott próbálják a munkahelyen alkalmazni, amit itt kint tanultak.

A tanulók néhány percre abbahagyták a munkát és kérésemre körém gyűltek.

— Te eddig milyen ácsolási formákról tanultál? — kérdeztem az egyik alacsony termetű, szőke fiútól. (Torozsmai Andrásnak hívják, 16 éves. A születési helye Pusztamérges, amely Komlótól 340 kilométerre van). A fiú egy kicsit gondolkodik, és mintha papírról olvasná, sorjába — minden hiba nélkül elmondja. A többiek pirulva szurkolnak, amíg társuk „felel".

Szepesi Sándor — egy másik tanuló — még nem töltötte be a 16. életévét. Ő is vidékről jött. Igaz, hogy nem a legjobb tanulók közé tartozik, de a jövővel kapcsolatban nagy tervei vannak. 18 éves lesz, mikor leteszi a vájárvizsgát. Egy évi gyakorlás után Béta-aknára akar menni dolgozni. Később aknásziskolára szeretne menni. Minden vágya az, hogy aknász lehessen. Hogy sikerül-e? Ő bízik benne...

Egy harmadik tanuló M. J. hosszú beszélgetés után — nem tudom miért — arra kért, hogy csak a nevének kezdő betűit közöljem. Kérésének eleget teszek. Ő másodszor lett vájártanuló. Először 1956-ban jött ide. Súlyosan megbetegedett, s így vissza kellett mennie szüleihez. 1957 augusztusában, teljes gyógyulása után ismét visszajött, mert nagyon megszerette ezt a mesterséget. Ez idő alatt szerinte nemcsak a munkahelyen történtek változások, hanem az intézetben is. Most nagyobb a tanulási, a sportolási, és a szórakozási lehetőség. Hetente kétszer van filmvetítés. Többet lehet művelődni. Na meg a koszt minőségében is történt változás. Például azelőtt nem lehetett — úgy az ebédnél, mint a vacsoránál — választani. Most lehet, mert a szakácsok többfélét főznek.

Több tanulóval beszélgettem, sok mindenről érdeklődtem. Valamennyitől azt a választ kaptam, hogy szeretik a bányát. Az intézettel pedig meg vannak elégedve. Többek között tőlük kérdeztem meg azt is, hogy közülük kik a legjobb tanulók. Együttes véleményük az volt, hogy Konti Béla és Tóth József. Ők a gyakorlatban és az elméleti oktatásban is kitűnőek. Különben e két tanuló részt vesz abban a versenyben, amely a „Szakma Kiváló Tanulója" elnyeréséért folyik.

A hosszúra nyúló beszélgetés után a tanulók ismét hozzáfogtak a munkához. Ugy dolgoztak, mintha a favágásnak, faragásnak, na meg az ácsolásnak régi mesterei lennének.

Ezek után megállapítottam: az oktató mesterek, az ottani vezetők és az intézet tanári kara jó munká végez, s munkájuk nem hiábavaló.

— Demeter —

Kövestetői probléma

A kitűzött határidő már régen elmúlt, de még a mai nap sem működik a kövestetői gépház. A lejtaknán még mindig nincs felszerelve a végnélküli kötél. Hogy mikor lesz kész? Nem lehet tudni. Előre láthatólag az eredeti határidőnél két hónappal később. De ez sem biztos; jelenleg csak az biztos, hogy ez a huza-vona döntően akadályozza az ottani bányászok munkáját, hátráltatja a széntermelést. Problémát okoz az üresscsille ellátásban. Ezért lasssú a szállítás, s ennek következtében a bányászok nem tudnak megfelelően termelni.

Sonkoly Istvántól, a kövestetői bányaüzem főmérnökétől kérdeztük meg, hogy miért van ez a huza-vona, és ki ezért a felelős? A főmérnök az alábbiakat mondta:

— A kövestetői gépház nem-működése nekünk igen nagy nehézséget okoz. A felelősség ezért elsősorban az aknamélyítőkre hárul. Azért, mert tervszerűtlenül és pontatlanul dolgoznak. Sokszor otthagyják a tervezett munkát, és olyan munkát végeznek, melyet két, sőt három hónap múlva kellene megcsinálniok. Kossuth-akna villamos üzeme, valamint a Kossuth-bánya gépüzeme a végtelen kötél felszerelésének rájuk háruló részét már régen befejezték. S csupán olyan munka maradt még hátra, mely két-három óra alatt elvégezhető. De ezt addig nem tudják megcsinálni, amíg az aknamélyítők nem tesznek eleget a kötelességüknek. Az aknamélyítőknek ez a tervszerűtlensége, akadályozza a mi munkánkat.

— Ha már alkalmam volt az újságnak nyilatkozni — mondta befejezésül Sonkoly István —, akkor az újságon keresztül arra kérem a Kövestetőn dolgozó aknamélyítőket, hogy tegyenek eleget a kötelezettségüknek. Nekünk is vannak kötelességeink. Ennek elősegítésére kérünk mi az aknamélyítőktől gyors és jó munkát.

Készülődés A GYERMEKNAPRA

A legkedvesebbet, a gyermeket köszöntik a gyermeknap alkalmával otthon a szülők, iskolákban a pedagógusok, óvodákban az óvónénik. A szeretetnek, melyet ugyan eddig is kifejezésre juttattak, most különös formát adnak.

A mamák Évát, Katit, vagy Jutkát bizonyára a legszebb ruhába öltöztetik, s Jancsira, Pistire, meg Gyurkára is ünneplő ruha kerül. Ahogy közeledik az ünnep, úgy nő a készülődés a legkisebbeket, az óvodásokat foglalkoztató óvodákban és bölcsődékben is. A Kökönyös K-i óvodában már el is készült a terv. Minden óvónéni tudja, milyen meglepetéssel kedveskednek a kicsiknek május 24-én. S ebben a szülői munkaközösség tagjai, a mamák is segítenek majd. Délben ünnepi ebéd kerül asztalra. Ebéd után pedig valamennyiük kedvencét, a tortát szolgálják fel. Az örömet, s az ünnepélyes hangulatot a kirándulás emeli még inkább. A vidámparkban minden gyerek luftbalmot kap. A kirándulás végén, hazafelé, a zsivajgó gyermekhadat újabb édesség, stolverk osztásával csendesítik le.



Örömünnep lesz a gyermeknap gyermekeknek, szülőknek egyaránt. A nap minden órájára tartogatnak egy kis meglepetést, örömet a kicsiknek. S ezt természetesen nemcsak a Kökönyös K-i óvodában, hanem a belvárosban, Kenderföldön, Kökönyös-Nyugaton és Gesztenyésen is megteszik.

Tervek, feladatok a Komlói Állami Építőipari Vállalatnál

A Komlói Állami Építőipari Vállalat 1958. első negyedévében mindössze 7 millió 500 ezer forint értékű munkát végzett. Ez nagyon rossz eredmény, mert ez a vállalat nemcsak Komlón, hanem az egész megyében egyike a legjobb vállalatoknak. Az elmúlt évi eredményekhez képest óriási a visszaesés a Komlói Állami Építőipari Vállalatnál. Hiszen 1957-ben 74 millió forint értékű munkát produkált és ez idő alatt műszakilag 920 lakást adtak át.

Mindezek tudatában kerestük fel Lakatos József elvtársat, a vállalat vezetőjét és tőle kérdeztük meg:

— *Mi az oka, hogy 1958 első negyedévét veszteséggel zárta a vállalat? Miért mutatkozott nagyméretű visszaesés?*

— Tény és való, hogy visszaesésünk nagyméretű. Ennek következtében 1958 első negyedévét veszteséggel zártuk. Ennek két döntő oka van. Az egyik az, hogy a kemény tél sokáig tartott. Télen nem tudtunk dolgozni, nem tudtuk dolgozóinkat úgy foglalkoztatni, ahogy kellett volna.

A másik, és egyben a legdöntőbb ok az, hogy több, mint egy hónapon keresztül nem volt munkánk. Ezért elsősorban a beruházásokra hárul a felelősség. A tervszerűtlenség következtében 1957-ben és különösen az év második felében határidőket szabva nagyon sok munkát kaptunk. Ugyanakkor 1958 első hónapjaiban nem tudtak számunkra munkát biztosítani. A vállalatunk nehéz helyzetbe került és az a kérdés merült fel, hogy lenni vagy nem lenni... Hogy a vállalatunk jelenleg működik, csakis a megyei pártbizottságnak köszönhető... Ezek után nem csoda, hogy mi teljes három hónap alatt csak 7 millió 500 ezer forint értékű munkát végeztünk...

— *Ezt a visszaesést hogyan kívánják pótolni?*

— Igen, az első negyedévben történt elmaradásunkat pótoljuk. Éppen ezért egyik főfeladatunknak tűztük ki, hogy a második és a harmadik negyedévben a termelékenységet 10—12 százalékkal növeljük. Jelenleg erre minden lehetőségünk megvan. És ennek teljesítése elsősorban tőlünk függ. Megvan a tervünk, tudjuk mit kell tennünk ebben az évben. Erre mintegy 71 milliő forintot kaptunk, és előleláthatólag ez az összeg még emelkedik is.

Ismeretes az a tény, hogy a tervszerűtlenség és a kapkodás következtében az elmúlt évek során nem végeztünk minőségi munkát. A minőségi munkánk ellen jogosan voltak kifogások. Ez ma már megszűnt, nagy a javulás ezen a területen, bár van még tennivaló. A termelékenység növelésével egyidejűleg döntő feladatunknak tartjuk a minőségi munkát. Erre is megvannak a lehetőségek, s mi minden tőlünk telhetőt megteszünk, hogy úgy az idei, mint a jövő építkezéseinknél pontos és minőségileg kifogástalan munkát adjunk át. Természetesen ennek érdekében kérjük a beruházók segítségét is, mert nekik is döntő szerepük van ebben. Ha ez meglesz, ezentúl a vállalatunk minőségi munkájával kapcsolatban nem lesznek kifogások — fejezte be válaszát Lakatos József, a Komlói Állami Építőipari Vállalat vezetője.

JÓ UTITÁRS A NYARALÁSHOZ

Közeledik a szabadságolás, a nyaralás ideje. Ki ne gondolna örömmel arra a néhány hétre, amit üdülőhelyen, vagy valahol más vidéken, szerettei körében fog eltölteni... De nemcsak gondolni kell a pihenésre szánt időre, hanem jóelőre gondoskodni kell arról is, hogy kellemesen tölthessük el a rendelkezésünkre álló szabadidőt. Ehhez pedig természetesen pénz is szükséges. Előrelátó, gondos családokban már van is valamennyi félretett pénz a nyaralásra. A hiba csak ott van, hogy a legtöbb ember, ha a szokottnál több pénz van a zsebében, bizony kissé könnyelműbbé válik, mint a szürke hétköznapokon. Ezért van az, hogy sokan — zsebpénzük fogytával — még az üdülőben töltött időt is megrövidítik, vagy hazafrnak a családnak egy kis „pótlásért".

Nos, hogy jusson is maradjon is a nyaralásra szánt pénzből, ennek is megvan a megoldása. Illetve június 1-től kezdve már meglesz. Akkor hozzák ugyanis forgalomba a Helyközi Takarékbetétkönyvet, amelybe minden dolgozó még odahaza beteheti a szabadságidőre szánt pénzt, és vidéken is kivehet belőle. Az OTP fiókban 5 000, 50 postahivatalban pedig 2000 forint alatt kedve szerint bármekkora összeget. Ellentétben a régi betétkönyvekkel, a személyazonossági igazolvány felmutatása és a betéttulajdonos aláírása ellenében, minden takarékpénztári fiókban, és számos üdülőhelyen kijelölt postahivatalban is érvényes ez a könyv. Még évi két százalékos kamatot is fizetnek a benne elhelyezett pénz után. Akinek kedve tartja és van miből, a fenti helyeken még szaporíthatja is a betétjét ugyanezekben a könyvecskékben.

A Helyközi Takarékbetétkönyv tehát pénzt ér. Még többet is, mint amennyit beletettünk. Ugyan akkor nem ösztönzi az embert olyan könnyelműségre, mint a vastag pénztárca. Így igen célszerű útitárs a nyaraláshoz. De utazó ember is jól használhatja vehet; akár venni, akár eladni akar valamit otthonától, vagy munkahelyétől távolabb eső vidéken. Biztonságosabb is a készpénznél, mert csak jogos tulajdonosának adják ki belőle a pénzt. A bejegyzett személyazonossági igazolvány et és aláírást ugyanis csak az tudhatja felmutatni, aki váltotta. Tehát hiába jelentkeznék vele más a bankban, vagy a kijelölt postahivatalok bármelyikében. Emellett azt is biztosítja ez a könyvecske, hogy a kellemes üdüléshez, vagy az előirányzott cél megvalósításához szükséges pénz nem fog „szétfolyni" a szükségesnél több italra, vagy egyébre. Kitart mindaddig, amíg szükség van rá.

Levelesládánkból:

Az utazók figyelmébe

Manapság gyakori eset, hogy egyesek igen piszkos ruhában akarnak az autóbuszra felszállni. Az a ruha van rajtuk, melyben dolgoznak. Ha a kalauz vagy a gépkocsivezető szól, hogy ilyen ruhában nem szabad utazni, akkor meg vannak sértve és gyakran sértő megjegyzéseket használnak a kalauzzal vagy a vezetővel szemben.

Ezek a dolgozók nem azért nem tartják be a szabályokat, mert csak az az egy ruhájuk van, amelyben dolgoznak, hanem azért, mert hanyagok és lusták arra, hogy megmosakodjanak és rendesen átöltözve üljenek az autóbuszra. Ez nemcsak ízléstelen, hanem az autóbusz bőrüléseit tönkreteszik és kellemetlenséget okoznak a többi tiszta ruhában utazó dolgozóknak.

Én, mint mindennapi utazó arra kérem fel az ilyen utazókat, hogy piszkos, olajos ruhában ne utazzanak és tartsák be a szabályokat.

Bereznai József

A negyvenedik évforduló

BIZONYÁRA *járták már kedves olvasóink a pécsi temetőben. Ha történetesen nem a Siklósi útról — a főbejárat felől — léptek e volt emberek birodalmába, hanem a temető keleti kapuinak egyikén, akkor bizonyos, hogy szemükbe tűnt az ezernyi egyforma betonkeretű katonasír.*

Magam is így pillantottam meg még évekkel ezelőtt ezt az egyforma síremlékekkel ellátott valóságos városrészt. S mert nem tudtam magamnak megmagyarázni, hogy halhatott meg egyszerre ennyi katona, idős néni kísérőmet faggattam a történet felől.

Feltűnt, hogy az idős munkásasszony mielőtt történetébe kezdett volna, szemével szinte végigsimogatta a sírokat — mintha közeli hozzátartozói lennének valamennyien — majd az egyik gondosan letörölt sírkeret szélére ült. Lábait maga alá húzta, kendőjét szorosabbra kötötte, s miközben egy mozdulattal közelebb intett magához, súgva, s közben körül-körül nézve (nehogy mások is meghallják) elkezdte történetét.

*

— AZ ELSŐ *világháború már végét járta — mondotta — s keletről (közben bizonytalan irányba intett kezével) új világ fuvallatáról érkezett hír a mi városunk kis munkáslakásaiba is. Nagyon nehéz napok voltak azok. A mindennapi kenyérhez is keserves volt hozzájutni. A hadiasszonyokat — a háborúban lévők feleségeit — akinek segélyért jelentkeztek, a városi tanácsos a rétre küldte, mondván: „már van vadsóska, meg ‚fener', legeljetek".*

AZT HITTEM, *hogy az anyó már elfelejtette, hogy miről is kívánt nekem történetet mondani. Türelmetlen mozdulatot tehettem, mert nyugalomra intett, elgondolkozott, s csak azután folytatta:*

— Szóval ez a tavasz valamit érlelt. Bólogatva fűzte hozzá — benne volt a levegőben. Húsvét már elmúlt, s közeledett Pünkösd ünnepe.

A „BAKÁK", *akik tizennégyben még felvirágozott vonaton katonabanda hangjai mellett indultak a frontra, most ezen a tizennyolcas tavaszon a falu, az otthon, a család után sóhajtoztak. Most is mulattak a kimenős katonák néhanapján a „Fehér ló"-ban, de a mulatás inkább kesergésnek volt nevezhető. Sieve vigadt a magyar.*

Bizony kegyetlenül bántak bakáinkkal a Gentry tisztek. Ezek az úri fattyak rászolgáltak őseik hírére. Tán még azoknál is jobban sanyargatták, kínozták katona fiainkat.

IGY TÖRTÉNT *aztán, hogy a hatosok — s itt kezével a sírokra mutatott, mintegy jelezve, hogy akiket említ, itt porladnak azóta — meg a harminckettős honvédek összebeszéltek. Hogy és mi történt, máig sem tudom, de piros pünkösd napjára megindult a harc a városban. Fellázadtak a hatosok. A háború ellen, a kegyetlen bánásmód ellen, az urak és tisztjeik ellen. S a pécsbányatelepi bányászok segítségére siettek a hatosoknak.*

Utcáról-utcára folyt a harc. A munkásnépek kocsmája a „Fehér ló" most a harc központja lett.

A SZÉP TERV *nem sikerült, mert kevesen voltak, s mert — így mondták — a honvédek nem tartották szavukat. Ellene fordultak a hatosoknak. A tisztek nem adtak senkinek sem kegyelmet. Patakokban folyt a vér a külvárosokban. S aki látta már, hogy a harc hiábavaló és megadta magát, sem kerülhette el a kegyetlen tisztek golyóját.*

Az anyó könnyet törölt ki szeméből, amikor elmondta, hogy: „láttam, amint egy fiatal katona kis gyermekeire és feleségére hivatkozva kérte élete meghagyását, de a tiszt nemet intett, s pisztolya eldördült".

— Legyen átkozott — szikrázott a szeme az anyónak — aki társait elárulva és gyilkolva őket a „Fehér hegyen" szerzett vitézséget ezáltal magának. Mert sok ezret gyilkoltak meg ezekben a napokban. Szekérszámra vitték őket lehajtottfejű fegyveres őrök kíséretével falevelekkel letakarva végig a városon.

— Nem tudom — így mondta — az én katonám köztük volt-e? S miközben ezt mondta, szeme sarkából nézett végig. Latolgatta, mondja e?

UGY LÁTSZIK *a feszült figyelemtől elég izgatottnak látszottam, mert egy nagy sóhaj után elszánta magát a további beszédre.*

— A mohácsi országúton laktunk ekkor. Fiatal házasok voltunk. S az eset napjának dél-utánján már nem volt tanácsos kimozdulni, s már eleget is láttam ahhoz, hogy félelem szálljon meg.

Az emberek is behúzódtak a házba s jobb híján — közben az ablakon ki-ki figyelve — kártyázni kezdtek. A környékünkön is lövöldöztek.

Egyszer csak egy katona ugrik át a bezárt kapun, át a kerten, de a túloldalt ház fala zárta el, ezért előbb visszafelé szaladt, majd berontott a lakásunkba. Mindnyájan megkövültünk. Kint már a kaput döngették.

Az apám tért előbb magához. Leráncolta a kabátját, sapkáját és a katonának dobta. Ezt csinálta zubbonyával a katona is. S mire édesanyám az üldöző katonákat beengedte a kapun, azok már békésen kártyázó civileket láthattak csak az asztal körül. A zubbony a dunna alá került.

Az üldözők tovább rohantak, s a mi katonánk pirkadatkor indult útnak Mohács felé. Mi lett vele, nem tudom. Ha elfogták ,akkor ő is itt pihen.

*

AZ ANYÓ *kezét nyújtotta, hogy felsegítsem. Ezzel jelezte, hogy történetét befejezte. Azóta ha arra járok, meghajtom fejem e sok hős sírja előtt.*

— Orián —

SPORT

Kézilabda

Csepel—Komlói Bányász 16:11 (7:1)

Komló: 400 néző: vezette: Tóth.

Kézilabdacsapatunk vasárnap idehaza mérkőzött. Ellenfele a Csepel jóképességű csapata volt, amely szintén most került be az NB. I-be. Csapatunk tagjai a mérkőzés első perceiben idegesen kezdtek. Ennek során több tiszta helyzet maradt kihasználatlanul vagy a pontatlan lövések következtében kapufán csattant a labda. De a Csepel válogatott kapusvédői nagyszerűen védtek. A Csepel higgadtabban szőtte támadásait, a helyzeteket kidolgozta, és így az első félidőben 6:0-ás vezetést szerzett, melyre csapatunk csak egy góllal tudott válaszolni. A félidő végéig még egy gólt lőtt a csepeli csapat és így 7:1-es eredménnyel fordultak.

A második félidőben 8:1-re, majd 8:2-re alakult az eredmény. Utána a csepeliek dobtak még egy gólt, melyre csapatunk két góllal válaszolt, ezt újabb csepeli gól követte. Ettől kezdve váltakozva estek a gólok. Egészen 16:8-ig. Ekkor csapatunk 3 gólt ért még el, és ezzel 16:11-re alakította a végeredményt.

A mérkőzésen végig nagy hibaszázalékkal játszott a hazai csapat, az ellenfél legtöbbször ezekből a hibákból tudott ellentámadás során eredményes lenni. A csapat tagjai pontatlanul és főleg magas labdákat lőttek kapura, melyet a két válogatott csepeli kapus biztosan hárított. Nagy hiba volt hogy a legdöntőbb pillanatban két hétméteres büntetőt is kihagyott a hazai csapat. Az egyiket a kapus fogta, a másik a kapufának ment. Ez még csak fokozta csapatunk idegességét. Ezen kívül a csatárok 14-szer a kapufát találták el. A hazai csapat kapusa pedig többször feleslegesen kifutott, és ezekből majdnem mindig gól esett. De a csapat többi tagjai is rossz felfogásban játszottak, mindent középen akartak megoldani, jóllehet a szélen sokszor állt tisztán játékos, és a szélekre adott labdákkal a középen tömörülő csepeli védelmet szét lehetett volna húzni és az adódó réseken, betöréssel eredményes támadásokat befejezni.

A közönség egy kis része ahelyett, hogy biztatná a csapatot, csak akkor lelkesedik, amikor a csapatnak megy a játék, és többen sportszerűtlen és hozzá nem értő bekiabálásaikkal csak zavarják az amúgyis ideges játékosokat. Ez a jelenség a labdarúgómérkőzéseken is mind inkább megmutatkozik, amikor a játékosok biztatása helyett egyes nézők a játékosokat szidalmazzák és meg nem engedhető módon viselkednek. Az ilyen nézőkre nincs szükség a komlói pályákon de nincs szükség egyetlen egy magyar pályán sem. Ki kell emelni a közönség soraiból az ilyen izgága nézőket, mert ezek nem előrevivői, hanem hátramozdítói a komlói sportnak.

Góllövők: Boros 6, Krányi 5, Bősze 1, Deák 1, Killik 1, Tóth 1, Szűrös 1, illetve: Papp 4, Appelcoffer 3, Schwarc 2 Schmeller 1, Pintér 1. Jók: Kovács, Szőke, Boros, Killik, illetve: Schwarcz, Schmeller, Papp.

LABDARUGÁS

Komló Bányász—Szekszárdi Petőfi 6:1 (2:0)

Szekszárd: 1500 néző. Vezette: Halász. Góllövők: Cziráki 2, Kiss 2, Gelencsér és Róth.

Csapatunk az első félidőben **Krausz, Kripl, Mestyán, Balázs, Kohlmann, Polgár, Grózdics, Cziráki, Pfeffermann, Geresdi, Gelencsér,** míg a második félidőben: **Krausz, Kanizsai, Polgár, Kripl, Kohlmann, Molnár I., Grózdics, Cziráki, Róth, Kiss, Gelencsér** összeállításban játszott.

Csapatunk az első félidő első percétől rögtön támadólag lépett fel. A nehéz, mélytalajú, salakos pályán állandó veszélyes támadásokat vezettünk, azonban ezek a támadások legtöbbször csak a tizenhatosig voltak gördülékenyek és a befejezések már nem sikerültek. Csatársorunk sok gólhelyzetet hagyott kihasználatlanul. Grózdics előtt több nagy helyzet adódott azonban a befejezések nem sikerültek.

A második félidőben a csatársor sokkal lendületesebben játszott, igaz, ehhez hozzájárult az is, hogy az ellenfél mind jobban kifáradt. A csapatból Polgár és Cziráki játéka emelkedett ki. Előbbi mint fedezet és mind hátvéd is jól játszott, míg utóbbi a csatársort jól összefogta, irányította és ezúttal góllövésre is vállalkozott.

ÚTTÖRŐMÉRKŐZÉS

Komlói Bányász—Pécsi Lokomotív 3:2

Úttörő csapatunk folytatta jó szereplését. Az előző héten 3:0 arányban verte meg a Pécsi Dózsa úttörő csapatát, míg most tartalékosan is két vállra fektette a Pécsi Vasútat. Mindhárom gólt Haris szerezte. Jók: Molnár, Müller, Lelovics és Szederi.

Az úttörőcsapat a bajnokságban jelenleg az első helyen áll és reméljük, hogy a most megszervezett fiatal csapat lelkes játékával még sok győzelmet ér el és sok örömet szerez a későbbiek folyamán a komlói közönségnek.

ÖKÖLVIVÁS

Serdülő úttörő ökölvívó versenyzőink Nagykanizsán barátságos mérkőzésen vettek részt. És 17:5 arányban vereséget szenvedtek a nagykanizsai ökölvívó csapattól. Serdülő versenyzőinknek ez volt az első mérkőzésük és sokkal jobb képességű nagykanizsai csapattól vereséget szenvedtek. A komlói csapatból: Győri, Harasztó győzött. Fehér döntetlenül mérkőzött, míg Bali Tóth, Bétyi, Kántor, Balassa, Fehér és Balázs pontozásos vereséget szenvedett.

HÍREK, közlemények

Lesz-e elég fagylalt?

A hőmérő higanyszála egyre magasabbra emelkedik. A nagy hőségben az emberek a hideg ital, de különösen a nők és gyerekek a hideg fagylalt után vágyódnak. Sajnos hiába. A cukrászdákban vagy csak igen ritkán, vagy kevés mennyiségben készíthetnek fagylaltot. Sőt ezzel az áruval a cukrászüzem sem láthatja el a vendéglátóipari egységeket.

Mi az oka, hogy nincs fagylalt? Bizonyára sokan kérdezik ezt nap-nap után. Mi is ezzel a kérdéssel fordultunk az illetékesekhez. Válaszul a következőket kaptuk: a hűtőgépeket csak nemrégiben javíttatta meg a vendéglátóipari vállalat egy „maszek" szerelővel. A javításnak azonban legfeljebb csak a számlákon van nyoma. A gépek továbbra sem működnek. Ezért van fagylalthiány. A gépek javításának megismétléséről már gondoskodott a vállalat — sajnos, elég későn! Reméljük az újabb szerelési munka eredményesebb lesz az előzőnél, s az eddigi napi két mázsa fagylalt helyett a szükséges 7—8 mázsát is el tudják készíteni.

Amennyiben megtörtént a hűtőgépek javítása új mozgóárusokat állítanak be, s a város egész területén, Kökönyösön és Kenderföldön is vásárolhatnak fagylaltot a város lakói.

— **A Komlói** Víz- és Csatornaművek vezetősége és a 24-es AKÖV vezetősége a napokban megbeszélést tartott, meghatározták, hogy június 2-től kezdve — a nyári hónapokban — Sikondára rendszeres buszjáratot indítanak, a kirándulni és strandolni akaró komlóiak részére.

— **Május 14-ig** a Komlói Vasútállomás dolgozói 31 irányvonatot indítottak el a sztálinvárosi nagykohó részére. E vonatok 6 882 tonna gázszénnel voltak többek, mint az előirányzott mennyiség. Ezzel a komlói vasutasok a hónap eddigi szakaszában 7 irányvonatküldést takarítottak meg.

— **Az Erkel-teremben** május 18-án megtartott növénékhangverseny meghallgatására városunkba érkezett Kodály Zoltán. A szereplők nagy lelkesedéssel készültek erre a felejthetetlen napra.

— **Átköltözött** a Május 1. Kultúrotthonból a Zrínyi Ilona Művelődési Házba a könyvtár. Nyitvatartási ideje 19-től azonos a régivel.

— **Az IBUSZ-iroda** június 1-től, minden hét vasárnapján külön autóbuszjáratot indít Harkányba. Részvételi díj 29 forint.

— **Az állami erdőből** való fahordásért Sallai Károlynét 100 forint, Lőczi Józsefet pedig 150 forint pénzbirság megfizetésére kötelezte a városi tanács v. b. igazgatási osztálya.

— **III-as akna** KISZ-fiataljai vállalták, hogy teke és röplabdapályát építenek társadalmi munkában.

— **A szombati piacon** élősúlyban 18 forintos kilogrammonkénti árban árusították a pulykát. A háziasszonyok többen összeálltak és közösen vásárolták a 7—8 kilogrammos pulykákat.

— **A III-as aknai** KISZ-brigádok versenyében május első 10 napjában a legjobb eredményt Máthé András brigádja érte el. A brigád tagjainak keresete ezidőben százalék nélkül 95 forint. Napi keresetük százalékkal együtt körülbelül 120—130 forint.

— **A kenyérgyárban** nemrégiben átszervezték a műszakokat és ez nagyban hozzájárult a termelés fokozásához. Míg az átszervezés előtt a naponkénti termelés egy 11 tagból álló csoportnál 80 mázsa volt, az átszervezés után egy 7 tagból álló csoport 56 mázsát termelt.

— **Mesefilm-vetítést** tart május 22-én, 23-án és 24-én este fél 8 órai kezdettel a gyermekek részére az Észak-Baranya megyei Népbolt Vállalat Komlói Kirendeltsége. A vetítést a kökönyösi 15. számú (Petőfi téri) csemegebolt kirakatában láthatják.

— **5 000 forintos** forgalmat bonyolított le a komlói virágüzlet Anyáknapja alkalmából. Más napokon a forgalom 600—800 forint.

— **Járlatlevél** kiállítással kapcsolatban minden kedden, csütörtökön és szombaton déli 12 óráig fogad feleket a városi tanács mezőgazdasági osztálya. Az ilyen ügyekben csak a meghatározott napon jelentkezzenek a mezőgazdasági dolgozók!

— **Megnyitották** a piactéren a babinai borkimérést május 13-án. A borkimérés vendégei most már nemcsak hírből, de ízéről is megismerhetik a babinai szőlő levét.

— **Bejárati járdát** épített a Komlói Utépítő Vállalat a Zeneiskolához. A járda építésének munkálatait egy hete befejezték.

Hadköteles munkavállaló férfiak katonai nyilvántartásba vétele

Értesítjük a város területén lakó katonai, alkalmazási, vagy tartalékos tiszti igazolvánnyal, valamint 18—22 évesek összeírási, illetőleg sorozási igazolvánnyal rendelkező dolgozókat, hogy a már megjelent felhívástól eltérően, a lakás be, illetőleg kijelentkezésekor, a felsorolt igazolványokat nem a honvédkiegészítő parancsnokságokon, hanem a be- és kijelentkezést végző rendőri szerveknél kötelesek bemutatni.

CSABA JENŐ
igazgatási oszt. vez.

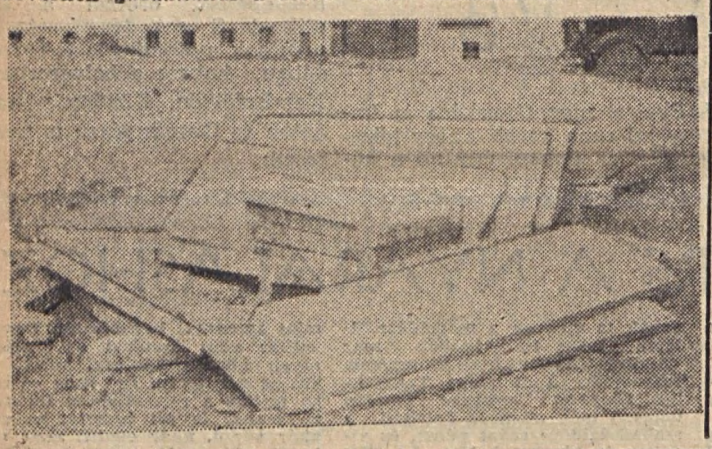
MOZI MŰSOR

Május 1. Május 21-én: Trapéz. Színes amerikai film. Május 22-től 28-ig: Az aranypók. Csehszlovák bűnügyi film. Május 29-től június 4-ig: Spanyol kertész. Angol film.

Szabadság. Május 21-én: 101-es sas. Román film. Május 23-tól 25-ig: Marty. Amerikai film. Május 26-tól 28-ig: Nyomok a hóban. Szovjet film. Május 30-tól június 1-ig: Rendőrök és tolvajok. Olasz film. Június 2-től 4-ig: Vasárnap gyilkosai. Francia film.

Felajánljuk a MÉH-nek

A képen látható vízmelegítő tartály és részben még ép betonlapok már hosszú idő óta hevernek gazdátlanul a felvonulási faluban. Illő lenne már elszállítani, mert még mindkettő használható.



Szeméttartályok védelme

Ha valaki végig megy Kökönyös-Keleten, de főleg a nyugati városrészen, bizonyára észrevehette, hogy a házak előtt elhelyezett szeméttartályok összeverve, ajtók leszakítva a földön hevernek a tartályok mellett. Az utcák rendje e miatt igen csúnya képet mutat.

A tröszt karbantartó üzeme az elmúlt héten, ezeket a szeméttartályokat a helyszínen meghegesztette. Most arra kéri a kökönyösi terület lakóit, hogy a szemetet ne a szeméttartály mellé, hanem bele öntsék. A tartályokra pedig nagyon vigyázzanak. Ne engedjék annak megrongálását.

Apróhirdetések

Eladó jó állapotban lévő asztali tűzhely és ikerablak-ráma. Táborí László, Kossuth-akna 94.

Eladó egy jó állapotban lévő 125-ös Danuvia motor. Érdeklődni lehet Komló-Kökönyös, Sztahanov utca 4., Németh Vincénél.

Eladó 250 köbcentiméteres Jawa, kifogástalan állapotban. Komló, Bem József u. 21.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18, 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Melles Rezső.

Fiúk!

Jelentkezzetek vájártanulónak!

A Komlói Szénbányászati Tröszt 15—17 éves fiatalokat iskoláz be vájártanulónak a Munkaügyi Minisztérium komlói 501. sz. Intézetébe.

Tanulmányi idő 3 év 16—17 éveseknél 2 év. Felvételre jelentkezők iskolai bizonyítványt, születési anyakönyvi kivonatot és szülői beleegyezést küldjék, illetve hozzák magukkal az intézetbe. A felvételt nyert tanulók teljes ellátást kapnak!

Felhívás!

A városi tanács mezőgazdasági osztálya felhívja azon földtulajdonosok figyelmét, akik az 1957-ben termelt kukorica szárát még nem vágták ki, hogy ezt mielőbb tegyék meg, s a kivágott szárakat égessék el. A munka elvégzésének elmulasztásáért felelősségrevonás terheli a mezőgazdasági dolgozókat.



Rendőrségi hírek

— **A B. M. Baranya megyei** Rendőrkapitányság Komló Városi Rendőrkapitánysága Igazgatásrendészeti alosztálya értesíti azokat a kisiparosokat és kereskedőket, akik a Komlói Városi Tanács VB. Ipari és Műszaki Osztályától hatósági erkölcsi bizonyítvány beszerzésére kaptak felhívást, kérelmeikkel a városi rendőrkapitányság 12. szobájában jelenjenek meg.

— **A Baranya megyei** rendőrkapitányság értesíti Pécs és Komló lakosságát, hogy a két város területén gyors rendőri segélykérés esetére 07 számon telefonösszeköttetést létesített. Gyors rendőri intézkedést igénylő esetekben a 07 telefonszámon a rendőrséget úgy éjjel, mint nappal fel lehet hívni.

Két felejthetetlen hét a Szovjetunióban

Németh Ferenc útiélményei

II.

A Komszomol Központi Vezetőségének titkára Zaluzsnyi elvtárs által ismertetett „kopejka" mozgalom eredményességét, később a gyakorlatban is tanulmányozhattuk. Erre élményszámolóm megfelelő helyén még visszatérek.

*

Már az állomáson is ismerősnek tűnt küldöttségünk több tagjának tolmácsunk hangja. Érdeklődésünkre azután megtudtuk, hogy a moszkvai rádió magyar nyelvű adásán dolgozik.

A Komszomol Központban történt beszélgetés után, jól esett egy kis séta a moszkvai utcákon. Ugy éreztem magam, mintha egy gondos háziasszony hatalmas lakásában jártam volna. S ezt az érzést a végtelen tisztaság látványa okozta. Még egy gyufaszálat sem lehet az éjszakánként ragyogó tisztára mosott utcákon látni. S szinte hihetetlenül hangzik, — de mert két szememmel láttam, ezért beszélek róla — hogy az utcai lámpákat nemcsak cserélik, ha már homályosan világít, hanem gépkocsira szerelt magasító állványról letörlik a fénysugárzást gátló port is a lámpákról.

Séta után egy szélesvásznú filmet tekintettünk meg ezen az estén. Én először láttam ilyen filmet életemben. Arra most nincs mód, hogy erről az élményről részletesen is beszámoljak. Csak annyit, hogy a film egy kereskedelmi karaván rendkívül veszélyes és izgalmas útját mutatta be a sivatagon keresztül. Még másnap is a film hatása alatt voltam, amikor közölték velünk, hogy

Következő utunk a Kremlbe vezet

Bevallom, kisebbnek gondoltam. Hisz' eddig a képekről csak a Kreml várfala felőli oldaláról láthattam. Most, hogy beléptünk egyik kapuján, szinte egy egész város tárult szemeink elé. Gyönyörű paloták. Arannyal bevont templomkupolák kötötték le figyelmünket.

Először a meglehetősen hatalmas épületben elhelyezett állami kincstárat tekintettük meg. Nincs elég szó és jelző, ami kellően visszaadhatná, és élethűvé tehetné olvasóinknak az elénk tárulő látványt. A kincstárban elhelyezett tárgyak értékét pénzben talán senki sem tudná kifejezni, mert olyan hatalmas összeg lenne.

Láttuk a letűnt cárok hatalmas aranyozott hintóit. Az arannyal borított, drágakövekkel díszített trónszékeket. A cári koronák szikráztak a rajtuk kirakott rubin, topáz, smaragd és egyéb kövektől. A cárnők ruhái tele igazgyöngyökkel, valódi sujtásokkal. Az egyik, ott elhelyezett, dúsan díszített papi köntös súlya 60 kiló.

Hatalmas asztal tűnt elénk tiszta színezüstből. Színarany és ezüst tálak, tányérok, poharak, evőeszközök gyönyörű vésnöki díszítésekkel. Ékszerek garmadája. Nekem különösen tetszett egy aranygyűrű, melynek fejében miniatür kis — pontosan járó — óra van elhelyezve. Zenélő ékszeres dobozok, vázák olyan mennyiségben, amelyről hosszú beszámolót lehetne írni. Ugy éreztem, hogy magam előtt látom a mesebeli Dárius minden gazdagságát.

A kincstár után a fegyvertárat tekintettük meg. Az itt látott fegyverkiállítás maga volt a hang nélkül beszélő történelem. Letűnt évszázadok harci történetei tárultak fel előttünk, a kiállításon fejlődési sorrendben elhelyezett tárgyak és magyarázatok során. Középkori ló és lovagi páncélöltönyök, fegyverek, nyergek, majd puskák és ágyúk stb., stb.

Nem kisebb élményt jelentett számunkra ez után meglátni a

Cárok temetőjét

Külön épületben helyezték el tetemüket. Negyvenegy cár van itt eltemetve. Valamikor fél világ élet-halál urai, a dolgozó népük kegyetlen kizsákmányolói voltak. S ma a szovjet ember emelt fővel halad el azok maradványai mellett, akik előtt őseik porig kellett, hogy alázzák magukat.

Megnéztük a „Rettenetes Iván" cár templomát, melynek kupolái arany lemezekkel vannak kirakva. Ő volt az orosz állam megalapítója. S, amikor összeütközése volt az egyházzal — építtette a templomot.

A templom mellett láttunk egy „kis" harangot. Átmérője több mint hat méter, magassága hat méter hatvan centiméter. Súlya kétszáz tonna. Toronyba emelése közben tört ki egy „kis" darabkája. Csak akkora, hogy az így keletkezett résen egy ember állva a harangba sétálhat.

A Kremlből kifelé jövet — ahol észrevétlenül órákat töltöttünk, a főbejárat mellett tűnt elénk egy hatalmas ágyú. Valamelyik cár állíttatta oda védelmi célból.

Mint elmondották, használatára soha sem került sor. Az ágyú mellett helyezték el a hozzá szükséges hatalmas golyókat. Nem tudom, hogy milyen erős emberek élhettek akkor, ha ezeket emberi erővel kívánták a csőbe helyezni, mert én egy küldött társammal együtt sem rendelkeztem elegendő erővel felemeléséhez. Az ágyú méretére jellemző, hogy egy jól megtermett ember egyenes derékkal is kényelmesen beleülhet a csőbe. Fejét sem kell meghajtania.

A következő utunk a Mauzóleumba vezetett.

(Folytatjuk.)

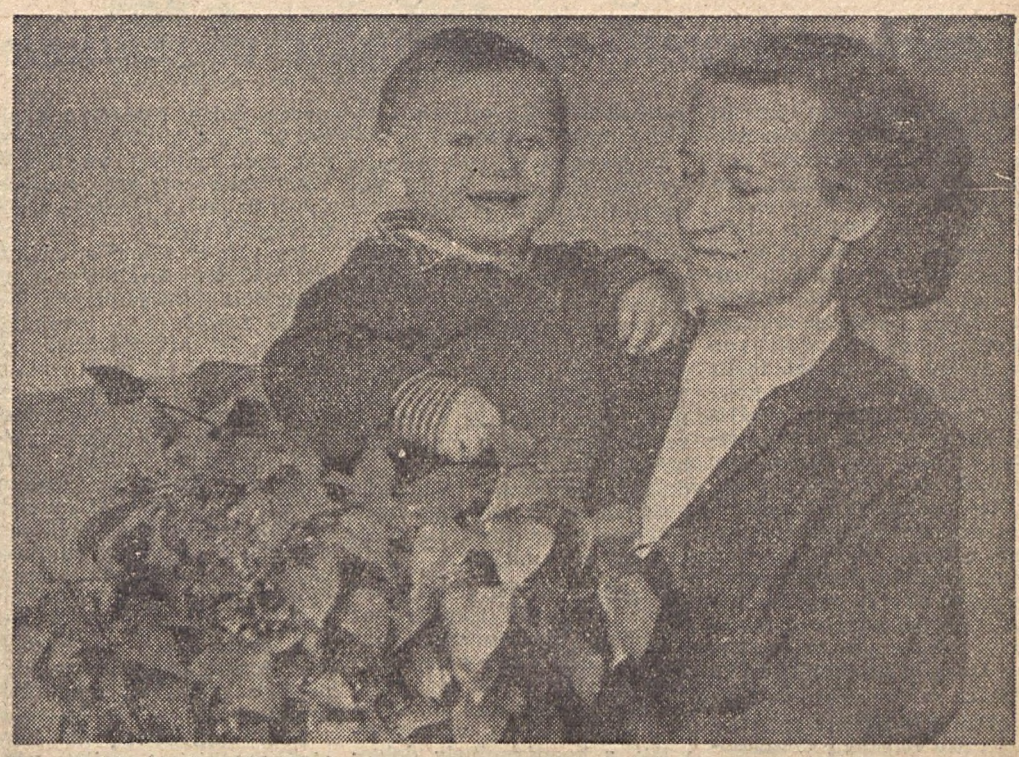
VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 41. SZÁM | ÁRA: 50 FILLÉR | SZOMBAT, 1958. MÁJUS 24.

Gyermeknapi köszöntő



Holnap szebben hangzik a gyermekkacaj, holnap féltőbben tekint az anya gyermekére, holnap mindenki őket ünnepli, mert ez a nap az ő napjuk. Övék, mindannyiunk legféltettebb kincsé: a gyermeké.

Őket köszöntik holnap a felnőttek, őértük küzdenek az év minden napján, hogy életük minél szebb, vidámabb és boldogabb legyen. Ezt a fáradtságos küzdelmet — és sokszor szenvedést — kárpótolni tudja egyetlen mosolyuk, szemüknek tiszta ártatlan csillogása. Boldogan élnek a ma gyermekei, s már hírből is alig ismerik a múlt gyermekeinek nincstelen sivár életét. Nem ismerik, mert nálunk tettekben érvényesül, hogy legféltettebb kincsünk a gyermek.

Őket köszöntjük szívünk teljes melegével!

Csak együttműködéssel lehet jól dolgozni

Komlón több üzem és vállalat van, melynek eredménye, jó munkája egy vagy több más vállalat jó munkájától függ. Példa erre a szénelőkészítőmű és a vasútállomás. Ha a szénelőkészítőmű dolgozói nem teljesítik a tervüket, nagyban akadályozzák a vasútállomás dolgozóinak munkáját. Ugyanígy van fordítva is.

Azért említjük ezt a két üzemet, mert az utóbbi időben a szénelőkészítőműben több nehézség merült fel, melyekért az üzem dolgozói a vasútállomást okolják. Viszont ugyanez áll a vasútállomás részéről is. A szénelőkészítőmű délutános dolgozói panaszkodnak, hogy délutános műszakban nem tudnak dolgozni, mert a széntartályok tele vannak szénnel és a vasutasok nem szállítják el kellő időben. A szénnel telt vagonok órák hosszat állnak a széntartályok alatt. Nem kapnak elegendő üres vagont. A vasútállomás viszont kifogást emel, hogy a szénelőkészítőműben nem folyik tervszerű munka .., stb. Tény és való, hogy ezek a nehézségek fennállanak. A panaszok alapján megvizsgáltuk az ügyet és az alábbiakat állapítottuk meg:

A szénelőkészítőmű dolgozóinak csak kis részben van igazuk, mert a náluk felmerülő nehézségekért nem a vasútállomás dolgozói a felelősek. A szénelőkészítőmű tolatásvezetője hanyag munkájának köszönhető, hogy a vasútállomás nem tudja kellő időben elszállítani a telt vagonokat. Viszont az nem áll fenn, hogy a vasútállomás rendszeresen nem biztosítana vagonokat az üzem részére.

A vasútállomásnak viszont abban nincs igaza, hogy a szénelőkészítőműben nem folyik tervszerű munka. Az igaz, hogy a délelőttös műszakban a fenti üzem dolgozói kétszer annyit termelnek, de ez nem tőlük függ, hanem a széntermelő üzemektől. Ez azelőtt így

Tehát nem helyes az, hogy a felmerülő nehézségekért egymást okolják és egymást szidják. Ez csak a munkamenet rovására megy. Inkább azon legyenek, hogy megértéssel egymáson segítsenek.

Továbbkell javítani a szén minőségét

A Komlói Szénbányászati Trösztkimagasló eredményeket ért el a mennyiségi termelésben úgy 1957-ben, mint 1958 eddig eltelt ideje alatt. Erre jellemző példa, hogy ebben az esztendőben — május 20-ig — 20 776 tonna szenet termelt a tervezett mennyiség felett. Ez azt bizonyítja, hogy a Komlói Szénbányászati Trösztnél, ennek üzemeiben olyan műszaki és munkásgárda van, mely képes a legnehezebb feladatok megoldására is.

Ma már tehát a mennyiségi termelésnél nagyobb követelmények nem léteznek. Az esetleges kisebb visszaeséseket — melyek leginkább a természeti adottságnál fogva következnek be — az egyes üzemek rövid idő alatt képesek megszüntetni.

Van azonban feladat és tennivaló, a termelés minőségi javításánál is. Ma minden üzem előtt a legdöntőbb feladat a szén minőségi javítása. Hogy ezen a területen jelenleg milyen a helyzet a Komlói Szénbányászati Trösztnél és milyen feladatokat kell megoldani, arról Garamvölgyi János elvtárs, a termelési osztály vezetője a következőket mondta lapunk munkatársának:

— Feladatunk a szén minőségének javítása, mely azt jelenti, hogy az üzemeknek minden esetben teljesíteni, illetve túl kell teljesíteni a meghatározott kalória-tervet. Ez nagyon fontos, mert ha nem megfelelő minőségű szenet szállítunk, akkor kötbért vagyunk kénytelenek fizetni. A minőségi termelés érdekében a bányákban osztályoztuk a munkahelyeket és a felszínre került szenet eszerint osztályozzuk.

Sokkal nagyobb szigorral ellenőrizzük a palaválogatást.

A helyesen megállapított kalória-terv be nem tartása esetén a felelős személyek prémiumelvonásban részesülnek. Mindez azt eredményezi, hogy a földalatti munkahelyeken az eddiginél nagyobb gondot fordítanak a minőségi termelésre.

Elmondhatom, hogy az utóbbi időben ezen a területen jelentős javulás mutatkozik. Ez tapasztalható a mázai üzemnél, ahol nagyon gyenge kalóriaértékű szenet termeltek az elmúlt időkben. Az egyes intézkedések következtében májusban már itt is javulás van. Sok gondot okoz a kövestetői üzem egyik munkahelye, ahol rossz a szén minősége. Ezt a munkahelyet a közeljövőben leállítják és helyette egy jobb minőségűt veszünk művelés alá.

A minőség javítása érdekében mozgalmat indítottunk, Ennek keretében rendszeresen tájékoztatjuk dolgozóinkat — röplapokon, versenyértékeléseken keresztül — az elért eredményekről, tennivalókról. Ennek keretében nagy gondot fordítunk a jó csilletöltésre is.

Trösztünk egyetlen dolgozójának sem lehet közömbös, hogy a minőségi termelésben milyen eredményeket értünk el. Nem lehet közömbös, mert valamennyiünknek anyagi érdeke is. A megfelelő minőségű szénre ugyanis vásárlóink felárat fizetnek, mely kedvező hatással van az önköltség és a nyereségrészesedés alakulására is — fejezte be nyilatkozatát Garamvölgyi János.

Felvételi pályázat

az MSZMP Baranya megyei Bizottsága Marxizmus—Leninizmus Esti Egyeteme 1958—1959. tanévére

A Baranya megyei pártbizottság felvételi pályázatot hirdet a Marxizmus-Leninizmus Esti Egyetem 1958—1959-es tanévére.

Az egyetem célja, hogy értelmiségi dolgozók (tudományos kutatók, orvosok, mérnökök, jogászok, írók, művészek, pedagógusok, stb.) párt-, állami- és tömegszervezeti funkcionáriusok, vezető propagandisták szervezett marxista-leninista oktatását egyetemi színvonalon biztosítsa.

Az egyetemen a tanulmányi idő 3 év.

A hallgatók az első évben filozófiát, a második évben politikai gazdaságtant, a harmadik évben nemzetközi és magyar munkásmozgalom történetét tanulnak.

A tantárgyakból félévenként vizsgáznak és a tanulmányi eredményekről bizonyítványt kapnak. Ennek törvényes elismerését az 1088/1957. MT. rendelet biztosítja.

A tanév szeptember 15-től július 30-ig tart. Hetenként egyszer meghatározott napon délután 5—9 óráig kötött foglalkozás/előadás, osztályfoglalkozás van, amelyen a részvétel kötelező. A tandíj egy évre 150 forint.

Az egyetemre való felvétel feltétele: általában egyetemi-főiskolai végzettség, megfelelő munkásmozgalmi tapasztalat. Az egyetemre pártonkívüliek is kérhetik felvételüket. A hallgatók felvételi vizsgát tesznek a marxizmus-leninizmus alapkérdéseiből.

Aki a felvételi vizsgán nem felel meg, vagy egyidejűleg más egyetemre, tanfolyamra is jelentkezett, nem lehet az egyetem hallgatója.

A pályázatot az MSZMP Baranya megyei Bizottsága, Marxizmus-Leninizmus Esti Egyeteme (Pécs, Damjanich u. 24.) augusztus 1-ig kell beküldeni.

A pályázathoz mellékelni kell:

1. részletes önéletrajzot,

2. a pártszervezet ajánlását, és

3. a vállalat, intézmény ajánlását és igazolását jelenlegi munkaköréről.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT BARANYA MEGYEI BIZOTTSÁGA

Tanácstagi beszámolók

Komló Város Tanácsának Végrehajtó Bizottsága értesíti a város lakosságát, hogy az első félévi tanácstagi beszámolókat, az alábbi helyeken és időpontokban tartják a végrehajtó bizottság tagjai:

Május 29-én délután öt órakor Mecsekfalun. Előadó: Unger János, a v. b. elnökhelyettese.

Május 31-én délután 5 órakor Mecsekjánosiban. Előadó: Vudi Ádám, a v. b. tagja.

Június 2-án, délután öt órakor Kisbattyánban. Előadó: Kertész Imre, a Mecsekjánosi v. b. kirendeltség vezetője.

Június 6-án délután öt órakor a Zrínyi Ilona Művelődési Házban. Előadó: Galabár Tibor, a végrehajtó bizottság titkára.

Június 9-én délután öt órakor a gesztenyési iskolában. Előadó: Simek Árpád, a végrehajtó bizottság elnöke.

Június 12-én délután öt órakor a tanácsház nagytermében. Előadó: Hegybíró Béla, a végrehajtó bizottság tagja.

Június 13-án délután öt órakor Kossuth-aknán. Előadó: Tatai Jánosné, a végrehajtó bizottság tagja.

Június 16-án délután öt órakor a Vorosilov úti iskolában. Előadó: Gábor Balázs, a végrehajtó bizottság tagja. (Kökönyös-Nyugat választópolgárai részére).

TANÁCSTAGI FOGADÓÓRA

Június 4-én délután öt órakor a Fürst Sándor utcai iskolában. A fogadónapot Kelemen László elvtárs, a városi pártvégrehajtó bizottság első titkára, a tanács v. b. tagja tartja.

Megnyílt a Budapesti Ipari Vásár

Tegnap délelőtt ünnepélyesen megnyitotta kapuit a Budapesti Ipari Vásár. A vásáron a magyar ipar — a szövetkezeti ipar is — mellett, megtekinthetik a vásár látogatói a szovjet, a kínai, a lengyel, a román, a Német Demokratikus Köztársaság szocialista iparának termékeit is. Az idei vásárnak 70 százalékát a magyar szocialista ipar kiállítási anyaga adja. Érdemes tehát megtekinteni a Budapesti Ipari Vásárt.

A vásár látogatói vasúton 50 százalékos kedvezménnyel utazhatnak Komlóról Budapestre. Az elszállásolásról is gondoskodás történik. A Fővárosi Idegenforgalmi Hivatal gondoskodik a vásár látogatóinak elszállásolásáról. Ez a hivatal, a vásár egész tartama alatt, reggel 8-tól este 22 óráig folyamatos szolgálatot tart, sőt a szükséghez képest tovább is, a Lenin körút 30. szám alatti irodájában. A hivatal telefonszáma: 426-159, 426-176 és 229-377. Az egyágyas szoba ára 30 forint, a kétágyasé pedig 40 forint.

Érdemes a vásár látogatónak résztvenni az idei „BIV" tárgysorsjátékban is.

Mindenek előtt természetesen soha nem múló élményt, gazdag tapasztalatgyűjtést jelent az idei Budapesti Ipari Vásár.

Kodály Zoltán Komlón

Május 18-án délelőtt az Erkel-teremben növendékhangverseny volt. Közreműködtek: a kenderföldi és a belvárosi iskola kórusa, a zeneiskola növendékzenekara, azonkívül a Pécsi Zeneművészeti Szakiskola leánykara. A baranyai ünnepi hetek alkalmával megyénk be, majd városunkba látogatott Kodály Zoltán is. Az épület előtt sorfalat álltak a szereplők és a belvárosi iskola énekkara köszöntővel fogadta a világhírű zeneszerzőt.

A terem zsúfolásig megtelt. Amint Kodály Zoltán belépett a terembe, a közönség felállt tisztelete és szeretete jeléül és nagy tapssal üdvözölte a mestert. A szűnni nem akaró taps és ünneplés után Lóránt Péter elvtárs, a Hazafias Népfront, azután az énekkar, valamint az iskolák nevében köszöntötték és átadták szeretetük jeléül kedves ajándékaikat.

Kodály Zoltán egy-két kedves, keresetlen szóval köszönte meg a fogadtatást. Megkezdődött a hangverseny.

Beethoven, Schuman, Bach és Kodály műveket adtak elő. Meg kell említeni Kodály: Lengyel László című művét, amit Tóth Ferenc vezényletével a belvárosi iskola énekkara művészien adott elő. Sok tapsot kapott még Agócsy László karmester és a Pécsi Zeneművészeti Szakiskola leánykara. Utalnunk kell még a zeneiskola szólistáinak kedves igyekezetére. Nem volt könnyű — s érthető is volt az izgalom — nagy művész jelenlétében szerepelni. A közönség nagy tapssal köszöntötte a kis művészeket. A műsor Kodály Zoltán távozása után zavartalanul folyt tovább. Ezúton is köszönetet mondunk a nagy zeneszerzőnek, hogy jelenlétével felejthetetlenné és még ünnepélyesebbé tette a hangversenyt. S mintegy igazolásul megemlítjük, hogy téves az a felfogás, hogy a komlóiak csak az esztrád-műsorokat szeretik és látogatják.

— Duzsi —

Színhely — VII. leányosztály

Kenderföldi iskola, VII. leányosztály. No ez az. Itt lesz a próba. Figyeljünk csak! Az ajtó mögül hangok hallatszanak:

— Nyilas Mihály, a IV. „B"-ből. Mert van ám „A" is.

— És ott is van egy Nyilas Mihály?

— „A", ez nincs több az egész világon. Illetve van még egy. Az apám is Nyilas, de az Gábor, Nyilas Gábor.

Egy bemutatkozásnak lehettünk tanui, természetesen csak így, az ajtón keresztül. No, de most már nézzük meg azt is, kik a szereplők és áruljuk el milyen csoda folytán alakítottak színházat az iskola egyik osztályából?

A párbeszéd, melyet az ajtón keresztül hallottunk, Móricz Zsigmond: „Légy jó mindhalálig" című művének első felvonásából való. Ugyanis előadásra készülnek a diákok, mégpedig éppen a gyermeknapra. Az előadás próbájára érkeztünk. A felvonás szünetében olyan az osztály, mint egy zsibongó méhkas. A zaj csak pillanatokig tart. A nevelők, akik jelenleg egyben a mű betanítói is — Korbuly Istvánné és dr. Cserdi Ferenc — egyetlen intésére, vagy szavára ismét csend lesz, s a 32 gyerek, mert annyi a szereplők száma, a következő jelenethez készül. A tanulók szine-java próbál itt. A szereplőket úgy válogatták ki, hogy a tehetség mellett a tanulmányi eredményt is figyelembe vették. Így érték el azt, hogy a mű tanulása közben is jusson ideje minden gyereknek az iskolai feladatok elvégzésére. Így aztán nem lesz baj az évvégi vizsgán, meg az előadáson sem. A szerep valamennyiüknek nagyszerűen megy. Kisebb hibák, — rossz hangsúlyozás, hirtelengyors mozdulatok, vagy néhány helyen rövid szünetek — még előfordultak, de ezeket a főpróbáig és különösen az előadásig lehet javítani. A főszereplő, Nyilas Misi, akit a darabban Sütő Zoli személyesít meg, igazán nagyszerűen játszik. A csintalan gyerekhad, a tanárt becsapó diákok valódi osztályt képeznek. Valkai tanár szerepét Tóth Laci eleveníti meg. A mű sikerét elősegítik a Pécsről hozott, a célnak leginkább megfelelő ruhák, színpadi öltözetek.

Mire látogatásunk véget ér, a diákok már a második felvonást próbálják. Az asztal körül állva bontogatják Misi hazulról kapott csomagját. S mert ennivalónak vélik, vidáman falatozzák a rossz szagú, rossz ízű csizmakenőcsöt is.

A sok szereplő közül nem tudjuk eldönteni, melyikük érdemli meg leginkább a dicséretet. Így hát ezt a közönségre bízom. Hiszen mire írásunk az olvasó kezébe kerül, a május 23-án délután az ifjúság részére rendezett előadás közönsége már tud véleményt mondani. Reméljük a diákok előadása, mely a Zrínyi Kultúrotthonban lesz ma este, a felnőttek körében is sikert arat.

Tisztesség és megbecsülés, a szakszervezeti aprómunka végzőinek

Mi a szakszervezeti bizalmi? „Az üzemi bizottság füle, szeme, kinyújtott cselekvő keze és az üb. jobb munkára serkentője."

Ezt a találó választ adta kérdésünkre a minap az egyik dolgozó. Azt is hozzá kell tenni, hogy a mondat utolsó felét mosolyogva mondotta, mintegy tompítva a szavai mögött rejtőző enyhe kritika élét. Pedig mi úgy gondoljuk, hogy a megállapítás így igaz. Igy, teljes egészében. S hogy e megállapítás valóban így van-e, ez-e a véleménye a dolgozók sokaságának a bizalmi munkájáról, szerepéről, azt néztük meg legutóbb a Béta-aknai üzemnél.

Nem könnyű feladat szakszervezeti bizalmi munkát végezni. Az, aki ennek az ellenkezőjét állítja, az még nem nézte meg közelebbről ezt a munkát.

A bizalmi főfeladata az, hogy a kollektív vélemény tolmácsolója legyen. Meghallja és meglássa, ha munka közben bárki vagy bárkik helytelenül értelmeznek egy-egy, a fejlődést szolgáló rendeletet, vagy intézkedést. Meglássa a munkát megnehezítő, vagy gátló körülményeket, s azok megváltoztatásáért harcba kezdjen. Feladata, hogy ismerje dolgozó társai gondját, nehézségeit s azokon maga, vagy a felsőbb szervek segítségével segítsen. Harcoljon a törvényes jogok biztosításáért s magyarázza meg, hogy egy-egy túlzott követelés miért nem teljesíthető.

Hosszan lehetne még sorolni, hogy mi mindennel kell a bizalmiaknak foglalkozni. De, hogy ez a gyakorlatban miként van, azt csak a dolgozóktól és tőlük tudhatjuk meg.

Béta-aknán három bizalmi munkája után érdeklődtünk, éspedig arról, hogy ezekben a napokban milyen mozgalmi munkával foglalkoztak.

Az üb-elnök azt mondta el, hogy milyen körülmények között került sor az elmúlt napokban Béta-Kövestetőn, a bizalmi megválasztására.

— Az egyik dolgozó keresett fel bennünket az elmúlt napokban azzal, — mondotta, — hogy jó lenne, ha az üzem szakszervezete eljutna Kövestetőre is. Mert a munkások számos problémájának megoldásához kellene a szakszervezet segítsége. Személyesen mentem el a dolgot megnézni. Megállapítottam, hogy Kövestetőn nem dolgozik szakszervezeti bizalmi, s e munkának hiányát érzik a dolgozók. A dolgozók panaszát tolmácsoló Szőke János személyében azonnal meg is választották bizalmijukat a munkások.

Puskás Józsefet, a gépüzem bizalmiját is jól ismerik az üzemben. Ugy ismerik, mint aki mindent észre vesz, mindent meglát, s jól lát meg. Az elmúlt napokban pl. többször megfordult a villanyszerelők, a bognárműhely dolgozói, és az építő munkások között. Azért felhívta az üb. figyelmét, hogy a dolgozók kifogásolják a szappanellátást, mert annak mértéke nincs arányban az ottani szennyes munkakörökkel. Az üb. intézkedett, a reális szappanmennyiség kiadása érdekében.

Szappan-ügy. Kis dolog. Annak aki olvassa. De az ilyen kis dolgok bosszantják — és feleslegesen — a dolgozókat. S az ilyen kis, apró dolgok megoldása biztosíthatja a zavartalan munkát, teremtheti meg a dolgozók megelégedettségét. S ez az utóbbi már fontos, lényeges dolog. Amikor a bizalmi az ilyen kicsiny, úgynevezett apró munkát végzi, sokszor csak egy-egy munkás ügyében jár el, akkor is a közösségnek segít.

Igy volt ez akkor is, amikor Sallós György bizalmi, az üzem megsérült dolgozójának — Szabó Lászlónak — családját kereste fel. Mindenkinek jól esik, nekik is jól esett, amikor gondjuk-bajuk iránt érdeklődtek. Jól esett az együttérző szó, a munkatársak meleg gyógyulást kívánó üzenete. Jó érzés volt számukra, amikor látták, hogy gondjukban nem maradtak magukra. Velük van ekkor is a szervezett munkásság. S ezt az együttérzést érezhették akkor is, amikor a bizalmi látogatása után — annak javaslatára — az üb. több száz forint azonnali segélyt adott a szervezett munkások nevében.

Nem nagydobbal, és harsány zenekíséret mellett végzik a szervezett dolgozók e fontos mindennapi apró munkáját a bizalmiak. Nem is jár ezért a munkájukért semmi külön előny. Annyit azonban megérdemelnek, hogy munkatársaik tiszteljék és becsüljék őket, áldozatos munkájukért.

Tiszteljék és becsüljék őket, s ami még fontosabb, segítsék munkájukat. Forduljanak hozzájuk bizalommal minden ügyükkel. Akár a nagyobb közösséget érintő, akár csak egy személy ügye is az. Mert végeredményben, minden gond megszüntetése a közösség, mindannyiunk ügyét szolgálja.

Bátrak csapata

No, nem mentettek ki még senkit sem a tűzhalálból, de ugy gondoljuk, hogy ahhoz is bátorság kell, hogy versenyre keljenek azokkal a csapatokkal, akik már évek óta megtanulták és mestereivé váltak e szakmának. Mert bizony még alig másfél hónapja annak, hogy önkéntes jelentkezőkből a szénosztályozón megalakult az önkéntes tűzoltó szervezet.

Tizenhatan vannak és ennek pontosan fele nő. A szervezet tagjai a működésük óta eltelt néhány hét alatt szabadidejüknek sok-sok óráját áldozták arra, hogy új feladataikkal jól megismerkedjenek. Már ezért az önkéntes munkáért is megbecsülést érdemelnek. De azért még inkább, hogy e fiatal önkéntes tűzoltó szervezet tagjai a járási versenyen oly eredményesen szerepeltek, hogy az elnyert oklevelek és pénzjutalom mellett jogot nyertek a megyei versenyen való részvételre is.

A járási versenyt Vasas II. tartották az elmúlt vasárnap. A szénosztályozó női és férfi csapata kitűnően szerepelt ezen, mint az elméleti kérdések megoldásában, mint a 400-as motorfecskendő szerelésében.

Természetesen az eredményük eléréséhez nagyban segített az előzetes gondos kiképzés. Akiket ezért névszerint is dícséret illet: Kumli György főhadnagyot, a komlói tűzoltóság alosztályparancsnokát és Till János törzsőrmestert az üzemi tűzoltóságtól.

Gyermeknapi emlékeztető

Ruha, játék és édesség. Mindent, mindent előteremtünk ma gyermekeinknek. Óvjuk őket a széltől is, s úgy tartjuk, nem érheti őket semmiben hiány, nem lehet nekik soha többé olyan gyermekkoruk, mint nekünk volt.

De milyen is volt ez a mi gyermekkorunk? Hadd emlékezzünk rá — gyermeknapi emlékeztetőül — egy hiteles jegyzőkönyv alapján.

A jegyzőkönyvet Budapesten vették fel egy gyermekbaleset nyomán 1918 elején, s ugyanakkor közölte a Népszava. Ebből közlünk részleteket.

*

„Püspöki József (12 éves) előadja: „Budapest székesfőváros központi tüzelőszerraktárában úgy fél éve dolgozom és pedig 1917 december közepe óta, mint baltázó. Ez a munka abban áll, hogy a gép által mozgatott balta alá kézzel tartjuk a fölaprítandó fát. A balesetem karácsony hetében történt, amikor is a bal kisujjam és a gyűrűsujj közötti hús felrepedt, mert a balta a fát a kezemhez csapta. Jelenleg táppénzes beteg vagyok emiatt. Napibérem 2 korona 50 fillér volt. A munkaidő reggel 6-tól este 6 óráig, közben egy órai ebédidő. (11 órai munka.)

— Az enyémhez hasonló balesetek gyakoriak a baltázásnál. Jelenleg három hasonló korú dolgozik ott velem együtt, hatan voltunk, de három elment. Éjszakai munkában is részt vettünk."

A 14 éves Némedy Gyula szintén itt sebesült meg. Ő is 2 korona 50 fillért keresett. A vele felvett jegyzőkönyvből még az alábbit is olvashatjuk: „... Előadom még azt is, hogy az üzemben a munkafőfelügyelő tizedes engem és Sch. A. nevű fiút megvert és fojtogatott, mert nem akartunk a baltázó géphez állni. Ugyanis másoknak 4—5 koronát fizetnek ugyanezért a munkáért..."

Mennyit ért e gyermek napi 11 órás veszélyes munkával keresett 2 korona 50 fillérje, azt könnyen megállapíthatják olvasóink. E célból az alábbiakban közöljük tájékoztatónkat a korona 1918 március havi vásárló értékéről:

Egy kilogram barna kenyér 0.58 korona, egy kg II. osztályú marhahús 12.87 korona, a füstölt szalonna kilója 12 korona, a zsíré 12.40 korona, a tej literje 1.08 korona, a tojás darabja 0.53 korona.

Ezek voltak az árak hivatalosan. Köztudomású azonban, hogy a nagy élelmiszerhiány miatt a dolgozók kénytelenek voltak igénybe venni a feketepiacot, ahol sokkal drágábban szerezhették be a legszükségesebb élelmiszereket.

*

Gyermekmunka, gyermekverés, nyomor, éhség, kizsákmányolás. Ez amire a fentiek emlékeztetnek. Emlékezzünk erre mindannyian mi felnőttek, amikor a gyermeknapra készülünk. Akkor adjuk gyermekeinknek a legszebb és leghasznosabb ajándékot, ha a mai életünk forró szeretetére és megvédésére neveljük őket az év minden napján.

„A FÁK ÁLLVA HALNAK MEG"

Már maga a szokatlan cím felkeltette az érdeklődést. Május 15-én este 8 órakor zsúfolásig megtelt a „Zrínyi Ilona" Művelődési Ház nézőtere.

A Pécsi Nemzeti Színház Kamaraszínháza Alejandro Casona spanyol származású író „A fák állva halnak meg" című háromfelvonásos vígjátékát adták elő. Az első felvonásban egy vállalat irodájában vagyunk. Itt a rend uralkodik. Kartonok vannak, mindenkinek megvan a maga kartona, nevek nem szerepelnek. Tévedésnek nem szabad előfordulnia. Ugyanis egy gazdag bácsi egy vállalatot alakít, aminek a célja a jótékonykodás. Például, ha rossz vadász nem találja el a nyulat, akkor a vállalat titokban eléje hajt egy másikat. Egy öngyilkos leány asztalára rózsacsokrot csempésznek, s egy kis cédulát „holnap" felírással. A lány másnap elmegy a cédulára írt házhoz. Ott az igazgató megismerteti vele a vállalatot, s meggyőzi arról, hogy ha a vállalat szolgálatába áll, mindjárt lesz értelme az életének. Az igazgató és munkatársnője arra vállalkozik, hogy húsz évig ámítgatott nagymama unokája és annak felesége legyen. Az igazgató és a munkatársnő a játék közben megszeretik egymást. Közben megérkezik az igazi unoka, s a nagymama megtudja az igazságot. Viszont most szeretetért szeretettel fizet és nem árulja el a titkot. A két fiatal pedig abbahagyja a jótékonykodást.

Lendvai Ferenc, a darab rendezője ügyesen érvényesítette azt a darabot, amely az élet keserűsége, gyakori igazságtalansága ellenére is hisz az emberi jóságban.

Simor Erzsi játékában sokszor ügyesen hangsúlyozza ki a drámai részleteket. Szabó Ottó igazgatója naiv, könnyed. Hamvay Lucy nagymamája nagyon kedves, megragadó és sokakat könnyekre fakasztott.

Az előadást egy kis technikai hiba zavarta meg, ugyanis kétszer kikapcsolták az áramot. Ezt a kis hibát igyekeztek hamar kijavítani, hogy az előadás zavartalanul folyhasson tovább. A közönségnek tetszett az előadás, s megelégedve távoztak. Hisszük, hogy a következő előadásokon is — reméljük, hogy ott is találkozunk — ez lesz a látogatók véleménye.

Levelesládánkból:

Köszönet az orvosoknak

Magyarhertelenden a Magyar Vöröskereszt helyi csoportja kezdeményezésére hat hétig tartó elsősegélynyújtó tanfolyamot tartottak, melyen mint vöröskereszt megbízott, én is részt vettem. A tanfolyamon rendszeresen 43 magyarhertelendi lakos jelent meg és a tanultak alapján vizsgát tett. Az előadásokat olyan kiváló orvosok tartották, mint dr. Laczhegyi László, a komlói rendelőintézet főorvosa, dr. Somfai Béla bőrgyógyász, dr. Pozsgai Jenő felülvizsgáló főorvos és mások.

A tanfolyam befejezte után a falu kultúrtermében került sor a vizsgával egybekötött záróünnepélyre.

Az ünnepély kezdetén úttörők virágokkal, dallal és versekkel köszöntötték a megjelent orvosokat és a tanfolyam hallgatóit. Kiss Lászlóné, a Magyar Vöröskereszt helyi titkára meleg szavakkal köszönte meg a fenti orvosoknak jó munkáját, akik erőt nem kímélve, több vasárnap délutánt áldoztak fel és tanították a falu 43 lakóját.

Nagy taps közepette emelkedett szólásra dr. Laczhegyi László, aki bevezetőben elmondotta, hogy ő és az ünnepélyen részt vevő orvostársai jól tudják, hogy mit jelent embereket gyógyítani. Éppen ezért szívesen tettek eleget a helyi vöröskereszt csoport kérésének és vállalták, hogy előadásokat tartanak a tanfolyam hallgatói számára. Beszéde végén ezeket mondotta:

— A tanfolyam időtartama alatt a hallgatók sok mindent tanultak, sok mindennel megismerkedtek. Nekünk orvosoknak az a kérésünk, hogy a tanultakat kellő időben a gyakorlatban is használják fel embertársaik érdekében...

Az ünnepély este 10 óráig tartott. Számomra az egész nagyon megható volt, mert annak ellenére, hogy nagyon régi vöröskeresztes aktíva vagyok, ilyenben még nem volt részem. Nagyon örülök, hogy országunkban a vöröskereszt-mozgalom ismét jó útra tért és ma már egyre egészségesebben fejlődik.

Bereznai József

A „Duna"-együttes szerepléséről

Az országban már sok sikert elért „Duna" ének- és táncegyüttes szombaton este a „Zrínyi Ilona" Művelődési Házban tartott előadást. A műsorban szerepelt még a rádióból jól ismert népizenekar, Járóka Sándor vezetésével. Sajnos, Gencsi Sári énekművésznő betegsége miatt nem lépett fel az előadáson. A nézőközönség kevés volt, de nagyon lelkes. Egy-egy jól kidolgozott számot megismételtettek. Nagyon tetszett az egyfelvonásos „Makar Csudra" a Gorkij azonos című elbeszéléséből feldolgozott táncjáték.

Makar Csudra meglátja a szépséges cigánylányt, s megszeretik egymást. De a lány gőgjében térdre akarja kényszeríteni a vidék koronázatlan királyát. Büszkeségében félredobja szerelmét és ostorral csap kedvesére. Az felajánlja a szép cigánylánynak szívét, de a lány lába előtt leborulva akarja látni. Egy alkalommal Makar Csudra megöli a lányt, tettét nagyon megbánja. Végül őt is megöli a lány apja.

Külön ki kell emelnünk a két főszereplő kifejező játékát. Azonkívül szerepelt még Puskás Sándor is, akit a közönség többszöri komlói szereplése során nagyon megkedvelt. A műsor keretében bemutattak egy népmeséből feldolgozott táncjátékot. Nagy taps jutalmazta a szereplőket. Legutolsó műsorszám egy cigánytánc volt. A közönség alig akarta leengedni a színpadról, a már kimerült táncosokat.

BAJNOKI
ökölvívó mérkőzés
vasárnap délelőtt 10 órakor
a kökönyösi sportpályán
Komlói Bányász—Szekszárdi Dózsa

BARÁTSÁGOS
LABDARÚGÓ MÉRKŐZÉS!
Komlói Bányász—Pécsi Dózsa
NB I-es csapatai között
délután fél 6 órakor
Előtte fél 4 órakor
Komlói Bányász ifi—Pécsújhegyi ifi
bajnoki

III.

A mauzóleumba megyünk

Két felejthetetlen hét a Szovjetunióban

(NÉMETH FERENC élménybeszámolója)

Déli egy óra lehetett, amikor a Vörös térre érkeztünk. Előttünk hosszú embersorok kígyóztak. Nem számoltam meg, de úgy hozzávetően vagy félezren álltak már a sorban. Szerencsénk volt. Közvetlen előttünk pionírok csicseregtek a sorokban. Megtudva, hogy külföldiek vagyunk, előzékenyen előre engedtek bennünket. Igy alig egy órai sorbanállás után már az épületbe léphettünk.

Lépcsősoron jutottunk le abba a terembe, ahol hermetikusan záró üvegfalak mögött, egymáshoz közel elhelyezett fekvőhelyeken nyugszik Lenin és Sztálin. Mintha csak aludnának. Csupán arcuk fehérsége mutatja, hogy az ő alvásukból nincs felébredés.

Megállni nem lehetett, mert a mögöttünk érkezőkre is tekintettel kellett lenni. Igy még egy pillantást vetettünk a márványteremben elhelyezett üvegfalak mellett szobormozdulatlanságban álló dísztestőrökre s kiléptünk a helyiségből. Szótlanul, meghatódottan lépkedtünk tovább. Amikor körülnéztem, mások arcáról is ezt az érzést láttam tükröződni.

A mauzóleum oldalajtaján hagytuk el az épületet, majd megtekintettük a mögötte elhelyezett sirokat. A szovjet nép nagyjai nyugszanak ott, s a Kreml falában elhelyezett sok-sok márványtábla mögött a munkásmozgalom számos nagy vezetőjének hamvait őrzik az urnák.

A mauzóleum meglátogatására tervezett időt már túlságosan is túlléptük, igy csak menet közben figyeltem meg, hogy a márványtáblák között van magyar elvtárs hamvait fedő lap is.

A Lomonoszov egyetemen

Képről és távolabbi helyszínről már megcsodáltam e csodálatos építészeti remekművet, de egészen közelről nézve újból és még inkább meglepett hatalmas méreteivel, szemet gyönyörködtető harmonikus vonalaival, formáival a Lomonoszov egyetem.

Belső szépsége, diszítéseinek ízléses mértéktartása és művészi berendezése még a legelfogultabb embert is tiszteletre és elismerésre készteti.

Sok száz termében szinte egy kis városnyi tömegű fiatal, művész és tudós élete zajlik nap, mint nap. Az egyik hatalmas teremben valamilyen tudományos értekezlet volt, amikor bepillantottunk. Az emeletek folyosóin annyi nép és nemzet fiaival találkoztunk, hogy a sokféle viselet láttán és a sokféle nyelv hallatára úgy éreztem magam, mintha egy nagy nemzetközi ifjúsági találkozóra kerültem volna. Természetesen magyar diákok is tanulnak itt, de velük ekkor nem találkoztunk.

Az egyetemre azért látogattunk, — az épület megtekintésén túl — hogy részt vegyünk a Moszkvában ezekben a napokban rendezett Grúz nemzeti napok egyik kulturális bemutatóján. A filmről már ismert grúz művészet sok szépsége elevenedett meg előttünk a színpadon. Csodálatosan szép grúz táncok, ének és zenei számok szerepeltek többek között a műsorban.

Ami minden bányászt érdekel

Legalább is úgy gondolom, hogy érdeklődésre tarthat számot mindaz, amit a Szovjetunióban lévő bányák, illetve bányászok munkájáról, életkörülményeiről a Bányász Szakszervezet Központi Bizottságán megtudtunk.

Ide látogattunk el ugyanis március 26-án délelőtt. Szívesen és teljes részletességgel tájékoztattak bennünket minden bányászati kérdésben.

Először az egyes bányavidékek éghajlati és geológiai viszonyát ismertették meg velünk. Elmondották, hogy a széntelepek vastagsága átlagosan 110 cm-től 6 méter vastagságig terjed. Természetesen található ettől eltérő is. Az átlagszélesség 800 méter.

Elmondották, hogy a Szovjetunióban arra törekszenek, hogy minél jobban megkönnyítsék a bányászok munkáját, s ezért állandóan kutatják, hogy milyen gépek beállításával lehet ebben segíteni.

A bányák többsége már rendelkezik az ott alkalmazható legjobb gépi felszerelésekkel. Természetesen egy géptípus egyik bányánál alkalmazható, míg másutt nem válik be.

Igy pl. jól beváltak a Dombasz kombájnok a 40—50 cm és a 120 cm közötti széntelepeknél. Ennél vastagabb mezőknél már másféle gépek alkalmazása vált szükségessé. Ez vonatkozik a széntelepek geológiai elhelyezkedésére is. Az álló és kisebb dőlésű telepeken a Dombaszt használják, míg a nagyobb dőlésű telepeknél külön lefelé történő fejtésre alkalmas gépeket.

Természetesen nem egyforma mértékben gépesítettek az egyes bányák. A Dombasz szén medence bányái pl. mintegy hatvan százalékban kerültek eddig gépesítésre.

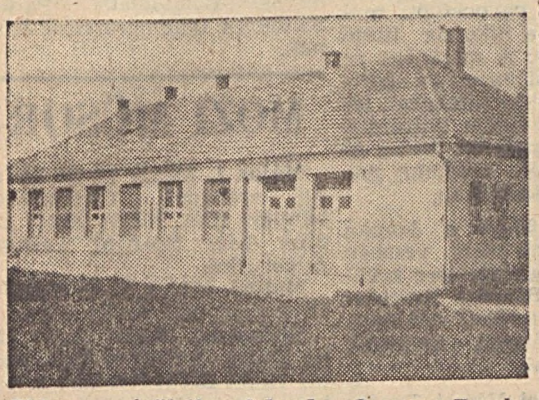
Az új gépeket elsősorban és különösen a fiatalok fogadják örömmel. Ők azok, akik a legteljesebb mértékben segítik az azokkal folyó kísérleteket, majd széles körben történő alkalmazásukat és kezelésük megismertetését is a többi dolgozóval.

(Folytatjuk)

Gyermeknapi bemutatkozó



Kedves nénik és bácsik! Engedjék meg, hogy a gyermeknap — tehát a mi napunk —, alkalmából bemutatkozzunk. Bölcsődések vagyunk. Az a néni, aki közöttük ül, Magdi néni. Különben ő a mi othonunk vezetője.



Ebben az épületben lakunk. A neve: Berek utcai bölcsőde. Ez a mi második otthonunk. Anyukánk vagy apukánk hoz ide reggel és este megyünk haza



Senkitől nem félünk, mert jók vagyunk. Szeretjük a mesét és nagyon szeretünk játszani. Hogy nem félünk, azt bizonyítja az is, hogy bátran oda merünk állni a fényképezőgép elé. És ugye szépek vagyunk?



Egy pillanatra sem unatkozunk, játszunk vagy táncolunk. Tessék megnézni bennünket. Ugye kecsesek a mozdulataink? Játékunk is van. Hosszúnyakú zsiráf, labda, baba és egyéb játékok



Már megtanultuk a „bújj-bújj zöld ág"-at is játszani. Ha eltévesztjük, akkor Anna óvónéni mindjárt segít nekünk. S közben énekelünk. Nagyon szépen, nagyon kár, hogy nem hallják. De most búcsúzunk, mert fel kell készülnünk az ünneplésünkre. Viszontlátásra, kedves nénik és bácsik!

A szénbányák jelentik:

3 200 tonna szén — 104,2 százalék

A Komlói Szénbányászati Tröszt üzemei május 21-ig 3 200 tonna szenet termeltek terven felül, s ezzel a havi terv esedékes részét 104,2 százalékra teljesítették. A mennyiségi termelésnél Kossuth bányán továbbra is gyengé eredmények születnek. Béta-aknán a mennyiségi termelés jó, viszont a szén minősége nem kielégítő!

Az üzemek százalékos eredménye május 21-ig a következő:

1. III-as akna	113,3%
2. Anna-akna	108,6%
3. Béta-akna	104,2%
4. Mázа	103,3%
5. Szászvár	102,7%
6. Nagymányok	101,8%
7. Kossuth-bánya	100,7%

III-as aknán ebben a hónapban már 1 748 tonna szenet termeltek terven felül. Minőségi termelésük — egyes csapatokat kivéve — jónak mondható. A megtűrt 10 százalékos meddőtartalom helyett 9,1 százalékot tartalmazott az itt termelt szén, a hónap második harmadában. A 416-os, 426-os, 403-as és a 402-es csapatok viszont rossz eredményt értek el.

Anna-aknán 68 vagon szenet termeltek a tervezett mennyiség felett. A szén meddőtartalma 2 százalékkal jobb volt a megtűrtnél. A csapatok közül jó eredményt ért el a 4104-es, a 4122-es. Nem vigyáztak a tisztán termelésre a 4101-es, 4109-es, 4110-es csapat tagjai.

Béta-aknán a mennyiségi termelés kielégítő. A meddő viszont 2,7 százalékkal magasabb a megtűrtnél! Itt a 19-es, 22-es és 23-as csapatokon dolgoznak rosszul.

Mázán a minőségi termelésről nincsenek még pontos adatok, de az tény, hogy az elmúlt időkhöz képest jelentős a javulás. A mázai bányászok május minden napján teljesítették a napi tervüket.

Szászváron ugyancsak minden nap teljesítették a mennyiségi tervüket. Májusban 10 vagon szénnel termeltek többet az előirányzatuknál.

Nagymányokon 8,5 vagon szenet termeltek a tervezett mennyiség felett. A minőségi termelés eredményéről pontos adatok csak később kerülnek nyilvánosságra.

Kossuth-bányán 14-e óta nem sikerül teljesíteni a tervet. Néhány nap és ismét száz százalék alatt lesznek, ha nem sikerül kikerülniök a hullámvölgyből. A minőségi termelésük, a 10-es, 11-es és 13-as csapatok kivételével jó.

Helyiipar — ígéret — türelem

A végén már saját magam is kezdtem elhinni, hogy türelmetlen vagyok. És ebben nincs is semmi csoda, hisz' annyiszor hallottam ismerőseim szájából, hogy „Te milyen türelmetlen vagy". Ezt mondta a barátom a meccsen, mert kifogásoltam, hogy sohasem győzünk, a borbélyom, amikor szóltam neki, hogy ha a hajamat vágja, akkor két nyisszentés közben ne a totószelvényt töltse. Egyszóval, már annyira ment a dolog, hogy magam is kezdtem elhinni, hogy türelmetlen vagyok.

Már olyan élő-halott féle lehettem, amikor, amikor gyógyír csöppent sebemre. Felfedeztem, hogy mások is „türelmetlenek!"

Erre pedig a következőképp jöttem rá.

*

— Hát én nem értem meg, hogy miért olyan türelmetlen az az ember. Meg lett neki szépen mondva, hogy ebben a hónapban megjavítjuk a bútorát. Hogy lehet egy ember ennyire türelmetlen... Megígértük, hogy készen lesz ebben a hónapban, tehát készen is lesz!

Ez május 16-án hangzott el a Helyiipari Vállalat asztalos részlegének vezetője részéről. Míg a mester beszélt, bennem valami megmozdult. Tehát mások is! És talán még jobban, mint én. Szinte ittam a mester szavait, melyből a végén az is kiderült, hogy az illető részéről már több mint türelmetlenség nyilvánul meg.

Ugy is van. Miért kell olyan nagy dolgot csinálni ebből az egészből. Nem olyan nagy dolog az, ha valaki egy évvel ezelőtt a Helyiipari Vállalatnál bútort csináltat, és másfél hónap múlva már meggörbül az ágy, eltűnik a fényezés, tönkre megy a szekrény. És akkor még szólni merészel az illető, hogy javítsák meg! Az pedig már mindennek a teteje; annak ellenére, hogy az elmúlt év nyarán — azaz 1957-ben — ígéretet tettek a bútor megjavítására, az illető mégsem hagyja békén őket!

Hajaj... Ilyenek az emberek. Potom tízezer forintos bútorért ilyen türelmetlenséggel zaklatni az asztalosokat. S az utóbbi időben már azok a türelmetlen kijelentések az újabb és újabb ígérgetésekre. Hogy: „Nézzék, én már nem hiszem, hogy maguk betartják a szavukat", stb. Miért kell embertársainkat úgy idegesíteni, amikor ismét megígérték, hogy májusban elkészül. Márpedig az asztalos részlegben elhangzott ígéretekben nem lehet ám bízni! Bizony...

Szóval ezek után kezdtem rendbe jönni. Egyszer csak az járt az eszemben, hogy nemcsak én, hanem más is türelmetlen. S ekkor belémnyílalt egy gondolat: és ha még most sem készül el a bútor megjavítása az újabban megígért határidőre? Á, ilyenre gondolni sem lehet, nem olyanok ők. De azért nem nyugodtam meg míg a Helyiipari Vállalat műszaki vezetőjétől nem érdeklődtem meg: mikorra készül el G. E. bútora.

*

S a végén arra döbbentem rá, hogy ez a G. E. nem is olyan türelmetlen. Sőt rendkívül türelmes! Talán még jobban is mint kellene!

Ezek után csak arra vagyok kíváncsi, hogy az asztalos részleg vezetője által ígért határidőt (május vége) megtartják-e. Mindenesetre figyelemmel kísérjük....

Néhány szót a Kossuth-akna bányarendjéről

Nem régen, Kossuth-aknai látogatásunk alkalmával, több frontfejtést és egyéb munkahelyeket néztünk meg. Látogatásunk során megállapítottuk, hogy pár hónap leforgása alatt, a rend és tisztaság területén Kossuth-aknán nagyszerű változás történt.

A munkahelyeken általában ma már nem igen lehet látni szanaszét heverő, a bányában még használható anyagokat, a széntermeléshez nélkülözhetetlen szerszámokat, (fejtőkalapácsot, kapát, lapátot, stb.). Ez a látvány különösen tapasztalható a frontfejtéseknél, ahol kifogástalan a rend és a tisztaság. Azelőtt nemcsak az öreg munkahelyeken voltak szanaszét heverő anyagok, deszkák és ácsolatfák, melyek az omlasztók munkáját akadályoztak, és sok balesetet okoztak, hanem közvetlen a termelő munkahelyen is. A bányászok ezzel nem igen törődtek. E miatt sokan szenvedtek balesetet. Ez megszűnt.

E nagyszerű változásnak köszönhető, hogy az utóbbi időben lényegesen csökkent a balesetek száma. S az első negyedévben, ha nem történik egy halálos baleset, akkor Kossuth-bánya megnyeri a „Balesetmentes munkáért" folyó versenyt.

A látottak alapján nyugodtan mondhatjuk: jelenleg Kossuth-akna, a bányarend és tisztaság területén, a Komlói Szénbányászati Tröszt legjobb üzemei közé tartozik. Persze, még vannak hiányosságok. Még van tennivaló is. Még a mellékvágatokban, a rend és tisztaság nem kielégítő. Ez különösen az V. szinti vágatokra vonatkozik. Például ezen a szinten a déli keresztvágatnál, még volt rendetlenség, kb. 15 üres csille ugyanúgy volt ledobva a sárba, mint a deszkák, vagy a 2,40-es támfák. Nem hisszük, hogy ezekre az üres csillékre, vagy fenyőfákra és deszkákra ne lett volna szükség. Az igaz, hogy ebben a nagy üzemben egy csapásra nem lehet mindenütt kifogástalan rendet teremteni, de ez nem mentség. Jó lenne, ha az V. szinten dolgozók éppen olyan rendet és tisztaságot teremtenének, mint a VI. és VII. szinten van. Reméljük, hogy a legközelebbi látogatásunk alkalmával, az V. szintről is éppen olyan véleményünk lesz, mint a többi szintekről.

Kalauzoknak — utasoknak — gépkocsivezetőknek

Az utóbbi időben rendkívül sokan tettek panaszt úgy a 24-es, mint a 26-os AKÖV egyes beosztottainak helytelen viselkedése miatt. Számos olvasónk keresett fel bennünket és megtörtént esetekkel bizonyították, hogy egyes kalauzok és gépkocsivezetők nem a szabályoknak megfelelően járnak el. Ebből és egyes utasok helytelen magatartásából kifolyólag heves viták zajlottak le és néha már nem sok kellett, hogy ezek a viták a tettleges bántalmazásig fajuljanak. Nem kívánjuk ezeket az eseteket részletesen ismertetni, hisz az illetékes vezetők tudomására hoztuk, akik a legszigorúbban eljárnak a hibát elkövetőkkel szemben.

Arról azonban szólnunk kell, hogy mit kell tenni — utasoknak és a közlekedési dolgozóknak egyaránt, — hogy a jövőben ne történjenek összetűzések, goromba szóváltások. Az utazó közönségnek be kell látnia, hogy amennyiben a helyi járat előtt — Kökönyösre — Pécsről jövő kocsi érkezik előbb a megállóhoz, jogosan csak a helyi járatú veszi fel az utasokat. Ha a kalauz erre felhívja az utasok figyelmét, ne felesleges gorombaságot, hanem megértést kapjon.

De, ha nincs helyi járat, amikor a Pécsről jövő kocsi Kökönyösre ér, akkor ennek a kocsinak is fel kell vennie a helyi járat utasait! Sajnos ez nem minden esetben van így. Erre egyetlen példát írunk le. A GJ 951-es kocsi kalauznője — május 16-án — nem volt hajlandó utasokat felvenni a Pécsi uti megállónál. S hogy miért nem? Arra még maga sem tudott magyarázatot adni, jobban mondva nem akarta elismerni, hogy csupán csak hanyagságból nem vette fel az utasokat.

Május 17-én, 14,30 órakor a Kossuth térről jövő helyi járat — GJ 438-as rendszámú — kocsi vezetője helytelen magatartása következtében a kocsi 13 percig vesztegelt a Lenin téri megállónál. Ezzel kapcsolatban a 24-es AKÖV igazgatója közölte, hogy a legszigorúbb módon felelősségre vonják a kocsi vezetőjét.

A gépkocsivezető ügyére a fegyelmi döntés után visszatérünk.

Rövid az idő — *nagy a készülődés*

Néhány hét, és vége az iskolaévnek. S mert rövid az idő a vizsgákig, nagy a készülődés az újabb erőpróbára. Hiszen melyik diák ne szeretne jobb jegyet, jobb osztályzatot kapni? Sok iskolásnál pedig ettől függ a továbbtanulás is. Igy hát nagy az izgalom, vajon állattanból, magyarból vagy történelemből — kinek melyik tantárgy megy nehezebben, — sikerül-e még egyszer felelni?

Ilyen problémával küzd az a kislány is, akivel a minap beszélgettem. A kenderföldi iskola VII. osztályának tanulója, Reich Erzsi. Bizonyára sokan ismerik őt, hiszen mint szavaló több alkalommal szerepelt már a kultúrotthon színpadán, avagy az iskolák ünnepélyein. Jó szavalóként ismerik, s tehetségét bizonyítja a két oklevél is, melyeket egy-egy szavalóversenyről hozott el. Jó előadókészségéről tanuskodik az oklevelek mellett még egy érdemérem is. Most azonban a vizsgák előtt a versek helyett legfeljebb az okleveleket nézegetheti, olvasgathatja. A verstanulásra nincs idő. Nincs ám, mégpedig azért, mert Erzsi most akar javítani tanulmányi eredményén. A félévi bizonyítvánnyal nem volt megelégedve. Csak négyesrendű volt, s ez bizony nem méltó a tavalyi jeles eredményhez.

Különösen állattanból nehéz a helyzet. — Nemrégiben egy rosszul — csak közepesre sikerült — felelet csúszott a jobb jegyek közé. Ezt a hármast aztán nehéz lesz kijavítani. — Hogy történt a gyenge felelés? Már Erzsi sem tudja biztosan. Talán nem értette meg jól az anyagot, de az is lehet, hogy erre az órára nem készült fel úgy, ahogy ezt tőle elvárják. S az osztálynaplóban azóta ott éktelenkedik egy kétszer meggörbült számjegy. A copfos, fehérszalagos kislány pedig délutánonként több időt tölt el az állattan könyv fölé hajolva, mint amennyit egy más tantárgy tanulására fordít. Év végére szeretne ismét jeles lenni, úgy, mint tavaly. Merthogy nagy öröm ám, ha munkája gyümölcsét ő is jónak találja!

A vizsgákra három hét múlva kerül sor. Rövid az idő, sok az olyan diák, aki még utoljára javítani szeretne egy-egy tantárgyból. Igy hát minden órára alaposan fel kell készülni. Hiszen azt, hogy kire mikor kerül sor, igazán nem lehet kiszámítani. Ez csak a tanártól függ. S jaj annak, aki az utolsó alkalmat is elmulasztja. Ezért a nagy készülődés. Erzsi ilyenkor szomorúan gondol a szép versekre, melyeket annyira szeret. De hiába, első a tanulás. A versekre majd az iskolai szünetben, a nyáron kerül sor. Akkor aztán sokat, nagyon sokat lehet olvasni. S ha jó verseket olvas, észrevétlenül még tanul is belőlük.

Dallal, tánccal a népek barátságáért:

A kulturális fesztivál elődöntője

Az elődöntőtől már csak egy nap választja el a kultúrcsoportokat. Az egésznapos verseny május 25-én, vasárnap délelőtt 9 órakor kezdődik. Az ünnepélyes megnyitó után, 9 óra tíz perckor színpadra lép az első művészeti csoport, a Május 1 Kultúrotthon énekkara, színjátszói, a bányászzenekar, a tánccsoport és a szavalók.

A tánccsoport két, a komlói közönség előtt már iemert táncot, a Szerb legényes-t és a Kalocsai páros-t, valamint egy pásztortáncot mutat be. Az énekkar a baráti népek dalaiból válogatott kórusművekkel indul a versenyen. Uj, a komlói közönség előtt ismeretlen mű bemutatására készül a színjátszócsoport. Ez alkalommal „Carrar asszony puskái" című egyfelvonásos művet adják elő. A bányászzenekar ugyancsak három művel szerepel majd.

A Május 1. Kultúrotthon művészegyüttesének műsora kb 11 órakor ér véget. Ezután lép színpadra a Komlói Szénbányászati Tröszt kultúrcsoportja, a Pécsi Széntröszt művészegyüttese, az olajos tröszt kulturális csoportja és a Közép-Dunántúli Szénbányászati Tröszt színjátszói, táncosai.

Ki lesz az első, a sok kultúrcsoport közül? Melyik művészegyüttes indul a budapesti bányászfesztiválra? Még nem lehet eldönteni. A kultúrcsoportok — természetesen a komlói együttes is — nagy reményekkel indulnak. — Valamennyien elsők szeretnének lenni, s ezzel bejutni a fesztivál döntőjébe. A helyes témaválasztás, a sikeres előadás, az alapos felkészülés azonban csak egyetlen csoportnak hozza meg a szerencsét.

Az eredeti terv szerint a Május 1 Kultúrotthon egész estét betöltő műsort tervezett. Az egyes műsorszámokat keretjáték kötötte volna össze. Ez a terv azonban meghiúsult. A kultúrcsoportok műsora csupán két órát betöltő előadás lehet, s az eredeti tervet ilyen rövid idő alatt nem lehetett volna megvalósítani. Igy, ha ez a kultúrcsoport hozza el az első díjat, a keretjátékkal összekötött műsor a budapesti fesztiválon kerül bemutatásra, ha pedig nem sikerül ez a szereplés úgy, ahogy azt a kultúrcsoport tagjai szeretnék, az elődöntő után tartják meg a fesztiválra tervezett előadást.

Végezetül még csak annyit: aki kíváncsi a komlói csoportok szereplésére, és a verseny műsorára, látogasson el vasárnap a pécsi Doktor Sándor Művelődési Házba.

Bírálatunk nyomában:

Intézkedés a hírlapok kézbesítése ügyében

Április 16-i lapszámunkban „Adják ki újságárusoknak a lapok áruspéldányait" címmel javaslatot tettünk a Baranya megyei Postaigazgatóságnak. A cikk nyomán történt intézkedés. Erről levelet is kaptunk. A levél így szól:

„Az ‚Uj Komló' 1958 április 16-i számában megjelent cikkben foglaltakat megvizsgáltam, és az alábbiakban intézkedtem:

A cikkben foglaltak túlnyomó része helytálló. *(Kénytelenek vagyunk megjegyezni: nemcsak a túlnyomó része, hanem az egész cikk helytálló. Itt téved a levél írója. Szerk.)* Egyidejűleg intézkedtem, hogy a panaszolt visszásságok megszűnjenek és a hírlapok kézbesítése, és árusítása a jövőben a kívánalmaknak megfeleljen.

Pécs, 1958. május 13. Dr. Horváth Gyula s. k. igazgatóság forgalmi vezetőhelyettese.„

Válasz Rausch József ügyében

„Rausch József, Komló, Mikszáth Kálmán utcai lakos sertéstartásának megszüntetése ügyében írt cikkre az alábbiakat válaszolom:

A városi tanács v. b. igazgatási osztálya az érvényben lévő, és az állatok tartását szabályozó tanácsi rendelet alapján Rausch József, Komló, Mikszáth Kálmán utcai lakos ellen, a sertésólának le nem bontása, illetőleg sertésének tartása miatt, a szabálysértési eljárást megindítottam. Rausch Józsefet a rendeletben előírtak meg nem tartása miatt, a városi tanács v. b. szabálysértési előadója 300 forintra birságolta. Rausch József, a bírság megfizetését megfellebbezte. A fellebbezési ügye a megyei tanács v. b. igazgatási osztályára lett felküldve. Amennyiben a megyei II. fokú döntő határozat megérkezik, és Rausch József nem bontja le sertésólát, nem szünteti meg sertéstartását a Mikszáth Kálmán utcában, úgy a Komlói Városi Bíróságon eljárást indítunk ellene. Csaba Jenő osztályvezető. Komló, 1958 május 16."

*

Eddig a Rausch József ügyben az intézkedés. Szükséges ez az erélyes intézkedés azért is, mert Rausch József minden szervet „végigjárva" időhúzásra törekszik. Sertésólja pedig a bűzt terjeszti. Itt felhívjuk a tanács egészségügyi osztályának is a figyelmét. Az egészségügyi osztálynak sincs joga tovább tűrni, hogy többemeletes lakóházak tövében sertésól fertőzze a levegőt.

Rausch József bent járt szerkesztőségünkben is. Felelősségre vonta a szerkesztőséget, amiért írni merészelt a még fennálló disznóóla le nem bontása miatt. Majd azt tanácsolta, hogy ő akkor ír egy válaszcikket. Mi ilyen válaszcikket, mely a szabályrendelet ellen akar ágálni és kijátszani akarja a tanács által hozott rendelet végrehajtását, nem vagyunk hajlandók lehozni. Ezt megmondtuk Rausch Józsefnek is. Megmondtuk azt is, hogy ebben az ügyben — amíg az ólját le ne... bontja, nem vagyunk hajlandók tárgyalni vele. Ez az ügy a tanács ügye és a lakosság egészségének megőrzése ügye. Rausch József erre odáig ment, hogy megfenyegette szerkesztőségünket. Igy: „Majd megfogják látni a következményét ennek a cikknek!"

Ezért kérünk mi még erélyesebb intézkedést, és szigorú felelősségrevonást.

A tetőcsatornák javításáról

Május 14-én az „Uj Komló"-ban megjelent „Választ kérünk" című szerkesztőségi cikkre az alábbiakat válaszolom:

A cikk foglalkozik a kökönyösi lakótelepi lakások tetőcsatornáinak meghibásodásával, illetve azzal, hogy többszöri kérés ellenére kijavításuk nem történt meg.

A Kökönyös nyugati lakások lefolyócsatornái valóban több helyen hiányosak. A legnagyobb hiba az, hogy ezek a csatornák nem horganyzott lemezből, hanem alumínium lemezből készültek. Igy forrasztani nem lehet.

Az utóbbi időben tettünk intézkedést, de ilyen anyagot beszerezni nem tudunk.

Hasonló a helyzet a Kökönyös keleti oldalon is. Ahol ugyancsak jónéhány helyen rosszak a lefolyócsatornacsövek.

A csatornacsövek helyreállítására áprilisban intézkedtünk. Most közlöm, hogy az ilyen irányú hibákat július 1-re megszüntetjük. De egy kérésünk lenne a lakosság felé: amennyiben lakóházuknál valamelyik lefolyócsatorna leválna, úgy a levált darabot szíveskedjenek eljuttatni az illetékes termesterekhez. Mert ezzel is anyagot takarítunk meg.

Somogyi István,
a Karbantartó üzem vez.

HÍREK, közlemények

Dícséret és megrovás

Az elmúlt héten történt, hogy a Malinovszky utca 13. számú ház előtt csaknem örökre kihúnyt egy gyermek élete.

Az eset a következőként történt: A 7-es EPFU SC 556-os rendszámú teherkocsija, miután rakományától Dávidföldön megszabadult, újabb rakományért indulva érkezett a jelzett ház elé. Ebben a pillanatban a házban lakó Ambrusék két éves kisgyermeke az úttesten haladó autó elég ugrott. Akik látták az esetet, arcuk elé kapták karjukat, hogy ne lássák a bekövetkező borzalmas pillanatot.

De az nem következett be. A gépkocsivezető fékezett, s kormányát a lehető legnagyobb fordulattal félre rántotta. A kocsin lévő három rakodómunkás alaposan megütötte magát, miközben a kocsi szinte a levegőben táncolt. De sikerült szinte alig centiméterekkel megállítani a féktől csikorgó teherkocsit. Hajszálnyira az ijedtségtől szinte szoborrá vált gyermek előtt.

Holnap gyermeknap. Az egész népünk mindent megtesz, hogy gyermekeink életét óvja, védje s szebbé tegye napról napra. Ezt tette a maga és társai épségét kockáztató gépkocsivezető is. Megérdemli minden szülő tiszteletét és elismerését tettéért. S Ambrusékat is joggal ítéli el mindenki, mert nemcsak ekkor, de egész nap felelőtlenül magára hagyták gyermeküket.

— **Az elmúlt vasárnap,** május 18-án Munkás-Paraszt Ifjúsági Találkozót rendeztek Mecsekpölöskén. A találkozóra — melyet majálissal kötöttek egybe — a barátsági hónap keretében került sor. A találkozó délutánján majálist rendeztek, melyen az alábbi művészeti csoportok szerepeltek: bodolyabéri, baráturi, valamint a komlói tröszt színjátszó csoportjai és a magyarszéki tánc- és színjátszó együttes. A nagyhajmási fúvószenekar játszott talpalávalót.

— **Városunkba** érkezik a jugoszláv „LADO" népi együttes május 28-án. Az előadást a nemrégiben átalakított „Zrínyi Ilona" Művelődési Házban rendezik.

— **A gyermeknap** alkalmával a felnőttek részére a vájáriskolában rendezett előadást este 7 órakor kezdik a kenderföldi iskolások.

— **A vájáriskola** KISZ-szervezete május 25-én egésznapos kirándulással egybekötött majálist rendez a Sikonda fürdő melletti téren. A majálison az iskola fiataljai torna- és sportbemutatót, tréfás játékokat, lepényevést és vidám kulturális műsort mutatnak be. Meleg és hideg ételekről, valamint italokról is gondoskodtak.

— **Május 25-én** a komlói kultúrcsoportok részt vesznek a Pécsett megrendezésre kerülő Országos Bányász Kulturális Fesztivál területi döntőjén, tánc-, színjátszó-, valamint énekszámokkal.

— **A Komlói** Városi Tanács VB Igazgatási Osztálya, mint elsőfokú birságoló szerv, szabálysértés miatt Dinnyés Imre vájárt 100 forintra, Lajos Imréné szénszállítókezelőt 50 forintra birságolta azért, mert a vízcsapjukat nyitva felejtve, az ivóvizet feleslegesen pazarolták.

Sporthír

Megyei I. osztályú bajnoki labdarúgó-mérkőzés lesz szombaton, május 24-én délután fél 6 órakor a kökönyösi sporttelepen Béta-akna—Pécsi Traktor csapatai között.

Előtte fél 4 órakor ifi bajnoki mérkőzés.

Útszakasz lezárása

A városi tanács v. b. ipari- és műszaki osztálya közli, hogy a Kossuth Lajos utcát és a Bem utcát összekötő útszakaszt május 26-tól hídépítés miatt lezárja. A vasútállomáshoz és az erőműhöz a forgalom a Bem József utcán keresztül bonyolódik le.

— **A tröszt** Szakszervezeti Bizottsága 44 üdülőjegyet adott ki május 1-től május 23-ig. Ezek a jegyek Balatonszemes, Hévíz, Hajdúszoboszló, Nagymaros, Balatonlelle, Parád, Siófok és Balatonfüredre szólnak.

MOZI MŰSOR

Május 1. Május 24-től 28-ig: Az aranypók. Csehszlovák bűnügyi film. Május 29-től június 4-ig: Spanyol kertész. Angol film.

Matiné. Május 25-én délelőtt 10 órakor: Két óceán titka.

Szabadság. Május 24-től 25-ig: Marty. Amerikai film. Május 26-tól 28-ig: Nyomok a hóban. Szovjet film. Május 30-tól június 1-ig: Rendőrök és tolvajok. Olasz film Június 2-től 4-ig: Vasárnap gyilkosai. Francia film.

Matiné. Május 25-én délelőtt 10 órakor: Bátorság iskolája.

A műsor változtatás jogát a mozik vezetősége fenntartja.

A burgonyatermelők figyelmébe

A városi tanács mezőgazdasági osztálya felhívja a burgonyatermelő gazdák figyelmét, hogy vizsgálják felül burgonyával elvetett földterületüket. A vizsgálat terjedjen ki arra, hogy az említett földterületen nincs-e burgonyabogár-veszély. Amennyiben azt állapítják meg, hogy a kérdéses terület vagy esetleg a környező területek burgonyabogártól fertőzöttek, azonnal jelentsék ezt a mezőgazdasági osztályon. Ilyen esetben a mezőgazdasági osztály a megfelelő védőszerek kiutalásáról intézkedik.

Figyelmezteti a mezőgazdasági osztály a burgonyatermelőket, hogy akik e felhívásnak nem tesznek eleget, ellenük a feljelentést az illetékes szerveknél megteszi.

Utazás az állatkertbe

A gyermeknap alkalmával nagy örömben részesülnek a gesztenyési óvodások. Az óvónénik és a Szülői Munkaközösség ugyanis úgy döntött, hogy az ünnepet nem május 25-én, hanem 28-án tartják, és nem Komlón, hanem Budapesten. Az állatkertbe látogatnak el, s e mellett még valamennyi gyerek ajándékot is kap.

Nagy az öröm, az izgalom és a készülődés a gesztenyési óvodában. A kicsik a szomszédoknak, ismerősöknek, de még az ismeretlen embereknek is boldogan beszélnek a budapesti utazásról és az állatkertről. Az utat oda-vassza autóbusszal teszik meg.

Apróhirdetések

KONYHABUTOR eladó. Telefon: 26-28.

ELADÓ kis családi ház mellékhelyiségekkel, szabadkézből, beköltözhetően. Magyarszék 93. Érdeklődni- vasárnap délelőtt 8-tól délután 4 óráig a helyszínen.

KÁRPITOZOTT bútorok fizetési kedvezménnyel, gyönyörű kivitelben. Rekamié, fotelok, párnázott székek, szelonok, asztalok nagy választékban. Galambosi Béla kárpitos. Budapest, VII. Lenin krt. 20.

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-13, 23-69.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

A tárgyalóteremből:

Ítélet egy halálos baleset ügyében

1958. március 13-án délután Kossuth-bányán egy halálos baleset történt. Az áldozat Reinhardt Imre fiatal vájár. Közvetlen Reinhardt Imre halála után megindult a nyomozás, hogy fény derüljön a halálos baleset okára, és hogy ki ezért a felelős.

A vádlottak padjára Dobos József Kossuth-bánya II-es szenes körletének egyik főaknásza került, az alábbiak miatt:

Március 13-án a műszakbeosztást Gerber György főaknász végezte. Reinhardt Imrének és Németh Jenő csillésnek utasítást adott, hogy menjenek a 8-as telepen lévő félbehagyott munkahelyre, szereljék szét a rázócsúszdát és a Wilkféle motort. Ugyanakkor megmondta a fiatal vájárnak, hogy keresse meg Szilágyi Antal körletvezetőt és kérjen benzinlámpára utalványt. Reinhardt Imre el is ment, de az irodában csak Dobos Józsefet találta. Igy tőle kért. Dobos József nem adott, mert ahogy mondta: „Arra a helyre nem szükséges benzinlámpa". Kijelentette azt is Dobos József, hogy az említett munkahelyen lévő szellőztető-berendezést hozzák működésbe és amikor tisztább lesz a levegő, akkor fogjanak hozzá a munkához.

Reinhardt Imre és Németh Jenő elmentek a munkahelyre. A szellőztető-berendezés rossz volt, így Németh Jenő elment a csőszerelőket megkeresni. Közben Reinhardt Imre egyedül, nem várva társát vissza bement a félbehagyott munkahelyre, ahol nagymennyiségű gáz volt.

Németh Jenő csillés 15 perc múlva visszajött. Bár tudta, hogy a vájárja hova ment, ő nem mert egyedül bemenni a munkahelyre, hanem várt. Később segítséget hívott. Bíró János vájár és társai segítségére siettek, de ők sem mentek be, mert a benzinlámpájuk kialudt. Amikor a későn érkezett csőszerelők rendbehozták a szellőztető berendezést, és másfél óra hosszáig szellőztettek, akkor mentek a vágatba. Reinhardt Imrét holtan találták.

Ezek alapján, bár a főfelelősség Reinhardt Imrére hárult, mert nem úgy cselekedett, mint ahogy kellett volna, felelősség terheli Dobos Józsefet is, mert nem volt hajlandó benzinlámpát adni a vájárnak, holott kötelessége lett volna.

A városi bíróság mintegy tíz tanút hallgatott ki a halálos beleset ügyében. A tények, valamint a tanúvallomások alapján a bíróság bűnösnek mondta ki Dobos Józsefet, és ezért ha havi börtönbüntetésre ítélte. A vádlott fellebbezett, az ítélet nem jogerős.

Komlói TARKA-BARKA

ÉVEKKEL EZELŐTT — valljuk be őszintén — nem a legjobb hírnévnek örvendett Komló. Részben rá is szolgált. A munkaerőhiány nem tette lehetővé a válogatást. A jó kereseti lehetőség nagyon sok kétes elemet is idecsábított. De a „javíthatatlanokat" kidobta magából ez az ifjú város. Mint ahogy egy egészséges szervezet legyűri a fertőzött gócokat. A notórius bumlizókat egymásután számoltatják le. Egy ilyen frissebb elbocsájtott „apafej" kesergett minap a Sport söntésben, nehezen forgó nyelvvel:

— Nem... huk... nem lehet ittmar-ra-radni... emberr-rek!... Itt már nincs demográ-rácia... Én mondom... nem lehet ittmar-r-radni!...

Addig kellemetlenkedett a többi békés vendégnél, hogy az üzletvezető udvariasan, de határozottan belekarolt, és máris vezette kifelé. De a mi „apafejünk" még az ajtóban is visszafordult, és méltatlankodva kiabálta:

— Mit... mit mondtam?... Hát... lehet... lehet ittmaradni?

*

KÉT ROKKANT BÁNYÁSZ utazott el Kelet-Németországba. Mind a ketten a bánya rokkantjai. Az egyiknek a bal, a másiknak a jobb lába hiányzik. Mind a ketten rokkant ságuk óta a trösztnél dolgoznak, mint telefonkezelők. — Boldogságtól sugárzó arccal indultak el a messzi útra. De ők nem luxus-utazásra mennek. Egy németországi orthopäd-szanatórium az irány, ahol olyan műlábat készítenek számukra, ami — az ő szavukat idézem: „még jobb, mint az eredeti volt!" Nem tudom, hogy mennyi deviza-forinttal terheli meg ez a két műláb a külkereskedelmi mérlegünket, de azt tudom, hogy úgy Komlón, mint Budapesten minden hivatalos szerv — a Nehézipari Minisztériumtól a Szakszervezetek Országos Tanácsáig — a legnagyobb elvtársi szeretettel tették lehetővé ezt az utazást. Azzal búcsúztak el, hogy „bányásznapkor már vidáman táncolunk!" (Azóta már hazajöttek.)

*

MINT EGY MENYASSZONYT, úgy szépítik ezt a várost! — mondta egy pesti látogatóm. Hát igaza van. Szépül és fejlődik Komló. Olyan rohamléptekkel halad a cél felé, hogy senkinek sem lehet kétsége: rövidesen a célba is ér. És mi a cél? Minden szempontból egészséges, rendezett, virágzó szocialista bányászváros. Az itt letelepedett „idegenek" már magukénak érzik Komlót. Sőt! Vannak, akik azt állítják, hogy a „sovinizmus" is felütötte a fejét! Ezt legjobban — úgy mondják — a labdarúgó-mérkőzéseken lehet észrevenni. De tegye a kezét szívére, és esküdjön meg az a szurkoló, aki nem a „saját" csapatát hiszi és tudja, minden más csapat felett. A pécsieken aratott győzelem után az egyik túlhevült szurkoló odáig „vetemedett", hogy társainak magabiztosan kijelentette:

— Meglátjátok, megérjük még azt is, hogy Komló és Pécs között fog eldőlni a bajnokság! — De látva a többiek megrökönyödését, kissé halkabban hozzátette:

— Már úgy gondolom, a II. osztályban...

*

A KENDERFÖLDI ZRINYI TÉREN büszkén áll az „Építőmunkás"-t ábrázoló szobor. Izmos, sudár alak. Az arca komoly magabiztosságot sugároz, mint aki tudja és büszke is rá, hogy ő építette ezt a várost. És mégis vannak, akik kritizálják. Kihallgattam két bányászt, akik az egyik padon ülve a szoborról beszélgettek. Lehet, hogy nincs mindenben igazuk, de én mégis jólesően állapítottam meg: ez is már a haladás jele. Ime: két bányász munka után a parkban pihenve, egy új műalkotást bírál:

— Furcsa ez a szobor, pajtás! — mondta az egyik.

— Miért? — kérdezte a másik.

— Nem értem, hogy miért kellett pont egy balkezes kőművest megörökíteni. Mert nézd csak, a malteroskanalat balkezében fogja!

— Lehet, hogy ez éppen „balkezes" volt — mondja a másik.

— Meg aztán nézd csak, a felső teste egészen meztelen, a lábán meg csak olyan bocskor-féle van. Láttál te már így dolgozni kőművest? Ennek a bőrét nem égeti a nap, nem égeti a mészpor?

— Az igaz — helyesel a társa. — De lehet, hogy nem is kőműves, mert nézd csak, szakasztott olyan sapka van a fején, mint amilyen a cukrászoknak van!

Kis szünet. Gondolkoznak. Majd kissé bizonytalanul megszólal a másik:

— Hát... hát lehet, hogy cukrász! De mit keres egy cukrász itt a téren, markában malteroskanállal?!

Erre már nehéz válaszolni. Megdörzsöli az állát az egyik bányász és nagyon halkan mondja:

— Lehet, hogy olyan „átképzős" kőműves...

*

MESSZI KANADÁBÓL jött levél. G. Józsefné, aki az egyik közétkeztetési konyhán volt raktárkezelő, 1956 telén tízéves fiával nekivágott a világnak. A csinos, barna asszony úgylátszik „megtalálta" kint a boldogságot. Amint írja, „szerencséje" van, mert el tudott helyezkedni. Egy nagy étteremben „tányér-szárító". Nem vagyok tisztában a vendéglátóipari dolgokkal, de úgy gondolom, hogy ez olyan „tányértörölgetési" munka lehet géppel. De ez nem is lényeges. Levelében azt írja, hogy boldog. Ezt is elhinném neki, ha a levele végén nem árulkodna egy szerény, egyszerű kis kérés. „Legyetek szívesek és küldjetek a kisfiamnak mesekönyvet".

Kedves G. Józsefné, valahol ott messze Kanadában, Calgaryban! Tényleg boldog ön, vagy csak bennünket akar vigasztalni? Megígérem, hogy kisfiának küldök mesekönyvet, de addig is, amíg a mesekönyv odaérkezik: esténként a navi robot után ölelje át kisfiát és meséljen maga neki: „Egyszer volt, hol nem volt..., túl az óceánon, van egy kis ország, amit úgy hívnak, hogy Magyarország"... És ha a maga könnyei kicsordulnak, ne szégyellje magát a fia előtt...

vicz—sán

Munkásokat keresnek

Azonnali felvételre a Komlói Köztisztasági és Kertészeti Vállalat 1 rakodót és 2 úttisztítót felvesz.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPART
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 42. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZERDA, 1958. MÁJUS 28.

Takarékossági eredmények a szénelőkészítőműben

A szénelőkészítőmű dolgozói 1958. I. negyedévében az önköltségi tervüket 2,5 százalékkal túlteljesítették és pénzben 230 000 forintot takarítottak meg. Áprilisban ez az eredmény még jobb volt. Az üzem dolgozói áprilisi önköltségi tervüket 3,9 százalékkal túlteljesítették és egy hónap alatt 90 000 forintot takarítottak meg. Hogyan érték el a fenti kimagasló eredményeket? Ez iránt érdeklődtünk Jancsics Gusztáv elvtárstól, az üzem főkönyvelőjétől. Jancsics elvtárs érdeklődésünkre a következőket mondotta.

— 1958. első négy hónapjában összesen 320 000 forintot takarítottunk meg, s ez a szénelőkészítőműre nézve nagyon szép eredmény. Vannak olyan emberek, akik nem ismerik az önköltség csökkentése és egyben az anyagtakarékosság érdekében tett intézkedéseinket és azt hiszik, hogy a fenti összeget úgy tudtuk megtakarítani, hogy csökkentettük dolgozóink bérét. Ezt azért hangsúlyozom, mert több ilyen vélemény volt. Ez nem fedi a valóságot. Dolgozóink béreihez egy ujjal sem nyúltunk hozzá. Aki kételkedik, nyugodtan megkérdezheti üzemünk bármelyik dolgozójától. Mi az említett eredményeket az alábbi intézkedések végrehajtásával értük el:

1. A szénelőkészítőműben lényegesen nőtt az előállított szénmennyiség s az egy főre eső fejteljesítmény.

2. Normákat állapítottunk meg a gépek karbantartására. Ez azt jelenti, hogy a gépeket csak a megfelelő időben zsírozzuk, olajozzuk stb, és nem engedjük, hogy a zsír, az olaj a gépi tartályokban több legyen, mint az előirányzott mennyiség. Erre az intézkedésre azért volt szükség, mert az elmúlt évek során ezen a területen nagy anyagpazarlás volt. Ezen felül megtettük azt, hogy a villamosenergia fogyasztása csökkentése érdekében automata kapcsolókat építettünk be. Igy lehetővé vált az, hogy ma már egyetlen egy lámpa sem világít fölöslegesen és hosszabb ideig a megengedettnél. Nagy gondot fordítottunk, hogy a TMK munkája gyors és kifogástalan legyen. Igy az üzemzavarok ideje lényegesen csökkent.

3. Az önköltség további csökkentése érdekében a trószt vezetőségének intézkedése révén a Béta-aknai és kövestetői termelt szénmennyiség nagyobb részét ma már délelőtt és délután szállítjuk, így feleslegessé vált a kötélpálya éjjeli üzemeltetése. Ezzel csökkent az improduktív dolgozók száma és nőtt a produktív dolgozóké.

Nagyjából ezek hát azok az intézkedések, melyeket végrehajtottunk.

Az erőművek versenyében:

1. Dorog, 2. Komló

Már több, mint 9 hónapja annak, hogy a komlói erőmű dolgozói párosversenyre hívták ki a dorogi erőmű dolgozóit. Igy azóta a két erőmű dolgozói egymással versenyeznek az elsőbbségért.

1957. harmadik és negyedik negyedévében a komlóiak jobb eredményeket értek el a párosversenyben. 1958. első negyedévében viszont lényegesen elmaradtak.

A komlói erőmű dolgozói 1938 első negyedévében kétszer annyi szenet takarítottak meg, mint a dorogiak. Jobb eredményeket értek el, a fajlagos kalóriafogyasztásnál, és az önköltség csökkentésében. Azért vesztették el az elsőbbségüket, mert igen sok volt a balesetek és az igazolatlan műszakmulasztások száma. Még a baleseteknél a dorogiak minusz 0,04 pontot kaptak az értékelésnél, addig a komlóiak minusz 49,5 pontot kaptak. Az igazolatlan hiányzásoknál a komlóiak 30-al több rossz pontot szereztek, mint a dorogiak. Igy összesítve a verseny eredményét a dorogi erőmű dolgozói 18 ponttal megelőzték a komlóiakat.

Bemutatjuk:

a Pitinó István szállítóbrigádot

Reggel fél 7 van. A Kossuth-bánya I-es számú aknája előtt nagy a sürgés-forgás. A bányászok túlnyomó része már leszállt a bányába, de az akna előtt még sokan várakoznak. Mint oly sokszor, ismét hangzik a csengetés és a kas útnak indul lefelé a mélybe. Rövid idő alatt minden bányász leszállt. A főcsatlós telefonon lép érintkezésbe az akna gépházmesterével: ... „Indulhat a szénszállítás". A kas sebessége lényegesen meggyorsul, aztán rövid idő alatt fölérkeznek a mélyből a szénnel teli csillék.

Ennél az aknánál 12 ember végzi a szállítás munkáit. Most őket látogattuk meg. Azokat az egyszerű embereket, akik kora reggel, még 6 óra előtt magukra veszik a gumiruhát és délután 2-ig megállás nélkül dolgoznak. Becsületesen végzik a felelősségteljes munkájukat.

*

A főcsatlós, Pitinó István, 25 esztendős fiatalember. Ő irányítja ezt a munkát. Pitinó István nemcsak vezetője a szállító KISZ-brigádnak, hanem egyben lelke is. A fiatal főcsatlós vezetésével ez a brigád az elmúlt hónapokban mindig túlteljesítette tervét. A május 1. tiszteletére indított munkaversenyben 111,3 százalékkal első lett a szállítóbrigádok között.

— Nálunk egy ember munkája semmit sem ér — mondja a brigádvezető. — Ezért az túlzás, hogy csak nekem köszönhető a szép eredmény. Brigádunk minden tagjának munkájára egyformán szükség van. Különben nem mennénk semmire. A munka jó irányítása, a tervszerűség és az erős munkafegyelem megkövetelése már más lapra tartozik...

— *Hogyan érték el a 111 százalékot?*

— Mint oly sok helyen, így nálunk a szállítóbrigádok között is verseny indult május 1: tiszteletére. Bár nem voltak meg a műszaki feltételek, de mégis bekapcsolódtunk a munkaversenybe. Azért is, mert pénzjutalom volt kitűzve az első helyezést elérő brigád számára. A verseny első másfél hete alatt a többi szállítóbrigád megelőzött minket. Már úgy volt, hogy ők lesznek a nyertesek. De kellő időben megkaptuk a műszaki segítséget, így a hónap végére 1500 csille terven felüli szénszállítással megelőztük a többieket. Ebben döntő szerepet játszott a lelkiismeretes munka és az egészséges munkafegyelem. Igy mi kaptuk a 400 forint pénzjutalmat is. A versenyt természetesen tovább folytatjuk. De szeretnénk, ha az üzem vezetősége többet segítene. Ugyanis az altárón, közvetlenül az akna közelében süllyeszteni kellene a vasutat. Mert arra visszük a teli csilléket és a magas, duzzadt pályatest sok kellemetlenséget okoz.

Pitinó István nem hagyja abba a munkát, a 8 órás műszak letelte után. Ekkor társadalmi munkát végez. Ugyis, mint a szakszervezeti bizottság tagja, de tagja a KISZ-nek és az üzemi tanácsnak is. Pitinó István tehát bőven kiveszi részét a munkából.

A brigád másik fele lent a VII. szinten dolgozik. Itt találtuk az 57 esztendős Mátyás Mihályt, aki ezen a helyen 1953 óta megszakítás nélkül dolgozik. És 57 esztendős kora ellenére birja az iramot. Felveszi a versenyt a 22 esztendős Balogh Lászlóval, Jankó Károllyal és a többi fiatallal. Segít és tanácsot ad a fiataloknak.

Ez tehát a Pitinó-brigád munkamódszere és ilyen emberek a brigád tagjai.

Szezonvégi kiárusítás: Olcsón vásárolhat

Szezonvégi egyes iparcikkek csökkentett áron történő kiárusítására hozott rendeletet a kormány. A kiárusítás május 26-tól június 7-ig tart. Vegyi árukban, bizsu és ajándéktárgyakban, fotó és optikai cikkekben, üveg és porcelánárukban, műanyagcikkekben, pamut és méterárukban, kötött és hurkolt árukban, valamint rövid és divatárukban olcsón vásárolhat.

A vasműszaki boltban a kiárusítás alkalmával a svéd villanyborotvákat 900 forint helyett 600 forintért árusítják. Olcsóbbak lettek a lemezvillás motorkerékpárokhoz az egyes alkatrészek is.

A felsőruházati üzletházban (Kossuth Lajos utca) a női szandálok ára 220 forintról 120 forintra, 130 forintról 68 forintra, a férfi szandálok ára pedig 350 forintról 250 forintra csökkent.

Olcsóbb lett néhány konfekció áru is. Női „svejfolt" habátok 1 493 forint helyett 1 100 forintért, 850 forint helyett 600 forintért kaphatók. A női csehszlovák fésűs kosztümöket 1 050 forint helyett 510 forintért, shantung kismamaruhákat 205 forint helyett 98 forintért árusítják. A férfi fésűs öltöny ára 1 100 forint helyett 720 forint, a fésűs pantalló ára 450 forint helyett 300 forint, a sport pantalló pedig 160 forint helyett 110 forint lett.

Olcsóbb lett — és kapható is — férfi import divat kulikabát (Balonból készült). Az ára 270 forint helyett 160 forint. Serdülő fiúknak öltönyöket 330 forint helyett 230 forintért vásárolhatnak.

A szezonvégi kiárusítás mindössze két hétig tart. Az olcsóbb áruból pedig olyan sok van, hogy mindegyiket felsorolni sem tudjuk.

Szóvátesszük és a Népi Ellenőrző Bizottság figyelmébe ajánljuk

Már három hete annak, hogy a kenderföldi Tompa Mihály utcában öt zsák kőpor egyik helyről a másik helyre „vándorol". Ez egy kicsit furcsának tűnik, pedig így van. Egyszer az utca somágtetői oldalán látható, máskor a 9-es számú lépcsőház előtt. Kb. 250 kilogramm volt, amikor először oda szállították, de jelenleg már több, mint a fele hiányzik. Hogy hol van? Szanaszét hever a ház előtt összekeverve kaviccsal, homokkal. A gyerekek játszanak vele, széttapossák. Senki nem törődik ezzel a drága áron előállított kőporral. A szülők nem figyelmeztetik gyermekeiket, inkább örülnek, hogyha játszanak. És ha valaki figyelmezteti a szülőket, akkor van mit hallgatnia.

Vajon melyik vállalat tulajdona ez az anyag és miért szállították oda? Ki a felelős azért, hogy ez az anyag szana-szét hever?

Az említett kőpor a Komlói Állami Építőipari Vállalat tulajdona. A felelősség Gábor József építésvezetőt terheli. Az ő vezetése alatt folynak az építési munkálatok a Tompa Mihály utcában. A kőport pedig azért szállították oda, mert ezzel simítják a durva felületű betonból készült lépcsőket.

E környéken tapasztalt anyagpazarlásért egyedül az ottani építőmunkások felelősek, mert nem törődnek az anyaggal, a vállalat vagyonával. Vagy ők szórják szana-szét az anyagat, vagy pedig erre lehetőséget adnak. Igy van a kőporral is. Az illetékesek azzal védekeznek, hogy nincs helyiség a kőpor részére. Ez nem mentség és nem fedi a valóságot!

Május 22-én a reggeli órákban ígéretet kaptunk az illetékesektől, hogy a szóban forgó anyagot „azonnal" elszállítják. Ugyan ezen a napon délután fél három órakor személyesen mentünk a helyszínre, de az anyag még mindig ott volt. Tehát telefonbeszélgetésünk után sem voltak hajlandók elszállítani.

Kérjük a Komlói Állami Építőipari Vállalat vezetőségét, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket, és a legszigorúbban vonja felelősségre azokat a hanyag dolgozókat, akik így bánnak a nép vagyonával.

Béta-akna fáklyás békestafétája

Mint korábbi lapszámunkban már ezt előre jeleztük, a Béta-aknai szakszervezeti bizottság május 17-re tervezte meg a népek barátsági hónapjának keretében, az üzem békestafétájának város körüli útját.

A terv megvalósult. Tudósítónk erről a következőképpen számolt be:

A szombat esti órákban — úgy nyolc óra körül — szemerkélő esőben készültek a motorosok az indulásra. A motorbúgás nem szokatlan az üzem környékén, de az egyszerre tíz motorosból álló csoport motorjainak hangja mégis felkeltette a figyelmet.

Kettesével ültek a startoló gépeken a vezetők, és a fáklyavivők. A békestaféta indulására az üzem vezetője adta meg a jelt. S nemsokára már a távolból hallatszott a motorok hangja, s a tovatűnő lobogó, fáklyák mint apró szentjánosbogarak világítottak.

E stafétán vitték körül az üzem dolgozóinak egységes békeakaratát, a város minden területére. A staféta-gépek Zobákpusztán és Gesztenyésen keresztül jutottak a Kossuth Lajos utcába. Majd azon áthaladva végig járták Kenderföld utcáit s azután Kökönyöst két csoportban. Ezután visszatértek Béta-aknára. A Békestafétát, a műszakváltás idején érkezett vissza az üzembe.

Munkában a bétai kiszesek

Az elmúlt napok egyik délutánján hét fiatal tárgyalt valamit a bétai KISZ-irodában. Valamennyien a vezetőség aktív tagjai. E „haditanácsukon", beszélték meg a taggyűlés határozata végrehajtásának módját, a társadalmi munka megszervezésére. A rövid tanácskozást hamarosan tett követte. Munkájuk az idegenek számára most még nem nagyon látható, de az eredmény annál feltűnőbb. Azóta minden nap délelőtt és délután három-négy fiatalból álló csoport hagyja el az irodát, kezükben szerszámmal. Munkájuk nyomán eltűnnek az üzem képét csúfító, már feleslegessé vált épületek. Készül a tekepálya és a „Majális" színhelye. A nem kiszes fiatalok pedig irigykedve nézik a nótázva bevonuló csoportokat. Látszik rajtuk, hogy szívesen csatlakoznának hozzájuk.

Különösen a női brigád tagjaihoz csatlakoznának szívesen. Hogy miért tetszett meg nekik Az az eddig eléggé népszerűtlen munka? Azt talán az előző mondatból kitalálhatják olvasóink is. S a kiszesek szívesen fogadják a jelentkezőket. Igy bizonyos, hogy a majálisig minden időben elkészülnek.

— Szalontai Károly —

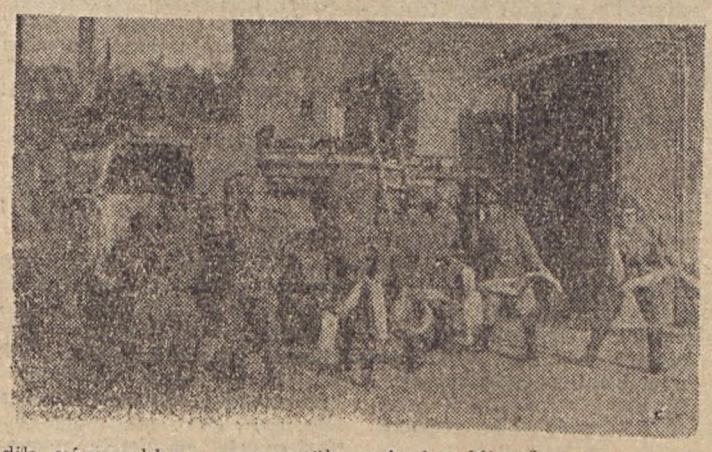
DALOSTALÁLKOZÓ

Jelentős eseményben volt része a központi énekkarnak és a bányász-zenekarnak vasárnap, május 25-én. Ekkor volt a bányászfesztiválra készülő baranyai kultúrcsoportok elődöntője, melyen az énekkar és a zenekar is nagy sikerrel szerepelt.

Az elődöntő sikerét újabb esemény követte. Délután ugyanis az énekkar és zenekar tagjai részt vettek Szentlőrincen a megyei dalostalálkozón. A bányász-zenekar műsorát térzenével kezdte. A kollégium előtti téren Csajkovszkij, Szederkényi művekkel szórakoztatták a közönséget, majd Verdi műveiből adtak egyveleget.

A tulajdonképpeni műsor csak ezután kezdődött. Nagy sikert aratott az énekkar a már Komlón is bemutatott kórusművekkel. A taps, mely előadásukat követte, a közönség tetszését fejezte ki. Ez alkalommal a fúvószenekar Csajkovszkij és Hacsaturján műveket adott elő. Végül pedig a különböző községek énekeiből összeállított összkart kísérte nagy sikerrel. Négy baranyai népdal volt a fúvószenekar utolsó száma.

Nyugodt álmunk virrasztói



Este 10 után már ritkábbak a járókelők a város utcáin. S amikor az üzemek délutános dolgozói is hazatérnek a szórakozóhelyek fényei is kihunynak, teljes csend borul a városra.

A munkáshétköznapok nyugodt álmát alussza Komló. Csak a Berek utca tűzoltólaktanyájának ablakai világítanak még. Ott az év minden napjának minden éjszakáján éber és virrasztó szemek vigyázzák a város tűznyugalmát. S, ha az ügyeletes szobájában a csengő felberreg, percek alatt készenlétben áll a tűzőrség, hogy a legnagyobb gyorsasággal induljon eloltani a keletkezett tüzet.

Nem sokat tudnak a város dolgozói tűzoltóinkról. Pedig már mintegy négy éve működik városunkban szervezetük. 1955-ben a Berek utcában kaptak egy kitűnő laktanyát, amely megyénkben jelenleg a legmodernebb.

A komlói tűzoltóság rövid néhányéves működése során több, mint harminc esetben vonult ki a város különböző pontjain keletkezett tűzfészkek megsemmisítésére. Hogy milyen értéket mentettek meg a tűz martalékától e rövid néhány év alatt, arra jellemző, hogy csupán a legutóbbi Kossuth utcai edénybolt égésénél sokszázezer forint értékű árut mentettek meg a megsemmisüléstől.

Természetesen ők csak megszüntethetik a keletkezett tüzet, de a lakosság meg is előzheti. Ehhez az kell, hogy a város valamennyi házában lomtalanítsák a padlásokat és tartsák be a tűzvédelmi rendelkezéseket. Ha ez megtörténik, akkor tűzoltóink munkája is sokkal kevesebb lesz és városunkban nem fog felhangzani éjszaka szirénájuk hangja.

Emberek között

Egy májusi délután

A népek béke és barátság hónapjának sok-sok eseményére hívogatnak a plakátok. S miközben magamban azt latolgatom, hogy a hirdetett rendezvények közül melyikre is menjek el, az autóbuszban — melyen utazom — vidám csipkelődések hangzanak el, szívből jövő felszabadult derűs kacagás kíséretében. Az egész kocsi nevet. Az emberek is, s odakünn a természet is.

Hányszor, de hányszor hallottam már az őszhajú, sok vihart látott öregektől, hogy a nép akkor boldog és megelégedett, amikor a tavasz az ő derűs kedvüket is kibontja. Amikor a május dalt fakaszt a nép ajkán.

Hát most én láttam ezt a természetben és az emberekben virágot bontó, dalt fakasztó békés májust. A kocsiban munkások és asszonyok. Idős nénik, akiknek szeme mellett mosolygásukkor ezerbe ugrik a rác, restellkedve tették nevetéskor szájuk elé kezüket, de aztán már e nélkül, teljesen átengedve magukat a kacagás jóleső érzésének, együtt derültek a többiekkel. Mert a „prímet" itt előbb csak fiatalok vitték. De miként a felkelő nap sem egyszerre, hanem fokról-fokra győzi le a hajnalszürkületet, hogy aztán egy napra ismét beragyogja a föld felét, úgy ragyogta be a jókedv a mi kocsinkat is.

Szinte sajnáltam, amikor a bétai megállónál le kellett szállnom. Fülemben még ott csengett a kocsi emberi zenéje. A fiatalok nevetésének csilingelése, az idősebbek mélyebb hangtónusa, s egy most mutáló kamasz meg-megcsukló szirénhangja. Legszebb zene az emberi nevetés, melyet a hangszerek hangja csak művészien imitálhat, de tökéletesen és az emberi érzelemre azonos módon hatva visszaadni soha nem képes.

S amikor a kocsin voltam, ezt az élő zenét hallgattam. Most, hogy leszálltam, a szárazra fokozta tovább az én jókedvemet is. Mert mintha megrendelésre történt volna, a megállónál öttagú cigányzenekar játszotta a talpalávalót. S nemcsak önmaguknak. Három jókedvű táncoló pár is ropta a táncot zenéjük ütemére. Körülöttük többen ültek. Egyik-másik kezében habzó sörrel telt korsóval. S meg kell vallanom, hogy kezükben szépen szólt az avitt húrú öreg hegedű, s a fényét vesztett, sok vihart látott gitár.

Csak nem pénzt akarnak kicsalni ezek az itt lévő jókedvű bányászoktól? — ébredt a gyanú bennem. S eszembe jutott, hogy ma fizetés napja van, május 15-e.

Nem. Azonnal meglátszott, hogy nem rendelésre muzsikálnak. Tartásukban nincs semmi nyoma — a vendéglőkből sajnos jól ismert zeneszolgáltatók alázatosságából. Uj zenészek ezek, akiknek kezében e szerszám nem a létkérdést jelenti, hanem önmaguk szép életének zenei kifejezőjévé vált. Valóban jól láttam. Erről nemcsak csillogó szemük, emelt, gondbarázda nélküli homlokuk, tiszta, jól szabott ruhájuk győzött meg, de szavuk is.

Az történt, hogy a velem együtt utazó egyik utas csillogó szemmel, mosolygó arccal hallgatta a húrjukról kristálytisztán felcsendülő Dankó szerelmi vallomást. S amikor az együttes befejezte a számot, zsebéből egy huszast húzva ki, odalépett a fiatal prímáshoz.

Ha láttak már valaha olvasóink büszkeségtől csillogó togárfekete szemet, akkor maguk elé tudják képzelni az ifjú prímást, amint magasra emelt fejjel, minden sértődöttség nélkül, halk kacaj kíséretében udvariasan visszautasította a kínált pénzt. Ezt élmény volt látni.

Aztán a prímás is elmondotta:

— Beteg lennék azért, ha esténként nem muzsikálhatnék. Néha elér a zene a bánya is. Olyankor a réselő berregéséből olyan szép dallamok csendülnek ki, hogy megáll a kezemben a lapát, s hallgatom, hallgatom, míg vájárom rám nem kiált, hogy: „Ne álmodozz, mert abból nem élünk meg."

Mondaná még, de a bőgős elrikkantja magát, megpendül a hegedű húrja — megadva a hangot — majd felcsendül a régi nóta: „Sárga a csikó, sárga a nyereg rajta."

*

Elgondolkozom. Mindazon, ami az elmúlt órában előttem játszódott le. A kocsibani derűs utazás, az út végén e vidám szórakozás. De bevallom, leginkább az ragadott meg, hogy már vannak nálunk — s egyre többen lesznek —, akik meghallják, mint a költő írja: a gépek zenéjét.

Azt a zenét, amely már több mint egy évtizede nem a cél nélküli robotot jelzi, hanem a felszabadult ember alkotó tevékenységét. A maga és a közösség hasznára. S mert így van, azért is vált e májuson derűssé, vidámmá, daloskedvűvé népünk. Derűs jelenünk boldog dalosává...

— ORJÁN —

Gyermeknapi ünnepségek

Május 25-én nagy ünnep volt a gyermekvilágban. Ezt az ünnepet a felnőttek rendezték számukra. Ezen a napon, talán Julika sem kapott ki, amiért elvesztette a szalagját, Jancsi sem, mert ruhájára ejtette a fagylaltot. Sőt, azt mondták nekik, majd máskor jobban vigyázol. Előzőleg a óvónénik, a tanítóbácsik rejtéjeskedtek, titokzatosan viselkedtek. Egyszóval nagyon készülődtek.

Elérkezett a nagy nap. A legtöbb óvodában már szombaton megtartották az ünnepséget, mivel így az óvodások minden tagja ott lehetett, vasárnap viszont a szülők is kedveskedni akartak, s így nem valószínű, hogy e napon valamennyi óvodás résztvehetett volna az ünnepségen.

A belvárosi iskola felsőtagozata nagy autótúrát tett. A nőszövetség és a szülői munkaközösség kirándulásra indult az iskola felsőbb osztályú tanulóival. A kirándulókat autóbuszon vitték. Az útirány: Villány, Mohács, Barcs volt.

El lehet képzelni a nagy izgalmat. Szombaton reggel minden bizonnyal sok gyermek ébredt azzal, hogy jaj milyen idő is van, becsomagoltak-e mindent, megvan-e a pohár, a kés, mert egy üttörő „bicska" nélkül el sem mehet. A lányok biztosan keresgélték azt a vonalas lapot, amire a dalok címeit írták, s amelyről majd az úton énekelnek. Sok szép éneket tudnak, de hosszú az út s olyankor sokat is kell énekelni, mert milyen kirándulók azok, akik nem nótaszóval mennek?

Az iskola alsótagozata a vidám parkban ünnepelt. Ott aztán nagy volt az öröm. Hinta, repülőgép, hogy a sok-sok léggömbről ne is beszéljünk.

A Fürst Sándor utcai óvodások szintén a vidám parkba mentek. Lehet-e annál jobbat elképzelni, mint minden játékot kipróbálni, játék közben finom cukorkát enni s málnaszörpöt inni. Még délelőtt elhagyták a vidám parkot, mert még hátra volt a díszebéd. Minden gyerek nagy léggömböt kapott, s úgy vonultak az óvodába. Ott aztán megvendégelték az olyan gyerekeket is, akik máskor nem az óvodában étkeztek. Az ebéd fénypontja a torta volt. Hazafelé már ugyan kevesebb volt a léggömb, de aki szerencsés volt és tudott rá vigyázni, az sietett haza megmutatni szüleinek.

A mecsekfalusi iskolások is ünnepeltek. A szülők pénzt gyűjtöttek s megvendégelték a gyerekeket. Az ünneplés után kirándulni vitték őket.

A Kökönyös nyugati óvodások cukrászdában voltak és „fagyit" ettek. Lenne most dolga a doktoroknak, ha az óvónénik nem lettek volna olyan előrelátók! Mert bizony a gyerekek úgy gondolták, egyszer van egy évben gyermeknap — s próba szerencse — hátha ehetnek még egy adag fagylaltot. Hogy megfájdul a torkuk, s betegek lesznek? Az nem is olyan biztos, mint ahogy a felnőttek mondják, mert a múltkor is, amikor Sikondán voltak — meg most is esznek fagylaltot — még mindig nincsen semmi baj.

A kenderföldi iskolások is voltak a vidám parkban. Ez már gyermeknapi ráadás volt. A nagyobbak a IV. osztályosok épp oly lármával, jókedvvel élvezték a sok-sok játékot, mint egy-két nap előtt az óvodások. Igaz, voltak már köztük, akik a piciny kerékpárok helyett inkább motorra ültek volna — mint a felnőttek — de aztán úgy gondolták, hogy addig se mulasszanak semmit az örömökből, s társaikkal együtt vidáman szórakoztak.

Vizsgára, Üdülésre, Technikumba — készülnek a nagymányoki vájáriskolások

Most van az utolsó hajrá a nagymányoki vájáriskolán. Még néhány hét, s megtörténnek a vizsgák. Tizennyolc harmadéves szakmunkásvizsgát tesz, a többiek osztályvizsgát.

— Eléggé eseménydúsak ezek a napok — mondja az iskola KISZ-titkára — mert szinte minden növendék még szeretne valamit javítani tanulmányi átlagán az évvégi vizsgákig.

— De azért az iskola kollektív élete sem halt meg ezekben a napokban. A szakmunkásvizsgára készülők a másodévesek, s az utóbbiak, az elsőévesek felkészülését segítik. A kulturális élet sem állt meg az intézetben. Május 25-én a népek barátsági hónapja keretében József Attila szavalóversenyt rendeztek. A KISZ-szervezet a napokban búcsúztatott tíz harmadévest, akik már ezután az üzemi KISZ-szervezetben folytatják mozgalmi munkájukat. S tanulás közben is sok a tervezgetés. Vannak, akik a várható nyári élményeket latolgatják. Az utolsó évesek közül többen már őszre is gondolnak, amikor is — ha minden sikerül — mint technikumi tanulók folytatják tanulmányaikat.

— A vizsga utáni nyári szünet sok élményt ígér. Két tanuló külföldi utazásra, nyolc balatonboglári és siófoki üdülésre készül. Huszonöt fiatal ebben az évben gyalogosan körül kívánja járni a Balatont.

A szabálysértési előadó közleménye

Péter János géplakatos, komlói lakost a rendőrség azért jelentette fel, mert 1958. március 19-én a vasútállomás területét beszennyezte.

Az ügyben a városi tanács vb. igazgatási osztálya április 15-én tartott meghallgatást. A szabálysértő azonban a meghallgatáson nem jelent meg, s így a tényállás tisztázottnak látszott. Az előadó 150 forintra bírságolta a köztisztasági szabálysértés miatt Péter Jánost. Az ügyben fellebbezés történt. A bizonyítás során megállapították, hogy a szabálysértőt nem érték tetten. A kihallgatott takarítónő és forgalmista pedig tévedett. Az ügyben a tanács vb. igazgatási osztálya megszüntető határozatot hozott. Igy a szabálysértési ügyre vonatkozó közlemény helyreigazításra szorul.

Az idézésen való pontos megjelenés elkerülhetővé teszi a helyreigazítást, vagy megszüntető eljárást. S ez a szabálysértők érdeke is.

DR. PILISY LÁSZLÓ
szab. előadó.

A burgonyabogár irtásáról

Mint várható volt, az enyhe tél és száraz tavasz után erősen elszaporodnak a növényi és állati kártevők a mezőgazdaságban. Igy várható volt a burgonyabogár nagymérvű elszaporodása már azért is, mivel a lakosság az elmúlt években nem vette komolyan irtását, azt remélte, hogy majd magától elpusztul ez a veszélyes kártevő. A burgonyabogár az elmúlt évben még a községi határ csak bizonyos részén gócszerűen lépett fel nagymértékben, az idén azonban általában inváziószerűen kezd fellépni és így veszélyezteti az egész környék burgonyatermését.

A burgonyabogár irtása kötelező úgy a házi kertekben, mint a szántóföldeken. Ez a bogár több kilométert képes repülni, hogy zöldellő burgonyatáblát találjon, így nehéz ellene a védekezés. A bogár főfészke a tavalyi burgonya földbe vetett őszi és tavaszi kalászos között kikelt, úgynevezett árvaburgonya, mivel itt háborítatlanul szaporodhatnak. Tehát elsősorban az árvaburgonya töveket kell megsemmisíteni és ezzel egyidejűleg figyelje mindenki kihajtott burgonyaültetését és a levélzeten talált bogarat, vagy lárváját azonnal meg kell semmisíteni. A burgonyabogár sárgásszürke színű, sötétbarna csíkozású, a cserebogárnál jóval kisebb bogár, lárvája sárgás-piros színű, kifejlett állapotban egy cm hosszú.

Komló környékén, ahol csak saját szükségletre kisebb területen termelnek burgonyát a védekezés legegyszerűbb módja a bogár lárvájának összeszedése, és megsemmisítése. Legcélszerűbb a szedés, ha üvegbe megfelelő mennyiségű petróleumot öntünk, és ebbe dobjuk a bogarat és lárváját. Ha a bogarat fedéllel ellátott vizesedénybe szedjük, majd ha végeztünk, tűzben semmisítjük meg az edény tartalmát.

Nagyobb területen és erős fertőzés esetén a szedést „Hungaria Matadorral" történő porozással kell összekötni, a Matador főleg a lárvát pusztítja el tökéletesen, a bogarat rendszerint csak a 20 százalékos Matador semmisíti meg.

A védekezést, illetve irtást májustól a burgonya levélzetének elszáradásáig kell folytatni, mivel őszig állandóan lehet bogarat és lárvát találni a burgonyatöveken.

A „Hungária Matador" kapható a magyarszéki földművesszövetkezeti boltban és Komlón a háztartási boltokban.

A burgonyabogár irtását a Komlói Városi Tanács VB. Mezőgazdasági Osztálya ellenőrizni fogja. Azok ellen, akik az irtást elmulasztották, kihágási eljárást fog indítani, mely súlyos pénzbirságot von maga után.

A burgonyabogár irtása csak akkor lehet eredményes, ha az érdekelt burgonyatermelők mind résztvesznek az irtásban.

Városi tanács gazdasági felügyelője

Népi ellenőrzés Komlón

A városi szinten megalakult Népi Ellenőrző Bizottság megkezdte működését Komlón. A NEB. a népi ellenőrök bevonásával munkájában és működésében azt az országos fő irányelvet követi, amelynek célja az állami tulajdon védelme, a korrupciók leleplezése.

A népi ellenőrzésnek célja, felhívni az illetékes szervek figyelmét azokra a jelentkező új módszerekre, amelyek fejlesztésével és alkalmazásával a vezetés és a munka színvonala emelhető.

Az egyes vállalatoknál kedvezőtlen arányban jelentkezik a fizikai és szellemi dolgozók létszáma. Azért a NEB. célja egyrészt azoknak a hibáknak feltárása, amelyek a kedvezőtlen arányt okozzák, másrészt egy koncentráltabb, kevésbé költséges szervezet kialakításának az előmozdítása.

A városi NEB. munkaterv alapján dolgozik. A munkaterv elkészítésénél figyelembe vették a város sajátosságait.

A népi ellenőrzés a nagyobb horderejű, és az állami vagyon védelmével összefüggő ügyek kivizsgálásán kívül figyelembe veszi és számít a dolgozók bejelentéseire is.

Az egyéni bejelentésektől azonban a bizottság csak olyan panaszok kivizsgálásával foglalkozik, amely kapcsolódik a központi feladathoz, azt, azaz az állami tulajdon védelmét segíti elő.

A kisebb, de az egyének számára fontos bejelentéseknél tanácsot, elvi segítséget ad, vagyis a vitás ügyek elintézését a törvényesség felé irányítja. Ami különben is alapja a bizottság egész munkájának. A népi ellenőrzés nem avatkozik és nem is avatkozhat más szervek — ügyészség, rendőrség — hatáskörébe, szükség esetén azonban megteszi észrevételeit, ezzel könnyítve a fenti szervek munkáját.

A fentiek alapján a népi ellenőrzési bizottság kéri Komló város lakosságát, hogy az esetleges észrevételeit, bejelentéseit, javaslatait a bizottság hivatalos helyiségébe (tanácsépület I. emelet 107. ajtó) személyesen vagy írásban közölje.

Dr. Kardos László
a NEB Komló városi elnöke

Két felejthetetlen hét a Szovjetunióban

(NÉMETH FERENC útiélményei)

IV.

Kétezer klub és kultúrház

Segíti a gépesítést a szovjet bányászatban az, hogy a nagyobb bányatelepeken e célra kutatóintézetek, technika házai épültek, ahol a sajátos bányaművelési viszonyok figyelembevételével dolgozzák ki a legjobb gépek konstrukcióját. A kísérletek után itt segítik az új gépek kezelését megtanulni.

Ismertetőt kaptunk a szovjet bányászat bérezési viszonyairól is. Elmondották, hogy a nehezebb telepviszonyoknál magasabb, a könnyebb telepeknél alacsonyabb a bérezés. Ilyen értelemben különböző bérezési kategóriákba vannak sorolva az egyes bányák. A Donyec-medencében lévő bányák kapják a 100 százalékot. A Moszkva környéki, könnyebben fejthető és a fővároshoz közelebb eső bányáknál 96 százalék. Az északi bányamedencéknél ugyanez a béralap 180 százalékos. Figyelembe veszik a bérezésnél a nehezebb munkaviszonyok mellett a lakóhelytől, családtól való távolságot, és egyéb hasonló körülményeket is. A hosszabb ideje dolgozó bányászok évek után keresetükön felül még meghatározott százalékot is kapnak.

A Szovjetunió területén igen sok Komszomol-bánya van. Az elmúlt években csak a Donyec-medencében 37 új bányát építettek fel a komszomolisták. Ezekhez a bányákhoz mozgósítja most a fiatalokat a Komszomol. Ezeken a bányaterületeken indítják meg a kétéves vájárképző iskolákat is. Gondoskodnak arról, hogy a végzett tanulók ott a helyszínen telepedhessenek le, házasodhassanak, stb.

Az idősebb dolgozóknak képzéséhez vájártanfolyamok állnak rendelkezésre. Külön pótlékot kap az az idősebb vájár, aki betanításra maga mellé vállal fiatal bányászt.

A nagyobb bányatelepeken bányatechnikumok és bányász főiskolák működnek. Ezek részben bentlakásosak, részben munka utáni esti tanfolyamokként működnek.

A bentlakásos technikumra vagy egyetemre csak azok mehetnek, akik a termelésben és a társadalmi munkában (e kettőt ott soha nem választhatják el) helytállnak, mégpedig kiemelkedően.

Például az ifjúsági brigádoknál a termelési eredményekkel együtt a társadalmi munkában elért eredményüket is, mégpedig a kettőt együtt értékelik.

A bányászok szórakozását mintegy 2000 klub és kultúrház biztosítja a lakótelepeken. Ezenfelül jelentős számban található színház és filmszínház is.

A legénységszállók munkáját a Komszomol irányítja. Ehhez nyújt segítséget a szakszervezet. Ahol tömegesen laknak szállóban a fiatalok, ott függetlenített nevelők segítik a fiatalok fejlődését. Ezek munkáját a párt és a Komszomol helyi bizottságai irányítják.

A Bányaipari Egyetemen

Március 26-án délután a Bányaipari Egyetemre látogattunk el. A szakszervezetben kapott tájékoztató nyomán itt elsősorban az iránt érdeklődtünk, hogy kiket vesznek fel ide, és hogyan történik a felvétel. Elmondották, hogy az egyetemre olyanokat vesznek fel, akik a bányamunkában már hosszabb időt eltöltöttek. Tehát elsősorban fizikai dolgozókat. A felvételi vizsgákat megelőzően tanfolyamokat szerveznek, melyen előkészítik a jelentkezőket a felvételre.

Az elmúlt ősszel indult évtanfolyamra például, a hallgatók 60 százaléka a bányákból kikerült fizikai munkásokból tevődik ki.

A felvételeknél elsősorban a munka szeretetét, ismeretét, és a szerzett gyakorlati tapasztalatokat helyezik előtérbe. Természetesen nagyon fontosnak tartják az induláshoz szükséges elméleti felkészültséget is. De úgy vélik, hogy a gyakorlati munkában látszik meg az ember értéke. S ez segít abban, hogy a fizikai és szellemi munkások kapcsolata, és emberi viszonya jó legyen, vagyis a kettő összhangban legyen.

Az egyetem munkája sem korlátozódik kizárólagosan az elméleti tudás megszerzésére. Az egyetemisták szabadidejükben önként jelentkeznek különböző társadalmi munkára, például az egyetem közelében lévő nagy építkezésekhez.

Az egyetemisták kis takarékossági könyvükbe bejegyzik, hogy mit vállalnak társadalmi munkában. A lap túlsó oldalán a Komszomol igazolja, hogy abból mit teljesítenek. — Igy az egyetemisták állandóan kapcsolatban vannak a társadalmat építő élettel, nem szakadnak el a fizikai munkától és munkásoktól, hanem megtanulják annak tiszteletét és értékelését, jelentőségének megfelelően.

A moszkvai nagycirkuszban

Megvallom, itthon, Komlón nem szívesen jártam cirkuszba, mert azt tapasztaltam, hogy a különböző cirkuszoknak csak a neve más, lényegében mégis mindig azonos mutatványokat és produkciókat láthattam abban.

(Folytatjuk)

Kőbányász-szakemberek találkozója

Az Építőanyagipari Tudományos Egyesület Kőbányász Szakosztálya kétnapos műszaki fejlesztési ankétot tartott az É. M. 7-es számú komlói kőbányájában. Az ankéton mintegy félszáz kőbányász szakember vett részt, akik az ország különböző helyein lévő bányákból látogattak el Komlóra. Május 23-án, az ankét első napján, Gyurián Lajos iparági főmérnök tartott színvonalas előadást, a komlói kőbánya fejlődéséről és rekonstrukciójáról.

Ismertette, hogy 1927-ben kezdték meg Komlón a kő bányászását és azóta szünet nélkül folyik. Ismertette azt a fejlődést, amely a felszabadulás után kezdődött, s mely még ma is tart. Jellemző erre a bányára, hogy egyre több gépet alkalmaznak és ezzel párhuzamosan, a kis teljesítményű robbantásokról áttérnek a nagyteljesítményű kamrarobbantásokra. Elmondotta, hogy a jelenlévő szakemberek előtt is bemutatnak egy ilyen robbantást, melyen 23 mázsa robbanóanyaggal, mintegy 3—3,500 vagon mennyiségű követ kívánnak lerobbantani.

— Feladatként áll előttünk, — mondotta az iparági főmérnök **— hogy gondoskodjunk a készárutárolás megoldásáról, és a vasútállomás rakodójának bővítéséről. Valamint az esedékessé vált bővítési munkálatok befejezéséről.**

Előadása végén méltatta a 7-es számú Kőbánya volt főmérnökének, Szép Zoltánnak 3 évtizedes eredményes munkálkodását.

Ezután Serédi Béla gépészmérnök tartott ismertető előadást, a bánya gépészeti és híradástechnikai berendezéséről. A hallgatóság körében különösen a diszpécser-berendezés iránt mutatkozott meg nagy érdeklődés. Serédi gépészmérnök azzal fejezte be előadását, hogy megkérte a hallgatóságot: a bányajárás után a tapasztalt jó munkamódszereket jegyezzék meg s hasznosítsák saját üzemeikben. A rosszat pedig mondják el, a helyi vezetők ezeket ki tudják javítani.

Ezután Kassai Béla igazgató vezetésével a szakemberek megtekintették az üzemet. 24-én került sor a vitára, melyben rendkívül sok és megszívlelendő észrevételről számoltak be az ankét résztvevői.

Újítási ankét Kossuth-bányán

Május 23-án délután a Kossuth-bánya kultúrtermében újítási ankét volt, melyen a bányaüzem valamennyi újítója résztvett. A kultúrterem zsúfolásig megtelt. Ez érthető, hiszen Kossuth-bányán sok újító van.

Az ankéton Szepeshegyi István elvtárs, az üzem főmérnöke tartott beszámolót. Bevezetőben a következőket mondotta:

— Tíz esztendeje annak, hogy hazánkban megindult az újítási mozgalom. Tíz esztendeje annak is, hogy nálunk, Kossuth-bányán a bányászok első ízben újítottak, ésszerűsítettek. Tehát mi ezzel az ankéttal jubileumot is ünneplünk. Tíz esztendő nem sok idő. De ez alatt Kossuth-bányán, az újítási mozgalomban óriási eredményeket értünk el — mondotta. Majd azokról a hibákról beszélt, amelyek az újítási mozgalom megindulásakor voltak. Ezután az eredményekről többek között ezeket mondta:

— Kossuth-bányán az újítási mozgalom az utóbbi években — különösen 1956 és 57-ben, az ellenforradalmi események után, annak ellenére — ugrásszerűen megnőtt. Az elért eredmények arról tanúskodnak, hogy bányászaink; elsősorban a fizikai dolgozók, megértették az újítási mozgalom jelentőségét. Egyre többen kapcsolódtak bele ebbe a mozgalomba. Az elmúlt két év eredményeit összefoglalva azt tapasztaljuk, hogy nemcsak az újítások, hanem az újítók száma is a többszörösére nőtt. Igy nőtt az újításokból eredő tényleges megtakarítás is. Pl. e két év alatt Kossuth-bánya újítási osztályára 320 újítást adtak be. Ebből 158-at bevezettünk, illetve a gyakorlatban is alkalmazunk. Ezen újításokból Kossuth-bányán — népgazdasági szinten — az utókalkulációk alapján, hárommillió nyolcszázharmincegyezer forint megtakarítás volt. Ez idő alatt az újítóknak 201,800 forint újítási díjat fizettünk ki.

Szepeshegyi István főmérnök beszélt még az üzemi újítók előtt álló feladatokról. Arra kérte a megjelenteket, hogy újításaikkal, ésszerűsítéseikkel még jobban segítsék elő a széntermelést.

A főmérnök beszámolója után dr. Timaffi István, Kossuth-bánya újítási felelőse részletesen ismertette kormányunk 1957. június 23-án hozott törvényerejű rendeletét az újításokról.

Ezután a jelenlévő újítók hozzászólásaikkal segítették az újítási mozgalom további sikerét. (A hozzászólásokra később visszatérünk).

Fegyelmi úton elbocsátották a táppénzcsalót

Május 21-én tárgyalta a Béta-aknai társadalmi bíróság Tóláczi Lajos ügyét. Tóláczi Lajos betegállománya alatt mezei munkát végzett (boronált), és a hivatalos orvosi megállapítás szerint ezzel akadályozta gyógyulását. Tóláczit tetten érték, s a helyszínen nem is tagadta, hogy dolgozott. Erre nem is volt módja, hisz' fényképfelvétel is bizonyítja, hogy dolgozott. A betegellenőr által tapasztalt tényt — tehát, hogy betegállománya alatt dolgozott — saját maga is aláírta.

S csodák csodájára, amikor a társadalmi bíróság nyilvános tárgyalásán kellett neki felelni a tettéért, arra hivatkozott, hogy csak sétálni volt és eközben vette át apósától a gyeplőt...

Természetesen a társadalmi bíróság a fényképes bizonyíték, a táppénzcsaló aláírása és a tanúk vallomása alapján nem adhatott hitelt Tóláczi Lajos valótlan állításának. A bíróság bűnösnek találta, s ezért javaslatot tett az üzemvezetőségnek, hogy Tóláczi Lajost az üzemtől fegyelmi úton bocsássa el, valamint javasolta a szakszervezetnek, hogy tiltsa le a táppénzét.

*

Tóláczi Lajos a mezőn nagyon magabiztosnak érezte magát, sőt gúnyosan beszélt, amikor a betegellenőr tettének következményére hívta fel figyelmét. Ilyen kijelentést tett: „más bajom nem lesz, legfeljebb elvonják a táppénzt". Elismerte a bűnösségét, de ennek ellenére nem volt hajlandó abbahagyni a boronálást.

A tárgyaláson viszont igyekezett tagadni és magát ártatlannak feltüntetni. Mindenkit hibásnak talált, csak magát nem.

A becsületes bányászok, akik éveken, évtizedeken keresztül dolgoznak anélkül, hogy bármilyen becstelenséget követnének el, elítélik Tóláczit és a hozzá hasonló egyéneket. Elítélik, mert ezek tudatában cselekedetüknek, károsítják a társadalmat, nagyobb jogokat követelnek és vesznek igénybe, mint megérdemelnének.

A társadalmi bíróság helyes döntést hozott. Az üzemvezetőség pedig — nagyon helyesen — fegyelmi úton eltávolította a táppénzcsalót.

Két panasz, melyre intézkedést kérünk

AZ ELSŐ

Sikonda-fürdő kezelését Komló Város Tanácsának egyik vállalata, a Víz- és Csatornaművek Vállalat intézi. A lakosság részéről az a panasz merült fel, hogy a fürdő vezetősége még a délután érkezőktől is egésznapos belépődíjat szed. Ez a belépődíj-szedés nem indokolt. Ez ellen emeltek kifogást, a Sikondára kijáró komlói fürdőzők. Azt kérték, hogy ebben tegyünk intézkedést.

A lakosság kívánalmának eleget téve, megbeszéltük ezen panasz felülvizsgálatát Galabár Tibor elvtárssal, a v. b. titkárával. Ő a következő kijelentést tette:

— A cikk megjelenéséig (tehát a mai napig, 1958 május 28) felülvizsgáljuk ezt a panaszt, s ha mód lesz rá intézkedünk. Esetleg déltől kezdve másszínű jegy — olcsóbb — kiadásán keresztül. A végleges döntést a lapon keresztül közöljük.

A MÁSODIK

Többször felmerült panasz, a Május 1. filmszínházba járók részéről, hogy az utolsó előadásról sem engedik ki — az előadás végén — a mozilátogatókat, a főbejárati ajtón. Szombat és vasárnaponként pedig, amikor a Kultúrparkban tánc van, csak a baloldali ajtón lehet a moziból kimenni. Ez torlódást okoz. És sokan — különösen a gesztenyésiek — lemaradnak az utolsó helyijáratról. Ezen a kijárati részen, de a jobboldalin is, a kitóduló embereknek a sötétségben kell botorkálni. Vagy éppen keresztülesni egy-egy asztalon stb. A baloldali kijárati részen, — de a másik oldal se sokkal különb —, szemét és koksz van. Ez bizony nem valami gusztusos dolog. Ha eső van, sár, és víztócsák nehezítik itt a közlekedést. Ez az állapot tűrhetetlen és nem megengedhető. Nem tűrhető az sem, hogy egy filmszínházból csak egy kijáró legyen.

Az sem tűrhető, hogy a kijárati részek nincsenek úgy kivilágítva, ahogy kellenének. Igy van ez a Szabadság filmszínháznál is. Jogos tehát az ilyen irányú panasz, és jogosan kérnek rá az emberek orvoslást.

Ezért Lichter Jenő elvtárstól, a Művelődési Házak igazgatójától azt kérjük: teljesítse a lakosság ezirányú jogos panaszát, illetve orvosolja azt, s a fent említett hibákat haladéktalanul szüntesse meg. Az intézkedésről pedig nyilvános közlést eszközöljön a lapon keresztül.

Rövid történetek a rendőrség egyik irodájában

— Hej ::: közlekedésrendészet, KRESZ-szabályok! Sóhajt fel a gépkocsivezető, vagy motorkerékpáros, amikor szabálytalan hajtás után, vagy közben egy rendőrkéz állítja meg az úton. „Csak a szabályos közlekedést ne találták volna ki soha" — gondolta Cseresznyész Ferenc, amikor a Pécsi úti vasúti kereszteződés után megállították útjában. A megengedettnél bizony nagyobb sebességgel hajtott, aminek alaposan megfizette az árát. Merthogy a bírság 100 forint volt. Simon Ferenc ugyancsak társként szegődött a gyorshajtók közé. Csakhogy nála még a kézifékkel is baj volt. Ezért aztán a 300 forintos büntetés mellett az egyes betétlap is elcsúszott. El bizony, mégpedig a rendőrségre!

Ha ezek olvasása után azt gondolja valaki, hogy mégis csak a gyalogjárás a legbiztosabb, hát az is téved. Merthogy az a közlekedés is csak akkor biztonságos, ha szabályosan végzik. Mert lehet ám szabálytalanul is. Ha pl. valaki úgy tesz, mint Mayer Teréz, aki nem a derékszög két befogójához hasonló ívben közlekedett, az szabálysértést követ el. Ezt a tettét ugyanúgy megbánja, mint ahogy Mayer Teréz tette. A büntetés ugyanis itt sem maradt el. Az összeg pedig 40 forint volt. (Hát én ezért inkább busszal utazom! Mert elárulhatom, hogy a derékszög átlóját még én is jobban szeretem.)

Sokan nem is gondolnák, milyen egyszerűen követi el az ember a szabálysértéseket. Még józanul is gyakran előfordul némelyik embernél, hát még ha részeg! Mit bánja ő, mit beszél, hogy trágár, erkölcstelen szavakat használ! Csak mondja, mondogatja mindaddig, míg egy rendőrségi bírság gondolkozásra nem készteti. Akkor aztán elhallgat egy időre. A bírság összege ilyen esetben bizony nem kicsi. Ezt bizonyíthatja Malinka Gábor is, akinek 400 forinttal lett könnyebb a tárcája egyszeriben.

Ezeket a történeteket a rendőrség egyik irodájában hallottam, s mert úgy gondolom mást is érdekel, hát megírtam. Hadd tudja meg mindenki, mire kell vigyáznia. Mert a büntetés csak az első szabálysértés alkalmával ilyen enyhe. Ha többször is előfordul, sokkal szigorúbbra szabják. Hát ezért vagyáznia kell mindenkinek!

— na —

Javaslat a kutyatartás megszüntetésére

Egyik levelezőnk az alábbi sorokat küldte szerkesztőségünkbe a minap:

Már hosszabb ideje foglalkozik az „Új Komló" a sertésólak lebontásával, megszüntetésével kapcsolatos intézkedésekkel. Kökönyösön és Kenderföldön ne rontsa a város képét, s ne terjessze a betegséget a sok disznóól. Örömmel tapasztaljuk, hogy az intézkedés nyomán megszünik a modern város területén a sertéstartás.

Szerintem nagyon helyes lenne, ha a városi tanács megszüntetné úgy Kökönyösön, mint Kenderföldön a kutyatartást is. Ezekben az épületekben van olyan lépcsőház, ahol 3—4 család is tart kutyát. A kicsi, tíz éven aluli gyerekekre nézve bizony nem kellemes ez. Az állatok ugyanis eledelt az utcán elhelyezett szeméttartályokból szednek, azután pedig a gyerekek kezét nyalogatják. A szemétládákból összeszedett ételmaradékkal a fertőző baktériumokat is magukkal hozzák az állatok s ez könnyen a betegség terjesztője lehet. Előfordul az is, hogy a kétfajta nemhez tartozó kutyák a lépcsőházban, vagy éppen a házak előtt adnak találkát egymásnak. Igy a kisgyerekek olyan jeleneteknek lehetnek tanúi, amit nekik még igazán nem kellene látniok.

Szerintem helyes lenne, ha a városi tanács intézkedést hozna a kenderföldi és kökönyösi lakásokban a kutyatartás megszüntetésére. Úgy gondolom, ha házőrzésre nincs szükség, nincs szükség arra sem, hogy az éjszakai műszakból fáradtan hazatért munkások nyugalmát kutyaugatás zavarja.

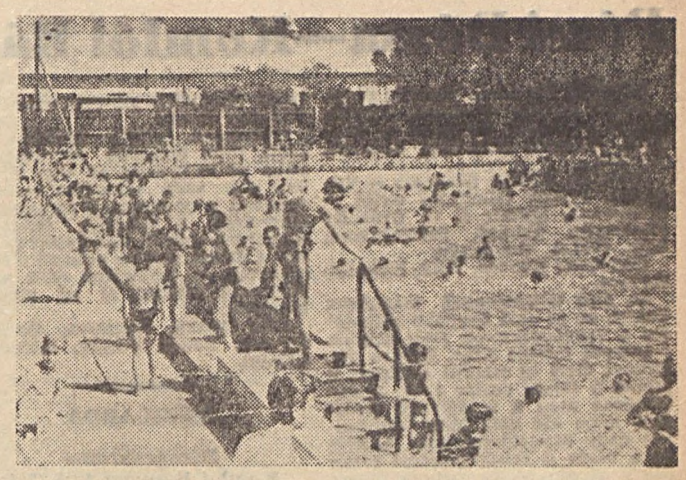
*

A javaslatra a városi tanács illetékes osztálya a következőket válaszolta:

Az olyan épületekben, mint a kenderföldi és kökönyösi lakások is lehet kutyákat tartani. Ezek az állatok luxuskutyáknak tekinthetők. Egy-egy állat után évi 240 forint adót kell fizetni. Aki ezt az adót hajlandó megfizetni s kötelezettségének eleget tesz, az a kutyatartásra jogosult.

Abban az esetben, ha a kutyatartás zavarja a lépcsőház lakóinak nyugalmát, kérelemmel fordulhatnak a lakók a városi tanácshoz. A jogos kérelem alapján a tanács intézkedést hozhat a kutyatartás megszüntetésére. Az intézkedés betartását kötelezővé teszik. A kutyatartás általános megszüntetését az illetékes szervek nem tartják szükségesnek, s ezért levelezőnk javaslata sem kerülhet elfogadásra.

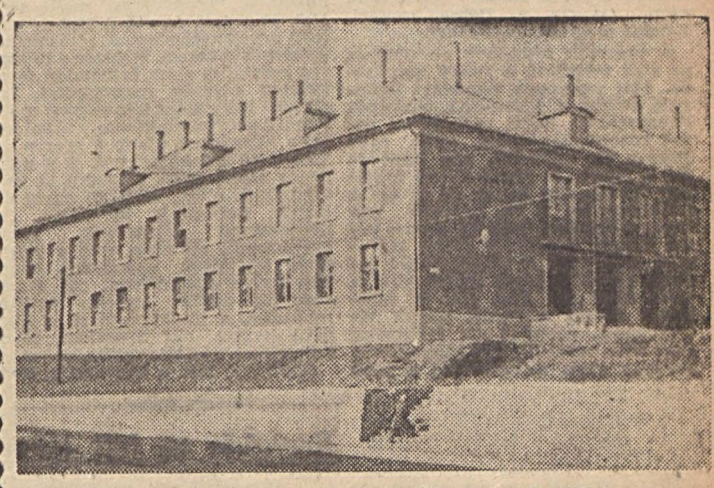
KÉPES HÍRADÓ



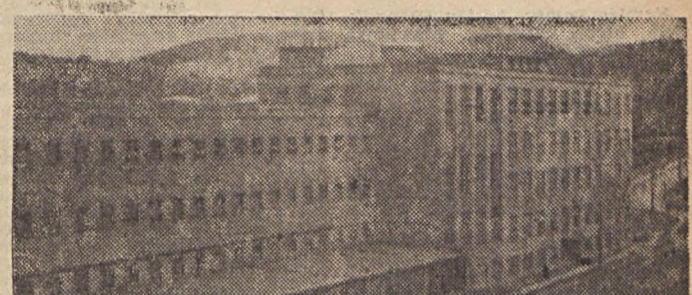
A nagy meleg miatt máris sokan keresik fel a strandfürdőt



A kenderföldi üzletház előterében új teret építenek. Innen indulnak majd az autóbuszok



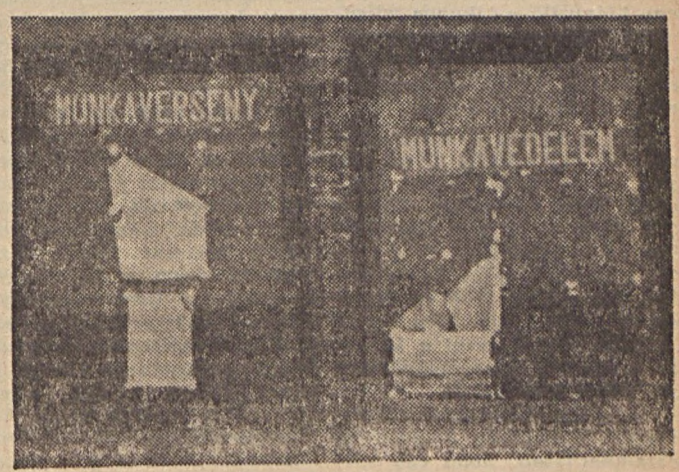
Befejezéshez közeledik a Kökönyös nyugati iskola tereprendezése



Hamarosan új szilikózis rendelő nyílik, az újfürdő épületében



A Zrínyi utca képét nagyon rontja az ott lévő felesleges felvonulási épület



A 24-es AKÖV-nél nem igen törődnek a verseny, és a munkavédelem propagálásával

SPORT

Pécsi Dózsa—Komlói Bányász 3:1 (2:1)

KOMLÓ, 600 néző. Vezette: Papp. PÉCS: Danka — Szőcs, Kocsis, Hegyi — Plekk, Schwara — Horváth, Csupák, Kamondi, Kakuszi, Kovács.

KOMLÓ: Krausz (Magyar) — Kanizsai, Polgár (Mestyán) Kripl — Kohlmann, Molnár I. — Grózdics (Kereszti), Cziráki, Pfeffermann, Kiss (Tóth), Gelencsér.

Góllövők: Kovács, Kiss, Kakuszi, Kovács.

Az első támadásokat csapatunk vezeti, de az első nagyobb gólhelyzet a vendégcsatárok előtt adódik. Kamondi tisztán elfut, kapura tör, Krausz eléri és sikerül elcsípnie a labdát a Dózsa csatár előtt. Ellentámadás után a 7. percben Grózdics kapu elé ível, Kiss fordulásból nagy kapáslövést küld kapura és a labda a felsőkapufáról vágódik a mezőnybe. Csapatunk támad továbbra is többet, mégis a 21. percben Dózsa gól született. Jobboldali támadás során Horváth átjátsza Kriplit, majd hosszú keresztlabdát küld a baloldalra, ahol Kovács tisztán kapja a labdát és éles szögből, mint egy 7 méterről a jobb alsó sarokba vágja, 1:0. Továbbra is mi veszélyeztetünk többet. Több nagy helyzet adódik csatársorunk előtt, azonban a játékosok a legjobb helyzeteket is kihasználatlanul hagyják. A 26. percben Gelencsér—Kiss összjáték után a szélső szökteti hosszan Kisst, ő elfut Szőcs mellett és az eléje kifutó Danka fölött a hálóba emeli a labdát, 1:1. Csapatunk továbbra is támadásban marad, gólt azonban nem sikerül elérnünk. Sőt 15 percel a befejezés előtt a vendégcsapat ló újabb gólt. Baloldali Dózsa támadás után a középen tisztán előretörő Kakuszi kapja a labdát, Krausz kifut eléje, a csatár kicselezi a kapust és az üres kapu közepébe küldi a labdát. Védelmünk nem zavarta a Dózsa csatárt, Krausz a gólról nem tehet.

A második félidőben ellentétben az első félidővel, a Dózsa kap lábra. Sok veszélyes támadást vezetnek ekkor a kék-sárga csatárok. Szembetűnő, hogy védelmünk sokat bizonytalankodik, talán csak Polgár az egyedüli, aki biztosan áll a lábán. A gyors Dózsa csatárok könnyedén futják le az egész védelmünket. A 62. percben egy ilyen elfutásból születik meg a pécsi csapat harmadik gólja. Kovácsot szöktetik, ő védelmünket lefutja és védhetetlen lövést küld a jobb felső sarokba, 3:1. A mérkőzés végéig a Dózsa marad támadásban, azonban az eredmény már nem változik. Egy alkalommal Magyar nagy szerencsével a jobb felső kapufára tol egy veszélyes, váratlan lövést.

Csapatunk ezúttal jobban játszott, mint legutóbb Szombathely ellen és különösen az első félidőben sok szép támadást vezetett, azonban a befejezések ezúttal sem sikerültek. A második félidőben csapatunk erősen visszaesett és ekkor a Dózsa volt az állandó kezdeményező és csatáraink csak szórványosan jutottak el az ellenfél kapujáig.

Jók: Danka, Schwara, Csupák, Kovács, illetve Polgár, Grózdics, Cziráki.

KÉZILABDA

Ferencváros—Komlói Bányász 13:8 (7:4)

Üllői út, 1000 néző, vezette: Csapó. Kézilabda-csapatunk ezúttal Budapesten a Ferencváros együttesével mérkőzött. Csapatunk nagyon jól kezdett ezen a mérkőzésen. A Ferencváros az első percekben nem tudott kibontakozni és így 1:0, 2:0, 2:1, majd 3:1-re alakult a mérkőzés csapatunk javára. Mintegy 15 percig csapatunk vezetett 3:1-re. Ekkor azonban a ferencvárosi szurkolók nyomására a bíró több téves ítélettel sújtotta csapatunkat. Így a Ferencváros könnyen kiegyenlített, sőt rövidesen 6:3-ra el is húzott, Majd 6:4, végül 7:4-re alakult az eredmény az első félidőben. Játékosainkat idegessé tette a sok téves és rosszindulatú ítélet, és ez a játék képére is rányomta bélyegét.

A második félidőben 8:4, 8:5, 8:6 lett az eredmény alakulása. Ekkor a játékvezető két jogtalan büntetőt ítélt csapatunk ellen és 10:6-ra elhúzott a Ferencváros, majd 10:7, 11:7, 12:7, 12:8 és végül 13:8-ra alakult a végeredmény. A játékvezető a mérkőzés során, teljesen a közönség befolyása alatt, számtalan téves ítélettel sújtotta csapatunkat. Így először Schwarcot két percre, majd Papot 2 percre, majdnem sokkal később Schwarcot újabb 5 percre állította ki indokolatlanul. S a mérkőzés során négy büntetőt is ítélt csapatunk ellen, melyből egyet sikerült Balázsnak kivédenie. A mérkőzésen csapatunk végig egyenrangú ellenfele volt a nagynevű budapesti csapatnak, azonban ezen a mérkőzésen, jól lehet, csapunk eddigi legjobb játékát nyújtotta, a játékvezetővel is küzdeni kellett, aki állandóan téves ítéletekkel sújtotta csapatunkat.

Góllövők: Nád 5, Tormási 3, Bodnár, Berendi, Elek, Som, Skultéti 1—1, illetve Papp 4, Horváth 2, Appelcoffer, Schmellet 1—1.

Komlói Bányász—Szekszárdi Dózsa 12:8

A területi ökölvívó-bajnokság során a második és a harmadik helyezett találkozója egy mérkőzéstől eltekintve, színvonalas küzdelmet hozott. Csapatunk ezzel a győzelmével megerősítette második helyét és 3 ponttal elhúzott a harmadik helyezett Szekszárd mellett. A mérkőzésen a Simon, Varga mérkőzéstől eltekintve, ahol a komlói versenyző az első percben feladta a küzdelmet, végig színvonalas, jó küzdelmet láthatott a közönség. Különösen színvonalas volt Solymos, Molnár, Oláh és Bödör mérkőzése a szekszárdi versenyzőkkel. De Deák is nagyszerűen küzdött nagynevű ellenfelével szemben és véleményünk szerint a mérkőzés alapján nem érdemelt vereséget és a döntetlen igazságosabb lett volna. Szabálytalan volt a versenybíróság részéről Radvánszky leléptetése is, hiszen szekszárdi versenyző a mélyütést szimulálta és így a komlói versenyző nem érdemelte meg a leléptetést, ellenkezőleg a szimulálót kellett volna leléptetni. A hazai versenyzők közül Dacsev, Mészáros, Solymos, Molnár, Oláh és Bödör győzött, míg Dorogi, Rácz, Kálmán és Varga volt a szekszárdiak győztese.

A mérkőzést szép számú közönség szurkolta végig, és jó küzdelmeket láthatott. Azonban sokan voltak olyanok; akik a kerítésen kívülről nézték a mérkőzést. Ezek az emberek egyáltalán nem támogatói a sportnak, mérkőzésekre szeretnek ugyan járni, azonban ráfér a képükre az, hogy ingyen nézzék végig a sportolók küzdelmét akkor, amikor a szakosztályok szereplése, fenntartása és működtetése az áldozatkész közönség támogatásából biztosítható csak. Ezek az emberek úgylátszik sajnálják a sportolóktól azt a pár forintot, amit belépőként kellene fizetni, ugyanakkor ők azok ,akik szidják a versenyzőket, vezetőket egyaránt. A rendőrség segítséget nyújthatna a sportkörnek, hogy ezek a potyalesők eltünjenek a komlói pálya környékéről, hiszen a legtöbb városban egész utcanegyedeket zárnak el egy-egy mérkőzés alatt, s egész biztos itt is lehetőség volna arra, hogy a rendezőség eltávolítsa a pálya környékéről az ingyenes, nagyhangú és a sportot nem támogató személyeket.

Röplabda az NB III-ért

Pécsi Dózsa II.—Komlói Petőfi 3:1

Komlói Petőfi: Adrián, Benczik, Till, Sipos, Magyar, Lovcsányi, csere: Kárpáti.

Komlói támadással indult az első játszma. Tervszerű, támadó játék, jóütemű mentések jellemzik a Petőfi játékát. 6:4, 8:6 majd 10:7 az eredmény a javukra. A játék alapján az a vélemény alakul ki a hazai nézők között, hogy a Petőfi simán győz. 12:8, majd 15:9 az első játszma eredménye. 1:0 a komlóiak javára.

A második és harmadik játszmában színte rá sem lehetett ismerni a csapatra. Jól játszik a Dózsa és fölényesen nyeri mindkét játszmát. 2:1 a Dózsa javára.

A negyedik játszmában egyenlő küzdelem alakul ki. A játék színvonala még közepesnek sem nevezhető. A Petőfi játékosai állandó hozzászólásokból álló értekezletet tartanak és ahelyett, hogy minden figyelmüket a játékra fordítanák, egymás hibáit szapulják. Végeredményben 3:1-re győz a Pécsi Dózsa csapata.

Értékelés. Jól kezdett a Komlói Petőfi és az első játszmában azt nyújtotta, amit az őszi szereplés alapján joggal vártunk tőle. Azonban nagy hibája a csapatnak a sok beszéd és a lelkesedés hiánya. Túlságosan hamar feladja a csapat a győzelem reményét. Labdakezelésben is javulnia kell még, mert a harmadik és negyedik játszmában éppen ezmiatt alig tudtak egy-két támadást vezetni. A csapatból csak Till lelkesedése és feladása, továbbá Adrián és Bencsik egy-két jó ütése érdemel említést. Igazán jól ők is csak az első játszmában játszottak. Lovcsányi, Sipos és Magyar mélyen formája alatt játszott és ez teljesen lerontotta a csapat összteljesítményét. Kárpátinak labdakezelésben kell még javulnia.

Vasárnap, 25-én mindkét komlói csapat itthon játszik a Berek utcai tűzoltólaktanya udvarán.

Délelőtt fél 10 órakor: Komlói Petőfi—Pénzügyőrség, délelőtt fél 12-kor Komlói Bányász—Pénzügyőrség.

Közöljük a röplabda NB. III. állását:

1. Komlói B.	12	12	—	36:6	24
2. Komlói Petőfi	13	8	5	28:19	16
3. Szekszárd	11	7	4	24:13	14
4. Tótföld	13	7	6	28:25	14
5. PEAC	11	6	5	26:16	12
6. Pécsi Dózsa	11	6	5	21:24	12
7. Pécsi Pénzügy.	10	5	5	20:20	10
8. Sásd	10	2	8	9:26	4
9. Szebény	9	1	8	4:24	2
10. Bikal	9	—	9	2:27	—

HÍREK, közlemények

Kátrány a „Fekete Gyémánt"-ban

Kissé korán köszöntött ránk a nyári kánikula, éppen ezért alaposan megnőtt a sört fogyasztók száma is. Az már természetes és magától értetődik, hogy a délutáni futballmérkőzés vagy séta után mindenki szívesen betér 1—2 korsó jó hideg sörre valamelyik vendéglőbe.

Igy történt ez 25-én, vasárnap is. A „Fekete Gyémánt" étterem hamarosan megtelt sörre szomjas vendégekkel. S mert hogy mindenkinek drága az egészsége, óvatosan, lassacskán fogyasztotta a habzó italt, miközben gyönyörködve hallgatta a cigányzenét. Ezt tette az a négy fiatal is, — két férfi, két nő — aki szomszédos asztalunkhoz telepedett le. Jókedvük azonban nem sokáig tartott, mert észrevették a székeiken éktelenkedő kátrányfoltokat, s nyomban felugrottak — talán a ruha is!? Igen, a fekete folt ott sötétlett Baltavári László világosszínű ruháján. A fiatalember felháborodva — jogosan — kérte a panaszkönyvet. Mi is azonnal vizsgálni kezdtük székeinket, s ugyan azt állapítottuk meg, de szerencsére a ruhánk nem lett foltos. De az lehetett volna, s milyen kellemetlen, ha az ember legszebb ruhájába öltözve, kátrányfoltosan megy végig az utcán.

Kérjük az illetékeseket, jobban ügyeljenek a vendéglők székeinek tisztaságára, hogy hasonló — különös — eset ne forduljon elő, mert nem éri meg minden pohár sör után a tisztítóba vinni egy öltöny ruhát.

— **Május 18-án** délelőtt 10 órakor tartották meg Kaposváron a háztömbkörüli gyorsasági motorversenyt. A négy komlói versenyző közül Békeffi János szerzett harmadik helyezést, a 125 köbcentiméteres kategóriában. Ez az eredmény az igen nagy létszámú és erős mezőnyben, igen jó eredménynek számít. Az MHS Komlói motorosai most június 1-ig újabb versenyre készülnek. Az eddigi eredmények alapján reméljük, hogy még jobban szerepelnek.

— **Engedélyezett** kisiparát a korlátozó rendelkezéseken túlmenően gyakorolta Katona László fuvaros. Ezzel szabálysértést követett el, s ezért a városi tanács v. b. igazgatási osztálya 100 forintra birságolta.

— **A Helyiipari Vállalat** szobafestő részlege egy hónap óta dolgozik Harkányban. A Harkányi Vendéglátóipari Vállalat cukrászdájának, konyhájának és az étteremnek helyiségeit festik jelenleg.

— **A Kossuth Lajos utcai** méteráru üzletbe az elmúlt napokban nagymennyiségű áruszállítmány érkezett. Izléses divatszövetek, selymek, szatinkartonok olcsó áron, valamint fehér kreppnylon 105 forintos méterenkénti áron, azonkívül, a közkedvelt csauszínű selyempuplin 75 forintért vásárolható az üzletben.

— **A lakók** kérésére betiltották a Mikszáth Kálmán utcai borkimérést. A környék lakossága felhívta az egészségügyi szervek figyelmét arra, hogy a borkimérés nem az egészségügyi szabályoknak megfelelően történik. A városi tanács egészségügyi osztálya már január hónapban felszólította az illetékeseket, hogy intézkedjenek, mert ellenkező esetben megindítják a szükséges eljárást. A borkimérés tulajdonosai (Balatonvidéki szövetkezet) a felszólításnak nem tettek eleget, mire a városi tanács a lakók legnagyobb megelégedésére betiltotta a borkimérést.

— **Az elmúlt héten** érkeztek új könyvek a komlói könyvesboltba. Ha Sebastian Bach naplót írt volna, Dosztojevszki: A kis hős, gyermekeknek, Szutyejev: Miau, azonkívül az olcsókönyvtár legújabb kiadása Jókai Mór: Fekete gyémántok című regénye.

— **Motor** és autóvezető-képző tanfolyam indult május 26-án. A tanfolyamot az MHS keretében indították meg.

— **Május 26-án** este fél 8 órai kezdettel az Erkel teremben nagysikerű hangversenyt adott Garay György hegedűművész. A hangverseny a Zenélő május című sorozat befejező száma volt.

— **Nagymennyiségű** szépkivitelű, érdekes játékok érkeztek a Kossuth Lajos utcai Sport- Játéküzletbe. A szülőknek nem okozott problémát a gyermeknapi ajándékozás. Az ajándékok között szerepelt a 37,60 forintos nagy fehérpettyes gumilabda, hajasbabák különböző árban, nagy teherautók 225 forintért. A zenétkedvelő nagyobb gyerekeknek mandolin,. hegedű és még sok minden.

— **Könyvsorsjegyet** már csak június 5-ig vásárolhat a közönség. Egy sorsjegy ára 10 forint. A húzás június 13-án lesz. A húzás alkalmával nem nyerő számú sorsjegyeket könyvekre váltják be.

— **Fogadóórákat** tervez a Helyiipari Vállalat a vállalattal dolgoztató lakók részére. A fogadóórák véleménykutatás jellegűek lesznek. Az észlelt hibákat, hiányosságokat ez alkalommal közölhetik a vásárlók és rendelők a vállalattal.

— **Fényképalbumot** készít a Helyiipari Vállalat az asztalos és kárpitos részleg munkájáról. Az album május 30-a után megtekinthető a fényképészrészleg kirakatában.

Meddig várjak még a táppénzre?

A múlt héten panaszos levelet kaptunk. Irója: Tűzkő Béla, a vájártanuló intézet egyik oktató mestere. Tűzkő Béla többek között ezeket írja:

„Március elején megbetegedtem és 16 napig voltam betegállományban. Közvetlen meggyógyulásom után a táppénzes állományba tartozásomat igazoló papírt Sziklai Konrádné elvtársnőnek, a Vájártanuló Intézet gazdasági vezetőjének adtam át. Mivel a mi központunk Pécsett van, és onnan kapjuk a fizetést, Sziklai elvtársnő az SZTK Pécsi Alközpont fizetési irodájának küldte el. Április 10-én a papírt visszaküldték, mert szerintük a fizetési adatok nem voltak megfelelőek. Gazdasági vezetőnk azt tette, amit tennie kellett és az SZTK papírt visszaküldte az illetékes helyre. Betegségem óta két hónap telt el, de én még a mai napig sem kaptam meg a táppénzemet. Vajon miért? Meddig várjak még..."

Ennyi a levél tartalma. Mi kötelességünknek eleget téve, több helyről érdeklődtünk. Több vélemény együttesen azt bizonyítja, hogy az SZTK pécsi alközpontjában bürokratikus munkamódszer uralkodik és ez az oka a huza-vonának. Kérjük az illetékes központot, sürgősen tegye meg a megfelelő intézkedéseket ennek a munkamódszernek megszüntetése érdekében.

KÖSZÖNETNYILVÁNITÁS

Köszönetet mondunk mindazoknak, akik felejthetetlenül szeretett jó férj, édesapa, Zana István temetésén részvétükkel fájdalmunkat enyhíteni igyekeztek.

Gyászoló felesége, két kislánya és a széleskörű rokonság.

Vásári tarka-barka — úgy fizetés napján

A malacárus monológja

— Hogy ezek milyen malacok? Olyanok, hogy csak kalapban lehet róluk beszélni! És még ekkor is csupa nagybetűvel! Mert kérem, ugye ezek fajtisztábbnál is fajtisztábbak! Nézzék meg őket... Potom pénz amit kérek értük. Szinte ingyen adom. Mert ilyen malacok minden esztendőben egy alkalommal vásárolhatók, s csak tőlem. Nézzenek rájuk. Ugye gyönyörűek? Ha Homoki Nagy István meglátná őket, egész biztosan film főszerepet kapnának... Mit, hogy ezek koszosak? Ember, hát van magának szeme? Hát nem látja, hogy ezek fejedelmi állatok? És ha még azt is tudná, hogy ezeket milyen könnyű kihizlalni...: Mert ugyebár kérem ezek olyan fordított arányú malacok. Ja, kérem, azon nem is csodálkozom, hogy nem tudják ez mit jelent. Nem egyszerű dolog ez kérem. Na, de majd mindjárt megmagyarázom. Hát tessenek idefigyelni. Ezek a malacok hízó korukban nagyon gyorsan híznak. És minél jobban híznak, annál kevesebbet esznek. Tehát fordított arányban. Sőt, — és most kapaszkodjanak meg — ha elkerülte a száz kilót, már nem is eszik, csak iszik. És szemlátomást hízik még akkor is. A mezőgazdasági kiállításra viszek majd egyet fel ebből a fordított izé... fajtából. Hát kérem az egy külön csoda. Mert csak csodának lehet nevezni, ha egy sertés elérte a hat mázsát. Mert az elérte és az is ebből a fajtiszta fajtából való... Mit, hogy csak ne beszéljek, ez olyan geribes, mint az egyszeri cigány lova? No de kérem... Hát senki nem veszi meg? És még nevetnek is? Hej, hát maguknak sem tartok többet előadást a jövő sertés fajtájáról!

A damaszkuszi bádog

— Tessék urak, tessék. Addig vegyenek, a „csodapengéjű" késből, amíg a készlet tart. Tessék drága jó uraim, ebből parancsoljon. Csak magyának mondom meg, hogy ez exportra készült, de én megszereztem az én aranyos vevőim érdekében.

— És mennyibe kerül? — kérdezi a nagynehezen szóhoz jutott fiatalember.

— Áh kérem, szóra sem érdemes. Különösen maguknak, akiknek annyi a pénzük, mint a pelyva. Hajaj, ha nekem egyszer annyi pénzem lehetne, mint maguknak. Egy tucat ilyen kést vennék magamnak. Mert tudja, hogy milyen pengéje van ennek? Egyszer kell megköszörülni és egy egész emberéletet kiszolgál!

Idáig jutott a keresletet és kínálatot képviselő felek tárgyalása, amikor egy másik fiatalember lépett a különböző késekkel kirakott asztalhoz.

— Maga csak dícséri ezeket az ócska késeket, pedig nem érnek ezek semmit. Nem is acélból van a pengéje!

— Na, de kérem, hát hogy mondhat ilyet? Hogy ez a penge nem acélból van? Tudja mint mondok én magának? Nemrég versenyszerűen kipróbáltak két fajta késpengét. Ez volt az egyik, amely most itt van a kezemben, a másik pedig eredeti damaszkuszi acél. És tudja mi lett a verseny eredménye? Az, hogy megállapították: nagyon prima acél a damaszkuszi, de ehhez képest, amit itt tartok a kezemben, csak bádog! És tudják, hogy mennyibe kerül? Egy százasból még adok is vissza!

Három nap alatt beszél

Hatalmas kalicka, tele színes papagályokkal. Sokan nézik a bánatosan gubbasztó madarakat. Egy madár a kalitka tetején szomorkodik. Két gyerek szájtátva figyeli a madársereket.

— Te odanézz, milyen szelid papagály, el se röpül — mutat az egyik fiú a kalitka tetején ülő madárra.

— Persze, hogy nem röpül el még arra sincs szegénynek ereje...

Közben a madárárus átszellemült arccal magyaráz a néhány vásárlási vagy egyéb szándékkal odasereglett asszonynak.

— Teccenek látni ezeket a madarakat? Hát kérem, én nem ezért vagy azért mondom, de egy ilyen madár elengedhetetlen a lakásból. Ezek valódi import madarak. Három nap alatt megtanulnak beszélni. Volt már arra is példa, hogy ABC-és könyvből megtanult egy ilyen vérbeli papagály olvasni. Persze, ezt nem tudom garantálni, hogy ezek is ilyenek, de hogy 3 nap alatt megtanulnak beszélni, az tény. Semmi más nem kell hozzá, mint türelem a tanításhoz, és meg kell érteni a madár beszédét. Az ára meg aranyos naccságáim olyan potom, hogy nem is tudom mihez hasonlítsam. De azért megpróbálom. Ha netán kimúlna a megvett madár, de ugyebár kérem ez érthetetlen, mert ezek tovább élnek, mint egy elefánt... Na, de ha csak feltevésből kimúlna, akkor a tollát bevinnék a helybeli MÉH-be nagyobb összeget kapnának a tolláért, mint így kifizetnek a madárért!

*

Milyen jó, hogy Komlón nem egészen így van...

MOZI MŰSOR

Május 1. Május 28-án: Az aranypók. Csehszlovák film. Május 29-től június 4-ig: Spanyol kertész. Színes angol film.

Szabadság. Május 28-án: Nyomok a hóban. Szovjet film. Május 30-tól június 1-ig: Rendőrök és tolvajok. Olasz film. június 2-től 4-ig: Vasárnap gyilkosai. Francia film.

A mozik vezetősége a műsorváltoztatás jogát fenntartja.

Apróhirdetés

A Komlói Szénbányászati Trőszt Karbantartó üzeme felvesz 2—2 gyakorlott bádogos- és vízvezetékszerelő szakmunkást. Jelentkezni lehet az üzem munkaügyi osztályán.

ÚJ KOMLÓ

az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság. Felelős kiadó: az MSZMP városi bizottsága. Szerkesztőség: Komló, Lenin tér 1. szám. Telefon: 12-18. 23-69. Kiadóhivatal: Komló, Lenin tér 1. szám. Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz. Telefon: 20-27. Nyomdáért felel: Melles Rezső.

VILÁG PROLETÁRJAI EGYESÜLJETEK!

Új Komló

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT
KOMLÓ VÁROSI BIZOTTSÁGA ÉS A VÁROSI TANÁCS LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM. ÁRA: 50 FILLÉR SZOMBAT, 1958. MÁJUS 31.

Megtörtént az új kórház műszaki átvétele

Május 28-án kezdődött meg az új komlói kórház épületének műszaki átadása, illetve átvétele. Ezzel a mintegy három éve folyó építési munkálatok befejeződtek, s csupán a kórház működéséhez szükséges gépek és műszerek szerelése van hátra.

A műszaki átadáson — melyet a Beruházási Vállalat vezetői nagy gonddal készítettek elő — 25 szakember vett részt. Megjelent az átadáson dr. Pálvölgyi László, az új kórház igazgató-főorvosa, a megyei és a városi tanács egészségügyi osztályának képviselői, a generálkivitelező Komló Állami Építőipari Vállalat és az egyes szakipari munkák, valamint az építési hatóság és a Beruházási Bank képviselői.

A jelenlévők a legnagyobb gondossággal vizsgálták meg az épület minden részét és a kisebb minőségi hiányosságok kijavítására határidőt szabtak meg a kivitelezők számára.

Felvételi pályázat

az MSZMP Baranya megyei Bizottsága Marxizmus—Leninizmus Esti Egyeteme 1958—1959. tanévre

A Baranya megyei Pártbizottság felvételi pályázatot hirdet a Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetem 1958—59-es tanévére.

Az egyetem célja, hogy értelmiségi dolgozók (tudományos kutatók, orvosok, mérnökök, jogászok, írók, művészek, pedagógusok, stb.) párt-, állami és tömegszervezeti funkcionáriusok, vezető propagandisták szervezett marxista—leninista oktatását egyetemi színvonalon biztosítsa.

Az egyetemen a tanulmányi idő 3 év.

A hallgatók az első évben filozófiát, a második évben politikai gazdaságtant, a harmadik évben nemzetközi és magyar munkásmozgalom történetét tanulnak.

A tantárgyakból félévenként vizsgáznak és a tanulmányi eredményekről bizonyítványt kapnak. Ennek törvényes elismerését az 1088/1957. MT. rendelet biztosítja.

A tanév szeptember 15-től június 30-ig tart. Hetenként egyszer, meghatározott napon délután 5—9 óráig kötött foglalkozás (előadás, osztályfoglalkozás van, amelyen a részvétel kötelező. A tandíj egy évre 150 forint.

Az egyetemre való felvétel feltételei:

Általában egyetemi, főiskolai végzettség, megfelelő munkásmozgalmi tapasztalat. Az egyetemre pártonkívüliek is jelentkezhetnek. A hallgatók felvételi vizsgát tesznek a marxizmus—leninizmus alapkérdéseiből.

Aki a felvételi vizsgán nem felelt meg, vagy egyidejűleg más egyetemre, tanfolyamra is jelentkezett, nem lehet az egyetem hallgatója.

A pályázatot az MSZMP Baranya megyei Bizottság Marxizmus—Leninizmus Esti Egyetemére (Pécs, Damjanich u. 24.) augusztus 1-ig kell beküldeni.

A pályázathoz mellékelni kell:

1. Részletes önéletrajzot,

2. A pártszervezet ajánlását és

3. a vállalat, intézmény ajánlását és igazolását jelenlegi munkaköréről.

MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT BARANYA MEGYEI BIZOTTSÁGA.

A társadalmi bíróságokról

Városunk szinte minden üzemében megalakultak a társadalmi bíróságok. Ezek egyik helyen jól, a másik helyen kevésbé jól, de működnek. Szükség van arra, hogy ezek a bíróságok minden üzemben a minisztertanács és a SZOT rendeletének alapján hatékony tevékenységet fejtsenek ki. S ezzel segítsék elő a társadalmi tulajdon védelmét, az üzemen belüli fegyelmezetlenség megakadályozását, vagy annak megtorlását.

Az utóbbi időben megtartott társadalmi bírósági tárgyalásokon — melyeknek eredményes volta tagadhatatlan — megmutatkozott, hogy még nem minden kérdésben tisztázódott a bíróság szerepe. Vannak olyan tárgyalások, melyeket nem készítenek elő alaposan. Ennek következménye, hogy nem minden esetben érik el ezek a tárgyalások a kívánt hatást sem a nevelés, sem a társadalmi tulajdon védelme szempontjából.

A társadalmi bíróság elnökének az a feladata, hogy az egyes ügyek beérkezése után azonnal kijelölje azokat a személyeket, akik a bíróság tagjai lesznek a kérdéses ügy tárgyalásánál. Ezeket a személyeket minden esetben úgy kell kiválasztani, hogy személyesen ismerjék az eljárás alá vont egyén munkáját, magaviseletét, ténykedését.

Gondoskodni kell a tárgyalás megfelelő gyakorlati előkészítéséről, a helyiségről, jegyzőkönyvvezetőről stb. Az eljárás alá vontat az elnök írásban idézi meg és a tárgyalás idejére minden szükséges bizonyítékot beszerez. A bíróság tagjainak teljes egészében tisztában kell lennie az eljárás alá vont tettével, ennek körülményeivel és káros következményével.

A tárgyalás folyamán a bíróság teljes tekintélyét vesse latba a gyors, de alapos kivizsgálás érdekében és ennek alapján hozza meg a szükséges határozatot. Hallgassa meg azokat a tanúkat, akik érdemlegesen nyilatkozni tudnak a megtörtént esettel kapcsolatban, de már ezt megelőzőleg szerezze be a szükséges okiratokat, írásos bizonyítékokat. Hogy erre mennyire szükség van, azt a tények igazolják. Igazolja ezt a következő eset is, mely a Komlói Szénbányászati Tröszt egyik üzeménél folyó tárgyaláson történt.

A társadalmi bíróság egy táppénzcsaló ügyét tárgyalta, de nem szerezte be a szükséges bizonyítékokat és nem ismerte részletesen az ügyet. Így, amikor az eljárás alá vont több kétes állítását kellett volna leleplezni, a bíróság nem állt hivatása magaslatán. A tárgyalás csak úgy hozott eredményt — természetesen nem teljes eredményt —, hogy a tárgyalás folyamán — véletlenül — a bíróság birtokába került a csalás leleplezéséhez szükséges orvosi igazolás.

Lehetne több példát sorolni, melyek azt bizonyítják, hogy eredményes munkát csak úgy tudnak végezni a társadalmi bíróságok, ha kellő alapossággal, emberséggel készítik elő a tárgyalásokat és határozottsággal hozzák meg a szükséges ítéleteket.

Ehhez pedig az kell, hogy minden tárgyalást előzze meg a sokoldalú vizsgálat, a szükséges bizonyítékok beszerzése, tanúk megidézése.

Köszöntjük városunk pedagógusait a pedagógusnap alkalmából!

Két nappal a hónap befejezése előtt:

423 vagon szén terven felül!

A Komlói Szénbányászati Tröszt május 28-ig a tervezett 104 075 tonna szén helyett 108 ezer 305 tonnát termelt, s ezzel a havi terv esedékes részét 104,1 százalékra teljesítette. A tröszt valamennyi üzeme 100 százalék felett áll. A legkiemelkedőbb eredményt, a mennyiségi terv teljesítésében, továbbra is a III-as aknai bányászok érik el.

A mennyiségi terv teljesítése alapján a következő sorrend alakult ki az üzemek között:

1. III-as akna	111,2%
2. Anna-akna	107,2 „
3. Béta-akna	104,2 „
4. Mázai	104,2 „
5. Szászvár	102,4 „
6. Kossuth-bánya	101,9 „
7. Nagymányok	101,9 „

III-as akna bányászai mérsékelt eredményeket értek el a hét első három napjában. Ha a hátralévő két napon túlteljesítik tervüket, akkor elérik a 200 vagon terven felül adott szénmennyiséget!

Anna-aknán 26-án 19,9 százalékkal felülmúlták napi tervüket, de utána már nem sikerült ilyen eredményt elérni. Ebben a hónapban 761 tonna szenet termeltek terven felül ezen az aknán.

Béta-akna bányászai a három nap tervét 103,4 százalékra teljesítették. Termelésük egyenletesen halad.

Mázán kimagasló sikereket érnek el az utóbbi napokban. Ennek köszönhető, hogy elérték Béta-aknát, s minden reményük megvan arra, hogy el is kerülik. A mázai bányászok 31 vagon szénnel múlták felül az előirányzatukat.

Szászváron mérsékelt eredmények születnek. Itt 124 tonna szénnel termeltek többet az előirányzott mennyiségnél.

Kossuth-bányán sikerült véglegesen kikerülni a hullámvölgyből.

Nagymányokon a megszokott eredmények születnek. Tervüket rendszeresen teljesítik, de nem érnek el kimagasló eredményeket.

Értékes felszólalások a Kossuth-bányai újítási ankéton

Mint május 28-i lapszámunkban közöltük, május 23-án Kossuth-bányán újítási ankétot tartottak. Az ankéton sokan szólaltak fel, többen különböző konkrét javaslatokat tettek az üzem újítási mozgalmának erősítése céljából. Most néhány értékes felszólalásról adunk számot olvasóinknak.

Az első felszólaló: **Lukács Mihály** bányamester, többszörös újító volt. Lukács elvtárs kifogásolta, hogy eddig úgy a műszakiak, mint a szénfalon dolgozó bányászok igen kevés olyan újítást nyújtottak be, amely a fejtések biztonságát, valamint a széntermelés növelését szolgálná. Konkrét javaslatot tett a pilléres frontfejtés megművelésére és a robbantás-technika megjavítására.

László János vájár ugyancsak többszörös újító több javaslatot tett. Többek között javasolta, hogy a vastámas fejtéseknél célszerűbb biztosítást vezessenek be, mert e fejtéseknél az eddigi biztosítások nem kielégítőek.

Ács László bányalakatos kifogásolta, hogy az utóbbi időben az egyszerű dolgozóval nem foglalkoznak úgy, mint kellene.

— Ha egy egyszerű dolgozó — mondotta többek között — nagyobb jelentőségű újításon fáradozik, nem részesül kellő támogatásban és segítségben. Éppen ezért szükségesnek tartom, hogy üzemünk vezetősége, párt- és szakszervezete karöltve hozzon létre egy műszaki tanácsadó testületet. Ennek az lenne a feladata, hogy segítse az újítani akarók munkáját és Kossuth-bánya újítási mozgalmát.

Tóth Győző felszólalásában javasolta, hogy az üzem vezetősége gyakrabban állapítson meg közreműködési díjat, vagy is egy-egy újítás bevezetése és gyakorlati alkalmazása után bizonyos százalékban azok is kapjanak pénzt, akik dolgoztak a kivitelezésen. Ez nemcsak meggyorsítaná az újítások bevezetését és gyakorlati alkalmazását, hanem növelné a mozgalom eredményeit. A műszakiak — mert ők dolgoznak általában ezen — jobb, gyorsabb és eredményesebb munkát végeznének, mint eddig. Kormányunk 1957 június 23-án az újításokról hozott törvényerejű rendeletében erre lehetőséget ad.

Molnár Dezső vájár javasolta, hogy az újításokat nagyobb nyilvánosság előtt mutassák be. Az új fürdő névolvasó termébe tegyenek egy nagyobb méretű vitrint és a bevezetett újításokat vagy modell, vagy pedig fényképek útján ismertessék a dolgozókkal. Ez szerinte nagyban elősegítené az üzem újítási mozgalmát és növelné az újítók számát.

Szepeshegyi István főmérnök a tröszt felé tett javaslatot. Javasolta, hogy szüntessék meg az újításoknál eddig fennálló „egyszemélyi bíráló rendszert" és erre a célra egy bizottságot alakítsanak. Ebben a bizottságban részt venne a főmérnök, a szakszervezet megbizottja és az illető ügyek szakelőadója.

Végül **Bukovecz Lajos** elvtárs, Kossuth-bánya szakszervezeti bizottság elnöke felkérte az üzem újítóit, hogy a jövőben aktívabban segítsék az újítási mozgalmat.

Emlékezzünk

a gyilkos fasizmus komlói áldozataira

A magyar munkásosztály eddigi története ezrével és tízezrével sorolhat fel olyan bátor, aktív, a proletárforradalom győzelméért küzdő harcosokat, akik életük kockáztatásával is szolgálták a munkásosztály nagy ügyét.

Különösen nagy azok száma, akik az Európa egyik legbarbárabb fasiszta rendszerében — a Horthy munkáselnyomatás huszonöt éve alatt — vettek részt a rémuralom elleni küzdelemben és áldozták fel dolgozó társaik szabadságáért fiatal életüket.

Nem volt könnyű a harc, akkor, amikor a Horthy terror az emberi és demokratikus szabadságjogoknak még látszatát sem engedélyezte. A küzdelemre csak a teljes illegalitás körülményei között volt lehetőség, s ez egyet jelentett a törvényenkívüliséggel. Leleplezés esetén ez börtönt, fegyházat, vagy kínzókamrát és halált jelentett a harcosoknak.

S mégis. Egyre több és több lett azoknak a hazafiaknak a száma, akik önmagukat és népünket szabadnak kívánták látni és ennek eléréséhez nem az istenekhez fohászkodtak, hanem vállalva a küzdelem nehézségeit, maguk láttak meg teremtéséhez.

Igy volt ez az ország számos területén, így volt ez Komlón is. Holnap, június elsején lesz 16 éve annak, hogy a Horthy rendszer csendőrsége Komlóról is elhurcolt tizenhat bányászt. Tizenhat hazafit hurcoltak e napon a hírhedt internálótáborokba. Niedling Jánost, Péter Henriket, Csizmadia Gyulát, Schraub Pétert, Sterl Józsefet, Novacsics Györgyöt, Krivanek Rezsőt, Nagy Ferencet, Csatlós Jánost, Simon Jánost, Kauffmann Ferencet, Krausz Józsefet, Pongrácz Rudolfot, Deák Ferencet, Reinhardt Andrást és Balázs Mihályt.

Az internálótáborból büntető munkásszázadokba osztva, a frontra vitték őket. Aki olvasóink közül olvasta Kossa István: „Dunától a Donig" című könyvet, az maga elé tudja képzelni azt a sok-sok borzalmat, emberi megaláztatást, amit át kellett élniük. Kézzel szedették fel velük a sztarioszkoli erdőben az aknákat, hogy az szaggassa szét testüket. Kurszk üszkös romjai közül az elesetteket szedették velük össze. Kotsakovánál a két frontvonal között nekik kellett a drótakadályokat elkészíteni, gondolva, hogy a szovjet katonák majd lelövöldözik őket.

De a szovjet harcosok nem lőttek rájuk. Testüket és erejüket a napi 20 órai robot, az éhezés emésztette s a magyar fasiszták golyói tizedelték őket. A komlóiakat is magába foglaló 442-es különleges büntető munkászázad 280 internáltja közül csak 22 maradt életben.

A tizenhat komlói közül csupán a felsoroltak közüli utolsó négy, — teljes testi és lelki leromlással — menekült meg a haláltól. Életüket az 1943-as doni nagy szovjet áttörésnek köszönhetik. Tizenkettő már soha többé nem láthatta meg családját, népét, hazáját.

Holnap, június elsején lesz 16 esztendeje, hogy elhurcolták őket. S most ismét rájuk emlékezünk. Rájuk, akik az akkor még kicsiny Komlón csupán csak elgondolhatták, tervezhették e helység csodálatos fejlődését — s ami ehhez hiányzott — a nép szabadságát.

Rájuk emlékezünk, akik nem álmodoztak a szebb jövőről, de harcoltak érte. S életüket adták azért, hogy Komló népe ma a megvalósult szép életét élhesse. Ne feledjük őket soha, gondoljunk rájuk, ha bárki szót vagy kezet emel mai életünk eredményeire. S legyen példa előttünk következetes, harcos életük az idők végtelenjéig. S ne csak szavakban, tettekben is emlékezzünk rájuk.

Építsük és tegyük még szebbé városunkat. Becsüljük meg még jobban eddigi eredményeinket, melyért ők a legtöbbet áldoztak, melyre az ember képes: saját drága életüket.

Deák Ferenc

Komlótól távol — a Szabadság-hegyen

Városunktól ugyancsak messze, Budapesten a Szabadság-hegyen áll ez az épület. A szénbányászati tröszt üdülőjének egyikét ábrázolja a kép. Árnyas, hűs fák tövéből emelkedik magasba, s ablakaiból messzire belátni a tájat, a várost.

A tröszt üzemeinek dolgozói közül csak kevesen ismerik az épület belsejét. A szabadságot nyárra tartogató és üdülésre szánó emberek többsége a Balatonra kívánkozik. Siófokra vagy más fürdőhelyekre szerzik a beutalókat, s talán el sem tudják képzelni, mivel töltheti el szabadságát az a dolgozó, aki nem a Balatonon, hanem — mondjuk a Szabadság-hegyen üdül.



Nos, egy tavalyi képeslap ad tanúbizonyságot arról, hogy jól érzik magukat a szabadság-hegyi üdülő vendégei is. A képeslapot a tröszt egyik dolgozója, Szántó elvtárs címezte a szakszervezet részére. Csupán néhány szó áll rajta, s mégis azt fejezi ki, hogy aki írta, nem választott rosszul, amikor a szabadság-hegyi üdülőbe jelentkezett. A táj szépsége talán nem éri el a Balatonét — bár ez egyéni kérdés —, de pihenni és szórakozni itt is lehet. Az itt eltöltött két hét, a szép, tiszta, kényelmes szobák, a jó étkezés és minden egyéb ugyanolyan emlék marad, mint a magyar tenger partján üdülők napi szórakozásai, a fürdések és egyebek.

Reméljük, ha az idei nyári hónapokban ismét érkezik üdülőjegy a szabadság-hegyi üdülőbe, szívesebben jelentkeznek a dolgozók az eddiginél. S kellemes üdülésük alkalmával szívesen gondolnak majd arra a szervre, mely mindezt lehetővé tette.

Az úttörők nyári táborozása

Nemsokára vége a tanévnek, jön a hosszú szünidő. A pajtások már előre tervezgetnek, ki hova megy nyaralni, mit visznek magukkal. Természetesen először meg kell teremteni a szükséges anyagiakat, sikeresen befejezni a tanévet, s aztán jöhet a készülődés, csomagolás. A szervező testületek már kidolgozták a tervet. Az eddigiek során csak az úttörő ház tagjait vitték el táborozásra. Ez év nyarán ez másként lesz. Nemcsak az úttörőház vezetősége, hanem a csapatok önállóan is szerveznek táborozást. Az érdekesség az lesz, hogy sátorokban fognak lakni. Előzőleg még meg kell tanulni a sátorverés minden tudományát, ami minden pajtást nagyon érdekel. Az ország legszebb helyein fogják felverni a sátrakat. Sátortábort létesítenek Mohácssziget en. Sok pajtás még nem látta a Balatont. Ők itt fognak letelepedni. Persze, minden csoport nem mehet a Balaton mellé, akik már látták a magyar tengert, azok a Mecsek környékével ismerkednek meg. Itt is van még sok olyan hely, amit a pajtások kevésbé ismernek.

Sok pajtás részesül szorgalmas úttörőmunkájáért, jó tanulmányi eredményéért jutalom-üdültetésben. Ezek a pajtások a megyei és az országos csillebérci nagytáborban tölthetnek el a hosszú nyárból 1—2 hetet. Néhány táborban vezetőképző tanfolyamot is indítanak. Az arra érdemes úttörők itt megfelelő oktatásban részesülnek. Belőlük lesznek a jövő úttörő vezetői. Természetes mindezt nem elég csak elgondolni, megvalósításuk az anyagi feltételek biztosításától függ. A pajtások előrelátók voltak, tudták, hogy különböző szervektől lényeges segítséget igen, de teljes térítést nem várhatnak. Gondolkozni kezdtek, s felsorakoztatták az összes pénzszerzési lehetőségeket. Járták a várost, sok hulladékot gyűjtöttek, amelyért a MÉH-nél pénzt kaptak. Tanultak, előadásokat rendeztek, melyek bevétele szintén a nyári táborozást segíti elő.

Sok, nagyon sok támogatást kaptak a szülői munkaközösségektől is. Az anyagiak többségét azonban saját maguk teremtették elő, mely biztosíték is lesz arra, hogy munkájuk eredményét meg is becsülik és kitűnő nyaralásban lesz részük.

A nevelők napjára:

Sokasodjon a jó munka gyümölcse

Köszöntő hangzik az iskolák falai között. Gyermekek, anyák, apák, volt tanítványok, a párt, az állam vezetői mondják el. Nevelőket, — tanárokat, tanítókat köszöntenek. Gyermekeink, az ifjúság, a fiatal nemzedék oktatóit, nevelőit halmozzák el ma jókívánatokkal. Megérdemlik — jó munkájukat méltán éri a dicséret. Egy évvel idősebbek lettünk, mind a felnőttek, mind gyermekeink. De az egy év alatt okosabbak, műveltebbek, józanabbak, megfontoltabbak gyermekeink. És ehhez sokban hozzájárultak azok, akik az iskola falai között élték le ezt az évet, bajlódtak gyermekeinkkel, és ma velünk együtt örülnek — sok az érett gyümölcs.

A megérdemelt dicsérethez eljutni nem volt könnyű dolog. A párt, az állam azonban nem sajnálta a fáradtságot. Nap mint nap foglalkozott az iskolával, a nevelőkkel. Hol intézkedéseket hozott, hol jó tanácsot osztogatott. De néha hatalmat tartó kezét is megmutatta, aki nem értette meg az idő szavát; érezhette súlyát, erejét. Ebből született meg néhány hete a városi párt végrehajtó bizottság határozata is: dicséret illeti azokat a nevelőket, akik megfogadták a jótanácsot, hallgattak az intő szóra, akik beváltották a hozzájuk fűzött reményeket.

A városunkban dolgozó nevelők közül több, mint harminc kap ma jó munkája elismeréséül — a köszönő szó, a jóleső dicséret mellett előléptetést, kormánykitüntetést, pénzjutalmat. Amennyire ez tőlünk jelenleg telhető, úgy nyitottuk meg tarisznyánkat, hogy ezzel is megmutassuk: a nevelők is édes gyermekei a hazának. De mindez kevés kell hogy legyen ahhoz a magasztos érzéshez, ami átjárja a mai tanító, a tanár szívét.

Valamikor, nem is olyan régen, tizenöt—húsz évvel ezelőtt sok tanító, tanár, azon sóvárgott, hogy miért nem művelődhetnek a munkás, a paraszt, a tanító gyermekei. Miért kiváltság a tanulás és miért éppen azoknak, akik érdemtelenek rá. Miért a gazdag, a jólétben tobzódók gyermekei szakíthatják le a tudás fájáról a gyümölcsöt és juthatnak el az emberi elme kincseinek birodalmába. Sok volt bennünk a kérdés. Melléje még több a keserűség, mert a nevelő tehetetlen volt. Az uralkodó, a pöffeszkedő gazdagok legjobb esetben bolondnak, fantasztának nézték a kérdésekkel viaskodó tanítót, tanárt. Esetenként — ahogy mondták, — ha nem használt a „jó szó" — megismerkedhetett az „ágoló" a csendőrrel, a pofonnal, a börtönnel. Ma a vágyak, a törekvések valóra váltak. A mi hatalmunkban, a forradalmi munkás-paraszt kormány vezetésével azon fáradozunk, hogy gyermekeink közül kerüljenek ki a tanárok, a tanítók, az óvónők, a tudósok, a mérnökök és mindazok, akikre ennek az országnak szüksége van. És ez lehet e napon a köszönet, az elismerés napján a legnagyobb öröm azoknak, akik a műveltség terjesztésének szentelték életüket.

A haza, a nép, amely ma ünnepli a nevelőket, a köszönet hangján szól hozzájuk, s nem tartja ünneprontásnak, ha kifejezi kérését — követelményt szab. Mi azt várjuk, hogy a jó munka, az eredmény tovább szaporodjon, sokasodjon. A szocialista rend csak akkor tud az általunk kijelölt úton fejlődni, a magasságokig eljutni, ha a tanult emberek milliói harcolnak, küzdenek a kiszabott feladatok végrehajtásáért. Akkor jutunk el a jólét bőségéhez, ha gyermekeinkből hazájukat, népüket forrón szerető embereket nevel az iskola, akik jóban és rosszban együtt haladnak szülő anyjukkal, a bányában fáradozó apjukkal. Akkor jutunk el a népek küzdelmének céljaihoz, a szabadsághoz, függetlenséghez, ha gyermekeinkbe beleöltjük a népek összetartásának, közös harcának gondolatát. A feladat, melyet ma a társadalom ad fel, nem könnyű. Tele s tele van akadályokkal, buktatóval, nehézséggel. Az új győzelmének érdekében felkelt forradalom az iskolában éppúgy, mint az élet egyéb dolgaiban szilárd, elvhű embert, hazafit kíván meg. Itt nem lehet ingadozni, megalkudni és a kérdés megoldását elódázni.

Sokasodjon a jó munka gyümölcse — ezt kívánjuk ma. Ennek útja az, amit követelményként szabunk. Legyenek nevelőink a nép fáradságos hétköznapi munkájának segítői, előbbrevivői. Tiszteljék, becsüljék az erőfeszítésekből megszületett eredményt és járuljanak hozzá annyival, ami tehetségükből telhető. A mi társadalmunkban nem vész kárba a fáradtság, mert a közös harc gyümölcsét közösen élvezzük.

A „ZENÉLŐ MÁJUS" BEFEJEZŐ HANGVERSENYE

A hétfő esti hangversennyel lezárult az első komlói „Zenélő Május" hangversenysorozata. Egy rövid cikkben lehetetlenség méltatni ezt a komlói kultúréletben példátlan művészi és ünnepi műsorsorozatot. A zenei élet széles területéről kapott a hallgatóság reális keresztmetszetet.

Művészileg a hétfői zárókoncert volt a legmagasabb rendű, s a hallgatóság budapesti színvonalú koncertet hallhatott. A műsor két részre tagolódott. Első részében a Pécsi Liszt Ferenc kórus, Antal György vezényletével, a másik részében a Pécsi Szimfonikus Zenekar és Garay György érdemes művész, Horváth Gyula vezényletével szerepelt.

A Liszt Ferenc kórus műsorán Händel: „Béke-óda" című műve, Bárdos Lajos: Kodály köszöntése, Kodály: Liszt Ferenchez, valamint a Háry Jánosból egy intermezzó kórusra átírt, sodró erejű alkotás szerepelt. A művek közül különösképpen említést érdemel a Béke-óda. Első alkalom, hogy ezt a művet az oratórium legnagyobb mesterétől, magyar kórus előadásában — az országban elsőként hallhatták a komlóiak. Az intermezzó ugyancsak új volt a komlói közönségnek, mivel a zenekari művet a szerző a közelmúltban írta át kórusra. A kórusművek közül talán ennek a számnak volt a legnagyobb sikere. A kórusra jellemző volt a határozott, magabiztos éneklés, mely Antal György karnagy alapos munkájának eredménye. Borsay Pál Schrlatti- és Schubert-művekkel gyönyörködtette a hallgatóságot.

A műsor második felében Beethoven hegedűversenye és Liszt: Les preludje hangzott el. Komló életében második eset, hogy hangversenydobogón hegedűverseny szerepelt. Hétfőn este a száz és százezrek által már megcsodált hegedűversenyt hallhattuk, s akitől hallhattuk, az Garay György érdemes művész volt, a karnagy Horváth Gyula, a komlói zeneiskola igazgatója.

Garay György produkcióját nem is kíséreljük meg méltatni, hiszen először adatott meg, hogy új városunk dolgozói az Európa-szerte ismert hegedűművész nagyszerű játékában gyönyörködhetett. Ez a mű felejthetetlen élményt nyújtott a jelenlévőknek. Elismerés jár Horváth Gyulának, aki nemcsak a hangversenysorozat megszervezésében, hanem a hegedűverseny és a Les preludes művészi megszólaltatásában is komoly munkát végzett.

A zeneiskola és a közreműködő együttesek vezetői ezúton mondanak köszönetet, személy szerint Simek Árpád és Galabár Tibor elvtársaknak. Segítségük nélkül szinte lehetetlen lett volna megrendezni ezt az országos viszonylatban is feltűnést keltő zenei ünnepséget. A szervezőknek eltökélt szándékuk, hogy ehhez hasonló zenés ünnepségeket hagyományossá tegyék városunkban.

MENTŐK... 04

Így áll a telefonkönyv borítólapján a név és telefonszám. Minden kétségbeesett, bajbajutott ember ezt a számot hívja. Segítséget, gyors mentőkocsit vár. Sok esetben beteg emberek élete forog kockán. Sürgős tehát az intézkedés, mert emberek megmentéséről van szó.

„Az Országos Mentőszolgálat betegnek kórházba, rendelőintézetbe történő szállítására csak abban az esetben vehető igénybe, ha a mentőkocsin történő szállítást baleset, közvetlen életveszély, vagy rendkívül sürgős orvosi beavatkozás szükségessé teszi, vagy ha a mentőgépkocsin fekve, vagy ülve szállítást — az egészségügyi szempontok szigorú mérlegelésével — a körzeti orvos feltétlenül szükségesnek tartja" — írja a körzeti orvosi szolgálat ellátásához szükséges tudnivalókról szóló útmutató.

Különösen sok hívás érkezik a három éven aluli gyerekekhez. A szülők igen gyakran kétségbeesetten hívják a mentőket egy kisebb sérülés, esés, horzsolás vagy más esetben is. Helytelen ez, s ne csodálkozzék a szülő, ha ilyen esetben a mentők az orvoshoz küldik elsősorban a beteget.

Családi üdülés — *otthoniasan*

A múlt évben először szervezték meg a családi üdültetéseket Kosuth-bánya dolgozói részére. Glázer Károly, a IV-es üzem dolgozója ugyanis két család, azaz hat személy befogadására alkalmas épületet adott át használatra a szakszervezetnek. Ezt az épületet rendezték be családi üdülőnek.

Egy-egy alkalomra két családnak kényelmes otthont biztosít ez az üdülő. A szakszervezet biztosította a teljes berendezést. A konyhába kályhát állítottak, edényeket vettek, beszereltették a villanyt, s az ablakokat is ellátták függönyök kel. Ezekben a helyiségekben azok a háziasszonyok sem érzik magukat rosszul, akik megszokták a rendet, a tisztaságot, a szép, kényelmes otthont. Csakhogy erre Béla-telepen éppúgy nekik kell vigyázni, mint otthon. Itt is ők takarítanak, főzik az ebédet, s látják el a családot, a gyerekeket. Valóban családi üdülés ez — mégpedig otthonosan. Azok a háziasszonyok, akik a főzés gondját félre akarják tenni, legalább egy hétre, az étkezdében étkeznek. A reggelért, ebédért és vacsoráért — ha legalább hat személy étkezik — naponta 20 forintot kell fizetni. Kevesebb létszám esetén a napi étkezési díj 23 forint.

Az első két család június elején indul a Béla-telepi családi üdülőbe, ahol egy hétig élvezik a táj szépségét, a pihenést és szabadságot.

A jugoszláv együttes műsorából

Az elmúlt időben több külföldi együttes szerepelt hazánkban. Ezek közül néhány szocialista városunkba is ellátogatott. Igy tavaly a szovjet Pjatnyickij-, az idén a skót- és a napokban a zágrábi Lado-együttes.

Ez az együttes már többször szerepelt külföldön, sok sikert aratott, a langolleni versenyen pedig az első díjat nyerte.

Hazánkba a barátsági hónap keretében látogatott el. A Lado magyarországi körútja során szerepelt Pécsett, Budapesten, Debrecenben, Szegeden, stb. A komlóiak nagy szeretettel üdvözölték városunkban a jugoszláv népi ének- és táncegyüttest.

Az együttes a Jugoszlávia területén élő népek dalait és táncait adta elő. Ezek a táncok a vidék jellemző szokásait, hagyományait mutatták be. A macedon nők tánca tartózkodó. Azon a vidéken a nők nagyon sokáig el voltak zárva a fejlődéstől, a hagyományokat feltétel nélkül kellett tisztelniök. A táncuk éppen ezért egyszerű, gördülékeny.

Talán egyik legjobban megtapsolt táncszám a baranyai tánc volt. Ki ne ismerné a „Ritka búza" című dalt? Természetes volt, hogy ezt a műsorszámot a közönség nagyon megtapsolta. Hazánk szomszédos Jugoszláviával. Két egymás mellett élő nép átveszi egymás szokásait, hagyományait, innen eredhet az is, hogy a nálunk jól ismert „magyar" dal, mint jugoszláv szám szerepelt. Volt olyan műsorszám is — s talán ezt nevezhetjük a legnehezebbnek — teljesen zene nélkül táncolták. Egy kis jugoszláv faluban látták, és annak alapján dolgozták fel. Itt nem a zene szabja meg a mozgást, hanem a tánc ritmusa diktálja a lépéseket.

Az énekszámokat általában három szólamban adták elő.

Minden tánchoz a vidékre jellemző népviseletben jelentek meg. Gyönyörű volt a színes csoport, amely a könnyűnek látszó mozdulatokat gyakorlottan, gördülékenyen, finoman adta elő. Míg nálunk a legelterjedtebb, s ránk a legjellemzőbb tánc a csárdás, addig e külföldi együttesnél a kólót figyelhettük meg, mint a legtöbbet előadott táncot. Természetesen a kóló ritmusa, lépései vidékenként változtak, de az alaplépések szinte mindenütt azonosak. Általában a kóló elég fárasztó, sok mozgást igényel. A közönség a táncosokat nem kímélve tapsolta vissza a tetszett számot. Természetesen a táncosok kicsit fáradtan, de örömmel ismételtek.

A befejező műsorszám után Komló város nevében Lóránt Péter elvtárs mondott köszönetet. Megköszönte az együttes látogatását, a színvonalas előadást, s a barátság és a kulturális együttműködés jegyében átnyújtotta a hatalmas virágcsokrot az együttes vezetőjének.

A csoport vezetője mondott köszönetet a szíves vendéglátásért, a sok tapsért, melyet a komlói közönség elismerését fejezte ki.

Reméljük, hogy a többi városban is, melyben magyarországi szereplésük során fellépnek, ugyanilyen tapssal jutalmazzák művészetüket.

— Duzsi —

Két felejthetetlen hét a Szovjetunióban

(NÉMETH FERENC útiélményei)

V.

Ezért nem mondhatnám, hogy túlságosan nagy érdeklődéssel mentem volna el a Nagycirkusz előadására. Nem bántam meg, hogy elmentem. Sokkal többet nyújtott az előadás, mint amit reméltem. A műsorban nyoma sem volt a már sokat látott sablonos artistaszámoknak. Az erő, szépség és az emberi ügyesség nagyszerű bemutatója volt.

A műsor egyik felét a moszkvai nagycirkusz művészei, másik részét a grúz hét során Moszkvában tartózkodó grúz művészek műsora töltötte ki. Meglepett, hogy ott a bohócok nem főszámként, hanem a két szám közötti porondrendezés közben szórakoztatták a közönséget. Új volt számomra az is, hogy az egyes bemutatott számok nem csupán pontos, művészi kidolgozásukkal, de csillogó díszítésükkel is különböztek az általam eddig látottaktól.

LÁTOGATÁS A FÖLD ALATT

A cirkuszi előadásnak késő éjszaka lett vége, miután másnap hajnali három órakor indult repülőgépünk a Donyec medencében lévő Sztalinóba, már nem feküdtünk le.

Kétórás repülőút után Harkovban szállt le a gép. Mi addig aludtunk. Utas, üzemanyag, postafelvétel után már hajnali világosságban szállt tovább a repülőgép. Az ablakon keresztül figyeltem az alattunk elterülő vidéket. Még nem utaztam eddig repülőgéppel, ezért új volt számomra az a hatalmas távlat, amit a nagy magasságból beláttam.

Sztalinó mintegy ezer kilométeres távolságra van Moszkvától és a Donyec medence egyik kerületi székhelye, hatalmas ipari központ. Jóval nagyobb Pécsnél.

Reggel hat órakor szállt le repülőgépünk. Márciusban ez még igen korai reggelnek számít. Ugy terveztük, hogy mielőtt a városba indulunk, pihenünk néhány órát, mert eléggé törődöttek, álmosak voltunk.

Nem így történt. A repülőtéren e kora reggeli óra ellenére fiatalok nagy csoportja várt bennünket, virággal, fényképezőgépekkel, mosolygó arccal, kedves üdvözlő szavakkal.

Bizony alaposan meglepődtünk, mert azt gondoltuk, hogy talán valami államfő érkezését várják, s bennünket tévesztenek össze a várt küldöttséggel. Nem így volt, valóban minket vártak. A vendég fogadásának ez természetes szokása náluk, s ebből sok fiatal nálunk is tanulhat.

Igy hát tervünk megváltozott, s pihenés helyett azonnal — a fogadó fiatalokkal együtt — elindultunk a városba. A komszomolisták figyelmességére jellemző, hogy délelőttre nem terveztek programot részünkre, így biztosították pihenésünket.

Délután indultunk a sztalinói kerület V-ös aknájához. Itt már — hasonlóan a repülőtérhez — igen sok komszomolista s az üzem vezetősége várt ránk.

Leszállás előtt megtudtuk, hogy az itt dolgozó 2126 bányász közül 1600 a fiatal.

Az ötödik szintre szálltunk le, ahol fejtést néztünk meg. Itt réselőgéppel (nem fejtőkalapáccsal) dolgoznak. A biztosításhoz deszkát egyáltalán nem használnak. A felállított ácsolatot az öregfejtésből kirabolják és újra felhasználják. Ezzel igen sok faanyagot takarítanak meg. Meg kell jegyezni, hogy itt nincs olyan nyomás, mint a komlói bányákban. Engem igen meglepett a szén minősége. Kalóriatartalma 8700.

A fejtésben termelés közben por nincs, mert vízporlasztó berendezés átnedvesíti a szénfalat, illetve bepermetezi a kitermelt szenet.

Ezért volt nekem az első pillanatban furcsa, hogy nem láttam olyan szénportól feketedő bányászokat, mint ahogy azt már Komlón megszoktam.

Leszálláskor mindenki vászonkesztyűt kap, mert a szén olyan itt mint az üveg, s könnyen felhasogatja a kezet a szénszilánk. Általában réselő gépekkel és kombájnokkal dolgoznak, kézi erővel történő munka végzését nem igen látni.

A kifejtett üregeket — miután a fát kirabolták — omlasztják. A főtéből lerobbantott paladarabokkal elhatárolják a kifejtett pásztát a munkahely sávjától, s a főte utána lassan fokozatosan ráül a kifejtett területre.

Ez a bánya igen nagy kiterjedésű. A munkahelyek messze vannak az aknától, ezért az egyes szinteken a munkahely és az aknarendező között is közlekednek a személyszállító vonatok.

A dolgozók munkáját megkönnyíti, hogy a szükséges anyagot is beviszik egészen a munkahelyekig. Ezért ott műszak alatt anyag utáni mászkálás nincs, s a bányászok a teljes munkaidőt termelésre tudják felhasználni.

Akkumulátoros mozdonyokkal végzik a szállítást. Kézi csillést nem láttunk.

Hat órás munkaidőben dolgoznak. Két műszak termel, a harmadik műszak alatt biztosítanak és az anyagot szállítják a munkahelyekre. A negyedik hat órából csak hármat használnak fel, éspedig akna vizsgálatára, alapvágat falazás és javításra, fejtési gépek és szállító berendezések kezelésére, javítására. S minderre a tapasztalatok szerint teljesen elegendő három óra.

(Folytatjuk)

A Parképítő Vállalat egyik legjobb dolgozója



A Parképítő Vállalat egyik legjobb dolgozója, Szekeres Sándor kőmunkás. Középtermetű, vidámarcú fiatalember. Még alig 27 éves, de munkatársai úgy tisztelik és becsülik, mintha legalább is 60 éves lenne. Ennek oka az, hogy nagyon jó szakember.

— Abonyi születésű vagyok — mondotta érdeklődésünkre, amikor kenderföldi munkahelyén meglátogattuk. Felszabadulás előtt a legnagyobb szegénységben éltünk. Kilencen voltunk testvérek. Szüleim cselédek voltak egy uraságnál. Két testvérem betegségben meghalt, egyik bátyám pedig a fronton esett el. Így hatan maradtunk.

Szekeres Sándor — akárcsak testvérei — korán megismerkedett a munkával. Nagyon nehéz körülmények között nőtt fel. Akkoriban a szülőfalujában nem igen volt munkalehetőség, így a fiatal Sándor vándorútra indult. Sok helyen járt, s mint segédmunkás dolgozott. 1950-ben Budapestre került és a Parképítő Vállalatnál kapott munkát. Itt sajátította el a kőmunka csínját-binját. Minél többet dolgozott a kővel — annál jobban megszerette ezt a nehéz, de szép munkát.

1957 szeptemberében a Budapesti Parképítő Vállalat dolgozójaként jött Komlóra. Azóta megszakítás nélkül városunkban végez különböző kőmunkákat. Munkatársaival együtt dolgozott a Zrínyi Miklós téren, a Kossuth Lajos és a Zrínyi Miklós utcai lakóházak mögötti támfalaknál és sok más helyen. Szekeres Sándor a kőmunka egyik legjobb mestere lett. Munkáját úgy végzi, mintha kimondottan saját magának készítené. Gyorskezű és a munka szépségére sokat ad. Nem túlzás, ha azt mondjuk, hogy itt Komlón a kőmunkások között nem igen akad párja.

A legnagyobb örőme az, ha az elvégzett munkáját műszakilag veszik át. Na meg az, ha kéthetenként hazamehet családjához. (Nős, és két szép gyermek apja)

A fiatal munkás minden dicséretet megérdemel, mert lelkiismeretes és kifogástalan munkát végez.

Első negyedévi eredmények, második negyedévi feladatok a Komlói Mélyfúró Vállalatnál

A Komlói Mélyfúró Vállalat 1958 első negyedévében több helyen végzett szénkutatási munkálatokat. Több fúrást végzett a mecseki kőszénmedencébe és Hosszúhetény környékén — hozzátesszük eredményesen — ezen kívül Ligetoroszlón vízkutatási munkálatokat ugyancsak eredménnyel. Mindezek ellenére a Komlói Mélyfúró Vállalat az első negyedéves tervét csak 93,8 százalékra teljesítette. Ennek okáról érdeklődtünk Gyimesi László elvtárstól, a vállalat főkönyvelőjétől, aki a következőket mondotta:

— Tervünk nem teljesítésének fő oka a geofizikai méréseknél tapasztalható hiányosságok. Ugyanis az illetékes szervek a munkánkat alaposan ellenőrzik. Saját műszereikkel vizsgálják fúrásaink eredményét. Ez mind szép és jó, de a baj ott van, hogy ezek az ellenőrzések nem ütemesek. A budapesti intézetnek csak két geofizikai műszerekkel felszerelt autója van, így nem tudnak tervszerű ellenőrzést végezni. Emiatt nekünk egy negyedév alatt egymillió kétszázezer forint veszteségünk volt. Most készítünk felettes szerveink számára olyan javaslatot, amely lényegesen megkönnyíti a munkánkat. Javasoljuk: 1. Az illetékes intézet részére több geofizikai műszerekkel felszerelt autót bocsássanak. 2. Amennyiben az első nem lehetséges, javasoljuk, hogy a geofizikai mérők három műszakban dolgozzanak (eddig csak egy műszakban dolgoztak).

Gyimesi elvtárs a vállalat előtt álló második negyedévi feladatokról tett kérdésünkre az alábbiakat válaszolta:

— Az említett helyeken tovább folytatjuk a szénkutatási munkálatokat. Perspektivikus feladatunknak tűztük ki, hogy Hosszúhetény és Hidas környékén olyan fúrásokat is végzünk, melyeknek nincs más feladatuk, minthogy megállapítsák, hogy milyen irányúak a széntelepek.

A munka meggyorsítása, valamint a termelékenység növelése érdekében június 1-évei új bérezési formát vezetünk be. Ez a bérezési forma, amely a dolgozók érdekében történt, még jobban serkent gyorsabb, eredményesebb és minőségileg kifogástalan munkára.

Somágtetői problémák

1957 utolsó negyedévében és különösen november második felében és decemberben sok dícsérő szó érte a városunkban dolgozó Bács megyei építőket, akik a somágtetői lakóházakat építették. Akik a műszaki átadáson részt vettek, a látottak alapján legnagyobb elismeréssel nyilatkoztak az építők jó munkájáról. Az újonnan beköltözött lakóknak is ez volt a véleménye. Tény, hogy a Bács megyei építők munkája nagyon szép volt.

Azóta több, mint öt hónap telt el, s e hét elején egy somágtetői lakos, névszerint Bozsár József III-as aknai vájár panasszal fordult hozzánk. — „Jöjjenek ki elvtársak, győződjenek meg arról, hogy milyen tűrhetetlen néhány ott lakó család helyzete."

A látszat néha csal

Igen, a látszat néha csal. Több lakást néztünk meg somágtetői látogatásunk során, és megállapítottuk, hogy a Bács megyei építők nem is végeztek olyan dícséretre méltó munkát. Akkoriban a műszaki átadásoknál nem derült ki, hogy a festék sok mindent eltakar. Nem derült ki, hogy az építők a szó legszorosabb értelmében kapkodó, hanyag, felületes munkát végeztek, s csak arra fordítottak gondot, hogy a műszaki átadásnál ne legyen kifogás. Azóta öt hónap telt el és íme a munkájuk eredménye.

A kéményekről

Utunk első állomása a panasztevő Bozsér József, 575-ös épület „A" lépcsőház II. emeleti lakása volt. Csengetésre Bozsérné nyitott ajtót. A lakás valamennyi ablaka nyitva volt, de a nagy füsttől különösen a konyhában semmit sem lehetett látni.

— Novemberben költöztünk ide, de azóta mindig füstben vagyunk, — mondotta Bozsér József, a házigazda. Csak akkor nem füstöl, ha nem tüzelünk. Feleségem füstmérgezést kapott, orvoshoz kellett vinni. Én vájár vagyok, erős fizikai munkát végzek és bizony szükségem van a főtt ételre. Mi pedig mostanában nem főzünk semmit, mert tíz percnél tovább nem lehet a konyhában tartózkodni.

Bozsérék esete Somágtetőn nem egyedülálló. Az 575-ös, 574-es, 573-as és még lehetne sorolni azokat az épületeket, ahol ugyanez a helyzet.

A földszinti lakókkal ezen a téren nincs probléma, de akik első, második emeleten laknak, annál több. Nem tudnak tüzelni. A szén nem ég és olyanná változik, mint a szurok. Mindezek oka az, hogy a kémények nem megfelelőek. Sajnos, a Bács megyei építők ezeket a kéményeket úgy építették, hogy könnyűszerrel nem lehet segíteni a bajon. Ezek lebontása és újbóli felépítése pedig igen sok munkát, óriási pénzösszeget igényel.

Látogatásunk során több helyen tapasztaltuk, hogy a konyhai tűzhely csöve és a fürdőkályha csöve a kéményen pontosan egymással szemben van, melynek következtében, sem egyiken, sem a másikon tüzelni nem lehet.

(Folytatjuk)

A szén minőségi javításáért

A III-as bányaüzem vezetősége több feladatot tűzött maga elé, s ezek megoldásán munkálkodik. Az egyik fő feladatként a szén minőségének javítását tekintették. Múlt hónapban ezen a területen az üzem igen szép eredményeket ért el. A tervezett 4870 kalóriájú szén helyett 4930 kalóriájú szenet termelt, s így a minőségi tervét 101,3 százalékra teljesítette. Ez az eredmény az üzem valamennyi dolgozójának érdeme, de külön dícséretet érdemelnek a 408-as Szebényi József fejtési csapat dolgozói, akik jó széntermelés mellett, annak ellenére, hogy a fejtésük igen meddős, kiváló minőségű szenet szállítottak. Az elővájási csapatok közül Korom Sándor és Kranyiv Sándor csapata végzett jó minőségi munkát.

A szén minőségének javítása érdekében az üzem vezetősége átszervezést hajtott végre. Növelték azoknak a dolgozóknak a számát, akik jó szénminőségű telepeken dolgoznak és csökkentette azokét, akik meddős helyeken dolgoznak. Ez intézkedések alapján bár még nincsenek végleges adatok, III-as bányaüzemnél a májusi minőségi eredmények jobbak, mint az áprilisban elértek.

III-as bányaüzem vezetősége a másik főfeladatként a társadalmi tulajdon védelmét tekinti. Ennek érdekében úgy, mint eddig, újabb intézkedéseket hozott. Ezekből csak kettőt említünk.

Az egyik intézkedés az, hogy újabban a munkát csak a három körletvezető veheti fel. Erre azért volt szükség, mert az elővájásokban, ahol nem a csille, hanem a méter számít, a munkaátvevéskor több esetben történt visszaélés.

A másik intézkedés az, hogy most már a csapatoknak és a brigádoknak a felvett és elvesztett baligák értékét meg kell fizetni. Ez nem tűnik nagy jelentőségűnek, mégis az. Ugyanis eddig a III-as bányaüzem havonta 10 000 baligát rendelt Kossuth-bánya gépüzemétől és egy baligáért 1 forintot fizetett. A baligák viszont mindig eltűntek és így havonta több ezer forint kárbaveszett. Az intézkedés nyomán kiderült, hogy négyszer kevesebb baligára van szüksége a III-as bányaüzemnek, mint amennyit eddig rendelt. Ez is hozzátartozik az anyagtakarékossághoz, s egyben a társadalmi tulajdon védelméhez.

Fiatal műszakiak tanácskozása

A Komló városi KISZ-bizottság kezdeményezésére május 28-án délelőtt 9 órai kezdettel a pártház épületében fiatal műszaki dolgozók tanácskoztak. Ezen részt vettek a Komlói Szénbányászati Tröszt széntermelő üzemeinek fiatal műszaki káderei. Beszámolót Rajnai József elvtárs, Anna-akna főmérnöke tartott. A beszámoló után élénk vita alakult ki.

A tanácskozásban részt vevők feladatuknak tűzték ki a „termelj olcsóbban" mozgalom megindítását. Ennek érdekében elhatározták, hogy:

1. Segítik a KISZ és ifjúsági brigádok munkáját és azon lesznek, hogy a széntermelő üzemekben a jelenleginél jóval több fiatalból álló termelő brigád alakuljon.

2. Nagy gondot fordítanak a bányászfiatalok továbbképzésére és minden tőlük telhetőt megtesznek, hogy a komlói széntermelő üzemek részére kiváló szakképzettségű vájárokat neveljenek. Különösen azokból a fiatalokból, akik Komlón szándékoznak maradni.

3. A jó termelés mellett — ki-ki a maga területén — azon lesz, hogy a szén minősége tovább javuljon. Ennek érdekében különös gondot fordítanak a csilletöltés munkájára, de nem hagyják figyelmen kívül a fejtésekben és elővájásokban dolgozók munkáját sem. Gyakrabban látogatják a munkahelyeket, közelebb kerülnek a fizikai dolgozókhoz és igyekeznek tőlük telhetően segítségükre lenni.

4. Szem előtt tartják az anyagtakarékosságot és az eddiginél erélyesebben lépnek fel azon dolgozók ellen, akik ilyen vagy olyan módon a társadalmi tulajdon ellen vétenek. Azon lesznek, hogy a bánya tisztasága kifogástalan legyen és a legmesszebbmenő támogatásban részesítik az anyagmentő brigádokat.

Mindezek érdekében bizottságot alakítottak, melynek tagjai: Kossuth-bányáról: Szilágyi Antal és Steller Ferenc, III-as aknáról: Tamac Ferenc és Kárpáti Jenő. Béta-aknáról: Bencze János és Török István. Anna-aknáról: Szoboszlai János és Rajnai József. Tröszt részéről: Szabó László, Takács György, Tasnai László és Peti József. A bizottság elnöke: Rajnai József, titkára Szabó László.

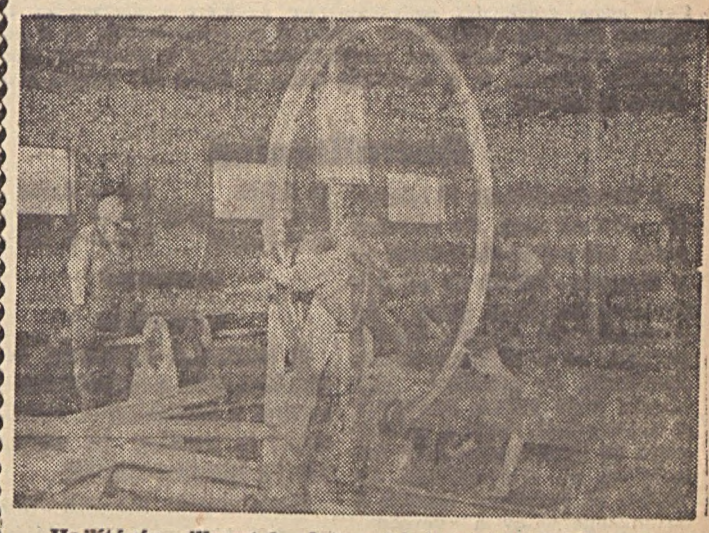
Az alkoholizmus ellen

Ki tudná megmondani, hány családi békességnek volt már megdöntője az alkoholizmus? Hány ember került börtönbe az alkohol miatt, s hányan érzik elrontottnak életüket ez okból? Talán az orvosok azok, akik számtalan esettel, példával tudják bizonyítani, hogy az alkohol mennyire káros a szervezetre, ha nagy mennyiségben fogyasztják. S a példák mindegyike azt mutatja, hogy harcolni kell az alkoholizmus ellen minden lehető eszközzel.

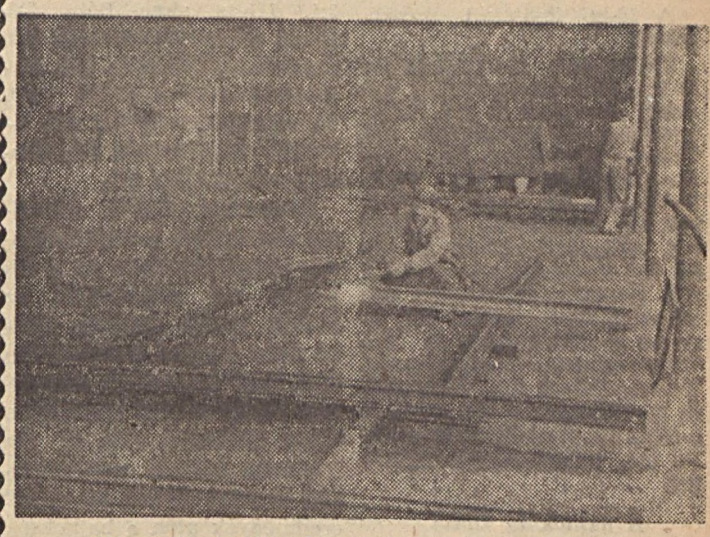
Ennek érdekében szervez ankétot a városi vöröskereszt és a városi nőtanács. Az ankétot június 1-én délután 6 órakor tartják a Május 1. Kultúrotthon kiselőadói termében. Előadó: dr. Thán Nándor, a megyei mentőszolgálat parancsnoka. Az előadás a férfiak és nők részére is hasznos, értékes és tanulságos lesz. Befejezésül pedig kisfilmet vetítenek, amely ugyancsak az alkoholizmus áldozatairól szól. A film címe: Veszélyes lejtőn. Mint a cím is mutatja, veszélyes az út, melyen elindulnak a későbbi áldozatok. Veszélyes, de mégis meg lehet állni rajta. Hogy hogyan? Erre a kérdésre ad választ az ankét, az előadás. Az ankét résztvevői bizonyára hasznos tanácsokkal láthatják majd el a szomszédokat és ismerősöket is.

KÉPES HIRADÓ

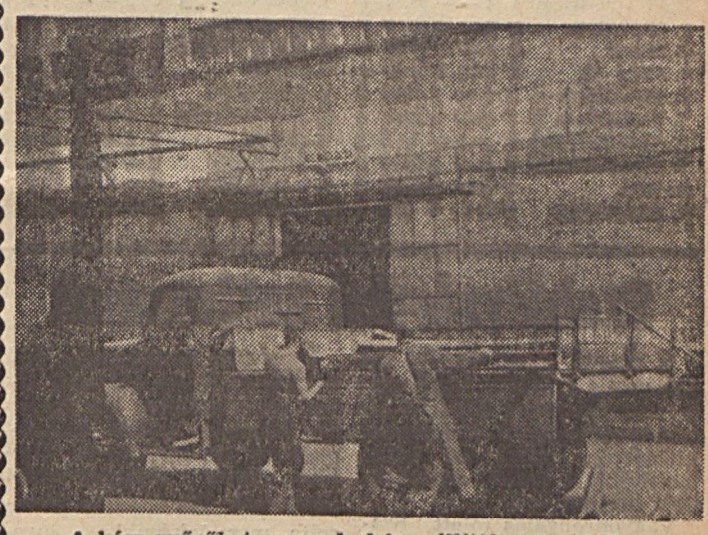
A Komlói Szénbányászati Tröszt Anyagbeszerző Üzeménél már több mint egy esztendeje készítik a korszerű bányabiztosításhoz elengedhetetlenül szükséges TH-gyűrűket. Eddig 16 784 darabot gyártottak, ezenkívül ebben az esztendőben kijavítottak 1200 darab használat és 800 darab TH-oldaltámot gyártottak.



Hajlítógép pillanatok alatt a kívánt ívben hajtja meg a TH vasat.



Hegesztő pisztollyal vágják el a kívánt méretre.



A kész gyűrűket azonnal el is szállítják az aknákra.



Ez az „alkotmány" már évek óta hever a Berek utca végén. Pedig ez is érték!



A virágba borult Lenin téren jól esik a pihenés.

SPORT

Bányászkupa

A bányászkupa bajnokságok négy héttel ezelőtt beindultak és egyes sportágakban több versenyre került sor. A kupaversenyek iránt nagy érdeklődés nyilvánul meg és ezért a jövőben az Új Komlón keresztül rendszeresen közöljük az eredményeket és a bajnokság állását a különböző sportágakban. Eddig a következő eredmények születtek, és a bajnokság állása a május 26-i helyzet alapján a következő:

Asztalitenisz

A kupaküzdelmek 14 csapattal indultak meg. Az eddigiek során két mérkőzés maradt el: a Kossuth—Építők és az Aknamélyítők—III-as akna. Az Aknamélyítők csapata később nevezett be — utólagos hozzájárulással, — azonban úgy látszik nem veszik komolyan a bajnokságot, mert a mérkőzésre az igazolásokat nem készítették el. Amennyiben továbbra is hanyagul kezelik a bajnokságot, úgy a versenyt rendező kupa bizottság törli őket a további küzdelemből.

A 26-ig lejátszott mérkőzések:

Vájáriskola A—Vájáriskola B 9:4, Béta-akna—Erőmű 9:1, Anna A—Anna B 9:5, Villamosüzem—Szénelőkészítő 9:6, Tröszt—Gimnázium 9:1, Anna B—Szénelőkészítő 9:4, Vájár B—Építők 9:3, Anna A—Erőmű 9:0, Vájáriskola A—Tröszt 9:6, Aknamélyítők—III-as akna 9:0, Villamosüzem—Béta A 8:5, Kossuth—Gimnázium 9:4, Aknamélyítők—Építők 9:0, — Anna A—Vájáriskola A 9:5, Villamosüzem—III-as akna 9:1, Tröszt—Erőmű 9:1, Vájáriskola B—Gimnázium 9:4, Anna A—Béta 9:1, Kossuth—III-as akna 9:1, Villamosüzem—Építők 9:7.

A bajnokság állása

1. Anna A	4	4	—	36:11	8
2. Villamosüzem	4	4	—	35:19	8
3. Kossuth-b.	3	3	—	27: 8	6
4. Tröszt	3	2	1	24:11	4
5. Anna B.	3	2	1	23:17	4
6. Vájáriskola A	3	2	1	23:19	4
7. Vájáriskola B	4	2	2	26:25	4
8. Aknamélyítők	1	1	—	9: 0	2
9. Szénelőkészítő	3	1	2	19:18	2
10. Béta	3	1	2	15:18	2
11. Gimnázium	3	—	3	9:27	0
12. Építők	4	—	4	13:36	0
13-14. III-as akna	3	—	3	2:27	0
13-14. Erőmű	3	—	3	2:27	0

Labdarúgás

A labdarúgó bajnokság beindulása után a Szénelőkészítő csapata a bajnokságtól visszalépett és jelenleg 10 csapat küzd a Bányász-kupáért.

Eredmények: Kossuth—Erőmű 6:2, Aknamélyítők—Vájáriskola 2:1, Anna-akna—Építők 2:1, III-as akna—Béta 2:2, III-as akna—Gépkocsizók 6:2, Kossuth—Vájáriskola 6:1, Anna-akna—Aknamélyítők 4:1, Villamosüzem—Építők 4:2, — Erőmű—Gépkocsizók 8:1, Kossuth—Anna-akna 5:1.

Anna-akna—Építők mérkőzés eredményét a versenybíróság megsemmisítette és a két pontot 0:0 gólaránnyal az Építők javára igazolta, mert az óvás alapján bebizonyosodott, hogy Anna-akna csapatában jogosulatlanul szerepeltek olyan játékosok, akik az ősz folyamán bajnoki mérkőzéseken is részt vettek. Az eddigi eredmények után a bajnokság állása a következő.

1. Kossuth-akna	3	3	—	17: 3	6
2. III-as akna	2	1	1	8: 4	3
3. Villamosüzem	1	1	—	4: 2	2
4. Erőmű	2	1	1	10: 7	2
5. Anna-akna	3	1	2	5: 6	2
6. Aknamélyítők	2	1	1	3: 5	2
7. Építők	2	1	1	2: 4	2
8. Béta-akna	1	—	1	2: 2	1
9. Vájáriskola	2	—	2	2: 8	0
10. Gépkocsizók	2	—	2	3:14	0

Sakk

Béta—Villamosüzem 2:2, III-as A.—III-as B. 3:1, III-as A—Vájáriskola 3:1, Villamosüzem—III-as B. 3:1, Béta—Vájáriskola 3:1, III-as A—Villamosüzem 3½—½, Villamosüzem—Vájáriskola 3½—½, Béta—III-as B 3:1, III-as B—Vájáriskola 3:1, Béta—III-as A. 3:1.

A bajnokság állása

1. Béta	4	3	1	11:5	7
2. III-as A.	4	3	—	1 10.5:5.5	6
3. Villamosüzem	4	2	1	1 9:7	5
4. III-as B.	4	1	—	3 6:10	2
5. Vájáriskola	4	—	—	4 3.5:12.5	0

Kossuth-bánya sakkcsapata két alkalommal nem jelent meg a mérkőzésen és ezért a kupa-bizottság a bajnokságból Kossuth-bánya csapatát törölte.

Röplabda

Gimnázium—Karbantartók 3:0, Vájáriskola—Tröszt 3:1, Béta—Építők 3:0, Gimnázium—Építők 3:0, Béta—Tröszt 3:2, Vájáriskola—Karbantartók 3:0, Gimnázium—Vájáriskola 3:2, Béta—Karbantartók 3:2, Építők—Tröszt 3:0.

A bajnokság állása

1. Gimnázium	3	3	—	9:2	6
2. Béta	3	3	—	9:4	6
3. Vájáriskola	3	2	1	8:4	4
4. Építők	3	1	2	3:6	2
5. Tröszt	3	—	3	3:9	0
6. Karbantartók	3	—	3	2:9	0

Szabálysértési határozatok

A Komló városi Tanács VB Igazgatási Osztálya lopás szabálysértése miatt **Horváth István** segédmunkást 50 forinttal bírságolta, mert az üzemi konyháról 1 darab vizeskancsót ellopott.

Vagyonrongálás miatt **Szabó József** kocsist 50 forintra, **Katona László** fuvarost 150 forintra és **Balázs István** gépkocsivezetőt 50 forintra bírságolta, mert lófogatú, illetve gépkocsijukkal az út melletti parkosított területre hajtottak.

Ivóvízpazarlás szabálysértés miatt **Dinnyés Imre** vájárt 100 forintra bírságolta, mert lakásában a vizet feleslegesen elfolyatta.

Ipari szabálysértés miatt **Pataki Sándor** fuvarost, mert kisiparát az engedélyezett módtól eltérően gyakorolta, 500 forintra büntette.

Állattartási szabálysértés miatt **László József** kubikost 300 forintra, **Bicskei Sándor** vájárt 300 forintra és **Szedlár Ferenc** vájárt 100 forintra bírságolta, mert óljukat a rendeletben megadott határidőre nem bontották el.

Közlekedési szabálysértés miatt **Aczélos József** technikust 150 forintra bírságolta, mert az üzeméhez tartozó vállalati tehergépkocsi körzeti igazolvány nélkül vett részt a közúti forgalomban.

Köztisztasági szabálysértés miatt **Pavlik Ödön** lakatost 100 forintra bírságolta, mert háza előtt a gyalogjáró napi letisztításáról nem gondoskodott.

Testi épség veszélyeztetése, szabálysértés miatt 60 forintra bírságolta **Csató György** vájárt azért, mert a mozgó vonatról leugrott.

Iskolabeíratás elmulasztása miatt **Kovács Dezsőt** 100 forintra bírságolta, mert tankötelés gyermekét eltávozásuk után más általános iskolába nem iratta be.

Önkényes lakásfoglalás szabálysértés miatt **Szokolai János** segédmunkást 100 forintra, **Hegedüs András** rakodómunkást 100 forintra és **Gergász Imre** gépkocsivezetőt ugyancsak 100 forintra bírságolta, mert lakásukba a jogosult szerv engedélye (üzemi kiutaló javaslat, tanácsi kiutaló határozat) és a bérleti viszony megkötése nélkül költöztek be.

Folyik a légoltalmi kiképzés

A vájáriskolában és a gimnáziumban már véget ért a tanulók és tanárok légoltalmi kiképzése. Egy-egy csoport részére 10 órából álló előadást tartottak.

A vájáriskolában és gimnáziumhoz hasonlóan szervezik meg az üzemeknél és vállalatoknál is a légoltalmi kiképzést. A Vízműveknél és a Vendéglátóipari Vállalatnál az első csoportok oktatása május 26-án megkezdődött. Egy-egy csoporthoz 25—50 dolgozó tartozik. A csoportok kiképzése folyamatosan történik.

Miért, milyen céllal indítják a légoltalmi kiképzést? S kiknek kell részt vennie ezeken?

Az oktatás célja, hogy a lakossággal megismertessék az atom- és hidrogénfegyverek által okozott károk felszámolásának lehetőségeit, s megmutassák, hogy egy adott esetben milyen létesítmény védi meg a lakosságot az esetleges támadás alkalmával keletkezett rádióaktív sugárzások ellen. Az oktatáson választ kapnak arra is, mi a feladata a lakosságnak egy légitámadás alkalmával, mit kell tenniök ilyen esetben.

Városunkban jelenleg az összes üzemeknél és vállalatoknál szervezés alatt áll a légoltalmi oktatás. Ezeken a kiképzéseken minden 14. életévét betöltő állampolgárnak kötelessége megjelenni és részt venni. Aki kötelezettségének nem tesz eleget, szabálysértést követ el, s 500-tól 1000 forintig terjedő pénzbírsággal büntethetik. Az üzemeknél és vállalatoknál az üzem, illetve vállalatvezetőt teszik felelőssé a dolgozók oktatáson való részvételéért. A háziasszonyok és nyugdíjas dolgozók képzése az üzemi dolgozók után történik. Az időpontot és az oktatás helyét a későbbiek folyamán közöljük.

Fizessen elő az ÚJ KOMLÓ-ra

Előfizetéseket felvesznek:
Postai kézbesítők, pártszervezetek, üzemi bizottságok és a kiadóhivatal

Negyedévi előfizetési díj:
12 forint
Félévre: 24 forint
Egészévre: 48 forint

HÍREK, közlemények

Kezdődik a gyermeküdültetés

Beköszöntött a jó idő, kezdődik a Balatonon a gyermekek üdültetése. Az első csoporttal negyven gyerek indul Bélatelepre, hogy két hetet sok-sok pihenéssel, játékkal, szórakozással töltsön a magyar tenger partján.

A szénbányászati tröszt üzemeitől 40 dolgozó, óvodás korú 4—6 éves gyereke, kisfiúk és kislányok utaznak hétfőn, június 2-án reggel a részükre rendelt külön kocsival Bélatelepre. A felszerelés, melyet vinniök kell, nem nagy csomagot képez. A táskában mindössze két zsebkendőt, 2 pár zoknit, fogkefét, fogmosópoharat, fogpasztát és tetszés szerinti mennyiségben címzett levelezőlapokat csomagoljanak a mamák. Napozóról és játékokról — a tavalyi üdüléshez hasonlóan — a tröszt gondoskodik. A kicsikkel képzett óvónők, az iskolásokkal pedig tanárok utaznak, akik a gyerekekről — reméljük jobban mint az elmúlt esztendőben — gondoskodnak az üdülés ideje alatt.

A későbbiek során a nyár végéig két hetes csoportokban üdülteti a tröszt a hozzá tartozó üzemek dolgozóinak gyermekeit. Azok a szülők tehát, akik üdültetni szeretnék iskolás vagy óvodáskorú gyermekeiket, mielőbb jelentkezzenek a tröszt munkaügyi osztályán.

— **62 irányvonatot** indított a MÁV május 28-ig Komlóról. 58-at Sztálinvárosba, kettőt Pécsre és kettőt Kaposvárra. Ezzel esedékes havi tervét 3 százalékkal túlteljesítette.

— **Disentheria-járvány** megakadályozása céljából a Köztisztasági Vállalat Komló város területén megkezdte a légyirtást.

— **A Komlói Köztisztasági** és Kertészeti Vállalat a város szebbé tétele érdekében hamarosan megkezdi a parkok nyári virággal való beültetését.

— **Ismételten igazolatlanul mulasztott** az iskolából Gál Árpád gyermeke. Az iskolai mulasztásért a szülőket 50 forint pénzbírság megfizetésére kötelezte a városi tanács vb igazgatási osztálya.

— **Autóbuszjáratot indít** az IBUSZ-iroda Harkányba, június 1-től minden vasárnap. Jelentkezési határidő minden hét csütörtökjéig. Részvételi díj 29 forint. Az autóbuszt csak megfelelő számú jelentkező esetében indítják.

— **A Pécsi Cementipari Vállalat** komlói telepe esedékes havi tervét 102 százalékra teljesítette, május 26-ig. Egy hónap alatt 3 867 darab V—A/40 bányaidomkövet, 2 023 300-as, 2 847 darab 240-es kerítésoszlopot, 1 605 darab kerékvetőt, H tetőfedő elemből pedig 999 darabot gyártottak.

— **Az 1958-as évben** ez ideig 29 haláleset, 91 házasság és 320 születés nyert anyakönyvi bejegyzést.

— **Július 31-én** fejezi be a kenderföldi 16 tantermes iskola építését a Komlói Állami Építőipari Vállalat.

Különbség 800 000 forint

A Komlói Mélyfúró Vállalat dolgozói vízkutatási és kútmélyítési munkálatokat végeznek Törökszentmiklóson. A munkálatok jó ütemben haladnak és a vízkutatásnál biztos sikerre lehet számítani.

A Komlói Mélyfúró Vállalat dolgozói ennél a munkánál vállalást is tettek. Vállalták, hogy a törökszentmiklósi munkálatokat, köztük egy ezerháromszáz méter mély lyuk fúrását, három hónap alatt és 800 000 forinttal olcsóbban végzik el, mint a többi mélyfúró vállalat.

Ugyanis a többi mélyfúró vállalat az ilyen munkát kétmillió ötszázezer forintért végzi.

— **A városi tanács** határozata alapján a Köztisztasági és Kertészeti Vállalat az újfajta szemétszállítási rendszerre való áttéréshez szükséges bödönök beszerzésével kapcsolatban a szénbányászati trösszttel felvette az összeköttetést.

— **110 voltosról 220 voltosra** építették át az Áramszolgáltató Vállalat Imre-telepi trafóállomását, mert sok volt a panasz, a nagy terhelés miatt. Mióta átépítették, lényegesen csökkent a fogyasztók panasza a városnak ezen a részén.

— **A Zrínyi Ilona** Művelődési Házban a könyvtár felnőtteknek kedd és péntek kivételével minden nap, gyermekeknek kedden és pénteken délután 3 órától 6 óráig kölcsönöz.

— **Pedagógusnapra** hortenzia, pünkösdirózsa, viola, kardvirág elegendő mennyiségben vásárolható a Kossuth Lajos utcai virágüzletben.

— **1 796 vendége volt** május hónapban a Béke szállónak. Ezek közül 22 állandó lakó. — Naponta körülbelül 65 vendég veszi igénybe a szállodát.

— **Megyei ifjúsági találkozó** lesz július 8-án Pécsett. Komlóról előreláthatólag 8—10 autóbusznyi kiszes, gimnazista és úttörő képviseli majd városunk fiatalságát a találkozón.

— **A Komlói** Városi Tanács VB Igazgatási Osztálya, mint elsőfokú birságoló szerv, szabálysértés miatt Horváth Ferenc villanyszerelőt 70 forintra és Antal Mátyás géplakatost 70 forintra birságolta azért, mert a mozgó vonatról leugrottak.

„Szépség"-verseny

Szépségversenyt rendeztek városunkban május elsején. Mégpedig ez alkalommal a szépség tárgyai nem a nők, s nem is a férfiak. Különös céllal indult a verseny. Ugyanis azt akarják megállapítani, melyik a legszebb legényszálló, melyik nyújt kényelmesebb, tisztább, rendesebb otthont az ott lakó bányászoknak. A verseny időtartama három hónap. A szépítésre tehát van idő, bár az első hónap már lejárt. Milyen címet adnak a verseny győztesének? Még nem tudjuk. Ez a szépségverseny csupán annyiban hasonlít majd a már ismert versenyekhez, hogy a győztes fényképét ez alkalommal is közöljük.

MOZI MŰSOR

Május 1.: május 31—június 4-ig: **Spanyol kertész,** angol film.

Matiné: június 1-én, vasárnap délelőtt 10 órakor: **Angyallal a hegyekben.**

Szabadság: május 31—június 1-ig: **Rendőrök és tolvajok,** olasz film, június 2—4: **A vasárnap gyilkosai,** francia film.

(A mozik vezetősége a műsorváltoztatás jogát fenntartja!)

Apróhirdetések

ELADÓ egy komplett francia háló igényesnek. Sásd, Petőfi út 4.

LIGETEN 20. szám alatt, kisebb családi ház, 2 szoba, konyha, speiz, beköltözhetően eladó. Érdeklődni helyszínen.

Hirdessen az Új Komló-ban

ÚJ KOMLÓ
az MSZMP Komló városi bizottsága és a városi tanács lapja.
Szerkeszti a szerkesztőbizottság.
Felelős kiadó:
az MSZMP városi bizottsága.
Szerkesztőség:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Telefon: 12-18, 23-69.
Kiadóhivatal:
Komló, Lenin tér 1. szám.
Előfizetés postahivataloknál és kézbesítőknél, valamint a pártszervezeteknél. Negyedévi előfizetési díj 12 forint.

PÉCSI SZIKRA NYOMDA
Pécs, Munkácsy Mihály u. 10. sz.
Telefon: 20-27.
Nyomdáért felel: Mellen Rezső.

Új könyvekről — röviden

Palotai Boris:

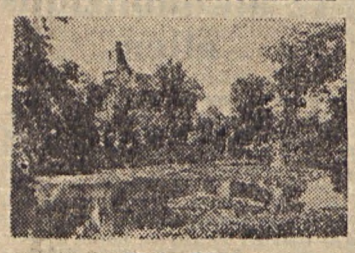
KESERŰ MANDULA

A Keserű mandula című regényében egy magáramaradt fiatalasszony sorsát ábrázolja az írónő, akinek férjét, Kálóczy György vegyészmérnököt, az ötvenes évek elején ártatlanul letartóztatták. A regény arról a négy esztendőről beszél, melyet a regény hősnője, Jovics Zsuzsa — munkáslányból lett újságírónő —, emberi és világnézeti tisztaságát megőrizve él át; nem hisz férje bűnösségében, mindvégig hű marad hozzá, a pártba és a munkásosztályba vetett hite és bizalma sem omlik össze. Szenvedő, küszködő lélekkel járja végig életútjának sokszor igen keserves stációit. A történet a rehabilitációk idejéig, az ártatlanul letartóztatott mérnök kiszabadulásáig vezeti el az olvasót.

A regény legnagyobb érdeme azt az emelkedetten emberi szemléletmódot kell tekintenünk, mellyel Palotai Boris a bonyolult és megrázó téma ábrázolásának nekifogott. Részvét és tárgyilagosság jellemzik leginkább ebben a regényben Palotai Boris szemléletét, melyet joggal tarthatunk írói pályája jelentős alkotásának.

Thaly Tibor:

A 200 ÉVES VÁROSLIGET



Thaly Tibor: A 200 éves Városliget című könyv illusztrációja.

Apácák szántója, rákosi országgyűlések színhelye, Mátyás király vadaskertje, Dózsa népének gyülekezőhelye... — így kezdődik a pestiek kedves szórakozóhelyének, a Városligetnek története, melyet érdekesen, színesen, szórakoztatóan tár az olvasó elé ez a könyv. Művészi fényképekkel, régi térképekkel, okmányokkal bizonyítja minden épület, fasor történetét.

Tabi László:

MESTERSÉGEM CIMERE

Tabi László mesterségének címere: a humor. Jófajta humor, mégpedig nem szófacsarások, nem a nevettetés önmagát ismétlő sematizmusa. Karcolatai, humoreszkjei egy eredendően szatírikus szemlélet tükrében mutatják a világot. A módszer egy nagyon egyszerű, de nagyon következetes emberi logikáé, és ez a logika minél egyszerűbb, az élet apró visszás jelenségeit annál könnyebben kifordítja a sarkaiból.

A humoreszkek, vidám karcolatok fejezeteit — a sajtóból is közismert Ketten beszélnek, Tudniillik..., Ti, nők s mi, férfiak kis ciklusait — néhány derüs novella egészíti ki —, novellák az ifjúságról, a szerelemről. A kötet záródarabja a „Nesze neked boldogság!" című vidám színdarab együtt mutatja Tabi művészetének értékeit: éles szemét minden hazugság és álszenteskedés iránt, és bölcs, meleg humorát.

Gergely Mihály:

JÓZSÁÉK

Az író így vall könyvéről: „Szűkebb hazámban, Diósgyőrben jártam 1945 nyarán. Egy asszonnyal találkoztam, aki magáról beszélt, fiatalságáról, családjáról, évek óta tartó vergődéséről, válságba jutott házasságáról. Volt ebben az asszonyban valami egészen rendkívüli: a test és a lélek csodálatos szépsége. Amikor elköszöntem, már tudtam, hogy minden mást félretéve, ennek az asszonynak, ennek a világnak regényét kell megírnom.

Igen, ő a regényem fő alakja, ámbár sok mindenben másféle lett ő is, a többiek is, akikre munkaközben, legtöbb regényalakom mintázásánál gondolnom kellett".

A regény Józsáék, Józsáné regénye, de ugyanakkor ennél sokkal több: hiszen csaknem egyenrangú, színességben, fordulatosságban olykor még a házassági probléma fölébe is kerekedő szál egy másik család, az idős Schütz mérnök s baráti körének sorsa is. És a két család körül még számtalan szereplő: az élettársát kereső s néhány hónapra ezt Józsánéban fellelő Hardi sebészorvos; a sunyi, karrierista vállalatvezető és még mennyien: munkások, orvosok, mérnökök, művészek. S körülöttük, mögöttük, sorsuk, lényük, gondolataik szálából szövötten az 1953 októberétől 1954 októberéig tartó időszak gazdagon ábrázolt világa.